32009L0138

17.12.2009. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 335/1

DIREKTIVA 2009/138/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 25. studenoga 2009.

o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II)

(preinačeno)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 47. stavak 2. i članak 55.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([1]),

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ([2]),

budući da:

(1) Potrebne su brojne značajne promjene Prve direktive Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa o pokretanju i obavljanju poslova izravnog osiguranja osim životnog osiguranja ([3]); Direktive Vijeća 78/473/EEZ od 30. svibnja 1978. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na suosiguranje na razini Zajednice ([4]), Direktive Vijeća 87/344/EEZ od 22. lipnja 1987. o usklađivanju zakona i drugih propisa u području osiguranja troškova pravne zaštite ([5]), Druge direktive Vijeća 88/357/EEZ od 22. lipnja 1988. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na izravno osiguranje osim životnog osiguranja i predviđanju odredbi koje će olakšati djelotvorno ostvarivanje slobode pružanja usluga ([6]); Direktive Vijeća 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na izravno osiguranje osim životnog osiguranja (Treća direktiva o neživotnom osiguranju) ([7]); Direktive 98/78/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 1998. o dodatnom nadzoru društava za osiguranje u grupi osiguravatelja ([8]); Direktive 2001/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2001. o reorganizaciji i likvidaciji društava za osiguranje ([9]); Direktive 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju ([10]) i Direktive 2005/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2005. o reosiguranju. ([11]) Radi jasnoće, navedene je Direktive potrebno preinačiti.

(2) Kako bi se olakšalo osnivanje i obavljanje djelatnosti osiguranja i reosiguranja, potrebno je ukloniti najveće razlike između zakona država članica u pogledu pravila kojima podliježu društva za osiguranje i društva za reosiguranje. Stoga je potrebno osigurati pravni okvir za društva za osiguranje i društva za reosiguranje za obavljanje djelatnosti osiguranja na cijelom unutarnjem tržištu te time društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje sa sjedištem u Zajednici olakšati pokriće rizika i obveza u Zajednici.

([1]) SL C 224, 30.8.2008., str. 11.
([2]) Mišljenje Europskog parlamenta od 22. travnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 10. studenoga 2009.
([3]) SL L 228, 16.8.1973., str. 3.
([4]) SL L 151, 7.6.1978., str. 25.
([5]) SL L 185, 4.7.1987., str. 77.
([6]) SL L 172, 4.7.1988., str. 1.
([7]) SL L 228, 11.8.1992., str. 1.
([8]) SL L 330, 5.12.1998., str. 1.
([9]) SL L 110, 20.4.2001., str. 28.
([10]) SL L 345, 19.12.2002., str. 1.
([11]) SL L 323, 9.12.2005., str. 1.

(3) U interesu pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta je donošenje usklađenih pravila u vezi nadzora grupa osiguratelja i, radi zaštite vjerovnika, u vezi s reorganizacijom i postupcima likvidacije društava za osiguranje.

(4) Primjereno je da neka društva koja pružaju usluge osiguranja nisu obuhvaćena sustavom uspostavljenim ovom Direktivom zbog svoje veličine, pravnog statusa, svoje prirode – jer su usko povezana s javnim sustavima osiguranja – ili zbog specifičnih usluga koje nude. Također je poželjno isključiti određene institucije u nekoliko država članica čije poslovanje pokriva samo vrlo ograničeni sektor i zakonom je ograničeno na određeno područje ili određene osobe.

(5) Vrlo mala društva za osiguranje koja ispunjavaju određene uvjete, uključujući bruto premijski prihod manji od 5 milijuna eura, isključena su iz područja primjene ove Direktive. Ipak, sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja već imaju odobrenje prema važećim direktivama trebaju i dalje imati odobrenje kad se ova Direktiva bude provodila. Društvima koja su isključena iz područja primjene ove Direktive trebalo bi omogućiti ostvarenje temeljnih sloboda osiguranih Ugovorom. Ta društva mogu zatražiti odobrenje na temelju ove Direktive kako bi ostvarila korist od jedinstvenog odobrenja koje predviđa ova Direktiva.

(6) Državama članicama treba omogućiti da od društava koja obavljaju djelatnost osiguranja ili reosiguranja, a koja su isključena iz područja primjene ove Direktive, zahtijevaju da se registriraju. Države članice mogu zahtijevati bonitetni i pravni nadzor za ta društva.

(7) Direktiva Vijeća 72/166/EEZ od 24. travnja 1972. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na osiguranje od odgovornosti za uporabu motornih vozila i o provedbi obveze osiguranja od takve odgovornosti ([1]); Sedma direktiva Vijeća 83/349/EEZ od 13. lipnja 1983. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o konsolidiranim financijskim izvještajima ([2]); Druga direktiva Vijeća 84/5/EEZ od 30. prosinca 1983. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na osiguranje od odgovornosti za uporabu motornih vozila ([3]); Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata ([4]) i Direktiva 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija ([5]) propisuju opća pravila u područjima računovodstva, osiguranja od odgovornosti za uporabu motornih vozila, financijskih instrumenata i kreditnih institucija i osiguravaju definicije u tim područjima. Primjereno je da se neke definicije propisane tim direktivama primjenjuju za potrebe ove Direktive.

(8) Za osnivanje djelatnosti osiguranja ili djelatnosti reosiguranja potrebno je prethodno odobrenje za rad. Stoga je potrebno odrediti uvjete i postupak za izdavanje odnosno odbijanje tog odobrenja.

(9) Direktive koje ova Direktiva stavlja izvan snage ne propisuju nikakva pravila u vezi s opsegom djelatnosti reosiguranja za čije obavljanje društvo za osiguranje može imati odobrenje. Sva pravila u vezi s tim moraju propisati države članice.

(10) Pozivanja na društva za osiguranje ili društva za reosiguranje u ovoj Direktivi se odnose na vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje, osim kada za ta društva postoje posebne odredbe.

(11) Budući da je ova Direktiva ključni instrument za ostvarenje unutarnjeg tržišta, društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje koja su u svojim matičnim državama članicama dobila odobrenje treba dopustiti da obavljaju neke ili sve svoje djelatnosti na cijelom području Zajednice osnivanjem podružnica ili pružanjem usluga. Stoga je primjereno da se postigne takva usklađenost kakva je potrebna i dovoljna za ostvarenje uzajamnog priznavanja odobrenja i nadzornih sustava te time i jedinstvenog odobrenja koje vrijedi na cijelom području Zajednice i koje omogućava da nadzor nad društvom obavlja matična država članica.

(12) Direktiva 2000/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. svibnja 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na osiguranje od odgovornosti za uporabu motornih vozila (Četvrta direktiva o osiguranju cestovnih vozila) ([6]) propisuje pravila o imenovanju predstavnika za rješavanje odštetnih zahtjeva. Ta se pravila trebaju primjenjivati za potrebe ove Direktive.

(13) Društva za reosiguranje trebaju ograničiti svoje ciljeve na djelatnost reosiguranja i s njom povezane poslove. Ovaj zahtjev ne bi trebao onemogućiti društvu za reosiguranje obavljanje djelatnosti kao što su savjetovanje u području statistike ili aktuarstva, analize rizika ili istraživanja za svoje klijente. Ono može uključivati i funkciju holdinga i djelatnosti u vezi s djelatnostima financijskog sektora u smislu članka 2. stavka 8. Direktive 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu ([7]). Ovaj zahtjev ni u jednom slučaju ne omogućuje obavljanje nepovezanih bankarskih ili financijskih djelatnosti.

([1]) SL L 103, 2.5.1972., str. 1.
([2]) SL L 193, 18.7.1983., str. 1.
([3]) SL L 8, 11.1.1984., str. 17.
([4]) SL L 145, 30.4.2004., str. 1.
([5]) SL L 177, 30.6.2006., str. 1.
([6]) SL L 181, 20.7.2000., str. 65.
([7]) SL L 35, 11.2.2003., str. 1.

(14) Zaštita ugovaratelja osiguranja pretpostavlja da društva za osiguranje i društva za reosiguranje podliježu učinkovitom potrebnom solventnom kapitalu čija je posljedica učinkovita alokacija kapitala u Europskoj uniji. U svjetlu tržišnih kretanja sadašnji sustav više nije primjeren. Stoga je potrebno uvesti novi regulatorni okvir.

(15) U skladu s najnovijim promjenama u upravljanju rizicima i pravilima Međunarodnog udruženja nadzornika osiguranja, Odbora za međunarodne računovodstvene standarde i Međunarodnog udruženja aktuara te nedavnim promjenama u drugim financijskim sektorima, potrebno je usvojiti pristup utemeljen na ekonomskom riziku koji potiče društva za osiguranje i društva za reosiguranje da primjereno mjere te rizike i upravljaju njima. Usklađivanje treba poboljšati propisivanjem posebnih pravila za vrednovanje imovine i obveza, uključujući tehničke pričuve.

(16) Glavni cilj propisa o osiguranju i reosiguranju te njihovog nadzora je odgovarajuća zaštita ugovaratelja osiguranja i korisnika osiguranja. Izraz korisnik osiguranja obuhvaća svaku fizičku ili pravnu osobu koja na temelju ugovora o osiguranju ima neko pravo. Financijska stabilnost te pravedna i stabilna tržišta drugi su ciljevi propisa o osiguranju i reosiguranju te njihovog nadzora koje također treba uzeti u obzir, ali oni ne smiju ugroziti glavni cilj.

(17) Očekuje se da će regulatorni sustav solventnosti propisan ovom Direktivom poboljšati zaštitu ugovaratelja osiguranja. On će zahtijevati da države članice nadzornim tijelima osiguraju sredstva za ispunjavanje njihovih obveza navedenih u ovoj Direktivi. To obuhvaća sve potrebne kapacitete, uključujući financijske i ljudske resurse.

(18) Nadzorna tijela država članica trebaju stoga imati na raspolaganju sva sredstva koja su potrebna da bi se osiguralo pravilno obavljanje djelatnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje na cijelom području Zajednice na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga. Kako bi se osigurala djelotvornost nadzora, sve aktivnosti nadzornih tijela trebaju biti razmjerne prirodi, opsegu i složenosti rizika prisutnih u poslovanju društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, bez obzira na važnost predmetnog društva za cjelokupnu financijsku stabilnost tržišta.

(19) Ova Direktiva ne bi trebala previše opterećivati mala i srednje velika društva za osiguranje. Jedan od načina za ostvarivanje tog cilja jest pravilna primjena načela proporcionalnosti. To načelo treba primjenjivati i na zahtjeve koji su uvedeni za društva za osiguranje i društva za reosiguranje kao i za izvršavanje nadzornih ovlasti.

(20) Ova Direktiva, posebno, ne bi trebala previše opterećivati društva za osiguranje koja su specijalizirana za pružanje specifičnih vrsta osiguranja ili pružanje usluga za specifične segmente stranaka te bi stoga trebala priznavati da ovakva specijalizacija može biti dragocjeni alat za djelotvorno i učinkovito upravljanje rizikom. Radi ostvarenja tog cilja i ispravne primjene načela proporcionalnosti, potrebno je također propisati odredbu kojom se posebno omogućava društvima upotrebljavati svoje vlastite podatke za kalibriranje parametara u modulima preuzetog rizika osiguranja standardne formule za izračun potrebnog solventnog kapitala

(21) Ova Direktiva treba također uzeti u obzir posebnu prirodu vlastitih društava za osiguranje i vlastitih društava za reosiguranje. Budući da ta društva pokrivaju samo rizike industrijske ili komercijalne grupe kojoj pripadaju, u skladu s načelom proporcionalnosti potrebno je predvidjeti primjerene pristupe koji će odražavati prirodu, opseg i složenost njihovog poslovanja.

(22) Pri nadzoru djelatnosti reosiguranja treba uzeti u obzir posebna svojstva djelatnosti reosiguranja, posebno njegovu globalnu prirodu i činjenicu da su ugovaratelji osiguranja sama društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

(23) Nadzorna tijela trebaju imati mogućnost da od društava za osiguranje i društava za reosiguranje dobiju informacije koje su im potrebne za nadzor, uključujući, prema potrebi, informacije koje je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje objavilo javnosti na temelju zahtjeva o financijskim izvještajima ili uvrštenjima na burzu ili na temelju drugih pravnih ili regulatornih zahtjeva.

(24) Nadzorna tijela matične države članice trebaju biti odgovorna za praćenje financijske stabilnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje. S tim ciljem bi trebala obavljati redovite preglede i ocjene.

(25) Nadzornim tijelima treba omogućiti uzimanje u obzir učinaka dobrovoljnih kodeksa ponašanja i transparentnosti na upravljanje rizicima i imovinom, s kojima su usklađene relevantne institucije koje posluju s neregulirani ili alternativnim instrumentima ulaganja.

(26) Početna točka za adekvatnost količinskih zahtjeva u sektoru osiguranja je potrebni solventni kapital. Nadzorna tijela stoga treba ovlastiti da uvedu kapitalni dodatak na potrebni solventni kapital u iznimnim okolnostima, u slučajevima navedenim u ovoj Direktivi, a nakon postupka nadzornog pregleda. Standardna formula za izračun potrebnog solventnog kapitala trebala bi odražavati profil rizičnosti većine društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Ipak, mogu postojati slučajevi kad standardizirani pristup primjereno ne odražava vrlo specifičan profil rizičnosti društva.

(27) Uvođenje kapitalnog dodatka iznimno je u smislu da ga treba upotrebljavati samo kao krajnju mjeru kad su druge nadzorne mjere nedjelotvorne ili neprimjerene. Nadalje, izraz izniman treba razumjeti u smislu posebnog položaja svakog društva i ne treba ga dovoditi u vezu s brojem kapitalnih dodataka uvedenih na specifičnom tržištu.

(28) Kapitalni dodatak treba zadržati sve dok se ne poboljšaju okolnosti pod kojima je uveden. U slučaju značajnih nedostataka u potpunom ili djelomičnom unutarnjem modelu ili značajnih propusta u upravljanju, nadzorna tijela trebaju osigurati da predmetno društvo poduzme sve napore da otkloni nedostatke koji su doveli do uvođenja kapitalnog dodatka. Ipak, kad standardizirani pristup primjereno ne odražava vrlo specifičan profil rizičnosti društva kapitalni dodatak može ostati na snazi u uzastopnim godinama.

(29) Nekim se rizicima može primjereno ovladati samo zahtjevima u vezi upravljanja, a ne količinskim zahtjevima koji su iskazani potrebnim solventnim kapitalom. Djelotvoran sustav upravljanja stoga je ključan za primjereno upravljanje društvima za osiguranje i za regulatorni sustav.

(30) Sustav upravljanja uključuje funkciju upravljanja rizicima, funkciju praćenja usklađenosti, funkciju unutarnje revizije i aktuarsku funkciju.

(31) Funkcija je administrativna sposobnost obavljanja određenih zadataka upravljanja. Utvrđivanje pojedine funkcije ne sprečava društvo da slobodno odlučuje o načinu na koji će organizirati tu funkciju u praksi osim ako je drukčije određeno ovom Direktivom. To ne bi trebalo dovesti do neopravdano opterećujućih zahtjeva jer je potrebno uzeti u obzir prirodu, opseg i složenost poslova društva. Stoga treba omogućiti da te funkcije obavljaju vlastiti djelatnici, da se one oslanjaju na savjete vanjskih stručnjaka ili da se izdvoje stručnjacima unutar granica utvrđenih ovom Direktivom.

(32) Nadalje, u malim i manje složenim društvima treba biti moguće da jedna osoba ili organizacijska jedinica obavlja više od jedne funkcije, uz izuzetak funkcije unutarnje revizije.

(33) Funkcije uključene u sustav upravljanja smatraju se ključnim funkcijama te su stoga ujedno važne i kritične funkcije.

(34) Sve osobe koje obavljaju ključne funkcije trebaju imati poslovni ugled i iskustvo. Međutim, zahtjevi u vezi obavješćivanja nadzornih tijela trebaju se odnositi samo na nositelje ključnih funkcija.

(35) Radi procjenjivanja zahtijevane razine sposobnosti kao dodatne čimbenike trebalo bi uzeti u obzir stručne kvalifikacije i iskustvo osoba koje učinkovito upravljaju društvom ili imaju druge ključne funkcije.

(36) Sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebala bi, kao sastavni dio svoje poslovne strategije, imati redovitu praksu procjene svojih ukupnih potreba u vezi solventnosti obzirom na njihov specifični profil rizičnosti (vlastita procjena rizika i solventnosti). Ta procjena ne zahtijeva razvoj unutarnjeg modela niti služi za izračun potrebnog kapitala koji je različit od potrebnog solventnog kapitala odnosno minimalno potrebnog kapitala. O rezultatima svake procjene treba izvijestiti nadzorno tijelo u sklopu informacija koje se daju za potrebe nadzora.

(37) Kako bi se osigurao učinkovit nadzor izdvojenih funkcija ili djelatnosti, ključno je da nadzorna tijela društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja se koriste izdvajanjem poslova imaju pristup svim potrebnim podacima koje ima pružatelj izdvojenih usluga bez obzira je li taj pružatelj regulirani ili neregulirani subjekt, kao i da imaju pravo obavljanja neposrednih nadzora. Kako bi se u obzir uzela tržišna kretanja i osiguralo da su uvjeti za izdvajanje poslova i dalje ispunjeni, nadzorna tijela trebaju biti obaviještena prije izdvajanja kritičnih ili važnih funkcija odnosno djelatnosti. Ovi zahtjevi trebaju uzeti u obzir rad Zajedničkog foruma i biti usklađeni s važećim pravilima i praksama u bankarskom sektoru i Direktivom 2004/39/EZ i njezinom primjenom na kreditne institucije.

(38) Kako bi se zajamčila transparentnost, društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebaju najmanje jedanput godišnje javno objaviti, tj. besplatno dati na raspolaganje javnosti, u tiskanom ili elektroničkom obliku, ključne informacije o svojoj solventnosti i financijskom stanju. Društvima treba dopustiti da javno objave dodatne informacije na dobrovoljnoj osnovi.

(39) Treba omogućiti razmjenu informacija između nadzornih tijela i institucija odnosno tijela koja na temelju svoje funkcije pomažu jačati stabilnost financijskog sustava. Stoga je potrebno odrediti uvjete pod kojima će te razmjene informacija biti moguće. Nadalje, kad se informacije mogu objaviti samo uz izričitu suglasnost nadzornih tijela, tim tijelima treba omogućiti da, prema potrebi, za davanje svoje suglasnosti zahtijevaju ispunjavanje strogih uvjeta.

(40) Potrebno je promicati usklađenost nadzora ne samo u vezi s nadzornim alatima već i u vezi s nadzornim praksama. Odbor europskih nadzornih tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (CEIOPS), osnovan Odlukom Komisije 2009/79/EZ ([1]), treba u vezi s tim imati važnu ulogu i redovito izvješćivati Europski parlament i Komisiju o postignutom napretku.

([1]) SL L 25, 29.1.2009., str. 28.

(41) Cilj informacija i izvješća koje će CEIOPS predstaviti u vezi s kapitalnim dodacima nije spriječiti njihovu uporabu koja je dopuštena ovom Direktivom već doprinijeti što višem stupnju usklađenosti nadzora u uporabi kapitalnih dodataka između nadzornih tijela u različitim državama članicama.

(42) Kako bi se ograničilo administrativno opterećenje i izbjeglo dupliciranje zadataka, nadzorna tijela i nacionalni statistički uredi trebaju surađivati i razmjenjivati informacije.

(43) Zbog jačanja nadzora društava za osiguranje i društava za reosiguranje i zaštite ugovaratelja osiguranja, ovlašteni revizori u smislu Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja ([1]) trebaju biti obvezni odmah izvijestiti o svim činjenicama koje bi mogle imati ozbiljan utjecaj na financijsko stanje ili upravnu organizaciju društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

(44) Društva za osiguranje koja se bave djelatnostima životnog i neživotnog osiguranja trebaju zasebno upravljati tim djelatnostima kako bi zaštitila interese ugovaratelja životnog osiguranja. Ta bi društva posebno trebala podlijegati istim potrebnim kapitalom kao i jednaka grupa osiguratelja koja se sastoji od društva za životno osiguranje i društva za neživotno osiguranje, uzimajući u obzir povećanu prenosivost kapitala u slučaju tzv. složenih društava za osiguranje.

(45) Procjena financijskog položaja društava za osiguranje i društava za reosiguranje treba se oslanjati na zdravim ekonomskim načelima i optimalno upotrebljavati informacije koje osiguravaju financijska tržišta, kao i opće raspoložive podatke o tehničkim rizicima osiguranja. Zahtjevi u vezi solventnosti trebali bi se posebno temeljiti na ekonomskoj ocjeni cjelokupne bilance.

(46) Standardi vrednovanja za potrebe nadzora trebaju u najvećoj mogućoj mjeri biti usklađeni s međunarodnim kretanjima u području računovodstva kako bi se ograničilo upravno opterećenje za društva za osiguranje i društva za reosiguranje.

(47) U skladu s tim pristupom potrebni kapital bi trebao biti pokriven vlastitim sredstvima, bez obzira na to jesu li ta sredstva bilančne ili izvanbilančne stavke. Budući da sva financijska sredstva ne osiguravaju potpuno pokriće gubitaka u slučaju likvidacije i na temelju načela neograničenosti poslovanja, stavke vlastitih sredstava trebaju se u skladu s kvalitativnim kriterijima razvrstati u tri kategorije a u skladu s tim treba ograničiti prihvatljivi iznos vlastitih sredstava za pokriće potrebnog kapitala. Ograničenja koja se primjenjuju na stavke vlastitih sredstava trebaju se primjenjivati samo za određivanje položaja solventnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje i ne bi trebala dodatno ograničavati slobodu tih društava u vezi s unutarnjim upravljanjem kapitalom.

(48) Općenito, sva sredstva koja su slobodna od bilo kakvih predvidljivih obveza raspoloživa su za pokriće gubitaka nastalih zbog nepovoljnih poslovnih kretanja i na temelju načela neograničenosti poslovanja i u slučaju likvidacije. Zbog toga bi veliku većinu viška sredstava nad obvezama, vrednovanih u skladu s načelima utvrđenim ovom Direktivom, trebalo smatrati kapitalom visoke kvalitete (kategorija 1).

(49) Nisu sva sredstva u društvu oslobođena od ograničenja. U nekim državama članicama specifični proizvodi dovode do struktura sredstava posebne namjene koje jednoj vrsti ugovaratelja osiguranja daju veća prava na sredstva unutar njihovog vlastitog fonda. Iako se ta sredstva uključuju u izračun viška sredstava nad obvezama za potrebe izračuna vlastitih sredstava ona ustvari nisu raspoloživa za ovladavanje rizicima izvan namjenskog fonda. Radi usklađenosti s ekonomskim pristupom, procjenu vlastitih sredstava treba uskladiti kako bi ona odražavala različitu prirodu sredstava koja su dio ugovora namjenskog fonda. Slično tome, izračun potrebnog solventnog kapitala treba odražavati umanjenje koje nastaje zbog udruživanja ili diversifikacije povezane s tim namjenskim fondovima.

(50) U nekim državama članicama trenutačna je praksa da društva za osiguranje prodaju proizvode životnog osiguranja kod kojih ugovaratelji i korisnici osiguranja sudjeluju u rizičnom kapitalu društva u zamjenu za dio povrata od ulaganja ili za takav povrat u cijelosti. Ove akumulirane dobiti predstavljaju višak sredstava koji je vlasništvo pravne osobe u kojoj je nastao.

(51) Višak sredstava treba vrednovati u skladu s ekonomskim pristupom koji je određen ovom Direktivom. U vezi s tim nije dovoljna samo uputa o vrednovanju viška sredstava u zakonski propisanim godišnjim financijskim izvještajima. U skladu sa zahtjevima o vlastitim sredstvima, višak sredstava treba podlijegati kriterijima određenima ovom Direktivom o razvrstavanju po kategorijama. To između ostalog znači da se samo višak sredstava koji ispunjava zahtjeve za razvrstavanje u kategoriju 1 treba smatrati kapitalom kategorije 1.

([1]) SL L 157, 9.6.2006., str 87.

(52) Udruženja za uzajamno osiguranje i udruženja koja djeluju po načelu uzajamnosti s promjenjivim doprinosima mogu zahtijevati dodatne doprinose svojih članova (dodatni pozivi članovima) kako bi povećala iznos financijskih sredstava koje drže za pokriće gubitaka. Dodatni pozivi članovima mogu biti značajan izvor financiranja za udruženja za uzajamno osiguranje odnosno udruženja koja djeluju po načelu uzajamnosti uključujući i situacije kad su ta udruženja suočena s nepovoljnim poslovnim kretanjima. Dodatni pozivi članovima trebaju se stoga priznavati kao stavke pomoćnih vlastitih sredstava i u skladu s tim treba ih tretirati za potrebe solventnosti. Posebno, u slučaju brodovlasničkih udruženja za uzajamno osiguranje odnosno udruženja koja djeluju po načelu uzajamnosti s promjenjivim doprinosima koja osiguravaju samo pomorske rizike, uporaba dodatnih poziva članovima davno je ustaljena praksa, za koju vrijede posebni aranžmani naplate, a odobreni iznos tih poziva članovima treba smatrati kapitalom dobre kvalitete (kategorija 2). Slično tome, u slučaju drugih udruženja za uzajamno osiguranje odnosno udruženja koja djeluju po načelu uzajamnosti kod kojih su dodatni pozivi članovima slične kvalitete, odobreni se iznos treba smatrati kapitalom dobre kvalitete (kategorija 2).

(53) Kako bi se društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje omogućilo ispunjavanje njihovih obveza prema ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja, države članice trebaju zahtijevati da ta društva oblikuju odgovarajuće tehničke pričuve. Načela i aktuarske odnosno statističke metodologije na kojima se temelji izračun tih tehničkih pričuva trebaju se uskladiti na cijelom području Zajednice radi postizanja bolje usporedivosti i transparentnosti.

(54) Izračun tehničkih pričuva treba biti usklađen s vrednovanjem imovine i drugih obveza, usklađen s tržištem te u skladu s međunarodnim razvojem u području računovodstva i nadzora.

(55) Vrijednost tehničkih pričuva stoga treba odgovarati iznosu koji bi društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje moralo platiti kad bi svoja ugovorna prava i obveze odmah prenijelo na drugo društvo. Zbog toga bi vrijednost tehničkih pričuva trebala odgovarati iznosu koji bi drugo društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje (referentno društvo) očekivano zahtijevalo za preuzimanje i ispunjavanje temeljnih obveza osiguranja i reosiguranja. Iznos tehničkih pričuva treba odražavati svojstva osnovnog portfelja osiguranja. Informacije o određenom društvu, na primjer informacije o upravljanju potraživanjima i troškovima, trebaju se stoga upotrebljavati u njihovom izračunu samo ako te informacije omogućavaju društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje da bolje odražavaju svojstva osnovnog portfelja osiguranja.

(56) Pretpostavke o referentnim društvima za koje se pretpostavlja da će preuzeti i ispuniti osnovne obveze osiguranja i reosiguranja trebaju biti usklađene u cijeloj Zajednici. U sklopu procjene učinka provedbenih mjera posebno bi trebalo analizirati i zatim uskladiti na razini Zajednice pretpostavke o referentnom društvu kojima se određuje trebaju li, i u kojoj mjeri, pri izračunu dodatka za rizik biti uzeti u obzir diversifikacijski učinci.

(57) Za potrebe izračuna tehničkih pričuva treba omogućiti uporabu razumne interpolacije i ekstrapolacije iz izravno vidljivih tržišnih vrijednosti.

(58) Potrebno je da se očekivana sadašnja vrijednost obveza iz osiguranja izračunava na temelju sadašnjih i vjerodostojnih informacija i realnih pretpostavki, uzimajući u obzir financijska jamstva i mogućnosti u ugovorima o osiguranju i reosiguranju kako bi se dobilo ekonomsko vrednovanje obveza iz osiguranja ili obveza iz reosiguranja. Trebalo bi zahtijevati uporabu učinkovitih i usklađenih aktuarskih metodologija.

(59) Potrebno je predvidjeti pojednostavljene pristupe za izračun tehničkih pričuva kako bi se odrazio specifični položaj malih i srednje velikih društava.

(60) Nadzorni sustav bi trebao osigurati zahtjev osjetljiv na rizike koji se temelji na budućem izračunu kako bi se osigurala pravilna i pravodobna intervencija nadzornih tijela (potrebni solventni kapital) te minimalna razina sigurnosti ispod koje iznos financijskih izvora ne smije pasti (minimalno potrebni kapital). Oba potrebna kapitala trebaju biti usklađena u cijeloj Zajednici kako bi se ostvarila jednaka razina zaštite za ugovaratelje osiguranja. Za dobro funkcioniranje ove Direktive potrebna je odgovarajuća razina intervencije između potrebnog solventnog kapitala i potrebnog minimalnog kapitala.

(61) Kako bi se umanjili mogući nepotrebni procikli̇čki učinci na financijski sustav i izbjeglo stanje u kojem su društva za osiguranje i društva za reosiguranje neopravdano prisiljena pribavljati dodatni kapital ili prodati svoja ulaganja zbog prolaznih nepovoljnih kretanja na financijskim tržištima, modul tržišnog rizika standardne formule za izračun potrebnog solventnog kapitala trebao bi uključivati mehanizam simetrične prilagodbe s obzirom na promjene u razini cijena vlasničkih vrijednosnih papira.

Pored toga, u slučaju iznimnih padova na financijskim tržištima i kad mehanizam simetrične prilagodbe nije dovoljan da društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje omogući ispunjavanje potrebnog solventnog kapitala, potrebno je propisati odredbu na temelju koje bi nadzornim tijelima bilo omogućeno produljenje roka u kojem društva za osiguranje i društva za reosiguranje moraju ponovno uspostaviti razinu prihvatljivih vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala.

(62) Potrebni solventni kapital treba odražavati razinu prihvatljivih vlastitih sredstava koja omogućavaju društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje pokriti značajne gubitke i koja daje ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja razumno osiguranje da će plaćanja biti izvršena po njihovom dospijeću.

(63) Kako bi se osiguralo da društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju prihvatljiva vlastita sredstva koja na trajnoj osnovi pokrivaju potrebni solventni kapital, uzimajući u obzir sve promjene u njihovom profilu rizičnosti, ta društva trebaju izračunavati potrebni solventni kapital najmanje jedanput godišnje, kontinuirano ga pratiti i ponovno izračunavati uvijek kada se profil rizičnosti značajno promijeni.

(64) Radi promicanja dobrog upravljanja rizicima i usklađivanja regulatornih potreba za kapitalom s industrijskim praksama, potrebni solventni kapital treba se odrediti kao ekonomski kapital koji društva za osiguranje i društva za reosiguranje moraju imati kako bi se osiguralo da se slom ne događa češće od jedanput u 200 slučajeva odnosno, alternativno kako bi se osiguralo da će ta društva još uvijek biti u poziciji, s vjerojatnošću od najmanje 99,5 %, da ispune svoje obveze prema ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja tijekom sljedećih 12 mjeseci. Taj bi se ekonomski kapital trebao izračunavati na temelju stvarnog profila rizičnosti tih društava, uzimajući u obzir učinak mogućih tehnika smanjenja rizika kao i diversifikacijske učinke.

(65) Potrebno je također propisati standardnu formulu za izračun potrebnog solventnog kapitala kako bi se svim društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje omogućilo da procijene svoj ekonomski kapital. Za strukturu ove standardne formule potrebno je usvojiti modularni pristup, što znači da se pojedina izloženost svakoj kategoriji rizika treba procijeniti u prvom koraku, a onda objediniti u drugom koraku. Ako uporaba parametara specifičnih za određeno društvo omogućava bolje odražavanje stvarnog profila preuzetog rizika osiguranja tog društva, treba je dopustiti pod uvjetom da su ti parametri izvedeni uporabom standardizirane metodologije.

(66) Kako bi se odrazio specifični položaj malih i srednje velikih društava za osiguranje potrebno je predvidjeti pojednostavljene pristupe izračunu potrebnog solventnog kapitala u skladu sa standardnom formulom.

(67) Novi pristup koji se zasniva na riziku načelno ne obuhvaća pojam količinskih ograničenja ulaganja i kriterije prihvatljivosti sredstava. Treba ipak omogućiti uvođenje ograničenja ulaganja i kriterije prihvatljivosti sredstava kako bi se ovladalo rizicima koji nisu primjereno obuhvaćeni podmodulom standardne formule.

(68) U skladu s pristupom potrebnom solventnom kapitalu koji je usmjeren na rizik, u posebnim okolnostima treba omogućiti da se umjesto standardne formule upotrebljavaju djelomični ili potpuni unutarnji modeli za izračun tog zahtjeva. Kako bi se ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja osigurala jednaka razina zaštite ovi unutarnji modeli trebaju podlijegati dobivanju prethodnog odobrenja nadzornih tijela na temelju usklađenih postupaka i standarda.

(69) Ako se iznos prihvatljivih osnovnih vlastitih sredstava smanji ispod minimalnog potrebnog kapitala, društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje treba oduzeti odobrenje za rad, ako ta društva nisu u kratkom roku sposobna ponovno osigurati iznos prihvatljivih osnovnih vlastitih sredstava na razini minimalnog potrebnog kapitala.

(70) Minimalni potrebni kapital treba osigurati minimalnu razinu ispod koje se iznos financijskih sredstava ne bi smio smanjiti. Tu razinu treba izračunavati u skladu s jednostavnom formulom koja podliježe utvrđenom gornjem i donjem pragu utemeljenom na potrebnom solventnom kapitalu koji se zasniva na riziku kako bi se omogućilo postupno povećanje nadzornih intervencija te se ta razina treba temeljiti na podacima koji se mogu revidirati.

(71) Društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebaju imati dovoljno kvalitetnu imovinu kako bi pokrila svoje ukupne financijske zahtjeve. Svim ulaganjima koja drže društva za osiguranje i društva za reosiguranje treba upravljati u skladu s načelom razboritosti.

(72) Države članice ne bi trebale zahtijevati da društva za osiguranje i društva za reosiguranje ulažu svoju imovinu u određene kategorije imovine jer bi takav zahtjev bio inkompatibilan s liberalizacijom kretanja kapitala koja je predviđena člankom 56. Ugovora.

(73) Potrebno je zabraniti sve odredbe koje državama članicama omogućuju da zahtijevaju zalaganje imovine koja pokriva tehničke pričuve društava za osiguranje i društava za reosiguranje, bez obzira na oblik tog zahtjeva, kad je osiguratelj reosiguran od strane društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje je dobilo odobrenje u skladu s ovom Direktivom ili od strane društva iz treće zemlje ako se nadzorni sustav te treće zemlje smatra jednakim.

(74) Dosadašnji pravni okvir nije predviđao ni detaljne kriterije za bonitetnu procjenu namjeravanog stjecanja niti postupak za njihovu primjenu. Stoga je potrebno pojašnjenje ovih kriterija i postupka bonitetne procjene kako bi se osigurala potrebna pravna sigurnost, jasnoća i predvidljivost postupka procjene i njegovih rezultata. Ti su kriteriji i postupci uvedeni odredbama Direktive 2007/44/EZ. U pogledu osiguranja i reosiguranja, te odredbe stoga trebaju biti kodificirane i uključene u ovu Direktivu.

(75) Stoga je ključno da ti postupci i bonitetne procjene budu maksimalno usklađene na cijelom području Zajednice. Ipak, odredbe o kvalificiranim udjelima ne bi trebale sprečavati države članice da zahtijevaju da nadzorna tijela budu obaviještena o stjecanju udjela manjih od pragova navedenih u tim odredbama sve dok država članica u tu svrhu ne uvede više od jednog dodatnog praga ispod 10 %. Te odredbe također ne bi trebale sprečavati nadzorna tijela da odrede opće smjernice o tome kad se smatra da ti udjeli dovode do značajnog utjecaja.

(76) S obzirom na povećanu pokretljivost građana Unije, osiguranje od odgovornosti za uporabu motornih vozila sve se više nudi na prekograničnoj osnovi. Kako bi se osiguralo kontinuirano pravilno funkcioniranje sustava zelene karte i sporazuma između nacionalnih ureda osiguratelja odgovornosti za uporabu motornih vozila, primjereno je da države članice mogu zahtijevati da se društva za osiguranje koja se bave osiguranjem od odgovornosti za uporabu motornih vozila pružajući usluge na njihovom državnom području pridruže nacionalnom uredu i sudjeluju u njegovom financiranju kao i u financiranju garancijskog fonda u toj državi članici. Država članica u kojoj se pružaju usluge treba zahtijevati da društva koja se bave osiguranjem odgovornosti za uporabu motornih vozila imenuju predstavnika na njezinom državnom području koji će prikupljati sve potrebne informacije u vezi odštetnih zahtjeva i zastupati predmetno društvo.

(77) U okviru unutarnjeg tržišta u interesu je ugovaratelja osiguranja da imaju pristup najširem mogućem opsegu osiguranjeljnih proizvoda dostupnih u Zajednici. Država članica u kojoj se nalazi rizik ili država članica obveze treba stoga osigurati da ništa ne sprečava prodaju unutar njezinog državnog područja svih osiguranjeljnih proizvoda koji se nude na prodaju u Zajednici sve dok ti proizvodi nisu u suprotnosti s propisima koji su na snazi u toj državi članici, a kojima se štiti opće dobro i to u mjeri u kojoj opće dobro nije osigurano pravilima matične države članice.

(78) Potrebno je odrediti sustav sankcija koji će biti uveden kad u državi članici u kojoj se nalazi rizik ili državi članici obveze društvo za osiguranje ne postupa sukladno bilo kojoj primjenjivoj odredbi kojom se štiti opće dobro.

(79) Na unutarnjem tržištu osiguranja potrošači imaju širi i raznolikiji izbor ugovora. Kako bi u potpunosti iskoristili dobrobit te raznolikosti i pojačanog tržišnog natjecanja, potrošačima treba osigurati sve potrebne informacije prije sklapanja ugovora i za vrijeme trajanja ugovora kako bi im se omogućilo odabrati ugovor koji najbolje odgovara njihovim potrebama.

(80) Društvo za osiguranje koje nudi ugovore o pružanju pomoći treba raspolagati sredstvima potrebnim da u primjerenom roku osigura naknade u naravi koje nudi. Treba propisati posebne odredbe za izračun potrebnog solventnog kapitala i minimalnog potrebnog kapitala kojeg takvo društvo treba imati.

(81) Učinkovito bavljenje poslovima suosiguranja na razini Zajednice za djelatnosti za koje je vjerojatno da će zbog svoje prirode ili veličine biti pokrivene međunarodnim suosiguranjem potrebno je olakšati minimalnim usklađivanjem kako bi se spriječilo narušavanje tržišnog natjecanja i razlike u postupanju. U tom bi smislu vodeće društvo za osiguranje trebalo procijeniti odštetne zahtjeve i odrediti iznos tehničkih pričuva. Nadalje, potrebno je osigurati posebnu suradnju za područje suosiguranja na razini Zajednice između nadzornih tijela država članica te između tih tijela i Komisije.

(82) Kako bi se zaštitile osigurane osobe potrebno je uskladiti nacionalno zakonodavstvo o osiguranju troškova pravne zaštite. Potrebno je što je više moguće spriječiti ili razriješiti bilo kakve sukobe interesa koji proizlaze posebno iz činjenice da društvo za osiguranje pokriva drugu osobu ili da pokriva osobu i u vezi s troškovima pravne zaštite i u vezi s bilo kojom drugom vrstom osiguranja. U tom cilju, moguće je različitim sredstvima postići odgovarajuću zaštitu ugovaratelja osiguranja. Bez obzira koje je rješenje usvojeno, interesi osoba koje imaju osigurane troškove pravne zaštite trebaju biti zaštićeni istovjetnom zaštitom.

(83) Sukobi između osiguranih osoba i društava za osiguranje koja pokrivaju troškove pravne zaštite trebaju biti riješeni na najpravedniji i najbrži mogući način. Stoga je primjereno da države članice osiguraju arbitražni postupak ili postupak koji nudi usporediva rješenja.

(84) U nekim državama članicama privatno ili dobrovoljno zdravstveno osiguranje služi kao djelomična ili potpuna alternativa zdravstvenom osiguranju koje nude sustavi socijalnog osiguranja. Posebna priroda takvog zdravstvenog osiguranja razlikuje ga od ostalih vrsta osiguranja od odgovornosti i životnog osiguranja jer je potrebno da ugovaratelji osiguranja imaju stvaran pristup privatnom zdravstvenom osiguranju ili zdravstvenom osiguranju na dobrovoljnoj osnovi bez obzira na njihovu dob ili profil

rizičnosti. S obzirom na prirodu i društvene posljedice ugovora o zdravstvenom osiguranju, nadzornim tijelima države članice u kojoj se nalazi rizik treba omogućiti sustavno obavješćivanje o općim i posebnim uvjetima police osiguranja u slučaju privatnog ili dobrovoljnog zdravstvenog osiguranja kako bi provjerile da su ti ugovori djelomična ili potpuna alternativa zdravstvenom osiguranju koje pruža sustav socijalnog osiguranja. Takva provjera ne treba biti preduvjet za promidžbu ovih proizvoda.

(85) S tim su ciljem neke države članice donijele posebne odredbe. Kako bi se zaštitilo opće dobro treba omogućiti donošenje ili zadržavanje takvih odredbi sve dok se njima neopravdano ne ograničava pravo poslovnog nastana ili sloboda pružanja usluga, pri čemu se podrazumijeva da takve odredbe treba primjenjivati na jednak način. Priroda tih zakonskih odredbi može se razlikovati ovisno o uvjetima u svakoj državi članici. Cilj zaštite općeg dobra može se postići i tako da se od društava za osiguranje koja nude privatno zdravstveno osiguranje ili zdravstveno osiguranje na dobrovoljnoj osnovi zahtijeva da ponude standardne police koje su u skladu s osiguranjem koje pružaju sustavi obvezne socijalne zaštite, i to po premijskoj stopi koja je jednaka ili niža od propisanog maksimuma te da sudjeluju u programima naknade štete. Kao dodatna mogućnost, može se zahtijevati da tehnička podloga privatnog zdravstvenog osiguranja ili zdravstvenog osiguranja sklopljenog na dobrovoljnoj osnovi bude slična tehničkoj podlozi za životno osiguranje.

(86) Države članice domaćini trebaju imati mogućnost zahtijevati da sva društva za osiguranje koja na njihovim državnim područjima na vlastitu odgovornost nude obvezno osiguranje od nezgoda na radu budu usklađena s posebnim odredbama propisanim u njihovom nacionalnom zakonodavstvu o takvom osiguranju. Ipak, ovaj zahtjev ne bi se trebao primjenjivati na odredbe o financijskom nadzoru, koje bi morale ostati u isključivoj odgovornosti matične države članice.

(87) U nekim državama članicama transakcije osiguranja ne podliježu nikakvom obliku neizravnog oporezivanja, a u većini država članica primjenjuju se posebni porezi i drugi oblici doprinosa, uključujući dodatne naknade koje su namijenjene tijelima odgovornim za naknadu štete. Struktura i stope tih poreza i doprinosa uvelike se razlikuju između država članica u kojima se primjenjuju. Poželjno je spriječiti postojeće razlike koje dovode do narušavanja tržišnog natjecanja između država članica u uslugama osiguranja. Dok se to područje ne uskladi, primjena poreznih sustava i drugih oblika doprinosa koje predviđaju države članice u kojima se nalazi rizik ili države članice obveze vjerojatno će riješiti taj problem, a države članice trebaju osmisliti načine koji će osigurati naplatu tih poreza i doprinosa.

(88) Države članice koje ne primjenjuju Uredbu (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) ([1]) trebaju, u skladu s ovom Direktivom, primjenjivati odredbe te Uredbe kako bi odredile pravo koje se primjenjuje na ugovore o osiguranju koji su obuhvaćeni člankom 7. te Uredbe.

(89) Kako bi se uzeli u obzir međunarodni aspekti reosiguranja potrebno je omogućiti sklapanje međunarodnih sporazuma s trećom zemljom kako bi se utvrdili načini nadzora nad reosiguruteljnim subjektima koji posluju na području svake ugovorne strane. Nadalje, potrebno je osigurati fleksibilan postupak koji bi na razini Zajednice omogućio procjenu bonitetne jednakosti s trećim zemljama kako bi se poboljšala liberalizacija usluga reosiguranja u trećim zemljama, bilo putem poslovnog nastana ili prekograničnim pružanjem usluga.

(90) Zbog posebne prirode djelatnosti reosiguranja ograničenog rizika, države članice trebaju osigurati da društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja sklapaju ugovore o reosiguranju ograničenog rizika ili se bave djelatnostima reosiguranja ograničenog rizika mogu pravilno utvrditi, mjeriti i nadzirati rizike koji proizlaze iz tih ugovora ili djelatnosti.

(91) Potrebno je propisati odgovarajuća pravila za subjekte posebne namjene koji preuzimaju rizike od društava za osiguranje i društava za reosiguranje, a sami nisu društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje. Iznosi koji se mogu naplatiti od subjekta posebne namjene trebali bi se smatrati iznosima koji se mogu odbiti na temelju ugovora o reosiguranju ili ugovora o retrocesiji.

(92) Subjekti posebne namjene koji su odobrenje dobili prije 31. listopada 2012. trebaju podlijegati zakonodavstvu države članice u kojoj im je izdano odobrenje. Ipak, kako bi se izbjegla regulatorna arbitraža, za svaku novu djelatnost koju takav subjekt posebne namjene započne nakon 31. listopada 2012. vrijede odredbe ove Direktive.

(93) Radi sve značajnije prekogranične prirode djelatnosti osiguranja, razlike između sustava država članica o subjektima posebne namjene za koje vrijede odredbe ove Direktive trebaju biti smanjene u najvećoj mogućoj mjeri, uzimajući u obzir njihove nadzorne strukture.

(94) Potreban je daljnji rad u vezi sa subjektima posebne namjene, pri čemu treba uzeti u obzir rad koji je obavljen u drugim financijskim sektorima.

(95) Mjere o nadzoru društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koja su dio grupe trebaju tijelima koja nadziru društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje omogućiti da oblikuju bolju prosudbu njegovog financijskog stanja.

([1]) SL L 177, 4.7.2008., str. 6.

(96) Takav nadzor grupe treba u potrebnoj mjeri uzeti u obzir osigurateljne holdinge i mješovite osigurateljne holdinge. Ipak, ova Direktiva ne bi ni na koji način trebala značiti da države članice moraju obavljati pojedinačni nadzor tih društava.

(97) Iako je nadzor pojedinih društava za osiguranje i društava za reosiguranje i dalje ključno načelo nadzora osiguranja, potrebno je odrediti na koja se društva primjenjuje nadzor na razini grupe.

(98) U skladu sa zakonodavstvom Zajednice i nacionalnim zakonodavstvom, društvima, a posebno udruženjima za uzajamno osiguranje odnosno udruženjima koja djeluju po načelu uzajamnosti, treba omogućiti da ustanove koncentracije ili grupe, i to ne kroz kapitalne povezanosti već kroz formalizirane snažne i održive odnose utemeljene na ugovorima ili drugom djelotvornom priznanju koje jamči financijsku solidarnost između tih društava. Kad se dominantan utjecaj izvršava putem centralizirane koordinacije, ta se društva trebaju nadzirati u skladu s istim pravilima kao što su pravila propisana za grupe koje su uspostavljene kapitalnim povezanostima kako bi se postigla odgovarajuća razina zaštite za ugovaratelje osiguranja i ostvarili jednaki uvjeti za sve grupe.

(99) Nadzor grupe treba se u svakom slučaju primjenjivati na razini krajnjeg matičnog društva koje ima svoje sjedište u Zajednici. Ipak, države članice trebale bi svojim nadzornim tijelima omogućiti da nadzor grupe primjenjuju na ograničeni broj nižih razina kad to smatraju potrebnim.

(100) Za društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su dio grupe potrebno je izračunavati solventnost na razini grupe.

(101) Konsolidirani potrebni solventni kapital za grupu treba uzeti u obzir globalnu diversifikaciju rizika koji postoje u svim društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje u toj grupi kako bi se primjereno odrazila izloženost grupe rizicima.

(102) Društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje koja pripadaju grupi treba omogućiti da podnesu zahtjev za izdavanje odobrenja za unutarnji model koji će se upotrebljavati za izračun solventnosti na razini grupe i na pojedinačnoj osnovi.

(103) Iako neke odredbe ove Direktive izričito predviđaju ulogu posrednika ili savjetodavnu ulogu CEIOPS-a, to ne treba priječiti CEIOPS da ima ulogu posrednika ili savjetodavnu ulogu i s obzirom na druge odredbe.

(104) Ova Direktiva odražava inovativni model nadzora u kojem je ključna uloga dodijeljena nadzorniku grupe, pri čemu se priznaje i zadržava važna uloga pojedinačnih nadzornika. Odgovornost nadzornika je u skladu s njihovim dužnostima i nadležnošću.

(105) Svi ugovaratelji osiguranja i korisnici osiguranja trebaju imati jednak tretman bez obzira na njihovo državljanstvo ili boravište. U tu svrhu, svaka država članica treba osigurati da mjere nadzornih tijela na temelju svojeg nacionalnog ovlaštenja nisu u suprotnosti s interesima te države članice ili interesima ugovaratelja osiguranja i korisnika osiguranja iz te države članice. U svim situacijama likvidacije odštetnih zahtjeva i likvidacije, imovinu treba raspodijeliti na pravičnoj osnovi svim relevantnim ugovarateljima osiguranja, bez obzira na njihovo državljanstvo ili boravište.

(106) Potrebno je osigurati da su vlastita sredstva primjereno raspodijeljena unutar grupe i da su raspoloživa da prema potrebi zaštite ugovaratelje osiguranja i korisnike osiguranja. S tim ciljem, društva za osiguranje i društva za reosiguranje unutar grupe trebaju imati dovoljno vlastitih sredstava za pokriće svojeg potrebnog solventnog kapitala.

(107) Svi nadzornici uključeni u nadzor grupe trebaju moći razumjeti donesene odluke, posebno one odluke koje donosi nadzornik grupe. Sve relevantne informacije koje ima jedan od nadzornika treba stoga podijeliti s ostalim nadzornicima čim postanu dostupne kako bi svi nadzornici mogli donijeti mišljenje utemeljeno na istim relevantnim informacijama. U slučaju da predmetni nadzornici ne mogu postići suglasnost, za rješavanje pitanja treba zatražiti stručno mišljenje CEIOPS-a.

(108) Solventnost društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje je društvo kći osigurateljnog holdinga, društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje može biti pod utjecajem financijskih izvora grupe čiji je to društvo dio i raspodjele financijskih izvora unutar te grupe. Nadzornim tijelima stoga treba osigurati sredstva za obavljanje nadzora grupe i poduzimanje primjerenih mjera na razini društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje kad je njegova solventnost ugrožena ili bi mogla postati ugrožena.

(109) Koncentracije rizika i unutargrupne transakcije mogu utjecati na financijski položaj društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje. Nadzorna tijela trebaju stoga imati mogućnost obavljanja nadzora nad tim koncentracijama rizika i unutargrupnim transakcijama, uzimajući u obzir prirodu odnosa između reguliranih tijela i nereguliranih subjekata, uključujući osigurateljne holdinge i mješovite osigurateljne holdinge te mogućnost poduzimanja primjerenih mjera na razini društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje kad je njegova solventnost ugrožena ili bi mogla postati ugrožena.

(110) Društva za osiguranje i društva za reosiguranje unutar grupe trebaju imati primjerene sustave upravljanja koji trebaju biti predmet nadzornog pregleda.

(111) Sve grupe osiguratelja i grupe reosiguratelja koje su predmet nadzora grupe trebaju imati nadzornika grupe imenovanog između uključenih nadzornih tijela. Prava i dužnosti nadzornika grupe trebaju obuhvaćati odgovarajuće ovlasti koje se odnose na koordinaciju i donošenje odluka. Tijela uključena u nadzor društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja pripadaju istoj grupi trebaju odrediti načine koordinacije.

(112) U svjetlu sve većih nadležnosti nadzornika grupe potrebno je osigurati da se kriteriji za odabir nadzornika grupe ne mogu proizvoljno izbjeći. Posebno u slučajevima kad se nadzornik grupe imenuje uzimajući u obzir strukturu grupe i relativnu važnost djelatnosti osiguranja i djelatnosti reosiguranja na različitim tržištima, unutargrupne transakcije te grupno reosiguranje ne bi se trebali dvaput uzeti u obzir kod procjene relativne važnosti unutar tržišta.

(113) Nadzornici iz svih država članica u kojima su osnovana društva grupe trebaju biti uključeni u nadzor grupe kroz kolegij nadzornika (Kolegij). Svi oni trebaju imati pristup informacijama koje su dostupne drugim nadzornim tijelima unutar Kolegija i trebaju biti aktivno i kontinuirano uključeni u postupak donošenja odluka. Potrebno je uspostaviti suradnju između tijela odgovornih za nadzor društava za osiguranje i društava za reosiguranje kao i između tih tijela i tijela odgovornih za nadzor društava aktivnih u drugim financijskim sektorima.

(114) Djelatnosti Kolegija trebaju biti razmjerne prirodi, opsegu i složenosti rizika svojstvenih za poslovanje svih društava koja su dio grupe te prekograničnom značaju. Kolegij treba osnovati kako bi se osiguralo da se suradnja, razmjena informacija i postupci savjetovanja među nadzornim tijelima unutar Kolegija djelotvorno primjenjuju u skladu s ovom Direktivom. Nadzorna tijela trebaju upotrebljavati Kolegij kako bi promicala usklađenost svojih odluka i blisko surađivati kako bi svoje nadzorne aktivnosti unutar grupe obavljala prema usklađenim kriterijima.

(115) Ovom Direktivom treba predvidjeti savjetodavnu ulogu CEIOPS-a. Savjet koji CEIOPS daje nadležnom nadzorniku ne bi trebao obvezivati tog nadzornika u donošenju odluka. Nadležni nadzornik bi u donošenju odluka ipak trebao u potpunosti uzeti u obzir taj savjet i objasniti sva značajna odstupanja od njega.

(116) Društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su dio grupe čije je sjedište izvan Zajednice trebaju podlijegati istovjetnim i primjerenim mehanizmima nadzora grupe. Stoga je potrebno osigurati transparentnost pravila i razmjenu informacija s tijelima trećih zemalja u svim relevantnim okolnostima. Kako bi se osigurao usklađeni pristup određivanju i procjeni istovjetnosti nadzora osiguranja i reosiguranja u trećim zemljama, Komisiji treba omogućiti da donese obvezujuću odluku o istovjetnosti regulatornog sustava solventnosti trećih zemalja. Za države za koje Komisija nije donijela odluku, procjenu istovjetnosti treba napraviti nadzornik grupe nakon savjetovanja s drugim mjerodavnim nadzornim tijelima.

(117) S obzirom na to da nisu usklađena nacionalna zakonodavstva o reorganizacijskim mjerama i postupcima likvidacije, primjereno je u okviru unutarnjeg tržišta osigurati uzajamno priznavanje reorganizacijskih mjera i zakonodavstava država članica koja se odnose na likvidaciju u vezi s društvima za osiguranje, kao i potrebnu suradnju, uzimajući u obzir potrebu za jedinstvom, univerzalnošću, usklađenošću i javnošću takvih mjera te istovjetnim tretmanom i zaštitom vjerovnika društva za osiguranje.

(118) Treba osigurati da reorganizacijske mjere koje je donijelo nadležno tijelo države članice kako bi sačuvala ili obnovila financijsku stabilnost društva za osiguranje i, što je više moguće, spriječila likvidaciju, imaju pune pravne učinke na cijelom području Zajednice. Ipak, to ne bi smjelo utjecati na učinke reorganizacijskih mjera i postupke likvidacije s obzirom na treće zemlje.

(119) Potrebno je razlikovati nadzorna tijela za potrebe reorganizacijskih mjera i postupaka likvidacije i nadzornih tijela društava za osiguranje.

(120) Prilikom određivanja podružnice za potrebe insolventnosti treba, u skladu s postojećim načelima insolventnosti, uzeti u obzir jedinstvenu pravnu osobnost društva za osiguranje. Ipak, zakonodavstvo matične države članice treba odrediti način na koji će se imovina i obveze neovisnih osoba koje imaju trajno ovlaštenje da djeluju kao zastupnici društva za osiguranje tretirati u postupku likvidacije tog društva za osiguranje.

(121) Potrebno je propisati uvjete pod kojim su postupci likvidacije koji, iako nisu utemeljeni na insolventnosti, uključuju redoslijed prioriteta plaćanja isplata odštetnih zahtjeva, obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive. Potraživanja zaposlenika društva za osiguranje koja proizlaze iz ugovora o radu i radnih odnosa trebala bi biti takva da se mogu subrogirati na nacionalni sustav za osiguranje radničkih potraživanja. Ta subrogirana potraživanja trebaju imati korist od tretmana koji je određen zakonodavstvom matične države članice (lex concursus).

(122) Reorganizacijske mjere ne isključuju otvaranje likvidacijskog postupka. Likvidacijski postupak se stoga treba moći otvoriti i bez donošenja reorganizacijskih mjera ili nakon donošenja reorganizacijskih mjera i može se zaključiti nagodbom ili drugim odgovarajućim mjerama, uključujući reorganizacijske mjere.

(123) Samo nadležna tijela matične države članice treba ovlastiti da donose odluke o postupcima likvidacije društava za osiguranje. Odluke trebaju imati učinke na cijelom području Zajednice i trebaju ih priznati sve države članice. Odluke treba objaviti u skladu s postupcima matične države članice i u *Službenom listu Europske unije*. Informacije trebaju također biti dostupne poznatim vjerovnicima koji borave unutar Zajednice i koji trebaju imati pravo prijaviti tražbine i podnijeti obrazloženje tražbina.

(124) U postupku likvidacije u obzir treba uzeti svu imovinu i obveze društva za osiguranje.

(125) Svi uvjeti za otvaranje, vođenje i zaključivanje postupka likvidacije trebaju biti uređeni propisima matične države članice.

(126) Kako bi se osiguralo usklađeno djelovanje među državama članicama nadzorna tijela matične države članice i tijela svih drugih država članica trebaju biti žurno obaviještena o otvaranju postupka likvidacije.

(127) Od najveće je važnosti da su u postupku likvidacije zaštićene osigurane osobe, ugovaratelji osiguranja, korisnici osiguranja i sve oštećene strane koje imaju pravo na izravnu tužbu protiv društva za osiguranje radi odštetnog zahtjeva koji proizlazi iz poslova osiguranja. Pritom se podrazumijeva da takva zaštita ne uključuje zahtjeve koji ne proizlaze iz obveza prema ugovorima o osiguranju ili iz poslova osiguranja, već iz građanskopravne odgovornosti koju je prouzročio zastupnik u pregovorima u kojima, u skladu s propisima koji se primjenjuju na ugovor o osiguranju ili posao, zastupnik nije odgovoran prema tom ugovoru ili poslu. Kako bi se postigao taj cilj, državama članicama treba omogućiti izbor između istovjetnih metoda za osiguranje posebnog tretmana za vjerovnike društva za osiguranje, pri čemu nijedna od tih metoda ne sprečava državu članicu da rangira različite kategorije potraživanja od osiguranja. Nadalje, potrebno je osigurati odgovarajuću ravnotežu između zaštite vjerovnika društva za osiguranje i ostalih povlaštenih vjerovnika koji su zaštićeni propisima predmetne države članice.

(128) Otvaranje postupka likvidacije treba uključivati oduzimanje odobrenja za rad koje je izdano društvu za osiguranje, osim ako je to odobrenje već ranije oduzeto.

(129) U postupku likvidacije, vjerovnici trebaju imati pravo prijaviti tražbine ili podnijeti pisana obrazloženja tražbine. Tražbine vjerovnika koji borave u državi članici koja nije matična država članica trebaju se smatrati istovjetnim tražbinama u matičnoj državi članici bez diskriminacije na temelju državljanstva ili boravišta.

(130) Kako bi se zaštitila opravdana očekivanja i sigurnost određenih transakcija u državama članicama koje nisu matična država članica potrebno je donijeti propise koji se primjenjuju na učinke reorganizacijskih mjera i postupka likvidacije na parnične postupke u tijeku i na pojedine izvršne mjere koje proizlaze iz tih parničnih postupaka.

(131) Mjere potrebne za provedbu ove Direktive treba donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji [1].

(132) Komisija treba biti posebno ovlaštena donositi mjere o prilagođavanju priloga, mjere koje posebno određuju nadzorne ovlasti i mjere koje treba poduzeti i koje detaljnije propisuju zahtjeve u područjima kao što su sustav upravljanja, javna objava, kriteriji procjene u vezi kvalificiranih udjela, izračun tehničkih pričuva i kapitalnih zahtjeva, pravila ulaganja i nadzor grupe. Komisija također treba biti ovlaštena donositi provedbene mjere kojima se trećim zemljama daje status istovjetnosti s odredbama ove Direktive. Budući da te mjere imaju opće područje primjene i da im je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni, između ostalog, dopunjujući je elementima koji nisu ključni, one se moraju donijeti u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 5. a Odluke 1999/468/EZ.

(133) Budući da države članice ne mogu dovoljno dobro ostvariti ciljeve iz ove Direktive i budući da se oni, zbog svojeg opsega i učinaka, mogu bolje postići na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti iz navedenog članka, ova Direktiva ne prekoračuje okvire koji su potrebni za postizanje tih ciljeva.

(134) Direktiva Vijeća 64/225/EEZ od 25. veljače 1964. o ukidanju ograničenja slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga u području reosiguranja i retrocesije [2]; Direktiva Vijeća 73/240/EEZ od 24. srpnja 1973. o ukidanju ograničenja slobode poslovnog nastana u području izravnog osiguranja osim životnog osiguranja [3]; Direktiva Vijeća 76/580/EEZ od 29. lipnja 1976. o izmjeni Direktive 73/239/EEZ o usklađivanju zakona i drugih propisa o pokretanju i obavljanju poslova izravnog osiguranja osim životnog osiguranja [4] i Direktiva Vijeća 84/641/EEZ od 10. prosinca 1984. o

[1] SL L 184, 17.7.1999., str. 23.
[2] SL L 56, 4.4.1964., str. 878.
[3] SL L 228, 16.8.1973., str. 20.
[4] SL L 189, 13.7.1976., str. 13.

izmjeni Prve direktive (73/239/EEZ) o usklađivanju zakona i drugih propisa o osnivanju i obavljanju djelatnosti izravnog neživotnog osiguranja, posebno u vezi pomoći turistima [1] postale su zastarjele te ih stoga treba ukinuti.

(135) Obveza prenošenja ove Direktive u nacionalno pravo treba biti ograničena na one odredbe koje predstavljaju temeljnu promjenu u usporedbi s ranijim direktivama. Obveza prenošenja odredbi koje nisu promijenjene predviđena je u ranijim direktivama.

(136) Ova Direktiva ne bi trebala dovoditi u pitanje obveze država članica u vezi s rokovima za prenošenje u nacionalno pravo direktiva navedenih u dijelu B. Priloga VI.

(137) Komisija će preispitati primjerenost postojećih sustava jamstva u sektoru osiguranja i pripremiti odgovarajuće zakonske prijedloge.

(138) Članak 17. stavak 2. Direktive 2003/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. lipnja 2003. o djelatnostima i nadzoru institucija za „dobrovoljno mirovinsko osiguranje čiji je pokrovitelj poslodavac" [2] poziva se na postojeće zakonske odredbe o granicama solventnosti. Ta se upućivanja trebaju zadržati kako bi se zadržalo postojeće stanje. Komisija treba što je prije moguće revidirati Direktivu 2003/41/EZ u skladu s njezinim člankom 21. stavkom 4. Uz pomoć CEIOPS-a, Komisija treba napraviti odgovarajući sustav pravila o solventnosti institucija za strukovno mirovinsko osiguranje, pri čemu treba u cijelosti odražavati ključne razlike osiguranja te stoga ne treba unaprijed zahtijevati da se ova Direktiva primjenjuje na te institucije.

(139) Donošenje ove Direktive mijenja profil rizičnosti društva za osiguranje u odnosu na ugovaratelja osiguranja. Komisija treba što je prije moguće, a u svakom slučaju do kraja 2010. iznijeti prijedlog za reviziju Direktive 2002/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. prosinca 2002. o posredovanju u osiguranju [3], uzimajući u obzir posljedice ove Direktive za ugovaratelje osiguranja.

(140) Potrebne su daljnje opsežne reforme regulatornog i nadzornog modela financijskog sektora EU i Komisija ih treba što prije predložiti uz obraćanje primjerene pažnje na zaključke koje je iznijela skupina stručnjaka pod predsjedanjem Jacquesa de Larosièrea 25. veljače 2009. godine. Komisija treba predložiti zakonodavstvo koje je potrebno da se riješe utvrđeni nedostaci u odredbama o koordinaciji nadzora i sporazumima u vezi suradnje između nadzornih tijela.

(141) Potrebno je zatražiti mišljenje CEIOPS-a o tome kako najbolje riješiti pitanja pojačanog nadzora grupe i upravljanja kapitalom unutar grupe društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Od CEIOPS-a bi trebalo zatražiti savjet koji će Komisiji pomoći da oblikuje svoje prijedloge pod uvjetima koji osiguravaju visoku razinu zaštite ugovaratelja osiguranja (i korisnika osiguranja) te štite financijsku stabilnost. S tim u vezi, od CEIOPS-a bi trebalo zatražiti da Komisiju savjetuje o strukturi i načelima koja bi mogla voditi mogućim budućim izmjenama ove Direktive, a koje bi mogle biti potrebne kako bi se provele moguće predložene promjene. Komisija treba podnijeti izvješće te nakon toga Europskom parlamentu i Vijeću dati odgovarajuće prijedloge o alternativnim sustavima bonitetnog nadzora društava za osiguranje i društava za reosiguranje unutar grupe koji poboljšavaju učinkovito upravljanje kapitalom unutar grupe, ako smatra da je uspostavljen odgovarajući regulatorni okvir koji podupire uvođenje takvog sustava.

Posebno je poželjno da sustav pružanja pomoći unutar grupe djeluje na dobrim temeljima koji su zasnovani na postojanju usklađenih i primjereno financiranih osiguranjih jamstvenih programa, usklađenog i pravno obvezujućeg okvira za nadležna tijela, središnje banke i ministarstva financija o upravljanju krizom i rješavanju te dijeljenju financijskog opterećenja, pri čemu su nadzorne ovlasti usklađene s fiskalnim nadležnostima; pravno obvezujućeg okvira za posredovanje kod nadzornih sporova; usklađenog okvira ranog djelovanja te usklađenog okvira za prijenos sredstava, insolventnost i postupke likvidacije koji uklanja relevantne prepreke u prijenosu sredstava koje postoje u nacionalnom zakonodavstvu, a odnose se na trgovačka društva i korporacije. U svom izvješću, Komisija treba uzeti u obzir ponašanje diversifikacijskih učinaka tijekom vremena i rizika koji postoje zbog članstva u grupi, prakse u centraliziranom upravljanju rizicima grupe, funkcioniranje unutarnjih modela grupe te nadzor unutargrupnih transakcija i koncentracija rizika.

(142) U skladu s točkom 34. Međuinstitucionalnog sporazuma o boljem zakonodavstvu [4], države članice se poziva da za svoje potrebe i u interesu Zajednice sastave i objave svoje vlastite tablice koje na najbolji mogući način prikazuju korelaciju između ove Direktive i mjera za njezino prenošenje,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

[1] SL L 339, 27.12.1984., str. 21.
[2] SL L 235, 23.9.2003., str. 10.
[3] SL L 9, 15.1.2003., str. 3.
[4] SL C 321, 31.12.2003., str. 1.

SADRŽAJ

GLAVA I.	OPĆA PRAVILA O OSNIVANJU I OBAVLJANJU DJELATNOSTI IZRAVNOG OSIGURANJA I REOSIGURANJA	
POGLAVLJE I.	Predmet, područje primjene i definicije	
ODJELJAK 1.	Predmet i područje primjene	Članci 1. i 2.
ODJELJAK 2.	Isključenje iz područja primjene	
Pododjeljak 1.	Općenito	Članci 3. i 4.
Pododjeljak 2.	Neživotno osiguranje	Članci 5. do 8.
Pododjeljak 3.	Životno osiguranje	Članci 9. i 10.
Pododjeljak 4.	Reosiguranje	Članci 11. i 12.
ODJELJAK 3.	Definicije	Članak 13.
POGLAVLJE II.	Početak obavljanja djelatnosti	Članci 14. do 26.
POGLAVLJE III.	Nadzorna tijela i opća pravila	Članci 27. do 39.
POGLAVLJE IV.	Uvjeti kojima se uređuje poslovanje	
ODJELJAK 1.	Odgovornost upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa	Članak 40.
ODJELJAK 2.	Sustav upravljanja	Članci 41. do 50.
ODJELJAK 3.	Javna objava	Članci 51. do 56.
ODJELJAK 4.	Kvalificirani udjeli	Članci 57. do 63.
ODJELJAK 5.	Poslovna tajna, razmjena informacija i promicanje usklađenosti nadzora	Članci 64. do 71.
ODJELJAK 6.	Dužnosti revizora	Članak 72.
POGLAVLJE V.	Obavljanje djelatnosti životnog i neživotnog osiguranja	Članci 73. i 74.
POGLAVLJE VI.	Pravila o vrednovanju imovine i obveza, tehničkih pričuva, vlastitih sredstava, potrebnog solventnog kapitala, minimalnog potrebnog kapitala i pravila o ulaganjima	
ODJELJAK 1.	Vrednovanje imovine i obveza	Članak 75.
ODJELJAK 2.	Pravila o tehničkim pričuvama	Članci 76. do 86.
ODJELJAK 3.	Vlastita sredstva	
Pododjeljak 1.	Utvrđivanje vlastitih sredstava	Članci 87. do 92.
Pododjeljak 2.	Razvrstavanje vlastitih sredstava	Članci 93. do 97.
Pododjeljak 3.	Prihvatljivost vlastitih sredstava	Članci 98. i 99.

ODJELJAK 4.	Potrebni solventni kapital	
Pododjeljak 1.	Opće odredbe za izračun potrebnog solventnog kapitala uporabom standardne formule ili unutarnjeg modela	Članci 100. do 102.
Pododjeljak 2.	Potrebni solventni kapital – standardna formula	Članci 103. do 111.
Pododjeljak 3.	Potrebni solventni kapital – potpuni i djelomični unutarnji modeli	Članci 112. do 127.
ODJELJAK 5.	Minimalni potrebni kapital	Članci 128. do 131.
ODJELJAK 6.	Ulaganja	Članci 132. do 135.
POGLAVLJE VII.	Društva za osiguranje i društva za reosiguranje u poteškoćama ili u stanju nepravilnosti	Članci 136. do 144.
POGLAVLJE VIII.	Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga	
ODJELJAK 1.	Osnivanje društava za osiguranje	Članci 145. do 146.
ODJELJAK 2.	Sloboda pružanja usluga društava za osiguranje	
Pododjeljak 1.	Opće odredbe	Članci 147. do 149.
Pododjeljak 2.	Osiguranje vlasnika vozila od odgovornosti za štete nanesene trećim osobama	Članci 150. do 152.
ODJELJAK 3.	Nadležnosti nadzornih tijela države članice domaćina	
Pododjeljak 1.	Osiguranje	Članci 153. do 157.
Pododjeljak 2.	Reosiguranje	Članak 158.
ODJELJAK 4.	Statističke informacije	Članak 159.
ODJELJAK 5.	Tretman ugovora podružnica u postupku likvidacije	Članci 160. do 161.
POGLAVLJE IX.	Podružnice osnovane unutar Zajednice koje pripadaju društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje sa sjedištem izvan Zajednice	
ODJELJAK 1.	Pokretanje poslova	Članci 162. do 171.
ODJELJAK 2.	Reosiguranje	Članci 172. do 175.
POGLAVLJE X.	Društva kćeri društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja su uređena pravom treće zemlje te stjecanje udjela od strane tih društava	Članci 176. i 177.
GLAVA II.	POSEBNE ODREDBE O OSIGURANJU I REOSIGURANJU	
POGLAVLJE I.	Pravo koje se primjenjuje i uvjeti ugovora o osiguranju	
ODJELJAK 1.	Pravo koje se primjenjuje	Članak 178.
ODJELJAK 2.	Obvezno osiguranje	Članak 179.
ODJELJAK 3.	Javni interes	Članak 180.
ODJELJAK 4.	Uvjeti iz ugovora o osiguranju i cjenici premija	Članci 181. i 182.

ODJELJAK 5.	Informacije za ugovaratelje osiguranja	
Pododjeljak 1.	Neživotno osiguranje	Članci 183. i 184.
Pododjeljak 2.	Životno osiguranje	Članci 185. i 186.
POGLAVLJE II.	Posebne odredbe o neživotnom osiguranju	
ODJELJAK 1.	Opće odredbe	Članci 187. do 189.
ODJELJAK 2.	Suosiguranje na razini Zajednice	Članci 190. do 196.
ODJELJAK 3.	Osiguranje pomoći (asistencija)	Članak 197.
ODJELJAK 4.	Osiguranje troškova pravne zaštite	Članci 198. do 205.
ODJELJAK 5.	Zdravstveno osiguranje	Članak 206.
ODJELJAK 6.	Osiguranje od nezgoda na radu	Članak 207.
POGLAVLJE III.	Posebne odredbe o životnom osiguranju	Članci 208. i 209.
POGLAVLJE IV.	Posebna pravila o reosiguranju	Članci 210. i 211.
GLAVA III.	NADZOR DRUŠTAVA ZA OSIGURANJE I DRUŠTAVA ZA REOSIGURANJE U GRUPI	
POGLAVLJE I.	Nadzor grupe: definicije, slučajevi primjene, područje primjene i razine	
ODJELJAK 1.	Definicije	Članak 212.
ODJELJAK 2.	Slučajevi i područje primjene	Članci 213. i 214.
ODJELJAK 3.	Razine	Članci 215. do 217.
POGLAVLJE II.	Financijski položaj	
ODJELJAK 1.	Solventnost grupe	
Pododjeljak 1.	Opće odredbe	Članci 218. i 219.
Pododjeljak 2.	Odabir metode izračuna i opća načela	Članci 220. do 224.
Pododjeljak 3.	Primjena metoda izračuna	Članci 225. do 229.
Pododjeljak 4.	Metode izračuna	Članci 230. do 234.
Pododjeljak 5.	Nadzor nad solventnošću grupe za društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su društva kćeri osiguratelnog holdinga	Članak 235.
Pododjeljak 6.	Nadzor nad solventnošću grupe za grupe s centraliziranim upravljanjem rizicima	Članci 236. do 243.
ODJELJAK 2.	Koncentracija rizika i unutargrupne transakcije	Članci 244. i 245.
ODJELJAK 3.	Upravljanje rizicima i unutarnja kontrola	Članak 246.
POGLAVLJE III.	Mjere za pojednostavljenje nadzora grupe	Članci 247. do 259.
POGLAVLJE IV.	Treće zemlje	Članci 260. do 264.
POGLAVLJE V.	Mješoviti osigurateljni holdinzi	Članci 265. i 266.

GLAVA IV.	REORGANIZACIJA I LIKVIDACIJA DRUŠTAVA ZA OSIGURANJE	
POGLAVLJE I.	Područje primjene i definicije	Članci 267. i 268.
POGLAVLJE II.	Reorganizacijske mjere	Članci 269. do 272.
POGLAVLJE III.	Postupak likvidacije	Članci 273. do 284.
POGLAVLJE IV.	Zajedničke odredbe	Članci 285. do 296.
GLAVA V.	OSTALE ODREDBE	Članci 297. do 304.
GLAVA VI.	PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE	
POGLAVLJE I.	Prijelazne odredbe	
ODJELJAK 1.	Osiguranje	Članci 305. i 306.
ODJELJAK 2.	Reosiguranje	Članci 307. i 308.
POGLAVLJE II.	Završne odredbe	Članci 309. do 312.
PRILOG I.	VRSTE NEŽIVOTNOG OSIGURANJA	
A.	Razvrstavanje rizika prema vrstama osiguranja	
B.	Opis odobrenja koja su izdana za više od jedne vrste osiguranja	
PRILOG II.	VRSTE ŽIVOTNOG OSIGURANJA	
PRILOG III.	PRAVNI OBLICI DRUŠTAVA	
A.	Oblici društava za neživotno osiguranje	
B.	Oblici društava za životno osiguranje	
C.	Oblici društava za reosiguranje	
PRILOG IV.	POTREBNI SOLVENTNI KAPITAL (SCR) – STANDARDNA FORMULA ZA IZRAČUN	
1.	Izračun osnovnog potrebnog solventnog kapitala	
2.	Izračun modula preuzetog rizika neživotnog osiguranja	
3.	Izračun modula preuzetog rizika životnog osiguranja	
4.	Izračun modula tržišnog rizika	
PRILOG V.	PODSKUPINE NEŽIVOTNOG OSIGURANJA ZA POTREBE ČLANKA 159.	
PRILOG VI.		
Dio A	Direktive stavljene izvan snage s popisom njihovih kasnijih izmjena (iz članka 310.)	
Dio B	Popis rokova za prenošenje u nacionalno pravo (iz članka 310.)	
PRILOG VII.	KORELACIJSKA TABLICA	

GLAVA I.

OPĆA PRAVILA O OSNIVANJU I OBAVLJANJU DJELATNOSTI IZRAVNOG OSIGURANJA I REOSIGURANJA

POGLAVLJE I.

Predmet, područje primjene i definicije

Odjeljak 1.

Predmet i područje primjene

Članak 1.

Predmet

Ova Direktiva utvrđuje pravila o:

(1) osnivanju i obavljanju samostalnih djelatnosti izravnog osiguranja i reosiguranja na području Zajednice;

(2) nadzoru nad grupama osiguratelja i grupama reosiguratelja;

(3) reorganizaciji i likvidaciji društava za izravno osiguranje.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova Direktiva se primjenjuje na društva koja se bave izravnim životnim i neživotnim osiguranjem i koja imaju poslovni nastan ili žele imati poslovni nastan na državnom području države članice.

Također se primjenjuje na društva za reosiguranje koja obavljaju samo djelatnosti reosiguranja i koja imaju poslovni nastan ili žele imati poslovni nastan na državnom području države članice uz izuzetak glave IV.

2. U pogledu neživotnog osiguranja, ova Direktiva primjenjuje se na djelatnosti vrsta osiguranja koje su određene u dijelu A. Priloga I. U smislu prvog podstavka stavka 1., neživotno osiguranje uključuje djelatnost koja se sastoji od pomoći pružene osobama koje zapadnu u poteškoće prilikom putovanja, kad su izvan svojeg doma ili uobičajenog boravišta. Pomoć se sastoji u tome da društvo za unaprijed plaćenu premiju odmah pruži pomoć korisniku iz ugovora o pružanju pomoći kad je ta osoba u poteškoćama koje su posljedica slučajnog događaja, u slučajevima i pod uvjetima koji su navedeni u ugovoru.

Pomoć može obuhvaćati pružanje naknade u gotovini ili u naravi. Naknade u naravi može pružiti i osoblje pravne osobe koja ih daje i to koristeći se opremom te osobe.

Djelatnost pružanja pomoći ne obuhvaća servisiranje, održavanje, usluge nakon prodaje ili puku naznaku ili pružanje pomoći u svojstvu posrednika.

3. U pogledu životnog osiguranja, ova Direktiva primjenjuje se na:

(a) sljedeće djelatnosti životnog osiguranja ako proizlaze iz ugovora:

i. životno osiguranje koje obuhvaća osiguranje samo za slučaj doživljenja ugovorene dobi, osiguranje za slučaj smrti, osiguranje za slučaj doživljenja ugovorene dobi ili ranije smrti, osiguranje života s povratom premija, osiguranje za slučaj vjenčanja i osiguranje za slučaj rođenja;

ii. rente;

iii. dopunska osiguranja preuzeta uz životno osiguranje, posebno, osiguranje za slučaj tjelesne ozljede, uključujući osiguranje od nesposobnosti za rad, osiguranje za slučaj smrti zbog nesretnog slučaja i osiguranje za slučaj invalidnosti u slučaju nezgode ili bolesti;

iv. vrste trajnog zdravstvenog osiguranja bez mogućnosti raskida koje trenutačno postoje u Irskoj i Ujedinjenoj Kraljevini;

(b) sljedeće poslove, ako proizlaze iz ugovora, ako ih nadziru tijela nadležna za nadzor privatnog osiguranja:

i. poslove u kojima se osnivaju udruženja članova kako bi zajednički kapitalizirali svoje doprinose i potom raspodijelili tako prikupljena sredstva između preživjelih ugovaratelja osiguranja ili nasljednika umrlih ugovaratelja osiguranja (tontine);

ii. osiguranje s kapitalizacijom isplate koje se temelji na aktuarskim izračunima, kod kojeg se u zamjenu za jednokratno odnosno obročno uplaćivanje unaprijed dogovorenih iznosa, preuzimaju obveze s određenim trajanjem i iznosom;

iii. upravljanje mirovinskim fondovima grupe, koje obuhvaća upravljanje ulaganjima, a posebno sredstvima koja predstavljaju pričuve tijela koja plaćaju naknade u slučaju smrti ili doživljenja ili u slučaju prestanka ili smanjenja radne aktivnosti;

iv. poslove iz točke iii. ako se vežu uz osiguranje koje jamči očuvanje kapitala ili plaćanje minimalnih kamata;

v. poslove koje obavljaju društva za životno osiguranje kao što su poslovi iz poglavlja 1. glave 4. knjige IV. francuskog „Code des assurances”;

(c) poslove koji se odnose na dužinu ljudskog života, koji su propisani ili navedeni u zakonodavstvu o socijalnom osiguranju ako ih obavljaju ili njima upravljaju društva za životno osiguranje na svoj vlastiti rizik u skladu s pravom države članice.

Odjeljak 2.

Isključenje iz područja primjene

Pododjeljak 1.

Općenito

Članak 3.

Obvezni sustavi

Ne dovodeći u pitanje članak 2. stavak 3. točku (c), ova Direktiva se ne primjenjuje na osiguranje koje je dio sustava obveznog socijalnog osiguranja.

Članak 4.

Isključenje iz područja primjene zbog veličine

1. Ne dovodeći u pitanje članak 3. i članke 5. do 10., ova Direktiva se ne primjenjuje na društvo za osiguranje koje ispunjava sve sljedeće uvjete:

(a) godišnja zaračunata bruto premija društva za osiguranje ne premašuje 5 milijuna eura;

(b) ukupne tehničke pričuve društva, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju ili od subjekata posebne namjene iz članka 76. ne premašuju 25 milijuna eura;

(c) ako društvo pripada grupi, ukupne bruto tehničke pričuve grupe s uključenim iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju ili od subjekata posebne namjene ne premašuju 25 milijuna eura;

(d) poslovanje društva ne uključuje djelatnosti osiguranja ili reosiguranja koje pokrivaju rizike osiguranja od odgovornosti, rizike osiguranja kredita i jamstva osim ako su ti rizici uključeni u manje bitne dodatne rizike u smislu članka 16. stavka 1.;

(e) poslovanje društva ne uključuje poslove reosiguranja koji premašuju 0,5 milijuna eura od njegove zaračunate bruto premije ili 2,5 milijuna eura od njegovih bruto tehničkih pričuva s uključenim iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju ili od subjekata posebne namjene, ili više od 10 % njegove bruto zaračunate premije ili više od 10 % njegovih bruto tehničkih pričuva s uključenim iznosima koji mogu biti naplaćeni na temelju ugovora o reosiguranju ili od subjekata posebne namjene.

2. Ako je bilo koji od iznosa iz stavka 1. premašen u tri uzastopne godine ova se Direktiva primjenjuje od četvrte godine.

3. Iznimno od stavka 1., ova se Direktiva primjenjuje na sva društva koja zatraže odobrenje za obavljanje djelatnosti osiguranja i djelatnosti reosiguranja za koja se očekuje da će njihova godišnja zaračunata bruto premija ili iznos njihovih bruto tehničkih pričuva s uključenim iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju ili od subjekata posebne namjene premašiti bilo koji od iznosa iz stavka 1. tijekom sljedećih pet godina.

4. Ova se Direktiva prestaje primjenjivati na društva za osiguranje za koja je nadzorno tijelo provjerilo da ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

(a) nijedan prag iz stavka 1. nije bio premašen u posljednje tri uzastopne godine; i

(b) ne očekuje se da će ijedan od pragova iz stavka 1. biti premašen tijekom sljedećih pet godina.

Stavak 1. ovog članka ne primjenjuje se sve dok predmetno društvo za osiguranje obavlja djelatnosti u skladu s odredbama članaka 145. do 149.

5. Stavci 1. i 4. ne priječe bilo koje društvo da podnese zahtjev za izdavanje odobrenja za rad ili da nastavi poslovati s odobrenjem za rad na temelju ove Direktive.

Pododjeljak 2.

Neživotno osiguranje

Članak 5.

Poslovi

U pogledu neživotnog osiguranja, ova Direktiva se ne primjenjuje na:

(1) poslove osiguranja s kapitalizacijom isplate, kao što je određeno zakonodavstvom svake države članice;

(2) poslove štednih institucija i institucija za pružanje uzajamne pomoći kod kojih isplaćene naknade variraju ovisno o raspoloživim sredstvima i kod kojih su doprinosi članova određeni na paušalnoj osnovi;

(3) poslove koje obavljaju organizacije koje nisu pravne osobe, a kojima je cilj pružanje uzajamnog pokrića za svoje članove bez plaćanja premija ili stvaranja tehničkih pričuva; ili

(4) poslove osiguranja izvoznih kredita za račun ili uz jamstvo države ili kod kojih je država osiguratelj.

Članak 6.

Osiguranje pomoći (asistencija)

1. Ova Direktiva se ne primjenjuje na poslove pružanja pomoći koja ispunjava sve sljedeće uvjete:

(a) pomoć se pruža u slučaju nezgode ili kvara koji uključuje cestovno vozilo kad se nezgoda ili kvar dogodi na državnom području države članice društva koje osigurava pokriće;

(b) odgovornost za osiguranje pomoći ograničena je na sljedeće poslove:

i. pomoć na mjestu kvara za koju društvo koje osigurava pokriće u većini slučajeva upotrebljava svoje vlastito osoblje i opremu;

ii. prijevoz vozila do najbližeg ili najprimjerenijeg mjesta na kojem se može napraviti popravak te, po mogućnosti, prijevoz vozača i putnika istim sredstvom do najbližeg mjesta s kojeg mogu nastaviti svoje putovanje drugim sredstvima; i

iii. ako to predviđa matična država članica društva koje osigurava pokriće, prijevoz vozila, po mogućnosti i vozača i putnika do njihovog doma, polazne točke ili izvornog odredišta u istoj državi; i

(c) pomoć ne pruža društvo koje podliježe ovoj Direktivi.

2. U slučajevima iz točaka i. i ii. stavka 1. podstavka (b), uvjet da se nezgoda ili kvar moraju dogoditi na državnom području države članice društva koje osigurava pokriće ne primjenjuje se kad je korisnik član tijela koje osigurava pokriće i kad uslugu pomoći na cesti u slučaju kvara ili uslugu prijevoza vozila pruža slično tijelo u predmetnoj državi na temelju uzajamnog sporazuma i davanja na uvid članske iskaznice, bez plaćanja dodatne premije ili, u slučaju Irske i Ujedinjene Kraljevine, kad poslove pružanja pomoći obavlja isto tijelo koje posluje u obje države.

3. Ova Direktiva se ne primjenjuje u slučaju poslova iz točke iii. stavka 1. podstavka (b) kad se nezgoda ili kvar dogodi na državnom području Irske ili, u slučaju Ujedinjene Kraljevine, na državnom području Sjeverne Irske, a vozilo, i po mogućnosti i vozač i putnici se prevoze do njihovog doma, polazne točke ili izvornog odredišta unutar jednog od ovih državnih područja.

4. Ova Direktiva se ne primjenjuje na poslove pružanja pomoći koje obavlja Automobilski klub Velikog Vojvodstva Luksemburga kad se nezgoda ili kvar cestovnog vozila dogodi izvan državnog područja Velikog Vojvodstva Luksemburga, a pomoć se sastoji od prijevoza vozila koje je bilo uključeno u tu nezgodu ili kvar, po mogućnosti i vozača i putnika do njihovog doma.

Članak 7.

Društva za uzajamno osiguranje

Ova Direktiva se ne primjenjuje na društva za uzajamno osiguranje koja obavljaju djelatnosti neživotnog osiguranja i koja su s drugim društvima za uzajamno osiguranje sklopila sporazum koji predviđa potpuno reosiguranje polica osiguranja koje su ta društva izdala ili na temelju kojih društvo preuzimatelj treba ispuniti obveze koje proizlaze iz tih polica umjesto cedenta. U tom slučaju društvo preuzimatelj podliježe pravilima ove Direktive.

Članak 8.

Institucije

Ova Direktiva se ne primjenjuje na sljedeće institucije koje obavljaju djelatnosti neživotnog osiguranja, osim ako ne dođe do izmjena njihovih statuta ili zakonodavstva koje uređuje njihovu nadležnost:

(1) u Danskoj, Falck Danmark;

(2) u Njemačkoj, sljedeće poludržavne institucije:

(a) Postbeamtenkrankenkasse,

(b) Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten;

(3) u Irskoj, Voluntary Health Insurance Board;

(4) u Španjolskoj, Consorcio de Compensación de Seguros.

Pododjeljak 3.

Životno osiguranje

Članak 9.

Poslovi i djelatnosti

U pogledu životnog osiguranja, ova Direktiva se ne primjenjuje na sljedeće poslove i djelatnosti:

(1) poslove štednih institucija i institucija za pružanje uzajamne pomoći kod kojih isplaćene naknade variraju ovisno o raspoloživim sredstvima i koje zahtijevaju da svaki njihov član plaća doprinose po odgovarajućoj paušalnoj stopi;

(2) poslove koje obavljaju organizacije, osim društava iz članka 2., kojima je cilj osigurati naknade zaposlenim i samozaposlenim osobama koje pripadaju društvu odnosno grupi društava, ili djelatnosti odnosno grupi djelatnosti, u slučaju smrti ili doživljenja ili u slučaju prestanka ili smanjenja obujma djelatnosti, bez obzira na to jesu li obveze koje proizlaze iz tih poslova u svakom trenutku pokrivene matematičkim pričuvama;

(3) djelatnosti društava za mirovinsko osiguranje propisane Zakonom o mirovinama zaposlenika (TyEL) i drugim povezanim finskim zakonodavstvom pod uvjetom da:

(a) društva za mirovinsko osiguranje koja su u skladu s finskim zakonodavstvom već obvezna imati zasebne sustave računovodstva i upravljanja za svoje mirovinske djelatnosti, od 1. siječnja 1995., osnuju zasebne pravne subjekte za obavljanje tih djelatnosti; i

(b) finska tijela bez diskriminacije dopuštaju svim državljanima i trgovačkim društvima država članica da u skladu s finskim zakonodavstvom obavljaju djelatnosti iz članka 2. povezane s tim izuzećem putem držanja odnosno sudjelovanja u postojećem društvu za osiguranje ili grupi ili putem stvaranja novih društava za osiguranje ili grupa, uključujući društva za mirovinsko osiguranje, odnosno putem sudjelovanja u njima.

Članak 10.

Organizacije, društva i institucije

U pogledu životnog osiguranja, ova Direktiva se ne primjenjuje na sljedeće organizacije, društva i institucije:

(1) organizacije koje se obvezuju da će osigurati naknade samo u slučaju smrti, ako iznos tih naknada ne premašuje prosječne pogrebne troškove za jednu smrt ili ako se naknade pružaju u naravi;

(2) „Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen" u Njemačkoj, osim ako njegov statut ne bude izmijenjen obzirom na opseg nadležnosti;

(3) „Consorcio de Compensación de Seguros" u Španjolskoj, osim ako njegov statut ne bude izmijenjen s obzirom na opseg djelatnosti ili nadležnosti.

Pododjeljak 4.

Reosiguranje

Članak 11.

Reosiguranje

U pogledu reosiguranja, ova Direktiva se ne primjenjuje na djelatnost reosiguranja koju obavlja ili za koju u potpunosti jamči vlada države članice kad, zbog značajnog javnog interesa, vlada djeluje kao reosiguratelj posljednjeg utočišta, uključujući okolnosti kad to zahtijeva stanje na tržištu u kojem nije moguće dobiti odgovarajuće komercijalno osiguranje.

Članak 12.

Društva za reosiguranje koja prekidaju svoju djelatnost

1. Društva za reosiguranje koja su do 10. prosinca 2007. prestala sklapati nove ugovore o reosiguranju i isključivo upravljaju svojim postojećim portfeljem kako bi prekinula svoju djelatnost ne podliježu ovoj Direktivi.

2. Države članice sastavljaju popis predmetnih društava za reosiguranje i dostavljaju ga ostalim državama članicama.

Odjeljak 3.

Definicije

Članak 13.

Definicije

Za potrebe ove Direktive, navedeni pojmovi imaju sljedeće značenje:

(1) „društvo za osiguranje" znači društvo za izravno životno ili neživotno osiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s člankom 14.;

(2) „vlastito društvo za osiguranje" znači društvo za osiguranje koje je u vlasništvu financijskog društva koje nije društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili grupe društava za osiguranje odnosno grupe društava za reosiguranje u smislu članka 212. stavka 1. točke (c) ili u vlasništvu nefinancijskog društva, čiji je cilj pružiti pokriće osiguranja samo za rizike društva odnosno društava kojima pripada ili za rizike društva odnosno društava grupe čije je to društvo član;

(3) „društvo za osiguranje iz treće zemlje" znači društvo koje bi u skladu s člankom 14. moralo imati odobrenje za rad kao društvo za osiguranje ako bi imalo sjedište u Zajednici;

(4) „društvo za reosiguranje" znači društvo koje je u skladu s člankom 14. dobilo odobrenje za obavljanje djelatnosti reosiguranja;

(5) „vlastito društvo za reosiguranje" znači društvo za reosiguranje koje je u vlasništvu financijskog društva koje nije društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili grupe društava za osiguranje odnosno grupe društava za reosiguranje u smislu članka 212. stavka 1. točke (c) ili u vlasništvu nefinancijskog društva, čiji je cilj pružiti pokriće reosiguranja samo za rizike društva odnosno društava kojima pripada ili za rizike društva odnosno društava grupe čije je to društvo član;

(6) „društvo za reosiguranje iz treće zemlje” znači društvo koje bi moralo imati odobrenje za rad kao društvo za reosiguranje u skladu s člankom 14. ako bi imalo sjedište u Zajednici;

(7) „reosiguranje” znači sljedeće:

(a) djelatnost koja se sastoji od prihvaćanja rizika koje je ustupilo društvo za osiguranje odnosno društvo za osiguranje iz treće zemlje ili drugo društvo za reosiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje; ili

(b) u slučaju udruge individualnih osiguratelja Lloyd's, djelatnost koja se sastoji od prihvaćanja rizika koje je ustupio bilo koji član Lloyd'sa udruge individualnih osiguratelja od strane društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje nije udruga Lloyd's individualnih osiguratelja;

(8) „matična država članica” znači sljedeće:

(a) za neživotna osiguranja, država članica u kojoj je sjedište društva za osiguranje koje pokriva rizik;

(b) za životno osiguranje, država članica u kojoj je sjedište društva za osiguranje koje pokriva obvezu; ili

(c) za reosiguranje, država članica u kojoj je sjedište društva za reosiguranje;

(9) „država članica domaćin” znači država članica koja nije matična država članica u kojoj društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ima podružnicu ili u kojoj pruža usluge; za životno i neživotno osiguranje, država članica u kojoj se pružaju usluge znači država članica obveze odnosno država članica u kojoj se nalazi rizik, ako tu obvezu ili taj rizik pokriva društvo za osiguranje odnosno podružnica koja se nalazi u drugoj državi članici;

(10) „nadzorno tijelo” znači nacionalno tijelo ili nacionalna tijela koja su zakonom ili drugim propisom ovlaštena za nadzor društava za osiguranje ili društava za reosiguranje;

(11) „podružnica” znači agencija ili podružnica društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koja se nalazi na državnom području države članice koja nije matična država članica;

(12) „poslovni nastan” društva znači njegovo sjedište ili bilo koju njegovu podružnicu;

(13) „država članica u kojoj se nalazi rizik” znači sljedeće:

(a) država članica u kojoj se nalazi imovina, kad se osiguranje odnosi na zgrade ili na zgrade i njihov sadržaj, pod uvjetom da je sadržaj pokriven istom policom osiguranja;

(b) država članica registracije, kad se osiguranje odnosi na bilo koju vrstu vozila;

(c) država članica u kojoj je ugovaratelj osiguranja sklopio policu u slučaju polica koje traju četiri mjeseca ili manje, a koje pokrivaju bilo koju vrstu rizika povezanih s putovanjem ili godišnjim odmorom;

(d) u svim slučajevima koji nisu izričito navedeni u točkama (a), (b) ili (c), država članica u kojoj se nalazi:

i. uobičajeno boravište ugovaratelja osiguranja; ili

ii. ako je ugovaratelj osiguranja pravna osoba, onaj poslovni nastan ugovaratelja osiguranja na koji se ugovor odnosi;

(14) „država članica obveze” znači država članica u kojoj se nalazi:

(a) uobičajeno boravište ugovaratelja osiguranja; ili

(b) ako je ugovaratelj osiguranja pravna osoba, onaj poslovni nastan ugovaratelja osiguranja na koji se ugovor odnosi;

(15) „matično društvo” znači matično društvo u smislu članka 1. Direktive 83/349/EEZ;

(16) „društvo kći” znači društvo kći u smislu članka 1. Direktive 83/349/EEZ, uključujući i njegova društva kćeri;

(17) „uska povezanost” znači položaj u kojem su dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba povezane kontrolom ili sudjelovanjem ili položaj u kojem su dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba trajno povezane s jednom te istom osobom kontrolnim odnosom;

(18) „kontrola” znači odnos između matičnog društva i društva kćeri, kao što je određeno u članku 1. Direktive 83/349/EEZ ili sličan odnos između bilo koje fizičke ili pravne osobe i nekog društva;

(19) „unutargrupne transakcije” znači sve transakcije u kojima se društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje izravno ili neizravno oslanja na drugo društvo unutar iste grupe ili je usko povezano s bilo kojom fizičkom ili pravnom osobom koja je povezana s društvima u toj grupi u svrhu ispunjavanja ugovornih ili izvanugovornih obveza uz plaćanje ili bez plaćanja;

(20) „sudjelovanje” znači izravno držanje ili držanje putem kontrole nad 20 ili više posto glasačkih prava odnosno kapitala društva; predstavlja izravno držanje ili držanje putem kontrole od 20 % ili više u glasačkim pravima odnosno u kapitalu društva; ili

(21) „kvalificirani udjel” znači izravni ili neizravni udjel u društvu koji predstavlja 10 ili više posto kapitala odnosno glasačkih prava ili omogućava ostvarivanje značajnog utjecaja na upravljanje tim društvom;

(22) „uređeno tržište” znači sljedeće:

(a) u slučaju tržišta koje se nalazi u državi članici, uređeno tržište kako je određeno u članku 4. stavku 1. točki 14. Direktive 2004/39/EZ ili

(b) u slučaju tržišta koje se nalazi u trećoj zemlji, financijsko tržište koje ispunjava sljedeće uvjete:

i. priznaje ga matična država članica društva za osiguranje i ispunjava zahtjeve koji su usporedivi sa zahtjevima propisanim Direktivom 2004/39/EZ i

ii. financijski instrumenti kojima se trguje na tom tržištu imaju kvalitetu koja je usporediva s kvalitetom instrumenata kojima se trguje na uređenom tržištu odnosno uređenim tržištima matične države članice;

(23) „nacionalni ured” znači nacionalni ured osiguratelja kako je određeno u članku 1. stavku 3. Direktive 72/166/EEZ;

(24) „nacionalni garancijski fond” znači tijelo iz članka 1. stavka 4. Direktive 84/5/EEZ;

(25) „financijsko društvo” znači bilo koji od sljedećih subjekata:

(a) kreditna institucija, financijska institucija ili društvo za pomoćne bankovne usluge u smislu članka 4. stavaka 1., 5. i 21. Direktive 2006/48/EZ;

(b) društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili osiguruteljni holding u smislu članka 212. stavka 1. točke (f);

(c) investicijsko društvo ili financijska institucija u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. Direktive 2004/39/EZ ili

(d) mješoviti financijski holding u smislu članka 2. stavka 15. Direktive 2002/87/EZ;

(26) „subjekt posebne namjene” znači bilo koje registrirano ili neregistrirano društvo koje nije postojeće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, koje preuzima rizike društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje i koje u cijelosti financira svoju izloženost tim rizicima pomoću prinosa na izdavanje duga ili nekog drugog financijskog mehanizma, pri čemu su prava otplate pružatelja tog duga ili financijskog mehanizma podređena obvezama reosiguranja tog društva;

(27) „veliki rizici” znači:

(a) rizici razvrstani u vrste osiguranja 4, 5, 6, 7, 11 i 12 u dijelu A Priloga I.;

(b) rizici razvrstani u vrste osiguranja 14 i 15 u dijelu A Priloga I. kad se ugovaratelj osiguranja profesionalno bavi industrijskom ili komercijalnom djelatnošću ili nekim slobodnim zanimanjem, a rizici se odnose na tu djelatnost;

(c) rizici razvrstani u vrste osiguranja 3, 8, 9, 10, 13 i 16 u dijelu A Priloga I. ako ugovaratelj osiguranja premašuje ograničenja najmanje sljedeća dva kriterija:

i. ukupni bilančni iznos od 6,2 milijuna eura;

ii. neto promet od 12,8 milijuna eura, u smislu Četvrte direktive Vijeća 78/660/EEZ od 25. srpnja 1978. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava [1];

iii. prosječan broj od 250 zaposlenika tijekom financijske godine.

Ako ugovaratelj osiguranja pripada grupi društava za koju se sastavljaju konsolidirani financijski izvještaji u smislu Direktive 83/349/EEZ, kriteriji navedeni u točki (c) prvog podstavka primjenjuju se na temelju konsolidiranih financijskih izvještaja.

Države članice mogu kategoriji iz točke (c) prvog podstavka dodati rizike koje osiguravaju strukovna udruženja, zajednička društva ili privremene grupacije;

(28) „izdvajanje poslova” znači svaki oblik dogovora između društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i pružatelja usluga, bez obzira je li on nadzirani ili nenadzirani subjekt, u skladu s kojim pružatelj usluga izravno ili neizravno obavlja postupak, uslugu ili djelatnost koju bi inače društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje obavljalo samo;

[1] SL L 222, 14.8.1978., str. 11.

(29) „funkcija”, unutar sustava upravljanja, znači unutarnja sposobnost obavljanja praktičnih zadataka; sustav upravljanja uključuje funkciju upravljanja rizicima, funkciju praćenja usklađenosti, funkciju unutarnje revizije i aktuarsku funkciju;

(30) „preuzeti rizik osiguranja” znači rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz osiguranja zbog neodgovarajućih pretpostavki u vezi oblikovanja cijena i pričuva;

(31) „tržišni rizik” znači rizik gubitka ili nepovoljne promjene u financijskom stanju koji izravno ili neizravno proizlazi iz kretanja u razini i nepredvidljivosti tržišnih cijena imovine, obveza i financijskih instrumenata;

(32) „kreditni rizik” znači rizik gubitka ili nepovoljne promjene u financijskom stanju koji proizlazi iz kretanja u kreditnom položaju izdavatelja vrijednosnih papira, drugih ugovornih strana i bilo kojih dužnika kojima su izložena društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, u obliku koncentracija rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane, rizika prinosa ili tržišnog rizika;

(33) „operativni rizik” znači rizik gubitka koji nastaje zbog neodgovarajućih ili neuspjelih unutarnjih postupaka, osoba odnosno sustava ili zbog vanjskih događaja;

(34) „rizik likvidnosti” znači rizik da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ne bude u mogućnosti unovčiti svoja ulaganja i drugu imovinu kako bi podmirilo svoje financijske obveze o njihovom dospijeću;

(35) „koncentracijski rizik” znači sve izloženosti riziku kod kojih je potencijalni gubitak tako velik da ugrožava solventnost ili financijski položaj društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;

(36) „tehnike smanjenja rizika” znači sve tehnike koje omogućuju društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje da prenese dio svojih rizika ili sve svoje rizike na drugu osobu;

(37) „diversifikacijski učinci” znači smanjenje izloženosti riziku društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje i grupa koje je povezano s diversifikacijom njihovog poslovanja, a proizlazi iz činjenice da se nepovoljni rezultat jednog rizika može poništiti povoljnijim rezultatom drugog rizika, pri čemu ti rizici nisu u potpunosti suovisni;

(38) „prognoza distribucije vjerojatnosti” znači matematička funkcija kojom se određuje vjerojatnost ostvarenja opsežnog skupa međusobno isključujućih budućih događaja;

(39) „mjera rizika” znači matematička funkcija kojom se danoj prognozi distribucije vjerojatnosti određuje novčani iznos i koji se monotono povećava s razinom izloženosti riziku na kojoj se temelji ta prognoza distribucije vjerojatnosti.

POGLAVLJE II.

Početak obavljanja djelatnosti

Članak 14.

Načelo odobrenja za rad

1. Za početak obavljanja djelatnosti izravnog osiguranja ili reosiguranja koji su obuhvaćeni ovom Direktivom potrebno je prethodno odobrenje za rad.

2. Od nadzornih tijela matične države članice odobrenje za rad iz stavka 1. može zatražiti:

(a) svako društvo koje ustanovljava svoje sjedište na državnom području te države članice ili

(b) svako društvo za osiguranje koje, nakon dobivanja odobrenja za rad u skladu sa stavkom 1., želi proširiti svoje poslovanje na cijelu vrstu osiguranja ili na vrste osiguranja osim onih za koje je već dobilo odobrenje.

Članak 15.

Opseg odobrenja za rad

1. Odobrenje za rad u skladu s člankom 14. vrijedi na području cijele Zajednice. Njime se društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje dopušta obavljanje djelatnosti osiguranja odnosno reosiguranja, pri čemu to odobrenje obuhvaća i pravo poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga.

2. U skladu s člankom 14. odobrenje za rad se izdaje za određenu vrstu izravnog osiguranja navedenu u dijelu A Priloga I. ili u Prilogu II. Ono obuhvaća cijelu vrstu osiguranja osim ako podnositelj zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad želi obuhvatiti samo neke rizike koji pripadaju toj vrsti osiguranja.

Rizici uključeni u jednu vrstu osiguranja ne smiju biti uključeni u neku drugu vrstu osiguranja osim u slučajevima iz članka 16.

Odobrenje za rad se može izdati za dvije vrste ili više vrsta osiguranja ako nacionalno pravo države članice dopušta obavljanje djelatnosti istodobno za te vrste osiguranja.

3. U pogledu neživotnog osiguranja, države članice mogu izdati odobrenje za podskupine osiguranja navedene u dijelu B Priloga I.

Nadzorna tijela mogu ograničiti odobrenje za rad koje je bilo zatraženo za jednu od vrsta osiguranja na poslove navedene u poslovnom planu iz članka 23.

4. Društva na koja se primjenjuje ova Direktiva mogu obavljati djelatnost pružanja pomoći iz članka 6. samo ako su dobila odobrenje za vrstu osiguranja 18 iz dijela A Priloga I., ne dovodeći u pitanje članak 16. stavak 1. U tom se slučaju ova Direktiva primjenjuje na predmetne poslove.

5. U pogledu reosiguranja, odobrenje za rad se izdaje za djelatnost neživotnog reosiguranja, djelatnost životnog osiguranja ili za sve vrste djelatnosti reosiguranja.

Zahtjev za izdavanje odobrenja za rad razmatra se u svjetlu poslovnog plana kojeg treba dostaviti u skladu s člankom 18. stavkom 1. točkom (c) i ispunjavanja uvjeta za izdavanje odobrenja za rad koje propiše država članica u kojoj se traži izdavanje odobrenja za rad.

Članak 16.

Dodatni rizici

1. Društvo za osiguranje koje je dobilo odobrenje za rad za osnovni rizik koji pripada jednoj od vrsta osiguranja ili grupi vrsta osiguranja navedenoj u Prilogu I. može također osigurati rizike uključene u drugu vrstu osiguranja bez dobivanja odobrenja za rad za te rizike pod uvjetom da ti rizici ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

(a) povezani su sa osnovnim rizikom;

(b) odnose se na predmet koji je pokriven od osnovnog rizika i

(c) pokriveni su ugovorom kojim se osigurava osnovni rizik.

2. Iznimno od stavka 1., rizici koji su uključeni u vrste osiguranja 14, 15 i 17 u dijelu A Priloga I. ne smatraju se rizicima koji su dodatni u odnosu na druge vrste osiguranja.

Ipak, osiguranje troškova pravne zaštite kako je navedeno u vrsti osiguranja 17 može se smatrati dodatnim rizikom u odnosu na vrstu osiguranja 18 ako su ispunjeni uvjeti propisani stavkom 1. i jedan od sljedećih uvjeta:

(a) osnovni rizik odnosi se na pomoć pruženu osobama koja zapadnu u poteškoće prilikom putovanja, dok su izvan svojeg doma ili boravišta ili

(b) osiguranje se odnosi na sporove ili rizike koji proizlaze iz uporabe pomorskih plovila ili su s njome povezani.

Članak 17.

Pravni oblik društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje

1. Matična država članica zahtijeva da svako društvo koje zatraži odobrenje za rad u skladu s člankom 14. ima jedan od pravnih oblika iz Priloga III.

2. Države članice mogu osnovati društva u bilo kojem obliku koji je uređen javnim pravom, pod uvjetom da je cilj takvih tijela obavljanje poslova osiguranja odnosno reosiguranja pod istim uvjetima pod kojima posluju društva uređena privatnim pravom.

3. Komisija može donijeti provedbene mjere o proširivanju popisa oblika iz Priloga III.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Članak 18.

Uvjeti za odobrenje

1. Matična država članica zahtijeva od svih društava koja zatraže odobrenje za rad da:

(a) u pogledu društava za osiguranje, ograniče svoje ciljeve na djelatnost osiguranja i poslove koji izravno proizlaze iz osiguranja, pri čemu su isključene sve druge poslovne djelatnosti;

(b) u pogledu društava za reosiguranje, ograniče svoje ciljeve na djelatnost reosiguranja i povezane poslove, ovaj zahtjev može uključivati funkciju holdinga i djelatnosti u vezi s djelatnostima financijskog sektora u smislu članka 2. stavka 8. Direktive 2002/87/EZ;

(c) podnesu poslovni plan u skladu s člankom 23.;

(d) imaju prihvatljiva osnovna vlastita sredstva za pokriće apsolutnog praga minimalnog potrebnog kapitala predviđenog u članku 129. stavku 1. točki (d);

(e) predoče dokaze da će u budućnosti moći imati prihvatljiva vlastita sredstva za pokriće potrebnog solventnog kapitala, kako je predviđeno u članku 100.;

(f) predoče dokaze da će u budućnosti imati prihvatljiva osnovna vlastita sredstva za pokriće minimalnog potrebnog kapitala, kako je predviđeno u članku 128.;

(g) predoče dokaze da će moći ispuniti uvjete u vezi sustava upravljanja iz poglavlja IV. odjeljka 2.;

(h) u pogledu neživotnog osiguranja, dostave ime i adresu svih predstavnika za rješavanje odštetnih zahtjeva koji su imenovani u skladu s člankom 4. Direktive 2000/26/EZ u svakoj državi članici osim države članice u kojoj se traži odobrenje za rad ako su rizici koje treba pokriti razvrstani u vrstu osiguranja 10 dijela A Priloga I. ovoj Direktivi, uz izuzetak odgovornosti prijevoznika.

2. Društvo za osiguranje koje traži odobrenje da proširi svoje poslovanje na druge vrste osiguranja ili da proširi odobrenje koje pokriva samo neke rizike koji pripadaju jednoj vrsti osiguranja mora podnijeti poslovni plan u skladu s člankom 23.

Osim toga mora pružiti dokaz da ima odgovarajuća vlastita sredstva za pokriće potrebnog solventnog kapitala i minimalnog potrebnog kapitala koji su predviđeni u prvom stavku članka 100. odnosno u članku 128.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., društvo za osiguranje koje obavlja djelatnosti životnog osiguranja i traži odobrenje da proširi svoje poslovanje na rizike iz vrsta osiguranja 1 ili 2 u dijelu A Priloga I. kako je navedeno u članku 73. mora dokazati da:

(a) ima odgovarajuća osnovna vlastita sredstva za pokriće apsolutnog praga minimalnog potrebnog kapitala za društva za životno osiguranje i apsolutnog praga minimalnog potrebnog kapitala za društva za neživotno osiguranje iz članka 129. stavka 1. točke (d).;

(b) se obvezuje da će u budućnosti pokriti minimalne financijske obveze iz članka 74. stavka 3.

4. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., društvo za osiguranje koje obavlja djelatnosti neživotnog osiguranja za rizike iz vrsta osiguranja 1 ili 2 u dijelu A Priloga I. i koje traži odobrenje da proširi svoje poslovanje na rizike životnog osiguranja kako je navedeno u članku 73. mora dokazati da:

(a) ima odgovarajuća osnovna vlastita sredstva za pokriće apsolutnog praga minimalnog potrebnog kapitala za društva za životno osiguranje i apsolutnog praga minimalnog potrebnog kapitala za društva za neživotno osiguranje iz članka 129. stavka 1. točke (d);

(b) se obvezuje da će u budućnosti pokriti minimalne financijske obveze iz članka 74. stavka 3.

Članak 19.

Uska povezanost

Ako postoji uska povezanost između društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i drugih fizičkih ili pravnih osoba, nadzorna tijela izdaju odobrenje za rad samo ako ta uska povezanost ne sprečava djelotvorno obavljanje njihovih nadzornih funkcija.

Nadzorna tijela odbit će izdati odobrenje za rad ako zakoni i drugi propisi treće zemlje kojima se uređuje jedna ili više fizičkih ili pravnih osoba s kojima je društvo za osiguranje usko povezano ili poteškoće prisutne u provođenju tih mjera sprečavaju djelotvorno obavljanje njihovih nadzornih funkcija.

Nadzorna tijela zahtijevaju da im društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje dostave informacije koje su im potrebne za kontinuirano praćenje usklađenosti s uvjetima iz prvog stavka.

Članak 20.

Sjedište društava za osiguranje i društava za reosiguranje

Države članice zahtijevaju da se sjedište društava za osiguranje i društava za reosiguranje nalazi u istoj državi članici u kojoj se nalazi njihovo registrirano sjedište.

Članak 21.

Uvjeti police osiguranja i cjenici premija

1. Države članice ne zahtijevaju prethodnu suglasnost ili sustavno obavješćivanje o općim i posebnim uvjetima police osiguranja, cjenicima premija, tehničkim podlogama koje se posebno upotrebljavaju za izračunavanje cjenika premija i tehničkih pričuva ili o obrascima i drugim tiskanim dokumentima koje društvo namjerava upotrebljavati u svojem poslovanju s ugovarateljima osiguranja ili društvima cedentima odnosno društvima retrocedentima.

Ipak, za životno osiguranje i isključivo za potrebe provjere usklađenosti s nacionalnim propisima o aktuarskim načelima, matična država članica može zahtijevati sustavno obavješćivanje o tehničkim podlogama koje se upotrebljavaju za izračunavanje cjenika premija i tehničkih pričuva. Ovaj zahtjev nije preduvjet za izdavanje odobrenja društvu za životno osiguranje.

2. Države članice ne zadržavaju i ne uvode obvezu prethodnog obavješćivanja ili dobivanja prethodne suglasnosti za namjeravana povećanja premijskih stopa osim u sklopu općih sustava nadzora cijena.

3. Države članice mogu za društva koja su zatražila ili dobila odobrenje za vrstu osiguranja 18 iz dijela A Priloga I. uvesti preglede njihovih izravnih i neizravnih resursa s obzirom na osoblje i opremu, uključujući kvalifikacije njihovih zdravstvenih timova i kvalitetu opreme kojima ta društva raspolažu za ispunjavanje svojih obveza koje proizlaze iz te vrste osiguranja.

4. Države članice mogu zadržati na snazi ili uvesti zakone i druge propise koji zahtijevaju odobrenje osnivačkog akta i statuta te dostavljanje ostalih dokumenata potrebnih za normalno obavljanje nadzora.

Članak 22.

Gospodarski zahtjevi tržišta

Države članice ne zahtijevaju da se zahtjev za izdavanje odobrenja za rad razmatra u svjetlu gospodarskih zahtjeva tržišta.

Članak 23.

Poslovni plan

1. Poslovni plan iz članka 18. stavka 1. točke (c) uključuje sljedeće podatke ili dokaze o:

(a) prirodi rizika ili obveza koje predmetno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje namjerava pokriti;

(b) vrsti ugovora o reosiguranju koje društvo za reosiguranje namjerava sklopiti s društvima cedentima;

(c) vodećim načelima u vezi s reosiguranjem i retrocesijom;

(d) osnovnim vlastitim sredstvima koja čine apsolutni prag minimalnog potrebnog kapitala;

(e) procjenama troškova uspostavljanja upravnih službi i organizacije za osiguranje poslovanja, financijskim izvorima koji su namijenjeni za pokriće tih troškova i, ako su rizici koje treba pokriti razvrstani u vrstu osiguranja 18 u dijelu A Priloga I., izvorima kojima društvo za osiguranje raspolaže za pružanje obećane pomoći.

2. Osim zahtjeva iz stavka 1., za prve tri financijske godine, poslovni plan uključuje sljedeće:

(a) projekciju bilance;

(b) procjene budućeg potrebnog solventnog kapitala, kako je predviđeno u poglavlju VI. odjeljku 4. pododjeljku 1., na temelju projekcije bilance iz točke (a) kao i metodu izračuna koja je upotrijebljena za dobivanje tih procjena;

(c) procjene budućeg minimalnog potrebnog kapitala, kako je predviđeno u odredbama članaka 128. i 129., na temelju projekcije bilance iz točke (a), kao i metodu izračuna koja je upotrijebljena za dobivanje tih procjena;

(d) procjene financijskih sredstava koja su namijenjena za pokriće tehničkih pričuva, minimalnog potrebnog kapitala i potrebnog solventnog kapitala;

(e) u pogledu neživotnog osiguranja i reosiguranja, plan uključuje i sljedeće:

i. procjene troškova upravljanja osim osnivačkih troškova, a posebno tekuće opće troškove i provizije;

ii. procjene premija ili doprinosa i potraživanja;

(f) u pogledu životnog osiguranja, također i plan u kojemu su detaljno navedene procjene prihoda i rashoda od poslova izravnog osiguranja, preuzetih obveza reosiguranja i ustupljenih obveza reosiguranja.

Članak 24.

Dioničari i članovi s kvalificiranim udjelima

1. Nadzorna tijela matične države članice ne izdaju društvu odobrenje za rad za obavljanje djelatnosti osiguranja ili reosiguranja prije nego što su obaviještene o identitetu izravnih ili neizravnih dioničara ili članova, bez obzira na to jesu li fizičke ili pravne osobe, koji imaju kvalificirane udjele u tom društvu kao i o iznosima tih udjela.

Ta tijela odbit će izdati odobrenje za rad ako, uzimajući u obzir potrebu za osiguranjem upravljanja pažnjom dobrog stručnjaka društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje, nisu zadovoljne kvalifikacijama dioničara ili članova.

2. U smislu stavka 1., u obzir se uzimaju glasačka prava iz članaka 9. i 10. Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu [1], te uvjeti o udruživanju tih prava iz članka 12. stavaka 4. i 5. te Direktive.

Države članice ne uzimaju u obzir glasačka prava ili dionice koje investicijska društva ili kreditne institucije drže kao rezultat pružanja investicijske usluge provedbe ponude i/ili prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa uključenih u točku 6. dijela A Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ, pod uvjetom da se ta prava ne koriste za ostvarivanje utjecaja na upravljanje izdavateljem te da se navedene dionice ne drže dulje od godine dana od dana stjecanja.

Članak 25.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad

U svakoj odluci o odbijanju zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad moraju se navesti potpuni razlozi i o njoj se mora obavijestiti predmetno društvo.

Svaka država članica osigurava pravo na obraćanje sudu u slučaju odbijanja zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad.

Takvo pravno sredstvo treba odrediti i za slučaj ako nadzorna tijela ne riješe zahtjev za izdavanje odobrenja za rad u roku od šest mjeseci od dana zaprimanja zahtjeva.

Članak 26.

Prethodno savjetovanje s tijelima drugih država članica

1. S nadzornim tijelima bilo koje druge države članice potrebno je savjetovanje prije izdavanja odobrenja:

(a) društvu kćeri društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u toj državi članici;

(b) društvu kćeri matičnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u toj državi članici; ili

(c) društvu koje kontrolira ista fizička ili pravna osoba koja kontrolira društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u toj državi članici.

[1] SL L 390, 31.12.2004., str. 38.

2. S nadzornim tijelima uključene države članice koji su nadležni za nadzor kreditnih institucija ili investicijskih društva potrebno se savjetovati prije izdavanja odobrenja za rad društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje koje je:

(a) društvo kćer kreditne institucije ili investicijskog društva koje je dobilo odobrenje za rad unutar Zajednice;

(b) društvo kćer matičnog društva kreditne institucije ili investicijskog društva koje je dobilo odobrenje za rad unutar Zajednice; ili

(c) društvo koje kontrolira ista fizička ili pravna osoba koja kontrolira kreditnu instituciju ili investicijsko društvo koje je dobilo odobrenje za rad unutar Zajednice.

3. Odgovarajuća tijela iz stavaka 1. i 2. posebno se međusobno savjetuju kad procjenjuju poslovni ugled dioničara te zahtjeve u vezi poslovnog ugleda i stručnosti svih osoba koje učinkovito upravljaju društvom ili imaju druge ključne funkcije, a uključene su u upravljanje drugim subjektom unutar iste grupe.

Tijela se međusobno obavješćuju o svim informacijama o poslovnom ugledu dioničara te zahtjevima u vezi poslovnog ugleda i stručnosti svih osoba koje učinkovito upravljaju društvom ili imaju druge ključne funkcije, a koja su relevantna drugim nadzornim tijelima za izdavanje odobrenja za rad kao i za kontinuiranu procjenu ispunjavanja uvjeta poslovanja.

POGLAVLJE III.

Nadzorna tijela i opća pravila

Članak 27.

Glavni cilj nadzora

Države članice osiguravaju da su nadzornim tijelima osigurana potrebna sredstva te da imaju relevantnu stručnost, sposobnost i ovlaštenje da ostvare glavni cilj nadzora, tj. zaštitu ugovaratelja osiguranja i korisnika osiguranja.

Članak 28.

Financijska stabilnost i procikličnost

Ne dovodeći u pitanje glavni cilj nadzora iz članka 27., države članice osiguravaju da nadzorna tijela u obavljanju svojih općih dužnosti, a posebno u izvanrednim situacijama, na temelju raspoloživih informacija na odgovarajući način uzimaju u obzir moguće učinke svojih odluka na stabilnost predmetnih financijskih sustava u Europskoj uniji.

U razdobljima izuzetnih kretanja na financijskim tržištima, nadzorna tijela uzimaju u obzir moguće procikličke učinke svojih mjera.

Članak 29.

Opća načela nadzora

1. Nadzor se temelji na pristupu koji je okrenut budućnosti i zasnovan na rizicima. Uključuje kontinuiranu provjeru pravilnog obavljanja poslova iz djelatnosti osiguranja i reosiguranja te usklađenosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje s nadzornim odredbama.

2. Nadzor društava za osiguranje i društava za reosiguranje obuhvaća odgovarajuću kombinaciju posrednih i neposrednih nadzora.

3. Države članice osiguravaju da se zahtjevi propisani ovom Direktivom primjenjuju na način koji je razmjeran prirodi, opsegu i složenosti rizika prisutnih u poslovanju društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

4. Komisija osigurava da provedbene mjere uzimaju u obzir načelo proporcionalnosti kojim se osigurava proporcionalna primjena ove Direktive, posebno s obzirom na mala društva za osiguranje.

Članak 30.

Nadzorna tijela i područje nadzora

1. Financijski nadzor društava za osiguranje i društava za reosiguranje, uključujući djelatnost koju obavljaju preko svojih podružnica ili na temelju slobode pružanja usluga u isključivoj je nadležnosti matične države članice.

2. Financijski nadzor na temelju stavka 1., uključuje provjeru cjelokupnog poslovanja društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, provjeru stanja njegove solventnosti, oblikovanja tehničkih pričuva, njegove imovine i prihvatljivih vlastitih sredstava u skladu s propisanim pravilima odnosno praksama koje se primjenjuju u matičnoj državi članici na temelju odredbi donesenih na razini Zajednice.

Ako je predmetno društvo za osiguranje dobilo odobrenje za pokrivanje rizika razvrstanih u vrstu osiguranja 18 u dijelu A Priloga I., nadzor se proširuje na praćenje tehničkih sredstava koja su na raspolaganju društvu za osiguranje za obavljanje njegovih poslova pružanja pomoći na koje se društvo obvezalo, ako zakonodavstvo matične države članice predviđa praćenje tih sredstava.

3. Ako nadzorna tijela države članice u kojoj se nalazi rizik ili države članice obveze ili, u slučaju društva za reosiguranje, nadzorna tijela države članice domaćina, imaju razloga smatrati da djelatnosti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje mogu utjecati na njegovu financijsku stabilnost, obavješćuju o tome nadzorna tijela matične države članice tog društva.

Nadzorna tijela matične države članice određuju je li društvo usklađeno s bonitetnim načelima koja su propisana ovom Direktivom.

Članak 31.

Transparentnost i odgovornost

1. Nadzorna tijela obavljaju svoje zadatke na transparentan i odgovoran način, pri čemu obraćaju primjerenu pažnju na zaštitu povjerljivih informacija.

2. Države članice osiguravaju objavu sljedećih informacija:

(a) tekstova zakona i drugih propisa te općih smjernica u području zakonskog okvira osiguranja;

(b) općih kriterija i metoda, uključujući instrumente koji su razvijeni u skladu s člankom 34. stavkom 4., a koji se upotrebljavaju u postupku nadzornog pregleda kako je određeno u članku 36.;

(c) skupnih statističkih podataka o ključnim aspektima primjene bonitetnog okvira;

(d) načina izvršavanja mogućnosti koje su predviđene ovom Direktivom;

(e) ciljeva nadzora i njegovih glavnih funkcija i aktivnosti.

Objava informacija predviđena u prvom podstavku mora biti dovoljna da omogući usporedbu nadzornih pristupa koje su usvojila nadzorna tijela različitih država članica.

Informacije se objavljuju u standardnom obliku i redovito se ažuriraju. Informacije iz točaka (a) do (e) prvog podstavka dostupne su na jednoj elektroničkoj adresi u svakoj državi članici.

3. Države članice propisuju transparentne postupke za imenovanje i razrješenje članova upravnih i upravljačkih tijela svojih nadzornih tijela.

4. Komisija donosi provedbene mjere koje se odnose na stavak 2., a kojima se određuju ključni aspekti prema kojima se objavljuju skupni statistički podaci, te oblik, struktura, sadržaj i datum objave.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Članak 32.

Zabrana odbijanja ugovora o reosiguranju i ugovora o retrocesiji

1. Matična država članica društva za osiguranje ne smije odbiti ugovor o reosiguranju sklopljen s društvom za reosiguranje odnosno s društvom za osiguranje koje je dobilo odobrenje u skladu s člankom 14. zbog razloga koji su izravno povezani s financijskom stabilnošću tog društva za reosiguranje odnosno društva za osiguranje.

2. Matična država članica društva za reosiguranje ne smije odbiti ugovor o retrocesiji koji je društvo za reosiguranje sklopilo s društvom za reosiguranje odnosno s društvom za osiguranje koje je dobilo odobrenje u skladu s člankom 14. zbog razloga koji su izravno povezani s financijskom stabilnošću tog društva za reosiguranje odnosno društva za osiguranje.

Članak 33.

Nadzor podružnica sa sjedištem u drugoj državi članici

Države članice predviđaju da u slučaju kad društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici i obavlja djelatnost preko podružnice, nadzorna tijela matične države članice mogu, nakon što obavijeste nadzorna tijela predmetne države članice domaćina, same ili preko posredovanja osoba koje su imenovane za tu svrhu, obavljati izravne provjere informacija potrebnih za osiguranje financijskog nadzora nad tim društvom.

Tijela države članice domaćina mogu sudjelovati u tim provjerama.

Članak 34.

Opće nadzorne ovlasti

1. Države članice osiguravaju da nadzorna tijela imaju ovlast poduzeti preventivne i korektivne mjere kako bi osigurale da su društva za osiguranje i društva za reosiguranje usklađena sa zakonima i drugim propisima s kojima moraju biti usklađena u svakoj državi članici.

2. Nadzorna tijela imaju ovlast poduzeti sve potrebne mjere, prema potrebi, uključujući mjere upravne ili financijske prirode, u vezi s društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje i članovima njihovih upravnih, upravljačkih ili nadzornih organa.

3. Države članice osiguravaju da nadzorna tijela imaju ovlast zahtijevati sve informacije koje su im potrebne za obavljanje nadzora u skladu s člankom 35.

4. Države članice osiguravaju da nadzorna tijela imaju ovlast da, osim izračuna potrebnog solventnog kapitala, prema potrebi, razvijaju potrebne kvantitativne alate u okviru postupka nadzornog pregleda kako bi procijenile sposobnost društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje da se suoče s mogućim događajima ili budućim promjenama gospodarskih uvjeta koje bi mogle imati nepovoljne učinke na njihov ukupni financijski položaj. Nadzorna tijela imaju ovlast zahtijevati da društva provedu odgovarajuće testove.

5. Nadzorna tijela imaju ovlast obavljati izravne preglede u prostorima društava za osiguranje i društava za reosiguranje.

6. Nadzorne ovlasti primjenjuju se pravodobno i proporcionalno.

7. Ovlasti u pogledu društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz stavaka 1. do 5. postoje i u pogledu vanjskih djelatnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje.

8. Ovlasti iz stavaka 1. do 5. i stavka 7. se, prema potrebi, provode izvršnim mjerama i, ako je primjereno, sudskim putem.

Članak 35.

Informacije koje treba osigurati za potrebe nadzora

1. Države članice zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje nadzornim tijelima podnesu informacije koje su potrebne za nadzor. Te informacije uključuju sve informacije koje su pri obavljanju postupka iz članka 36. potrebne za:

(a) procjenu sustava upravljanja koji se primjenjuje u društvima, djelatnosti koje društva obavljaju, načela vrednovanja koja se primjenjuju za potrebe solventnosti, rizika s kojima se suočavaju i sustava upravljanja rizicima, njihove strukture kapitala, potreba i upravljanja;

(b) donošenje primjerenih odluka koje proizlaze iz provedbe njihovih nadzornih prava i dužnosti.

2. Države članice osiguravaju da nadzorna tijela imaju sljedeće ovlasti:

(a) odrediti prirodu, opseg i oblik informacija iz stavka 1. koje im društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebaju dostaviti u sljedećim trenucima:

i. u unaprijed određenim razdobljima;

ii. nakon što se dogode unaprijed utvrđeni događaji;

iii. tijekom ispitivanja stanja društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;

(b) dobiti sve informacije o ugovorima koje drže posrednici ili ugovorima koji su sklopljeni s trećim stranama; i

(c) zahtijevati informacije od vanjskih stručnjaka, kao što su revizori i aktuari.

3. Informacije iz stavaka 1. i 2. sadrže:

(a) kvalitativne i kvantitativne elemente, ili bilo koju primjerenu kombinaciju tih elemenata;

(b) prošle, sadašnje i buduće elemente, ili bilo koju primjerenu kombinaciju tih elemenata; i

(c) informacije iz unutarnjih i vanjskih izvora, ili bilo koju primjerenu kombinaciju tih informacija.

4. Informacije iz stavaka 1. i 2. usklađeni su sa sljedećim načelima:

(a) moraju odražavati prirodu, opseg i složenost poslova predmetnog društva, posebno rizike prisutne u njegovom poslovanju;

(b) moraju biti dostupne, potpune u svim važnim aspektima, usporedive i dosljedne tijekom vremena; i

(c) moraju biti relevantne, pouzdane i razumljive.

5. Države članice zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju uspostavljene odgovarajuće sustave i strukture za ispunjavanje zahtjeva iz stavaka 1. do 4. kao i pisanu politiku koju je odobrio upravni, upravljački ili nadzorni organ društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i kojom se osigurava kontinuirana primjerenost dostavljenih informacija.

6. Komisija donosi provedbene mjere kojima određuje informacije iz stavaka 1. do 4. kako bi se u primjerenoj mjeri osigurala usklađenost nadzornog izvješćivanja.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Članak 36.

Postupak nadzornog pregleda

1. Države članice osiguravaju da nadzorna tijela preispituju i ocjenjuju strategije, postupke i procedure izvješćivanja koje su uspostavila društva za osiguranje i društva za osiguranje kako bi se uskladila sa zakonima i drugim propisima donesenim na temelju ove Direktive.

Ti pregledi i ocjenjivanje obuhvaćaju procjenu kvalitativnih zahtjeva o sustavu upravljanja, procjeni rizika s kojima se predmetna društva suočavaju ili bi se mogla suočiti te procjeni sposobnosti tih društava da procijene rizike uzimajući u obzir okružje u kojemu društva posluju.

2. Nadzorna tijela posebno pregledavaju i ocjenjuju usklađenost sa sljedećim:

(a) sustavom upravljanja, uključujući vlastitu procjenu rizika i solventnosti, iz poglavlja IV. odjeljka 2.;

(b) tehničkim pričuvama iz poglavlja VI. odjeljka 2.;

(c) potrebnim kapitalom iz poglavlja VI. odjeljka 4. i 5.;

(d) pravilima ulaganja iz poglavlja VI. odjeljka 6.;

(e) kvalitetom i kvantitetom vlastitih sredstava iz poglavlja VI., odjeljka 3.;

(f) kad društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje upotrebljava potpuni li djelomični unutarnji model, kontinuiranom usklađenošću sa zahtjevima o potpunim i djelomičnim unutarnjim modelima iz poglavlja VI. odjeljka 4. pododjeljka 3.

3. Nadzorna tijela imaju uspostavljene odgovarajuće alate za praćenje koji im omogućavaju da utvrde pogoršanje financijskih uvjeta u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje i da prate otklanjanje navedenog pogoršanja.

4. Nadzorna tijela procjenjuju primjerenost metoda i praksi društava za osiguranje i društava za reosiguranje koje su namijenjene utvrđivanju mogućih događaja ili budućih promjena gospodarskih uvjeta koji bi mogli nepovoljno utjecati na sveukupni financijski položaj predmetnog društva.

Nadzorna tijela procjenjuju sposobnost društava da podnesu te moguće događaje ili buduće promjene gospodarskih uvjeta.

5. Nadzorna tijela imaju potrebne ovlasti da od društava za osiguranje i društava za reosiguranje zahtijevaju otklanjanje slabosti ili nedostataka utvrđenih u postupku nadzornog pregleda.

6. Pregledi, ocjenjivanje i procjene iz stavaka 1., 2. i 4. obavljaju se redovito.

Nadzorna tijela uspostavljaju najmanju učestalost i opseg tih pregleda, ocjenjivanja i procjena uzimajući u obzir prirodu, opseg i složenost djelatnosti predmetnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

Članak 37.

Kapitalni dodatak

1. Nakon postupka nadzornog pregleda nadzorna tijela mogu u iznimnim okolnostima odrediti kapitalni dodatak za društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje svojom odlukom u kojoj su navedeni razlozi za to. Ta mogućnost postoji samo u sljedećim slučajevima:

(a) ako nadzorno tijelo zaključi da profil rizičnosti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje značajno odstupa od pretpostavki na kojima se temelji potrebni solventni kapital koji je izračunan uporabom standardne formule u skladu s poglavljem VI. odjeljkom 4. pododjeljkom 2. i:

  i. zahtjev za uporabu unutarnjeg modela iz članka 119. je neprimjeren ili je bio nedjelotvoran ili

  ii. za vrijeme dok se djelomični li potpuni unutarnji model razvija u skladu s člankom 119.;

(b) ako nadzorno tijelo zaključi da profil rizičnosti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje značajno odstupa od pretpostavki na kojima se temelji potrebni solventni kapital koji je izračunan uporabom unutarnjeg modela ili djelomičnog unutarnjeg modela u skladu s poglavljem VI. odjeljkom 4. pododjeljkom 3. zbog toga što neki mjerljivi rizici nisu dovoljno obuhvaćeni, a model nije bio prilagođen u odgovarajućem vremenskom razdoblju kako bi bolje odražavao dani profil rizičnosti; ili

(c) ako nadzorno tijelo zaključi da sustav upravljanja društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje značajno odstupa od standarda propisanih u poglavlju IV. odjeljku 2. te da ta odstupanja sprečavaju da se rizici kojima je društvo izloženo ili kojima bi moglo biti izloženo primjereno utvrde, mjere, prate, da se njima upravlja i o njima izvješćuje te da nije vjerojatno da bi primjena drugih mjera mogla sama po sebi dovoljno poboljšati nedostatke u odgovarajućem vremenskom razdoblju.

2. U okolnostima iz točaka (a) i (b) stavka 1., kapitalni dodatak izračunava se na način koji osigurava da se društvo uskladi s člankom 101. stavkom 3.

U okolnostima iz stavka 1. točke (c), kapitalni dodatak je razmjeran značajnim rizicima koji proizlaze iz nedostataka koji su doveli do odluke nadzornog tijela da odredi taj dodatak.

3. U slučajevima iz točaka (b) i (c) stavka 1., nadzorno tijelo osigurava da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje poduzme sve napore kako bi otklonilo nedostatke koji su doveli do uvođenja kapitalnog dodatka.

4. Nadzorno tijelo preispituje kapitalni dodatak iz stavka 1. najmanje jedanput godišnje, a on se ukida kad društvo otkloni nedostatke koji su doveli do njegovog uvođenja.

5. Potrebni solventni kapital zajedno s uvedenim kapitalnim dodatkom zamjenjuje neodgovarajući potrebni solventni kapital.

Bez obzira na prvi podstavak, potrebni solventni kapital ne uključuje kapitalni dodatak uveden u skladu sa stavkom 1. točkom (c) za potrebe izračuna dodatka za rizik iz članka 77. stavka 5.

6. Komisija donosi provedbene mjere kojima pobliže propisuje pojedinosti u pogledu okolnosti u kojima se može uvesti kapitalni dodatak te metodologije za njegov izračun.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Članak 38.

Nadzor nad izdvojenim funkcijama i djelatnostima

1. Ne dovodeći u pitanje članak 49., države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja izdvajaju neku funkciju ili djelatnost osiguranja odnosno reosiguranja poduzmu potrebne mjere kako bi osigurala da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) pružatelj usluga mora surađivati s nadzornim tijelima društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u vezi s izdvojenom funkcijom ili djelatnošću;

(b) društva za osiguranje i društva za reosiguranje, njihovi revizori i nadzorna tijela moraju imati djelotvoran pristup podacima koji se odnose na izdvojene funkcije ili djelatnosti;

(c) nadzorna tijela moraju imati učinkovit pristup poslovnim prostorima pružatelja usluga i moraju moći ostvariti ta prava pristupa.

2. Država članica u kojoj se nalazi pružatelj usluga dopušta nadzornim tijelima društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje da sama ili preko posredovanja osoba koje imenuju za tu svrhu obavljaju izravne nadzore u prostorima pružatelja usluga. Nadzorno tijelo društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje obavješćuje odgovarajuće tijelo države članice pružatelja usluga prije obavljanja neposrednog nadzora. U slučaju kad se radi o nenadziranom subjektu, odgovarajuće tijelo je nadzorno tijelo.

Nadzorna tijela države članice društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje mogu te izravne nadzore prenijeti na nadzorna tijela države članice u kojoj se nalazi pružatelj usluga.

Članak 39.

Prijenos portfelja

1. Pod uvjetima koji su propisani u nacionalnom zakonodavstvu, države članice dopuštaju društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje čije se sjedište nalazi na njihovom državnom području da svoj ukupni portfelj ugovora ili dio svojeg portfelja ugovora koji su sklopljeni na temelju prava poslovnog nastana ili na temelju slobode pružanja usluga prenesu na društvo preuzimatelja koje je osnovano u Zajednici.

Takav se prijenos dopušta samo ako nadzorna tijela matične države članice društva preuzimatelja potvrde da, uzimajući u obzir prijenos portfelja, društvo preuzimatelj ima potrebna prihvatljiva vlastita sredstva za pokriće potrebnog solventnog kapitala iz prvog stavka članka 100.

2. U slučaju društava za osiguranje primjenjuju se stavci 3. do 6.

3. Kad podružnica namjerava prenijeti ukupni portfelj ugovora ili jedan njegov dio, potrebno je zatražiti savjet države članice u kojoj se nalazi ta podružnica.

4. U okolnostima iz stavaka 1. i 3., nadzorna tijela matične države članice društva za osiguranje koje obavlja prijenos dopuštaju taj prijenos nakon što dobiju suglasnost od tijela države članice u kojoj su ugovori sklopljeni na temelju prava poslovnog nastana ili na temelju slobode pružanja usluga.

5. Tijela države članice od kojih je zatražen savjet daju svoje mišljenje ili suglasnost tijelima matične države članice društva za osiguranje koje obavlja prijenos u roku od tri mjeseca od dana zaprimanja zahtjeva za davanje savjeta.

Ako u tom roku tijela od kojih je zatražen savjet ne daju nikakav odgovor, smatra se da su dale svoju prešutnu suglasnost.

6. Prijenos portfelja koji je dopušten u skladu sa stavcima od 1. do 5. objavljuje se prije ili nakon dobivanja dopuštenja, kako je propisano nacionalnim pravom matične države članice, države članice u kojoj se nalazi rizik ili države članice obveze.

Ovi prijenosi automatski vrijede za ugovaratelje osiguranja, osigurane osobe i bilo koje osobe koje imaju prava i obveze koje proizlaze iz prenesenih ugovora.

Prvi i drugi podstavak ovog stavka ne utječu na pravo države članice da ugovarateljima osiguranja da mogućnost otkazivanja ugovora u određenom roku nakon prijenosa.

POGLAVLJE IV.

Uvjeti kojima se uređuje poslovanje

Odjeljak 1.

Odgovornost upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa

Članak 40.

Odgovornost upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa

Države članice osiguravaju da upravni, upravljački ili nadzorni organ društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ima krajnju odgovornost za to da je predmetno društvo usklađeno sa zakonima i drugim propisima donesenim u skladu s ovom Direktivom.

Odjeljak 2.

Sustav upravljanja

Članak 41.

Opći zahtjevi u vezi upravljanja

1. Države članice zahtijevaju da sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje uspostave učinkovit sustav upravljanja koji osigurava upravljanje poslovima pažnjom dobrog stručnjaka.

Taj sustav uključuje barem odgovarajuću preglednu organizacijsku strukturu s jasnom podjelom i odgovarajućom podjelom odgovornosti te učinkovit sustav kojim se osigurava dostavljanje informacija. On uključuje usklađenost sa zahtjevima iz članaka 42. do 49.

Sustav upravljanja podliježe redovitom unutarnjem pregledu.

2. Sustav upravljanja razmjeran je prirodi, opsegu i složenosti poslova društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

3. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju pisana pravila koja se odnose barem na upravljanje rizicima, unutarnju kontrolu, unutarnju reviziju i, prema potrebi, izdvajanje poslova. Društva osiguravaju da se ta pravila provode.

Ta pisana pravila pregledavaju se najmanje jedanput godišnje. Ona podliježu dobivanju prethodnog odobrenja upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa i prilagođavaju se u slučaju bilo koje značajne promjene u sustavu ili u određenom području.

4. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje poduzimaju razumne mjere kako bi osigurala kontinuirano i redovito obavljanje svojih djelatnosti, uključujući i stvaranje planova za slučaj nepredviđenih okolnosti. S tim ciljem, društvo upotrebljava primjerene i proporcionalne sustave, izvore i postupke.

5. Nadzorna tijela imaju primjerena sredstva, metode i ovlasti za provjeravanje sustava upravljanja društava za osiguranje i društava za reosiguranje i za vrednovanje novonastalih rizika koje su utvrdila ta društva, a koji bi mogli utjecati na njihovu financijsku stabilnost.

Države članice osiguravaju da nadzorna tijela imaju potrebne ovlasti da zahtijevaju da se sustavi upravljanja poboljšaju i ojačaju kako bi se osigurala usklađenost sa zahtjevima iz članaka 42. do 49.

Članak 42.

Zahtjevi vezani uz poslovni ugled i iskustvo osoba koje učinkovito upravljaju društvom ili imaju druge ključne funkcije

1. Društva za osiguranje i društva za osiguranje osiguravaju da sve osobe koje učinkovito upravljaju društvom ili imaju druge ključne funkcije u svakom trenutku ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

(a) njihove stručne kvalifikacije, znanje i iskustvo primjereni su da omoguće upravljanje pažnjom dobrom stručnjaka (iskustvo); i

(b) imaju dobar ugled i integritet (poslovni ugled).

2. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje obavješćuju nadzorno tijelo o svim promjenama u identitetu osoba koje učinkovito upravljaju društvom ili su odgovorne za druge ključne funkcije, zajedno sa svim informacijama koje su potrebne za procjenu poslovnog ugleda i iskustva novih osoba imenovanih za upravljanje društvom.

3. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje obavješćuju svoje nadzorno tijelo ako je bilo koja od osoba iz stavaka 1. i 2. zamijenjena zbog toga što više ne ispunjava zahtjeve iz stavka 1.

Članak 43.

Dokaz dobrog ugleda

1. Ako država članica zahtijeva od svojih državljana dokaz dobrog ugleda, dokaz da u prošlosti nisu bili u stečaju, ili oba dokaza, tada ta država članica kao dovoljan dokaz za državljane drugih država članica prihvaća podnošenje izvatka iz sudskog registra ili, ako takav registar ne postoji, istovjetne isprave koju je izdalo nadležno sudsko ili upravno tijelo matične države članice ili države članice iz koje dolazi strani državljanin, koji dokazuje da su ispunjeni navedeni zahtjevi.

2. Ako matična država članica ili država članica iz koje dolazi strani državljanin ne izdaje dokument iz stavka 1., tu ispravu može nadomjestiti izjava pod prisegom – ili u državama članicama u kojima izjava pod prisegom nije predviđena, svečana izjava – koju predmetni strani državljanin daje pred nadležnim sudskim ili upravnim tijelom ili, ako je primjereno, pred bilježnikom matične države članice ili države članice iz koje dolazi taj strani državljanin.

To tijelo odnosno bilježnik izdaje potvrdu kojom ovjerava autentičnost izjave pod prisegom ili svečanom izjavom.

Izjava iz prvog podstavka koja se odnosi na to da u prošlosti osoba nije bila u stečaju, može se dati i pred nadležnim profesionalnim ili strukovnim tijelom predmetne države članice.

3. Isprave i potvrde iz stavaka 1. i 2. ne mogu se podnijeti nakon što prođe više od tri mjeseca od dana njihova izdavanja.

4. Države članice određuju tijela nadležna za izdavanje isprava iz stavaka 1. i 2. i o tome odmah obavješćuju druge države članice i Komisiju.

Svaka država članica također obavješćuje druge države članice i Komisiju o institucijama ili tijelima kojima se trebaju dostaviti isprave iz stavaka 1. i 2. kao podloga zahtjevu za obavljanje djelatnosti iz članka 2. na državnom području te države članice.

Članak 44.

Upravljanje rizicima

1. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju uspostavljen učinkovit sustav upravljanja rizicima koji obuhvaća strategije, procese i postupke izvješćivanja koji su potrebni za utvrđivanje, mjerenje i praćenje rizika, upravljanje rizicima i kontinuirano izvješćivanje, na pojedinačnoj i grupnoj osnovi, o rizicima kojima su izložena ili bi mogla biti izložena te o međusobnoj ovisnosti tih rizika.

Sustav upravljanja rizicima je učinkovit i dobro integriran u organizacijsku strukturu i postupke odlučivanja društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje te na primjeren način uzima u obzir osobe koje učinkovito upravljaju društvom ili imaju druge ključne funkcije.

2. Sustav upravljanja rizicima pokriva rizike koji se uključuju u izračun potrebnog solventnog kapitala iz članka 101. stavka 4. kao i rizike koji nisu uključeni ili nisu u potpunosti uključeni u taj izračun.

Sustav upravljanja rizicima pokriva najmanje sljedeća područja:

(a) preuzimanje rizika i oblikovanje pričuva;

(b) upravljanje imovinom i obvezama;

(c) ulaganja, posebno izvedenice i slične obveze;

(d) likvidnost i upravljanje koncentracijom rizika;

(e) upravljanje operativnim rizikom;

(f) reosiguranje i druge tehnike smanjenja rizika.

Pisana pravila o upravljanju rizicima iz članka 41. stavka 3. obuhvaćaju pravila koja se odnose na točke (a) do (f) drugog podstavka ovog stavka.

3. U pogledu rizika ulaganja, društva za osiguranje i društva za reosiguranje moraju dokazati da su usklađena s poglavljem VI. odjeljkom 6.

4. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju funkciju upravljanja rizicima koja je strukturirana na način koji olakšava provedbu sustava upravljanja rizicima.

5. Za društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja upotrebljavaju djelomičan ili potpun unutarnji model koji je odobren u skladu s odredbama članaka 112. i 113., funkcija upravljanja rizicima pokriva sljedeće dodatne zadatke:

(a) oblikovanje i provedbu unutarnjeg modela;

(b) testiranje i vrednovanje unutarnjeg modela;

(c) dokumentiranje unutarnjeg modela i bilo kojih naknadnih promjena tog modela;

(d) analiziranje rezultata unutarnjeg modela i pripremu sažetih izvješća o njima;

(e) informiranje upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa o rezultatima unutarnjeg modela, ukazivanje na područja koja je potrebno poboljšati te obavješćivanje tog organa o statusu napora za poboljšanje prethodno utvrđenih slabosti.

Članak 45.

Vlastita procjena rizika i solventnosti

1. U sklopu svojeg sustava upravljanja rizicima svako društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje obavlja vlastitu procjenu rizika i solventnosti.

Ta procjena obuhvaća najmanje sljedeće:

(a) ukupne potrebe solventnosti uzimajući u obzir specifični profil rizičnosti, odobrena ograničenja dozvoljenih rizika te poslovnu strategiju društva;

(b) usklađenost, na kontinuiranoj osnovi, s kapitalnim zahtjevima propisanim u poglavlju VI. odjeljcima 4. i 5. te zahtjevima o tehničkim pričuvama, propisanim u poglavlju VI. odjeljku 2.;

(c) značaj u kojemu profil rizičnosti predmetnog društva odstupa od pretpostavki na kojima se temelji potrebni solventni kapital, kako je propisano u članku 101. stavku 3., a izračunan prema standardnoj formuli u skladu s poglavljem VI. odjeljkom 4. pododjeljkom 2. ili prema djelomičnom odnosno potpunom unutarnjem modelu u skladu s poglavljem VI. odjeljkom 4. pododjeljkom 3.

2. U smislu stavka 1. točke (a), predmetno društvo ima uspostavljene postupke koji su razmjerni prirodi, opsegu i složenosti rizika prisutnih u njegovom poslovanju i koji mu omogućavaju da primjereno utvrđuje i procjenjuje rizike s kojima se suočava kratkoročno i dugoročno te kojima je izloženo ili bi moglo biti izloženo. Društvo prikazuje metode upotrijebljene u toj procjeni.

3. U slučaju iz stavka 1. točke (c), kad se upotrebljava unutarnji model, procjena se obavlja zajedno s ponovnom kalibracijom koja pretvara vrijednosti unutarnjeg rizika u mjeru rizika i kalibraciju potrebnog solventnog kapitala.

4. Vlastita procjena rizika i solventnosti sastavni je dio poslovne strategije i kontinuirano se uzima u obzir u donošenju strateških odluka društva.

5. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje obavljaju procjenu iz stavka 1. redovito i bez odgađanja nakon svake značajne promjene u njihovom profilu rizičnosti.

6. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje obavješćuju nadzorna tijela o rezultatima svake vlastite procjene rizika i solventnosti u sklopu informacija kojima izvješćuju nadzorno tijelo na temelju članka 35.

7. Vlastita procjena rizika i solventnosti ne služi za izračunavanje potrebnog kapitala. Potrebni solventni kapital prilagođava se samo u skladu s odredbama članaka 37., 231. do 233. i 238.

Članak 46.

Unutarnja kontrola

1. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju uspostavljen učinkovit sustav unutarnje kontrole.

Taj sustav uključuje najmanje upravne i računovodstvene postupke, okvir unutarnje kontrole, primjerene sustave izvješćivanja na svim razinama društva te funkciju praćenja usklađenosti.

2. Funkcija praćenja usklađenosti uključuje savjetovanje upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa o usklađenosti sa zakonima i drugim propisima donesenim u skladu s ovom Direktivom. Ona uključuje i procjenu mogućeg učinka bilo kojih promjena u pravnom okružju na poslovanje predmetnog društva te utvrđivanje i procjenu rizika usklađenosti.

Članak 47.

Unutarnja revizija

1. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje osiguravaju učinkovitu funkciju unutarnje revizije.

Funkcija unutarnje revizije uključuje vrednovanje primjerenosti i učinkovitosti sustava unutarnje kontrole i drugih elemenata sustava upravljanja.

2. Funkcija unutarnje revizije objektivna je i neovisna o funkciji poslovanja.

3. O svim nalazima i preporukama unutarnje revizije obavješćuje se upravni, upravljački ili nadzorni organ koje određuje mjere koje treba poduzeti s obzirom na svaki nalaz i preporuku unutarnje revizije i osigurava provedbu tih mjera.

Članak 48.

Aktuarska funkcija

1. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje osiguravaju učinkovitu aktuarsku funkciju koja:

(a) koordinira izračun tehničkih pričuva;

(b) osigurava primjerenost metodologija i odnosnih modela kao i pretpostavki na kojima se temelji izračun tehničkih pričuva;

(c) procjenjuje dostatnost i kvalitetu podataka koji se upotrebljavaju u izračunu tehničkih pričuva;

(d) uspoređuje najbolje procjene s iskustvom;

(e) obavješćuje upravni, upravljački ili nadzorni organ o pouzdanosti i primjerenosti izračuna tehničkih pričuva;

(f) nadzire izračun tehničkih pričuva u slučajevima iz članka 82.;

(g) iskazuje mišljenje o ukupnoj politici preuzimanja rizika;

(h) iskazuje mišljenje o primjerenosti ugovora o reosiguranju; i

(i) pridonosi učinkovitoj provedbi sustava upravljanja rizicima iz članka 44., posebno s obzirom na modeliranje rizika na kojemu se temelji izračun kapitalnih zahtjeva navedenih u poglavlju VI. odjeljcima 4. i 5. te na procjenu iz članka 45.

2. Aktuarsku funkciju obavljaju osobe koje posjeduju znanje o aktuarskoj i financijskoj matematici koje je razmjerno prirodi, opsegu i složenosti rizika prisutnih u poslovanju društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i koje mogu dokazati svoje relevantno iskustvo u vezi s važećim strukovnim i drugim standardima.

Članak 49.

Izdvajanje poslova

1. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje ostanu u potpunosti odgovorna za ispunjavanje svih svojih obveza na temelju ove Direktive kad izdvajaju funkcije ili bilo koje djelatnosti osiguranja odnosno reosiguranja.

2. Izdvajanje ključnih ili važnih poslovnih funkcija odnosno djelatnosti ne može se odvijati na način koji bi mogao dovesti do:

(a) značajnog pogoršanja kvalitete sustava upravljanja predmetnog društva;

(b) neopravdanog povećanja operativnog rizika;

(c) smanjenja sposobnosti nadzornih tijela da prate usklađenost društva s njegovim obvezama;

(d) ugrožavanja kontinuirane i zadovoljavajuće usluge ugovarateljima osiguranja.

3. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje pravodobno obavješćuju nadzorna tijela prije izdvajanja ključnih ili važnih funkcija odnosno djelatnosti kao i o svim naknadnim značajnim promjenama s obzirom na te funkcije ili djelatnosti.

Članak 50.

Provedbene mjere

1. Komisija donosi provedbene mjere kojima pobliže određuje:

(a) elemente sustava iz članaka 41., 44., 46. i 47., a posebno područja koja treba obuhvatiti politika upravljanja imovinom i obvezama te politika ulaganja društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje iz članka 44. stavka 2.;

(b) funkcije iz članaka 44. i 46. do 48.;

(c) zahtjeve navedene u članku 42. i funkcije na koje se ti zahtjevi odnose;

(d) uvjete pod kojima se može obaviti izdvajanje poslova, posebno u vezi pružatelja usluga koji se nalaze u trećim zemljama.

2. Ako je potrebno radi osiguranja primjerene usklađenosti procjene iz članka 45. stavka 1. točke (a), Komisija može donijeti provedbene mjere kako bi pobliže odredila elemente te procjene.

3. Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Odjeljak 3.

Javna objava

Članak 51.

Izvješće o solventnosti i financijskom stanju: sadržaj

1. Države članice, uzimajući u obzir informacije iz stavka 3. i načela iz stavka 4. članka 35. zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje svake godine javno objavljuju izvješće o svojoj solventnosti i financijskom stanju.

To izvješće sadržava sljedeće informacije u cijelosti ili putem pozivanja na informacije koje su po svojoj prirodi i opsegu istovjetne, a bile su javno objavljene u skladu s drugim pravnim ili regulatornim zahtjevima:

(a) opis poslovanja i rezultata društva;

(b) opis sustava upravljanja i procjenu njegove primjerenosti za profil rizičnosti društva;

(c) opis izloženosti riziku, koncentracije rizika, smanjenja rizika i osjetljivosti na rizik, za svaku kategoriju rizika zasebno;

(d) zaseban opis za imovinu, tehničke pričuve i ostale obveze, opis podloga i metoda upotrijebljenih u njihovom vrednovanju, zajedno s objašnjenjem svih većih razlika u podlogama i metodama koji su upotrijebljeni za njihovo vrednovanje u financijskim izvještajima;

(e) opis upravljanja kapitalom, koji obuhvaća najmanje:

i. strukturu i iznos vlastitih sredstava te njihovu kvalitetu;

ii. iznose potrebnog solventnog kapitala i minimalnog potrebnog kapitala;

iii. mogućnost iz članka 304. koja se upotrebljava za izračun potrebnog solventnog kapitala;

iv. informacije koje omogućavaju pravilno razumijevanje glavnih razlika između osnovnih pretpostavki na kojima se temelji standardna formula i pretpostavki na kojima se temelji unutarnji model koji društvo upotrebljava za izračun svojeg potrebnog solventnog kapitala;

v. iznos bilo kakve neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom ili bilo kakve značajne neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom tijekom izvještajnog razdoblja, čak i ako su te neusklađenosti kasnije riješene, uz objašnjenje njihovih uzroka i posljedica te bilo kakve poduzete mjere za poboljšanje stanja.

2. Opis iz točke (e) podtočke i. stavka 1. uključuje analizu svih značajnih promjena u usporedbi s prethodnim izvještajnim razdobljem te objašnjenje svih većih razlika u vezi s vrijednošću tih stavaka u financijskim izvještajima, te kratak opis prenosivosti kapitala.

Objava potrebnog solventnog kapitala iz točke (e), podtočke ii. stavka 1. zasebno pokazuje iznos izračunan u skladu s poglavljem VI. odjeljkom 4. pododjeljcima 2. i 3. i kapitalni dodatak koji je uveden u skladu s člankom 37. ili učinak drugih specifičnih parametara koje društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje mora upotrebljavati u skladu s člankom 110., zajedno sa sažetim informacijama o njegovoj opravdanosti od strane predmetnog nadležnog tijela.

Ipak, ne dovodeći u pitanje bilo koju objavu koja je obvezna u skladu s drugim pravnim ili regulatornim zahtjevima, države članice mogu odrediti da se, iako je ukupni potrebni solventni kapital iz točke (e), podtočke ii. stavka 1. objavljen, kapitalni dodatak ili učinak specifičnih parametara koje društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje mora upotrebljavati u skladu s člankom 110. ne moraju zasebno objavljivati u prijelaznom razdoblju koje završava najkasnije 31. listopada 2017. godine.

Objava potrebnog solventnog kapitala uključuje, prema potrebi, naznaku da je njegov krajnji iznos još uvijek predmet nadzorne procjene.

Članak 52.

Informacije za CEIOPS i izvješća CEIOPS-a

1. Države članice zahtijevaju da nadzorna tijela svake godine dostave CEIOPS-u sljedeće informacije:

(a) prosječni kapitalni dodatak po pojedinom društvu te raspodjelu kapitalnih dodataka koje je uvelo nadzorno tijelo tijekom prethodne godine, iskazanih kao postotak potrebnog solventnog kapitala te zasebno prikazanih:

i. za sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje;

ii. za društva za životno osiguranje;

iii. za društva za neživotno osiguranje;

iv. za društva za osiguranje koja se bave djelatnostima životnog i neživotnog osiguranja;

v. za društva za reosiguranje;

(b) za svaku objavu iz točke (a), udjel kapitalnih dodataka koji su uvedeni u skladu s točkama (a), (b) i (c) članka 37. stavka 1.

2. CEIOPS svake godine javno objavljuje sljedeće informacije:

(a) za sve države članice zajedno, ukupnu raspodjelu kapitalnih dodataka, iskazanih kao postotak potrebnog solventnog kapitala te zasebno prikazanih:

i. za sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje;

ii. za društva za životno osiguranje;

iii. za društva za neživotno osiguranje;

iv. za društva za osiguranje koja se bave djelatnostima životnog i neživotnog osiguranja;

v. za društva za reosiguranje;

(b) za svaku državu članicu zasebno, raspodjelu kapitalnih dodataka, iskazanih kao postotak potrebnog solventnog kapitala, koja pokriva sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje u toj državi članici;

(c) za svaku objavu iz točaka (a) i (b), udjel kapitalnih dodataka koji su uvedeni u skladu s točkama (a), (b) i (c) članka 37. stavka 1.

3. CEIOPS dostavlja informacije iz stavka 2. Europskome parlamentu, Vijeću i Komisiji, zajedno s izvješćem u kojemu je prikazan stupanj usklađenosti nadzora u uporabi kapitalnih dodataka između nadzornih tijela u različitim državama članicama.

Članak 53.

Izvješće o solventnosti i financijskom stanju: primjenjiva načela

1. Nadzorna tijela društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje dopuštaju da ne objave informacije kad:

(a) bi objavljivanjem tih informacija konkurentska društva dobila značajnu neopravdanu prednost;

(b) postoje obveze prema ugovarateljima osiguranja ili drugi odnosi s drugim ugovornim stranama koji obvezuju društvo na čuvanje tajnosti ili povjerljivosti.

2. Kad nadzorno tijelo dopušta neobjavljivanje informacija, društva to navode u svojem izvješću o solventnosti i financijskom stanju te navode razloge za to.

3. Nadzorna tijela dopuštaju društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje da upotrijebe javne objave ili da se pozovu na javne objave koje su napravljene u okviru drugih pravnih ili regulatornih zahtjeva pod uvjetom da su te objave po svojoj prirodi i opsegu istovjetne informacijama koje se zahtijevaju u članku 51.

4. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se na informacije iz članka 51. stavka 1. točke (e).

Članak 54.

Izvješće o solventnosti i financijskom stanju: ažuriranje i dodatne dobrovoljne informacije

1. U slučaju bilo kakve veće promjene koja značajno utječe na relevantnost informacija objavljenih u skladu s odredbama članaka 51. i 53., društva za osiguranje i društva za reosiguranje objavljuju odgovarajuće informacije o prirodi i učincima te veće promjene.

U smislu prvog podstavka, većim promjenama smatraju se najmanje:

(a) ako se utvrdi postojanje neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom i ako nadzorna tijela smatraju da društvo neće moći dostaviti realan kratkoročni financijski plan ili ako nadzorna tijela ne prime takav plan u roku od mjesec dana od dana kad je utvrđeno postojanje neusklađenosti;

(b) ako se utvrdi postojanje značajne neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom i ako nadzorna tijela ne prime realan plan oporavka u roku od dva mjeseca od dana kad je utvrđeno postojanje neusklađenosti.

U pogledu točke (a) drugoga podstavka, nadzorna tijela zahtijevaju da predmetno društvo odmah objavi iznos neusklađenosti, zajedno s objašnjenjem njezinih uzroka i posljedica, uključujući bilo kakve poduzete mjere za poboljšanje stanja. Ako, usprkos tome što se kratkoročni financijski plan u početku smatrao realnim, neusklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom nije riješena tri mjeseca nakon što je utvrđeno njezino postojanje, ta se neusklađenost objavljuje na kraju tog razdoblja, zajedno s objašnjenjem njezinih uzroka i posljedica, uključujući bilo kakve poduzete mjere za poboljšanje stanja kao i daljnje planirane mjere za poboljšanje stanja.

U pogledu točke (b) drugog podstavka, nadzorna tijela zahtijevaju da predmetno društvo odmah objavi iznos neusklađenosti, zajedno s objašnjenjem njezinih uzroka i posljedica, uključujući bilo kakve poduzete mjere za poboljšanje stanja. Ako, usprkos tome što se plan oporavka u početku smatrao realnim, značajna neusklađenost s potrebnim solventnim kapitalom nije riješena šest mjeseci nakon što je utvrđeno njezino postojanje, ta se neusklađenost objavljuje na kraju tog razdoblja, zajedno s objašnjenjem njezinih uzroka i posljedica, uključujući bilo kakve poduzete mjere za poboljšanje stanja kao i daljnje planirane mjere za poboljšanje stanja.

2. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu dobrovoljno objaviti sve informacije ili objašnjenja o svojoj solventnosti i financijskom stanju, a čija objava nije obvezna prema odredbama članaka 51. i 53. i stavka 1. ovog članka.

Članak 55.

Izvješće o solventnosti i financijskom stanju: pravila i odobrenje

1. Države članice zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju uspostavljene odgovarajuće sustave i strukture da ispune zahtjeve iz članaka 51. i 53. te članka 54. stavka 1., kao i pisana pravila koja osiguravaju kontinuiranu prikladnost svih informacija koje se objavljuju u skladu s odredbama članaka 51., 53. i 54.

2. Izvješće o solventnosti i financijskom stanju podliježe odobrenju upravnog, upravljačkog ili nadzornog organa društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i objavljuje se nakon tog odobrenja.

Članak 56.

Izvješće o solventnosti i financijskom stanju: provedbene mjere

Komisija donosi provedbene mjere koje pobliže određuju informacije koje se moraju objaviti i sredstva kojima se to postiže.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Odjeljak 4.

Kvalificirani udjeli

Članak 57.

Stjecanja

1. Države članice zahtijevaju da sve fizičke odnosno pravne osobe ili takve osobe koje djeluju zajednički (namjeravani stjecatelj) koje su donijele odluku da izravno ili neizravno steknu kvalificirani udjel u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje ili da dodatno povećaju izravno ili neizravno taj kvalificirani udjel u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje na temelju čega bi njihov udjel u glasačkim pravima ili kapitalu bio jednak ili veći od 20 %, 30 % ili 50 % ili takav da bi društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje postalo njihovo društvo kći (namjeravano stjecanje), prvo u pisanom obliku obavijeste nadzorna tijela društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u kojemu žele steći ili povećati kvalificirani udjel te navedu veličinu

namjeravanog udjela i odgovarajuće informacije iz članka 59. stavka 4. Države članice ne moraju primjenjivati prag od 30 % kad, u skladu s člankom 9. stavkom 3. točkom (a) Direktive 2004/109/EZ primjenjuju prag jedne trećine.

2. Države članice zahtijevaju da sve fizičke odnosno pravne osobe koje su donijele odluku da izravno ili neizravno otuđe kvalificirani udjel u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje prvo u pisanom obliku obavijeste nadzorna tijela matične države članice te navedu veličinu udjela te osobe nakon namjeravanog otpuštanja. Ta osoba isto tako obavješćuje nadzorna tijela o odluci da smanji svoj kvalificirani udjel tako da bi se zbog toga njezin udjel u glasačkim pravima ili kapitalu smanjio ispod 20 %, 30 % ili 50 % ili tako da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje više ne bi bilo društvo kći te osobe. Države članice ne moraju primjenjivati prag od 30 % kad, u skladu s člankom 9. stavkom 3. točkom (a) Direktive 2004/109/EZ primjenjuju prag jedne trećine.

Članak 58.

Razdoblje procjene

1. Nadzorna tijela odmah, a u svakom slučaju u roku od dva radna dana od dana zaprimanja obavijesti koja je zahtijevana u skladu s člankom 57. stavkom 1., kao i nakon mogućeg naknadnog zaprimanja informacija iz stavka 2., namjeravanom stjecatelju izdaju pisanu potvrdu o zaprimanju obavijesti.

Nadzorna tijela u roku od najviše 60 radnih dana od dana izdavanja pisane potvrde o zaprimanju obavijesti i svih isprava koje države članice zahtijevaju da budu priložena uz obavijest na temelju popisa iz članka 59. stavka 4. (razdoblje procjene), obavljaju procjenu iz članka 59. stavka 1. (procjena).

Pri izdavanju potvrde o zaprimanju obavijesti, nadzorna tijela obavješćuju namjeravanog stjecatelja o danu isteka razdoblja procjene.

2. Nadzorna tijela mogu, ako je potrebno, tijekom razdoblja procjene, ali najkasnije do pedesetog radnog dana razdoblja procjene, zahtijevati dodatne informacije koje su potrebne za završetak procjene. Taj zahtjev je u pisanom obliku i u njemu je navedeno koje su dodatne informacije potrebne.

U razdoblju između dana na koji su nadzorna tijela zahtijevala informacije i dana zaprimanja odgovora namjeravanog stjecatelja na taj zahtjev razdoblje procjene se prekida. Taj prekid ne može biti dulji od 20 radnih dana. Razdoblje procjene se ne prekida ako nadzorna tijela u skladu s vlastitom prosudbom zahtijevaju daljnje dopunjavanje ili pojašnjenje informacija.

3. Nadzorna tijela mogu produljiti prekid iz drugog podstavka stavka 2. na 30 radnih dana ako je namjeravani stjecatelj:

(a) reguliran ili ima sjedište izvan Zajednice; ili

(b) fizička ili pravna osoba koja ne podliježe nadzoru u skladu s ovom Direktivom, Direktivom Vijeća 85/611/EEZ od 20. prosinca 1985. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) [1], Direktivom 2004/39/EZ ili Direktivom 2006/48/EZ.

4. Ako se nadzorna tijela nakon završetka procjene odluče usprotiviti namjeravanom stjecanju, o tome u pisanom obliku obavješćuju namjeravanog stjecatelja i navode razloge za to u roku od dva radna dana, a prije kraja isteka razdoblja procjene. Podložno nacionalnom zakonodavstvu, primjerena izjava o razlozima za donošenje takve odluke može se staviti na raspolaganje javnosti na zahtjev namjeravanog stjecatelja. To ne sprečava državu članicu da nadzornim tijelima dopusti takvu objavu i bez zahtjeva namjeravanog stjecatelja.

5. Ako se nadzorna tijela u pisanom obliku ne usprotive namjeravanom stjecanju u roku razdoblja procjene, smatra se da je stjecanje odobreno.

6. Nadzorna tijela mogu odrediti najduže razdoblje za zaključivanje namjeravanog stjecanja i produljiti ga prema potrebi.

7. Države članice ne smiju uvesti zahtjeve za obavješćivanje nadzornih tijela o izravnom ili neizravnom stjecanju glasačkih prava ili udjela u kapitalu te zahtjeve o odobrenju takvih stjecanja od strane nadzornih tijela koji su stroži od onih iz ove Direktive.

8. Komisija donosi provedbene mjere koje pobliže određuju prilagodbe kriterija iz članka 59. stavka 1. kako bi uzela u obzir budući razvoj događaja i osigurala jednaku primjenu članaka od 57. do 63.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Članak 59.

Procjena

1. Pri procjenjivanju obavijesti iz članka 57. stavka 1. i informacija iz članka 58. stavka 2., nadzorna tijela radi osiguranja upravljanja pažnjom dobrom stručnjaka društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje u kojemu je namjeravano stjecanje, te uzimajući u obzir vjerojatan utjecaj namjeravanog stjecatelja na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje procjenjuju primjerenost namjeravanog stjecatelja i financijsku stabilnost namjeravanog stjecanja prema sljedećim kriterijima:

(a) ugledu namjeravanog stjecatelja;

[1] SL L 375, 31.12.1985., str. 3.

(b) ugledu i iskustvu bilo koje osobe koja će nakon namjeravanog stjecanja voditi poslovanje društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;

(c) financijskoj stabilnosti namjeravanog stjecatelja, posebno u odnosu na vrstu poslova koje obavlja ili planira obavljati u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje u kojem bi trebalo doći do namjeravanog stjecanja;

(d) mogućnostima društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje da bude usklađeno, odnosno da nastavi biti usklađeno s bonitetnim zahtjevima koji su utemeljeni na ovoj Direktivi i, prema potrebi, drugim Direktivama, posebno Direktivi 2002/87/EZ, a posebno prema tome da li grupa čijim će članom postati društvo ima strukturu koja omogućava obavljanje učinkovitog nadzora, učinkovitu razmjenu informacija između nadzornih tijela i određivanje raspodjele odgovornosti između nadzornih tijela;

(e) prema tome postoje li opravdani razlozi za sumnju da se u vezi s namjeravanim stjecanjem provelo, provodi ili pokušava provesti pranje novca ili financiranja terorizma u smislu članka 1. Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma ([1]), ili da namjeravano stjecanje može povećati rizik od provođenja pranja novca i financiranja terorizma.

2. Nadzorna tijela mogu se usprotiviti namjeravanom stjecanju samo ako za to postoje opravdani razlozi na temelju kriterija iz stavka 1. ili ako su informacije koje je dao namjeravani stjecatelj nepotpune.

3. Države članice ne smiju uvesti prethodne uvjete u vezi s visinom udjela koji se mora steći niti smiju dopustiti svojim nadzornim tijelima da namjeravano stjecanje preispituju s osnova ekonomskih potreba tržišta.

4. Države članice stavljaju na raspolaganje javnosti popis u kojemu su navedene informacije koje su potrebne za obavljanje procjene i koje se nadzornim tijelima moraju dati istodobno s obavijesti iz članka 57. stavka 1. Opseg zahtijevanih informacija mora biti razmjeran i prilagođen prirodi namjeravanog stjecatelja i namjeravanog stjecanja. Države članice ne smiju zahtijevati informacije koje nisu značajne za razboritu procjenu.

5. Bez obzira na članak 58. stavke 1., 2. i 3., kad nadzorno tijelo zaprimi obavijest o dva ili više zahtjeva za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela u istom društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje, prema svim namjeravanim stjecateljima odnosi se na jednak način.

([1]) SL L 309, 25.11.2005., str. 15.

Članak 60.

Stjecanja od strane reguliranih financijskih društava

1. Odgovarajuća nadzorna tijela međusobno se o svemu savjetuju pri obavljanju procjene ako je namjeravani stjecatelj:

(a) kreditna institucija, društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, investicijsko društvo ili društvo za upravljanje u smislu točke 2. članka 1.a Direktive 85/611/EEZ (društvo za upravljanje subjektima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire/UCITS) kojem je odobrenje za rad izdano u drugoj državi članici ili u drugom sektoru, a ne u onom u kojemu bi trebalo doći do namjeravanog stjecanja;

(b) matično društvo kreditnoj instituciji, društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje, investicijskom društvu ili društvu za upravljanje UCITS-ima kojem je odobrenje za rad izdano u drugoj državi članici ili u sektoru, različitom od onog u kojem bi trebalo doći do namjeravanog stjecanja; ili

(c) fizička ili pravna osoba koja kontrolira kreditnu instituciju, društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, investicijsko društvo ili društvo za upravljanje UCITS-ima kojem je odobrenje za rad izdano u državi članici ili u sektoru, različitom od onog u kojem bi trebalo doći do namjeravanog stjecanja.

2. Nadzorna tijela bez neopravdanog odlaganja međusobno dostavljaju sve informacije koje su bitne ili značajne za procjenu. U vezi s tim, nadzorna tijela međusobno na zahtjev dostavljaju sve značajne informacije i na vlastitu inicijativu dostavljaju sve bitne informacije. U odluci nadzornog tijela koje je izdalo odobrenje društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u kojem je namjeravano stjecanje navode se svi stavovi i izdvojena mišljenja koje je iznijelo nadzorno tijelo nadležno za namjeravanog stjecatelja.

Članak 61.

Informacije koje nadzornim tijelima daje društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje

Društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje obavješćuje nadzorno tijelo svoje matične države članice kad sazna za bilo koje stjecanje ili otpuštanje udjela u svojem kapitalu zbog kojega su ti udjeli premašili bilo koji prag iz članka 57. i članka 58. stavaka 1. do 7. ili se smanjili ispod tih pragova.

Društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje isto tako najmanje jedanput godišnje obavješćuje nadzorno tijelo svoje matične države članice o imenima dioničara i članova koji imaju kvalificirane udjele te o veličinama tih udjela, na način na koji su primjerice iskazani u informacijama koje se dobivaju na godišnjim glavnim skupštinama dioničara ili članova ili kako su iskazani radi usklađenosti s propisima o društvima koja su uvrštena na burzu.

Članak 62.

Kvalificirani udjeli, ovlasti nadzornog tijela

Države članice zahtijevaju da u slučaju kad je vjerojatno da bi utjecaj koji imaju osobe iz članka 57. mogao naškoditi upravljanju pažnjom dobrom stručnjaka društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, nadzorno tijelo matične države članice tog društva u kojemu se želi steći ili povećati kvalificirani udjel poduzme primjerene mjere kako bi prekinula to stanje. Te mjere mogu na primjer obuhvaćati zabrane, kazne za direktore i rukovoditelje, ili suspenziju glasačkih prava na temelju dionica koje imaju predmetni dioničari ili članovi.

Slične mjere primjenjuju se na fizičke ili pravne osobe koje ne ispune obvezu obavješćivanja iz članka 57.

Kad je udjel stečen usprkos protivljenju nadzornih tijela, države članice, bez obzira na druge sankcije koje se mogu donijeti, propisuju:

(1) ograničavanje ostvarivanja odgovarajućih prava glasa; ili

(2) ništetnost mogućih danih glasova ili mogućnost njihovog poništenja.

Članak 63.

Glasačka prava

U smislu ovog odjeljka, u obzir se uzimaju glasačka prava iz članaka 9. i 10. Direktive 2004/109/EZ, kao i uvjeti o udruživanju tih prava propisani u članku 12. stavku 4. i 5. te Direktive.

Države članice ne uzimaju u obzir glasačka prava ili dionice koje investicijska društva ili kreditne institucije drže kao rezultat pružanja investicijske usluge provedbe ponude, i/ili prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa uključenih u točku 6. dijela A Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ, pod uvjetom da se ta prava ne koriste za ostvarivanje utjecaja na upravljanje izdavateljem te da se navedene dionice ne drže dulje od godine dana od dana stjecanja.

Odjeljak 5.

Poslovna tajna, razmjena informacija i promicanje usklađenosti nadzora

Članak 64.

Poslovna tajna

Države članice propisuju da sve osobe koje rade ili su radile za nadzorna tijela, kao i revizori te stručnjaci koji djeluju u ime tih tijela imaju obvezu čuvanja poslovne tajne.

Ne dovodeći u pitanje slučajeve koji su obuhvaćeni kaznenim pravom, sve povjerljive informacije koje te osobe dobiju prilikom obavljanja njihovih dužnosti ne smiju se priopćiti bilo kojoj osobi ili tijelu osim u sažetom ili zbirnom obliku, tako da nije moguće utvrditi pojedina društva za osiguranje i društva za reosiguranje.

Međutim, kad je proglašen stečaj društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili kad se nad njim provodi postupak prisilne likvidacije, povjerljive informacije koje se ne odnose na treće strane uključene u pokušaj spašavanja tog društva mogu se priopćiti u parničnom postupku ili postupku pred trgovačkim sudom.

Članak 65.

Razmjena informacija među nadzornim tijelima država članica

Članak 64. ne sprečava razmjenu informacija među nadzornim tijelima različitih država članica. Te informacije podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne koja je propisana u članku 64.

Članak 66.

Sporazumi o suradnji s trećim zemljama

Države članice mogu sklopiti sporazume o suradnji kojima se predviđa razmjena informacija s nadzornim tijelima trećih zemalja ili s institucijama odnosno tijelima trećih zemalja, kako je utvrđeno u članku 68. stavcima 1. i 2. samo ako priopćene informacije podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne koje je barem istovjetna onoj iz ovog odjeljka. Takva razmjena informacija mora biti namijenjena za obavljanje nadzornih zadataka tih tijela.

Informacije koje država članica treba priopćiti trećoj zemlji, a koje potječu iz druge države članice ne smiju se priopćiti bez izričite suglasnosti nadzornog tijela te države članice te, prema potrebi, samo u svrhe za koje je to tijelo dalo svoju suglasnost.

Članak 67.

Uporaba povjerljivih informacija

Nadzorna tijela koja prime povjerljive informacije u skladu s odredbama članaka 64. ili 65. mogu te informacije upotrebljavati samo pri obavljanju svojih dužnosti i to samo u sljedeće svrhe:

(1) radi provjere jesu li ispunjeni uvjeti kojima se uređuje početak obavljanja djelatnosti osiguranja ili reosiguranja i kako bi se olakšalo praćenje obavljanja tih poslova, posebno s obzirom na praćenje tehničkih pričuva, potrebnog solventnog kapitala, minimalnog potrebnog kapitala i sustava upravljanja;

(2) radi uvođenja sankcija;

(3) u žalbama podnesenim upravnom tijelu protiv odluka nadzornih tijela;

(4) u sudskim postupcima koji su pokrenuti u skladu s ovom Direktivom.

Članak 68.

Razmjena informacija s drugim tijelima

1. Članci 64. i 67. ne sprečavaju ništa od sljedećeg:

(a) razmjenu informacija između nekoliko nadzornih tijela u istoj državi članici prilikom obavljanja njihovih nadzornih funkcija;

(b) razmjenu informacija prilikom obavljanja njihovih nadzornih funkcija između nadzornih tijela i bilo koje od sljedećih tijela ili osoba koje se nalaze u istoj državi članici:

i. tijela koja su nadležna za nadzor kreditnih institucija i drugih financijskih organizacija te tijela koja su nadležna za nadzor financijskih tržišta;

ii. tijela koja su uključena u postupak likvidacije odnosno stečaja društava za osiguranje, društava za reosiguranje ili u neki drugi sličan postupak;

iii. osoba koje su odgovorne za obavljanje zakonom propisanih revizija financijskih izvještaja društava za osiguranje, društava za reosiguranje i drugih financijskih institucija;

(c) priopćavanje informacija tijelima koja upravljaju postupkom prisilne likvidacije ili garancijskim fondovima ako su im te informacije potrebne prilikom obavljanja njihovih dužnosti.

Razmjena informacija iz točaka (b) i (c) može se odvijati i između različitih država članica.

Informacije koje ta tijela i osobe prime podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne koja je propisana u članku 64.

2. Odredbe članaka 64. do 76. ne sprečavaju države članice da dopuste razmjenu informacija između nadzornih tijela i:

(a) tijela koja su nadležna za nadzor nad tijelima koja su uključena u postupak likvidacije odnosno stečaja društava za osiguranje, društava za reosiguranje ili u neki drugi sličan postupak;

(b) tijela koja su nadležna za nadzor osoba koje su zadužene za obavljanje zakonom propisanih revizija financijskih izvještaja društava za osiguranje, društava za reosiguranje i drugih financijskih institucija;

(c) neovisnih aktuara društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koji obavljaju zakonski nadzor tih društava te tijela koja su nadležna za nadzor tih aktuara.

Države članice koje primjenjuju prvi podstavak zahtijevaju da su najmanje ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) informacije moraju biti namijenjene obavljanju nadzora ili zakonskog nadzora iz prvog podstavka;

(b) primljene informacije moraju podlijegati obvezi čuvanja poslovne tajne koja je propisana u članku 64.;

(c) kad informacije potječu iz druge države članice ne smiju se priopćiti bez izričite suglasnosti nadzornog tijela od kojeg potječu te, prema potrebi, samo u svrhe za koje je to tijelo dalo svoju suglasnost.

Države članice Komisiji i drugim državama članicama dostavljaju nazive odnosno imena tijela i osoba koja mogu primiti informacije u skladu s prvim i drugim podstavkom.

3. Članci 64. do 67. ne sprečava države članice da s ciljem jačanja stabilnosti i integriteta financijskog sustava dopuste razmjenu informacija između nadzornih tijela koja su nadležna za otkrivanje i istraživanje kršenja prava trgovačkih društava.

Države članice koje primjenjuju prvi podstavak zahtijevaju da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) informacije moraju biti namijenjene otkrivanju i istraživanju iz prvog podstavka;

(b) primljene informacije moraju podlijegati obvezi čuvanja poslovne tajne koja je propisana u članku 64.;

(c) kad informacije potječu iz druge države članice ne smiju se priopćiti bez izričite suglasnosti nadzornog tijela od kojeg potječu te, prema potrebi, samo u svrhe za koje je to tijelo dalo svoju suglasnost.

Kad u državi članici institucije ili tijela iz prvog podstavka obavljaju svoj zadatak otkrivanja ili istraživanja uz pomoć osoba koje su zbog svojih posebnih sposobnosti imenovane za tu svrhu, a nisu zaposlene u javnom sektoru, mogućnost razmjene informacija predviđena u prvom podstavku može se proširiti na te osobe pod uvjetima koji su navedeni u drugom podstavku.

Radi provedbe točke (c) drugog podstavka, institucije ili tijela iz prvog podstavka dostavljaju nadzornom tijelu od kojeg informacije potječu, imena i točne odgovornosti osoba kojima te informacije trebaju biti poslane.

4. Države članice Komisiji i drugim državama članicama dostavljaju nazive odnosno imena institucija, osoba i tijela koja mogu primiti informacije u skladu sa stavkom 3.

Članak 69.

Priopćavanje informacija tijelima državne uprave koje su nadležna za financijsko zakonodavstvo

Članci 64. i 67. ne sprečavaju države članice da, na temelju zakonom propisanih odredbi, dopuste priopćavanje određenih

informacija drugim tijelima njihove središnje državne uprave koja su nadležna za zakonodavstvo iz područja nadzora kreditnih institucija, financijskih institucija, investicijskih usluga i društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje te inspektorima koji djeluju u ime tih tijela.

Takve informacije ne smiju se priopćiti samo kad su potrebni zbog bonitetnog nadzora. Države članice propisuju da se informacije primljene u skladu s člankom 65. i člankom 68. stavkom 1. te informacije koje su pribavljene neposrednim nadzorom iz članka 32. smiju priopćiti samo uz izričitu suglasnost nadzornog tijela od kojeg te informacije potječu ili nadzornog tijela države članice u kojoj je izravan nadzor obavljen.

Članak 70.

Dostavljanje informacija središnjim bankama i monetarnim vlastima

Ne dovodeći u pitanje ovaj odjeljak, nadzorno tijelo smije dostaviti informacije sljedećim subjektima u svrhu ispunjavanja njihovih zadataka:

(1) središnjim bankama i drugim tijelima sa sličnom funkcijom u svojstvu monetarnih vlasti;

(2) prema potrebi, drugim javnim tijelima koja su nadležna za nadzor platnih sustava.

Te institucije ili tijela mogu također dostaviti nadzornim tijelima one informacije koje im mogu biti potrebne u smislu članka 67. Informacije primljene u tom kontekstu podliježu odredbama o obvezi čuvanja poslovne tajne koja je propisana u ovom odjeljku.

Članak 71.

Usklađenost nadzora

1. Države članice osiguravaju da ovlaštenja nadzornih tijela na primjeren način uzimaju u obzir značaj Europske unije.

2. Države članice osiguravaju da nadzorna tijela u obavljanju svojih dužnosti uzimaju u obzir usklađenost s obzirom na nadzorne alate i nadzorne prakse u primjeni zakona i drugih propisa donesenih na temelju ove Direktive. U tu svrhu države članice osiguravaju da nadzorna tijela sudjeluju u aktivnostima CEIOPS-a na temelju Odluke 2009/79/EZ i da primjereno uzimaju u obzir smjernice i preporuke iz stavka 3. ovog članka.

3. CEIOPS prema potrebi daje pravno neobvezujuće smjernice i preporuke o provedbi odredbi ove Direktive i njezinih provedbenih mjera radi poboljšanja usklađenosti nadzornih praksi. Povrh toga, CEIOPS redovito, a najmanje jedanput u dvije godine izvješćuje Europski parlament, Vijeće i Komisiju o napretku ostvarenom u usklađenosti nadzora unutar Zajednice.

Odjeljak 6.

Dužnosti revizora

Članak 72.

Dužnosti revizora

1. Države članice propisuju da sve osobe koje su ovlaštene u smislu Osme direktive Vijeća 84/253/EEZ od 10. travnja 1984. koja se temelji na članku 54. stavku 3. točki (g) Ugovora o potvrđivanju osoba odgovornih za provođenje zakonom propisane revizije računovodstvenih dokumenata [1], koje u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje obavljaju zakonom propisanu reviziju iz članka 51. Direktive 78/660/EEZ, članka 37. Direktive 83/349/EEZ ili članka 31. Direktive 85/611/EEZ ili bilo koji drugi zakonom propisani zadatak, imaju dužnost odmah obavijestiti nadzorna tijela o svim činjenicama odnosno odlukama u vezi s tim društvom koje saznaju pri obavljanju svojeg zadatka, a koje bi mogle dovesti do:

(a) značajnog kršenja zakona i drugih propisa kojima se propisuju uvjeti kojima se uređuje izdavanje odobrenja za rad ili kojima se posebno uređuje obavljanje djelatnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje;

(b) pogoršanja kontinuiranog funkcioniranja društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;

(c) odbijanja potvrđivanja financijskih izvještaja ili suzdržavanja od izražavanja mišljenja;

(d) neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom;

(e) neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom.

Osobe iz prvog podstavka također obavješćuju o svim činjenicama odnosno odlukama koje saznaju pri obavljanju bilo kojeg zadatka opisanog u prvom podstavku u društvu koje je zbog kontrolnog odnosa usko povezano s društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje unutar kojeg obavljaju taj zadatak.

2. Priopćavanje u dobroj vjeri nadzornim tijelima, od strane osoba koje su ovlaštene u smislu Direktive 84/253/EEZ, svih činjenica ili odluka iz stavka 1. ne predstavlja kršenje bilo kojeg ograničenja koje se odnosi na priopćavanje informacija koje je uvedeno ugovorom ili bilo kojom drugom zakonskom, regulatornom ili upravnom odredbom, a te osobe ne snose u vezi s tim nikakvu odgovornost.

[1] SL L 126, 12.5.1984., str. 20.

POGLAVLJE V.

Obavljanje djelatnosti životnog i neživotnog osiguranja

Članak 73.

Obavljanje djelatnosti životnog i neživotnog osiguranja

1. Društva za osiguranje ne mogu imati odobrenje za istodobno obavljanje djelatnosti životnog i neživotnog osiguranja.

2. Iznimno od stavka 1., države članice mogu predvidjeti da:

(a) društva koja imaju odobrenje za obavljanje djelatnosti životnog osiguranja mogu dobiti odobrenje za bavljenje djelatnostima neživotnog osiguranja za rizike koji su navedeni u vrstama osiguranja 1 i 2 u dijelu A Priloga I.;

(b) društva koja imaju odobrenje samo za rizike navedene u vrstama osiguranja 1 i 2 u dijelu A Priloga I. mogu dobiti odobrenje za obavljanje djelatnosti životnog osiguranja.

Međutim, svakom se djelatnošću mora zasebno upravljati u skladu s člankom 74.

3. Države članice mogu propisati da društva iz stavka 2. u svim svojim djelatnostima moraju biti usklađena s računovodstvenim pravilima kojima se uređuju društva za životno osiguranje. Dok takvo usklađivanje ne bude provedeno, države članice mogu također propisati da, s obzirom na pravila kojima se uređuje likvidacija, djelatnosti o rizicima iz vrste osiguranja 1 i 2 u dijelu A Priloga koje obavljaju ta društva budu uređene pravilima koja se primjenjuju na djelatnosti životnog osiguranja.

4. Kad društvo za neživotno osiguranje ima financijsku, poslovnu ili upravnu povezanost s društvom za životno osiguranje, nadzorna tijela matične države članice osiguravaju da financijski izvještaji predmetnih društava nisu iskrivljeni sporazumima koji postoje između tih društava ili bilo kakvim drugim sporazumom koji bi mogao utjecati na raspodjelu troškova i prihoda.

5. Društva koja su se na sljedeće datume istodobno bavila djelatnostima životnog i neživotnog osiguranja koja su obuhvaćena ovom Direktivom mogu se nastaviti istodobno baviti tim djelatnostima, pod uvjetom da se svakom djelatnošću zasebno upravlja u skladu s člankom 74.:

(a) 1. siječnja 1981. za društva koja su odobrenje dobila u Grčkoj;

(b) 1. siječnja 1986. za društva koja su odobrenje dobila u Španjolskoj i Portugalu;

(c) 1. siječnja 1995. za društva koja su odobrenje dobila u Austriji, Finskoj i Švedskoj;

(d) 1. svibnja 2004. za društva koja su odobrenje dobila u Češkoj, Estoniji, Cipru, Latviji, Litvi, Mađarskoj, Poljskoj, Slovačkoj i Sloveniji;

(e) 1. siječnja 2007. za društva koja su odobrenje dobila u Bugarskoj i Rumunjskoj;

(f) 15. ožujka 1979. za sva druga društva.

Matična država članica može zahtijevati da se u razdoblju koje odredi ta država članica društva za osiguranje prestanu istodobno baviti djelatnostima životnog i neživotnog osiguranja kojima su se bavila na datum iz prvog podstavka.

Članak 74.

Zasebno upravljanje djelatnostima životnog i neživotnog osiguranja

1. Zasebno upravljanje iz članka 73. organizirano je tako da je djelatnost životnog osiguranja odvojena od djelatnosti neživotnog osiguranja.

Interesi ugovaratelja osiguranja koji imaju policu životnog osiguranja i ugovaratelja osiguranja koji imaju policu neživotnog osiguranja ne smiju biti dovedeni u pitanje, a posebno ugovaratelji osiguranja koji imaju policu životnog osiguranja moraju imati koristi od dobiti od životnog osiguranja kao da se društvo za životno osiguranje bavi samo djelatnošću životnog osiguranja.

2. Ne dovodeći u pitanje članke 100. i 128., društva za osiguranje iz članka 73. stavaka 2. i 5. izračunavaju:

(a) nominalni minimalni potrebni kapital s obzirom na svoju djelatnost životnog osiguranja ili reosiguranja, izračunan kao da se predmetno društvo bavi samo tom djelatnošću, na temelju zasebnih financijskih izvještaja iz stavka 6.; i

(b) nominalni minimalni potrebni kapital s obzirom na svoju djelatnost neživotnog osiguranja ili reosiguranja, izračunan kao da se predmetno društvo za osiguranje bavi samo tom djelatnošću, na temelju zasebnih financijskih izvještaja iz stavka 6.

3. Društva za osiguranje iz članka 73. stavaka 2. i 5. pokrivaju jednakim iznosom stavki prihvatljivih osnovnih vlastitih sredstava najmanje sljedeće:

(a) nominalni minimalni potrebni kapital za životno osiguranje, s obzirom na svoju djelatnost životnog osiguranja;

(b) nominalni minimalni potrebni kapital za neživotno osiguranje, s obzirom na svoju djelatnost neživotnog osiguranja.

Minimalne financijske obveze iz prvog podstavka s obzirom na djelatnost životnog osiguranja i djelatnost neživotnog osiguranja ne smije snositi druga djelatnost.

4. Sve dok su ispunjene minimalne financijske obveze iz stavka 3. i pod uvjetom da je obaviješteno nadzorno tijelo, društvo može pokrivati potrebni solventni kapital iz članka 100. upotrebljavajući izričite stavke prihvatljivih vlastitih sredstava koje su još na raspolaganju za jednu ili drugu djelatnost.

5. Nadzorna tijela analiziraju rezultate djelatnosti životnog osiguranja i djelatnosti neživotnog osiguranja kako bi osigurale da su ispunjeni zahtjevi iz stavaka 1. do 4.

6. Financijski izvještaji se sastavljaju tako da se zasebno prikažu izvori rezultata za djelatnost životnog i djelatnost neživotnog osiguranja. Sveukupni prihod, a posebno premije, plaćanja od strane reosiguratelja i prihod od ulaganja, te rashodi, posebno namire obveza osiguranja, dodaci tehničkim pričuvama, premije reosiguranja i troškovi poslovanja s obzirom na djelatnost osiguranja dijele se prema porijeklu. Stavke koje su zajedničke objema djelatnostima unose se u financijske izvještaje u skladu s metodom raspodjele koju je prihvatilo nadzorno tijelo.

Na osnovi financijskih izvještaja, društva za osiguranje pripremaju izjavu u kojoj su stavke prihvatljivih osnovnih vlastitih sredstava koje pokrivaju svaki pretpostavljeni potrebni minimalni kapital iz stavka 2. jasno utvrđene u skladu s člankom 98. stavkom 4.

7. Ako je iznos stavki prihvatljivih osnovnih vlastitih sredstava s obzirom na jednu od djelatnosti nedostatan da pokrije minimalne financijske obveze iz prvog podstavka stavka 3., nadzorna tijela na tu manjkavu djelatnost primjenjuju mjere predviđene ovom Direktivom, bez obzira na rezultate druge djelatnosti.

Iznimno od drugog podstavka stavka 3., te mjere mogu uključivati odobrenje prijenosa izričitih stavki prihvatljivih osnovnih vlastitih sredstava iz jedne djelatnosti u drugu.

POGLAVLJE VI.

Pravila o vrednovanju imovine i obveza, tehničkih pričuva, vlastitih sredstava, potrebnog solventnog kapitala, minimalnog potrebnog kapitala i pravila o ulaganjima

Odjeljak 1.

Vrednovanje imovine i obveza

Članak 75.

Vrednovanje imovine i obveza

1. Države članice osiguravaju da, osim ako nije drukčije navedeno, društva za osiguranje i društva za reosiguranje vrednuju imovinu i obveze na sljedeći način:

(a) imovina se vrednuje po iznosu za koji bi se mogla razmijeniti između dobro obaviještenih voljnih strana u transakciji po tržišnim uvjetima;

(b) obveze se vrednuju po iznosu za koji bi se mogle prenijeti ili namiriti između dobro obaviještenih voljnih strana u transakciji po tržišnim uvjetima.

Prilikom vrednovanja obveza iz točke (b), ne pravi se prilagodba s obzirom na kreditni položaj društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

2. Komisija donosi provedbene mjere kojima određuje metode i pretpostavke koje se upotrebljavaju u vrednovanju imovine i obveza iz stavka 1.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Odjeljak 2.

Pravila o tehničkim pričuvama

Članak 76.

Opće odredbe

1. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje oblikuju tehničke pričuve u skladu sa svojim obvezama iz osiguranja i obvezama iz reosiguranja prema ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja iz ugovora o osiguranju i ugovora o reosiguranju.

2. Vrijednost tehničkih pričuva odgovara sadašnjem iznosu koji bi društva za osiguranje i društva za reosiguranje morala platiti kad bi svoje obveze osiguranja i obveze reosiguranja odmah prenijela na drugo društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje.

3. U izračunu tehničkih pričuva upotrebljavaju se informacije koje pružaju financijska tržišta i opće dostupni podaci o preuzetim rizicima osiguranja i on je dosljedan tim informacijama i podacima (tržišna dosljednost).

4. Tehničke pričuve izračunavaju se na razborit, pouzdan i objektivan način.

5. Na temelju načela iz stavaka 2., 3. i 4. i uzimajući u obzir načela iz članka 75. stavka 1., izračun tehničkih pričuva obavlja se u skladu s odredbama članaka 77. do 82. i članka 86.

Članak 77.

Izračun tehničkih pričuva

1. Vrijednost tehničkih pričuva jednaka je zbroju najbolje procjene i dodatka za rizik, kako je navedeno u stavcima 2. i 3.

2. Najbolja procjena jednaka je prosjeku budućih novčanih tokova koji je ponderiran vjerojatnošću, uzimajući u obzir vremensku vrijednost novca (očekivana sadašnja vrijednost budućih novčanih tokova), uz uporabu odgovarajuće vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa.

Izračun najbolje procjene temelji se na ažuriranim i vjerodostojnim informacijama te realnim pretpostavkama, a obavlja se pomoću odgovarajućih, primjenjivih i relevantnih aktuarskih i statističkih metoda.

Projekcija novčanog toka koja se upotrebljava u izračunu najbolje procjene uzima u obzir sve novčane priljeve i odljeve koji su potrebni za namiru obveza osiguranja i obveza reosiguranja tijekom njihovog trajanja.

Najbolja procjena izračunava se na bruto osnovi, bez odbitaka iznosa koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene. Ti iznosi izračunavaju se zasebno u skladu s člankom 81.

3. Dodatak za rizik mora biti takav da osigurava da je vrijednost tehničkih pričuva istovjetna iznosu koji bi društva za osiguranje i društva za reosiguranje zahtijevala za preuzimanje i ispunjavanje obveza osiguranja i obveza reosiguranja.

4. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje zasebno vrednuju najbolju procjenu i dodatak za rizik.

Međutim, kad se budući novčani tokovi povezani s obvezama osiguranja ili obvezama reosiguranja mogu pouzdano nadomjestiti uporabom financijskih instrumenata za koje postoji vidljiva pouzdana tržišna vrijednost, vrijednost tehničkih pričuva povezanih s tim budućim novčanim tokovima određuje se na temelju tržišne vrijednosti tih financijskih instrumenata. U tom slučaju nisu potrebni zasebni izračuni najbolje procjene i dodatka za rizik.

5. Kad društva za osiguranje i društva za reosiguranje zasebno vrednuju najbolju procjenu i dodatak za rizik, dodatak za rizik izračunava se tako da se odredi trošak osiguranja iznosa prihvatljivih vlastitih sredstava koji je jednak potrebnom solventnom kapitalu koji je potreban za potporu obveza osiguranja i obveza reosiguranja tijekom njihovog trajanja.

Stopa koja se upotrebljava u određivanju troška osiguranja tog iznosa prihvatljivih vlastitih sredstava (stopa troška kapitala) jednaka je za sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje i redovito se pregledava.

Upotrijebljena stopa troška kapitala jednaka je dodatnoj stopi iznad odgovarajuće nerizične kamatne stope koju bi snosilo društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje ima iznos prihvatljivih vlastitih sredstava iz odjeljka 3., koji je jednak potrebnom solventnom kapitalu potrebnom za potporu obveza osiguranja i reosiguranja tijekom trajanja tih obveza.

Članak 78.

Ostali elementi koje treba uzeti u obzir pri izračunu tehničkih pričuva

Uz članak 77., pri izračunu tehničkih pričuva, društva za osiguranje i društva za reosiguranje u obzir uzimaju:

(1) sve troškove koji će nastati pri servisiranju obveza osiguranja i obveza reosiguranja;

(2) inflaciju, uključujući inflaciju troškova i potraživanja;

(3) sva plaćanja ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja, uključujući buduće diskrecijske bonuse, za koja se očekuje da će ih društva za osiguranje i društva za reosiguranje odobriti, bez obzira na to jesu li ta plaćanja ugovorno zajamčena, osim ako ta plaćanja nisu obuhvaćena u članku 91. stavku 2.

Članak 79.

Vrednovanje financijskih jamstava i ugovornih mogućnosti uključenih u ugovore o osiguranju i ugovore o reosiguranju

Pri izračunu tehničkih pričuva, društva za osiguranje i društva za reosiguranje uzimaju u obzir vrijednost financijskih jamstava i bilo kojih ugovornih mogućnosti uključenih u police osiguranja i police reosiguranja.

Sve pretpostavke društava za osiguranje i društava za reosiguranje o vjerojatnosti da ugovaratelji osiguranja iskoriste svoje ugovorne mogućnosti, uključujući istek osiguranja i otkup, moraju biti realne i utemeljene na sadašnjim i vjerodostojnim informacijama. Pretpostavke moraju uzeti u obzir, eksplicitno ili implicitno, utjecaj koji bi na te mogućnosti mogle imati buduće promjene financijskih i nefinancijskih uvjeta.

Članak 80.

Segmentacija

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje pri izračunu svojih tehničkih pričuva segmentiraju svoje obveze osiguranja i obveze reosiguranja u homogene grupe rizika, a najmanje prema vrstama osiguranja.

Članak 81.

Iznosi koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje izračunavaju iznose koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene u skladu s odredbama članaka 76. do 80.

Pri izračunu iznosa koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, društva za osiguranje i društva za reosiguranje uzimaju u obzir vremensku razliku između naplaćenih iznosa i izravnih plaćanja.

Rezultat tog izračuna prilagođava se kako bi se u obzir uzeli očekivani gubici nastali zbog neispunjenja obveza druge ugovorne strane. Ta prilagodba temelji se na procjeni vjerojatnosti neispunjenja obveze druge ugovorne strane i prosječnoga gubitka koji proizlazi iz toga (gubitak nastao zbog neispunjenja obveze).

Članak 82.

Kvaliteta podataka i primjena približnih vrijednosti, uključujući pristupe u kojima se razmatra svaki slučaj posebno, za izračun tehničkih pričuva

Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju uspostavljene unutarnje procese i postupke za osiguranje primjerenosti, potpunosti i točnosti podataka koje upotrebljavaju pri izračunu svojih tehničkih pričuva.

Kad u posebnim okolnostima društva za osiguranje i društva za reosiguranje nemaju dovoljno podataka primjerene kvalitete za primjenu pouzdane aktuarske metode za skup ili podskup svojih obveza osiguranja i obveza reosiguranja ili za iznose koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, pri izračunu najbolje procjene mogu se primijeniti primjerene približne vrijednosti, uključujući pristupe u kojima se razmatra svaki slučaj posebno.

Članak 83.

Usporedba s iskustvom

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju uspostavljene procese i postupke kako bi osigurala da se najbolje procjene i pretpostavke na kojima se temelji izračun najboljih procjena redovito uspoređuju s iskustvom.

Ako se usporedbom utvrdi sustavno odstupanje između iskustva i izračuna najboljih procjena društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje, predmetno društvo primjereno prilagođava aktuarske metode koje upotrebljava i/ili učinjene pretpostavke.

Članak 84.

Primjerenost razine tehničkih pričuva

Na zahtjev nadzornih tijela, društva za osiguranje i društva za reosiguranje moraju dokazati primjerenost razine svojih tehničkih pričuva, te primjenjivost i relevantnost primijenjenih metoda, kao i primjerenost upotrijebljenih statističkih podataka na kojima se pričuve temelje.

Članak 85.

Povećanje tehničkih pričuva

Ako izračun tehničkih pričuva društava za osiguranje i društava za reosiguranje nije u skladu s odredbama članaka 76. do 83., nadzorna tijela mogu zahtijevati da društva za osiguranje i društva za reosiguranje povećaju iznos tehničkih pričuva kako bi one odgovarale razini koja je određena u skladu s odredbama tih članaka.

Članak 86.

Provedbene mjere

Komisija donosi provedbene mjere kojima propisuje:

(a) aktuarske i statističke metode za izračun najbolje procjene iz članka 77. stavka 2.;

(b) relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa koja se upotrebljava za izračun najbolje procjene iz članka 77. stavka 2.;

(c) okolnosti u kojima se tehničke pričuve izračunavaju kao cjelina ili kao zbroj najbolje procjene i dodatka za rizik te metode koje se upotrebljavaju u slučaju kad se tehničke pričuve izračunavaju kao cjelina;

(d) metode i pretpostavke koje se upotrebljavaju pri izračunu dodatka za rizik, uključujući određivanje iznosa prihvatljivih vlastitih sredstava koji je potreban za potporu obvezama osiguranja i obvezama reosiguranja te kalibraciju stope troška kapitala;

(e) vrste osiguranja na temelju kojih se segmentiraju obveze osiguranja i obveze reosiguranja kako bi se izračunale tehničke pričuve;

(f) standarde koje treba zadovoljiti da bi se osigurala primjerenost, potpunost i točnost podataka upotrijebljenih pri izračunu tehničkih pričuva te posebne okolnosti u kojima bi za izračun tehničkih pričuva bilo primjereno upotrijebiti približne vrijednosti, uključujući pristupe u kojima se razmatra svaki slučaj posebno;

(g) metodologije koje se upotrebljavaju pri izračunu prilagodbe za vjerojatnost neispunjenja obveza druge ugovorne strane iz članka 81. kojoj je cilj obuhvatiti očekivane gubitke nastale zbog neispunjenja obveza druge ugovorne strane;

(h) ako je potrebno, pojednostavljene metode i tehnike za izračun tehničkih pričuva kojima se osigurava da su aktuarske i statističke metode iz točki (a) i (d) razmjerne prirodi, opsegu i složenosti rizika koje podupiru društva za osiguranje i društva za reosiguranje, uključujući vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Odjeljak 3.

Vlastita sredstva

Pododjeljak 1.

Određivanje vlastitih sredstava

Članak 87.

Vlastita sredstva

Vlastita sredstva obuhvaćaju zbroj osnovnih vlastitih sredstava iz članka 88. i pomoćnih vlastitih sredstava iz članka 89.

Članak 88.

Osnovna vlastita sredstva

Osnovna vlastita sredstva sastoje se od sljedećih stavki:

(1) viška sredstava nad obvezama, vrednovanog u skladu s člankom 75. i odjeljkom 2.;

(2) podređenih obveza.

Višak iznosa iz točke (1) umanjuje se za iznos vlastitih dionica koje drži društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje.

Članak 89.

Pomoćna vlastita sredstva

1. Pomoćna vlastita sredstva sastoje se od stavki koje nisu osnovna vlastita sredstva, a koje mogu biti pozvane da se plate radi pokrića gubitaka.

Pomoćna vlastita sredstva mogu obuhvaćati sljedeće stavke pod uvjetom da nisu stavke osnovnih vlastitih sredstava:

(a) neuplaćeni dionički kapital ili osnivački kapital koji nije pozvan da se plati;

(b) akreditive i jamstva;

(c) sve ostale pravno obvezujuće obveze koje prime društva za osiguranje i društva za reosiguranje.

U slučaju udruženja za uzajamno osiguranje ili udruženja koja djeluju po načelu uzajamnosti s promjenjivim doprinosima, pomoćna vlastita sredstva mogu također obuhvaćati bilo koja buduća potraživanja koja ta udruženja mogu imati u odnosu na svoje članove putem poziva da se plate dodatni doprinosi tijekom sljedećih 12 mjeseci.

2. Kad je stavka pomoćnih vlastitih sredstava plaćena ili pozvana da se plati, smatra se sredstvom i prestaje biti dio stavki pomoćnih vlastitih sredstava.

Članak 90.

Odobrenje nadzornih tijela za pomoćna vlastita sredstva

1. Iznos stavki pomoćnih vlastitih sredstava koji se uzima u obzir pri određivanju vlastitih sredstava podliježe dobivanju prethodnog odobrenja nadzornih tijela.

2. Iznos koji je pripisan svakoj stavki pomoćnih vlastitih sredstava mora odražavati sposobnost te stavke da pokrije gubitke i biti utemeljen na razboritim i realnim pretpostavkama. Kad stavka pomoćnih vlastitih sredstava ima fiksnu nominalnu vrijednost, iznos te stavke jednak je njezinoj nominalnoj vrijednosti kad taj iznos primjereno odražava njezinu sposobnost pokrića gubitka.

3. Nadzorna tijela odobravaju jedno od sljedećeg:

(a) novčani iznos svake stavke pomoćnih vlastitih sredstava;

(b) metodu kojom se utvrđuje iznos svake stavke pomoćnih vlastitih sredstava; u tom slučaju se odobrenje nadzornih tijela za iznos određen u skladu s tom metodom daje za određeno vremensko razdoblje.

4. Nadzorna tijela odobravaju svaku stavku pomoćnih vlastitih sredstava na temelju procjene:

(a) statusa predmetnih drugih ugovornih strana s obzirom na njihovu sposobnost i spremnost za plaćanje;

(b) mogućnosti naplate sredstava, uzimajući u obzir pravni oblik stavke te bilo kakve uvjete koji bi priječili uspješno plaćanje stavke ili njezino pozivanje da se plati;

(c) svih informacija o prošlim pozivima na plaćanje koje su društva za osiguranje i društva za reosiguranje napravila za ta pomoćna vlastita sredstva u mjeri u kojoj se te informacije mogu pouzdano upotrebljavati za procjenu očekivanih rezultata budućih poziva na plaćanje.

Članak 91.

Višak sredstava

1. Viškom sredstava smatra se akumulirana dobit koja nije stavljena na raspolaganje za raspodjelu ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja.

2. Ako to dozvoljava nacionalno pravo, višak sredstava ne smatra se obvezama osiguranja i obvezama reosiguranja u mjeri u kojoj ispunjava kriterije navedene u članku 94. stavku 1.

Članak 92.

Provedbene mjere

1. Komisija donosi provedbene mjere kojima određuje:

(a) kriterije za izdavanje odobrenja nadzornih tijela u skladu s člankom 90.;

(b) tretman udjela u smislu trećeg podstavka stavka 2. članka 212., u financijskim i kreditnim institucijama s obzirom na određivanje vlastitih sredstava.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

2. Sudjelovanja u financijskim i kreditnim institucijama iz stavka 1. točke (b) obuhvaćaju:

(a) sudjelovanja koje društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju u:

i. kreditnim institucijama i financijskim institucijama u smislu članka 4. stavaka 1. i 5. Direktive 2006/48/EZ,

ii. investicijskim društvima u smislu točke 1. članka 4. stavka 1. Direktive 2004/39/EZ;

(b) podređena potraživanja i instrumente iz članka 63. i članka 64. stavka 3. Direktive 2006/48/EZ koje društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju s obzirom na subjekte iz točke (a) ovog stavka u kojima sudjeluju.

Pododjeljak 2.

Razvrstavanje vlastitih sredstava

Članak 93.

Svojstva i značajke koje se upotrebljavaju za razvrstavanje vlastitih sredstava u kategorije

1. Stavke vlastitih sredstava razvrstavaju se u tri kategorije. Razvrstavanje tih stavki ovisi o tome jesu li one stavke osnovnih vlastitih sredstava ili stavke pomoćnih vlastitih sredstava i o tome u kojoj mjeri te stavke imaju sljedeća svojstva:

(a) stavka je raspoloživa ili može biti pozvana da se plati na zahtjev, da potpuno pokrije gubitke na temelju načela trajnosti poslovanja kao i u slučaju likvidacije (trajna raspoloživost);

(b) u slučaju likvidacije, ukupan iznos stavke raspoloživ je za pokriće gubitaka i otplata stavke njezinom imatelju odbija se sve dok nisu ispunjene sve druge obveze, uključujući obveze osiguranja i obveze reosiguranja prema ugovarateljima osiguranja i korisnicima ugovora o osiguranju i ugovora o reosiguranju (podređenost).

2. Prilikom procjene u kojoj mjeri stavke vlastitih sredstava imaju svojstva navedena u točkama (a) i (b) stavka 1., sada i u budućnosti, primjerenu pažnju treba obratiti na trajanje stavke, posebno na to ima li stavka rok dospijeća ili nema. Kad stavka vlastitih sredstava ima rok dospijeća, u obzir se uzima relativno trajanje stavke u usporedbi s trajanjem obveza osiguranja i obveza reosiguranja društva (dovoljno trajanje).

Povrh toga, razmatraju se sljedeće značajke:

(a) je li stavka slobodna od zahtjeva ili pozitivnih poticaja da se iskupi nominalan iznos (nepostojanje pozitivnih poticaja za iskup);

(b) je li stavka slobodna od obveznih fiksnih pristojbi (nepostojanje obveznih troškova servisiranja);

(c) je li stavka slobodna od tereta (nepostojanje tereta).

Članak 94.

Glavni kriteriji za razvrstavanje u kategorije

1. Stavke osnovnih vlastitih sredstava se razvrstavaju u kategoriju 1 kad u značajnoj mjeri imaju svojstva iz članka 93. stavke 1. točaka (a) i (b), uzimajući u obzir značajke iz članka 93. stavka 2.

2. Stavke osnovnih vlastitih sredstava razvrstavaju se u kategoriju 2 kad u značajnoj mjeri imaju svojstva iz članka 93. stavka 1. točke (b), uzimajući u obzir značajke iz članka 93. stavka 2.

Stavke pomoćnih vlastitih sredstava razvrstavaju se u kategoriju 2 kad u značajnoj mjeri imaju svojstva iz članka 93. stavka 1. točaka (a) i (b), uzimajući u obzir značajke iz članka 93. stavka 2.

3. Sve stavke osnovnih i pomoćnih vlastitih sredstava koje nisu obuhvaćene stavcima 1. i 2. razvrstavaju se u kategoriju 3.

Članak 95.

Razvrstavanje vlastitih sredstava u kategorije

Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje razvrstavaju svoje stavke vlastitih sredstava na temelju kriterija iz članka 94.

U tu svrhu, društva za osiguranje i društva za reosiguranje pozivaju se, prema potrebi, na popis stavki vlastitih sredstava iz članka 97. stavka 1. točke (a).

Kad stavka vlastitih sredstava nije obuhvaćena tim popisom, društva za osiguranje i društva za reosiguranje procjenjuju je u skladu s prvim stavkom. Za to je razvrstavanje potrebno dobiti odobrenje nadzornog tijela.

Članak 96.

Razvrstavanje posebnih stavki vlastitih sredstava

Ne dovodeći u pitanje članak 95. i članak 97. stavak 1. točku (a) u smislu ove Direktive primjenjuju se sljedeća razvrstavanja:

(1) višak sredstava obuhvaćen člankom 91. stavkom 2., razvrstava se u kategoriju 1;

(2) akreditivi i jamstva koja neovisni povjerenik čuva za vjerovnike društva za osiguranje, a koje su dale kreditne institucije koje imaju odobrenje u skladu s Direktivom 2006/48/EZ razvrstavaju se u kategoriju 2;

(3) sva buduća potraživanja koja brodovlasnička udruženja za uzajamno osiguranje ili udruženja koje djeluju po načelu uzajamnosti s promjenjivim doprinosima koje osiguravaju samo rizike navedene u vrstama osiguranja 6, 12 i 17 u dijelu A Priloga I. imaju u odnosu na svoje članove putem poziva da se plate dodatni doprinosi tijekom sljedećih 12 mjeseci razvrstavaju se u kategoriju 2.

U skladu s drugim podstavkom stavka 2. članka 94., sva buduća potraživanja koja udruženja za uzajamno osiguranje ili udruženja koja djeluju po načelu uzajamnosti s promjenjivim doprinosima imaju u odnosu na svoje članove putem poziva da se plate dodatni doprinosi tijekom sljedećih 12 mjeseci, a koja nisu obuhvaćena točkom (3) prvog podstavka razvrstavaju se u kategoriju 2 ako u značajnoj mjeri imaju svojstva iz članka 93. stavka 1. točaka (a) i (b), uzimajući u obzir značajke iz članka 93. stavka 2.

Članak 97.

Provedbene mjere

1. Komisija donosi provedbene mjere kojima propisuje:

(a) popis stavki vlastitih sredstava, uključujući one iz članka 96., za koje se smatra da ispunjavaju kriterije iz članka 94., koji za svaku stavku vlastitih sredstava sadržava precizan opis značajki koje su odredile njezino razvrstavanje;

(b) metode koje trebaju upotrebljavati nadzorna tijela prilikom odobravanja procjene i razvrstavanja stavki vlastitih sredstava koje nisu obuhvaćene popisom iz točke (a).

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

2. Komisija redovito preispituje i, prema potrebi, ažurira popis iz stavka 1. točke (a) u svjetlu tržišnih kretanja.

Pododjeljak 3.

Prihvatljivost vlastitih sredstava

Članak 98.

Prihvatljivost i ograničenja koja se primjenjuju na kategorije 1, 2 i 3

1. U pogledu usklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom, prihvatljivi iznosi stavki kategorije 2 i kategorije 3 podliježu kvantitativnim ograničenjima. Ta ograničenja moraju biti takva da osiguraju ispunjavanje najmanje sljedećih uvjeta:

(a) udjel stavki kategorije 1 u prihvatljivim vlastitim sredstvima veći je od jedne trećine ukupnog iznosa prihvatljivih vlastitih sredstava;

(b) prihvatljivi iznos stavki kategorije 3 manji je od jedne trećine ukupnog iznosa prihvatljivih vlastitih sredstava.

2. U pogledu usklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom, iznos stavki osnovnih vlastitih sredstava koje su prihvatljive za pokriće minimalnog potrebnog kapitala, a koje su razvrstane u kategoriju 2 podliježe kvantitativnim ograničenjima. Ta ograničenja moraju biti takva da osiguraju najmanje da je udjel stavki kategorije 1 u prihvatljivim osnovnim vlastitim sredstvima veći od jedne polovine ukupnog iznosa prihvatljivih osnovnih vlastitih sredstava.

3. Prihvatljivi iznos vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala iz članka 100. jednak je zbroju iznosa kategorije 1, prihvatljivog iznosa kategorije 2 i prihvatljivog iznosa kategorije 3.

4. Prihvatljivi iznos osnovnih vlastitih sredstava za pokriće minimalnog potrebnog kapitala iz članka 128. jednak je zbroju iznosa kategorije 1 i prihvatljivog iznosa stavki osnovnih vlastitih sredstava koje su razvrstane u kategoriju 2.

Članak 99.

Provedbene mjere

Komisija donosi provedbene mjere kojima propisuje:

(a) kvantitativna ograničenja iz članka 98. stavaka 1. i 2.;

(b) prilagodbe koje se trebaju napraviti kako bi se odrazilo nepostojanje prenosivosti onih stavki vlastitih sredstava koje se mogu upotrebljavati samo za pokriće gubitaka koji proizlaze iz određenog segmenta obveza ili iz određenih rizika (namjenski fondovi).

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Odjeljak 4.

Potrebni solventni kapital

Pododjeljak 1.

Opće odredbe za izračun potrebnog solventnog kapitala uporabom standardne formule ili unutarnjeg modela

Članak 100.

Opće odredbe

Države članice zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju prihvatljiva vlastita sredstva za pokriće potrebnog solventnog kapitala.

Potrebni solventni kapital izračunava se u skladu sa standardnom formulom iz pododjeljka 2. ili uporabom unutarnjeg modela, kako je navedeno u pododjeljku 3.

Članak 101.

Izračun potrebnog solventnog kapitala

1. Potrebni solventni kapital izračunava se u skladu sa stavcima 2. do 5.

2. Potrebni solventni kapital se izračunava na temelju pretpostavke trajnosti poslovanja društva.

3. Potrebni solventni kapital kalibrira se tako da se osigura da su u obzir uzeti svi mjerljivi rizici kojima je izloženo društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje. On pokriva postojeće poslove kao i nove poslove čije se sklapanje očekuje tijekom sljedećih 12 mjeseci. U pogledu postojećih poslova, on pokriva samo neočekivane gubitke.

Trebao bi odgovarati rizičnoj vrijednosti osnovnih vlastitih sredstava društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje sa stupnjem pouzdanosti od 99,5 % tijekom jednogodišnjeg razdoblja.

4. Potrebni solventni kapital pokriva najmanje sljedeće rizike:

(a) preuzeti rizik neživotnog osiguranja;

(b) preuzeti rizik životnog osiguranja;

(c) preuzeti rizik zdravstvenog osiguranja;

(d) tržišni rizik;

(e) kreditni rizik;

(f) operativni rizik.

Operativni rizik iz točke (f) prvog podstavka obuhvaća pravni rizik, a isključuje rizike koji proizlaze iz strateških odluka, te reputacijske rizike.

5. Pri izračunu potrebnog solventnog kapitala, društva za osiguranje i društva za reosiguranje uzimaju u obzir učinak tehnika smanjenja rizika pod uvjetom da su kreditni rizik i ostali rizici koji proizlaze iz uporabe tih tehnika primjereno odraženi u potrebnom solventnom kapitalu.

Članak 102.

Učestalost izračunavanja

1. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje izračunavaju potrebni solventni kapital najmanje jedanput godišnje, a rezultat tog izračuna priopćuju nadzornim tijelima.

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju prihvatljiva vlastita sredstva koja pokrivaju barem posljednji priopćeni potrebni solventni kapital.

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje kontinuirano prate iznos prihvatljivih vlastitih sredstava i potrebnog solventnog kapitala.

Ako profil rizičnosti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje značajno odstupa od pretpostavki na kojima se temelji posljednji priopćeni potrebni solventni kapital, predmetno društvo bez odgađanja ponovno izračunava potrebni solventni kapital i priopćuje ga nadzornim tijelima.

2. Kad postoje dokazi koji ukazuju da se profil rizičnosti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje značajno promijenio od dana kad je posljednji put priopćen potrebni solventni kapital, nadzorna tijela mogu zahtijevati da predmetno društvo ponovno izračuna potrebni solventni kapital.

Pododjeljak 2.

Potrebni solventni kapital– standardna formula

Članak 103.

Struktura standardne formule

Potrebni solventni kapital izračunan na temelju standardne formule jednak je zbroju sljedećih stavki:

(a) osnovnog potrebnog solventnog kapitala, kako je propisano člankom 104.;

(b) potrebnog kapitala za operativni rizik, kako je propisano člankom 107.;

(c) prilagodbe za sposobnost tehničkih pričuva i odgođenih poreza da pokriju gubitke, kako je propisano člankom 108.

Članak 104.

Oblik osnovnog potrebnog solventnog kapitala

1. Osnovni potrebni solventni kapital obuhvaća pojedine module rizika koji se agregiraju u skladu s točkom 1. Priloga IV.

Obuhvaća najmanje sljedeće module rizika:

(a) preuzeti rizik neživotnog osiguranja;

(b) preuzeti rizik životnog osiguranja;

(c) preuzeti rizik zdravstvenog osiguranja;

(d) tržišni rizik;

(e) rizik neispunjenja obveza druge ugovorne strane.

2. U smislu točki (a), (b) i (c) stavka 1., poslovi osiguranja i poslovi reosiguranja dodjeljuju se onom modulu preuzetog rizika osiguranja koji najbolje odražava tehničku prirodu rizika koji proizlaze iz osiguranja.

3. Koeficijenti korelacije za agregiranje modula rizika iz stavka 1., kao i kalibracija kapitalnih zahtjeva za svaki modul rizika tvore ukupni potrebni solventni kapital koji je u skladu s načelima iz članka 101.

4. Svaki od modula rizika iz stavka 1. kalibrira se uporabom mjere rizične vrijednosti sa stupnjem pouzdanosti od 99,5 % tijekom jednogodišnjeg razdoblja.

Prema potrebi, učinci diversifikacije uzimaju se u obzir pri oblikovanju svakog od modula rizika.

5. Sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje upotrebljavaju isti oblik i specifikacije za module rizika, i s obzirom na osnovni potrebni solventni kapital i s obzirom na bilo koje pojednostavljene izračune iz članka 109.

6. U pogledu rizika koji proizlaze iz katastrofa, za izračun modula preuzetog rizika životnog, neživotnog odnosno zdravstvenog osiguranja mogu se upotrebljavati geografske specifikacije.

7. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu, uz odobrenje nadzornih tijela, unutar oblika standardne formule, zamijeniti podskup svojih parametara parametrima koji su specifični za predmetno društvo pri izračunu modula preuzetog rizika životnog, neživotnog odnosno zdravstvenog osiguranja.

Ti se parametri kalibriraju uporabom standardiziranih metoda na temelju unutarnjih podataka predmetnog društva ili podataka koji su izravno relevantni za poslovanje tog društva.

Pri izdavanju odobrenja, nadzorna tijela provjeravaju potpunost, točnost i primjerenost upotrijebljenih podataka.

Članak 105.

Izračun osnovnog potrebnog solventnog kapitala

1. Osnovni potrebni solventni kapital izračunava se u skladu s odredbama stavaka 2. do 6.

2. Modul preuzetog rizika neživotnog osiguranja odražava rizik koji proizlazi iz obveza neživotnog osiguranja, a koji je u vezi s pokrivenim opasnostima i postupcima koji se upotrebljavaju u obavljanju poslova.

On uzima u obzir nesigurnost rezultata društava za osiguranje i društava za reosiguranje koji su povezani s postojećim obvezama osiguranja i obvezama reosiguranja kao i novih poslova čije se sklapanje očekuje tijekom sljedećih 12 mjeseci.

Izračunava se u skladu s točkom 2. Priloga IV., kao kombinacija potrebnog kapitala za najmanje sljedeće podmodule:

(a) rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz osiguranja koji proizlazi iz promjena u trenutku, učestalosti i ozbiljnosti osiguranih događaja te promjena u trenutku i iznosu namira odštetnih zahtjeva (premijski rizik i rizik pričuva neživotnog osiguranja);

(b) rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz osiguranja koji proizlazi iz postojanja značajnih neizvjesnosti u pretpostavkama u vezi oblikovanja cijena i pričuva povezanih s ekstremnim ili iznimnim događajima (rizik katastrofe neživotnog osiguranja).

3. Modul preuzetog rizika životnog osiguranja odražava rizik koji proizlazi iz obveza životnog osiguranja, a koji je u vezi s pokrivenim opasnostima i procesima koji se upotrebljavaju u vođenju poslova.

Izračunava se u skladu s točkom 3. Priloga IV., kao kombinacija kapitalnih zahtjeva za najmanje sljedeće podmodule:

(a) rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz osiguranja koji proizlazi iz promjena u razini, trendu ili volatilnosti stopa smrtnosti, pri čemu povećanje stope smrtnosti dovodi do povećanja vrijednosti obveza iz osiguranja (rizik smrtnosti);

(b) rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz osiguranja koji proizlazi iz promjena u razini, trendu ili volatilnosti stopa smrtnosti, pri čemu smanjenje stope smrtnosti dovodi do povećanja vrijednosti obveza iz osiguranja (rizik dugovječnosti);

(c) rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz osiguranja koji proizlazi iz promjena u razini, trendu ili volatilnosti stopa invalidnosti, bolesti i pobolijevanja (rizik invalidnosti-pobolijevanja);

(d) rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz osiguranja koji proizlazi iz promjena u razini, trendu ili volatilnosti troškova nastalih u servisiranju ugovora o osiguranju odnosno ugovora o reosiguranju (rizik troškova životnog osiguranja);

(e) rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz osiguranja koji proizlazi iz promjena u razini, trendu ili volatilnosti stopa revidiranja koje se primjenjuju na rente zbog promjena u pravnom okruženju ili zdravstvenom stanju osigurane osobe (rizik revidiranja);

(f) rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz osiguranja koji proizlazi iz promjena u razini, trendu ili volatilnosti stopa isteka, raskida, obnove i otkupa polica (rizik isteka);

(g) rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz osiguranja koji proizlazi iz postojanja značajnih neizvjesnosti u pretpostavkama u vezi oblikovanja cijena i pričuva povezanih s ekstremnim ili iznimnim događajima (rizik katastrofe životnog osiguranja).

4. Modul preuzetog rizika zdravstvenog osiguranja odražava rizik iz preuzetih obveza zdravstvenog osiguranja, bez obzira na to pruža li se na sličnoj tehničkoj podlozi kao životno osiguranje, a koji je u vezi s pokrivenim opasnostima i procesima koji se upotrebljavaju u vođenju poslova.

Obuhvaća najmanje sljedeće rizike:

(a) rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz osiguranja koji proizlazi iz promjena u razini, trendu ili volatilnosti troškova nastalih u servisiranju ugovora o osiguranju odnosno ugovora o reosiguranju;

(b) rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz osiguranja koji proizlazi iz promjena u trenutku, učestalosti i ozbiljnosti osiguranih događaja te promjena u trenutku i iznosu namira odštetnih zahtjeva u trenutku određivanja pričuva;

(c) rizik gubitka ili nepovoljne promjene vrijednosti obveza iz osiguranja koji proizlazi iz postojanja značajnih neizvjesnosti u pretpostavkama u vezi oblikovanja cijena i pričuva povezanih s izbijanjem većih epidemija kao i neuobičajenom akumulacijom rizika u takvim ekstremnim okolnostima.

5. Modul tržišnog rizika odražava rizik koji proizlazi iz razine ili volatilnosti tržišnih cijena financijskih instrumenata koje utječu na vrijednost imovine i obveza društva. On primjereno odražava strukturnu neusklađenost između imovine i obveza, posebno s obzirom na njihovo trajanje.

Izračunava se u skladu s točkom 4. Priloga IV., kao kombinacija kapitalnih zahtjeva za najmanje sljedeće podmodule:

(a) osjetljivost vrijednosti imovine, obveza i financijskih instrumenata na promjene u vremenskoj strukturi kamatnih stopa ili volatilnosti kamatnih stopa (kamatni rizik);

(b) osjetljivost vrijednosti imovine, obveza i financijskih instrumenata na promjene u razini ili volatilnosti tržišnih cijena vlasničkih vrijednosnih papira (rizik vlasničkih vrijednosnih papira);

(c) osjetljivost vrijednosti imovine, obveza i financijskih instrumenata na promjene u razini ili volatilnosti tržišnih cijena nekretnina (rizik promjene cijena nekretnina);

(d) osjetljivost vrijednosti imovine, obveza i financijskih instrumenata na promjene u razini ili volatilnosti kreditnih prinosa iznad vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa (rizik prinosa);

(e) osjetljivost vrijednosti imovine, obveza i financijskih instrumenata na promjene u razini ili volatilnosti tečaja (valutni rizik);

(f) dopunski rizici za društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koji proizlaze iz nepostojanja diversifikacije unutar portfelja imovine ili iz velike izloženosti riziku neispunjenja obveza od strane jednog izdavatelja ili grupe povezanih izdavatelja (koncentracije tržišnog rizika).

6. Modul rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane odražava moguće gubitke zbog neočekivanog neispunjenja obveza ili pogoršanja kreditnog položaja drugih ugovornih strana i dužnika društava za osiguranje i društava za reosiguranje tijekom sljedećih 12 mjeseci. Modul rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane obuhvaća ugovore za smanjenje rizika, kao što su ugovori o reosiguranju, sekuritizacije i izvedenice te potraživanja od posrednika, kao i sve druge kreditne izloženosti koje nisu obuhvaćene podmodulom rizika prinosa. Na primjeren način uzima u obzir kolateral ili druga osiguranja koje ima društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili koje netko drugi drži za račun društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje te s njima povezane rizike.

Za svaku drugu ugovornu stranu, modul rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane uzima u obzir ukupnu izloženost riziku druge ugovorne strane predmetnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje toj drugoj ugovornoj strani bez obzira na pravni oblik njenih ugovornih obveza prema tom društvu.

Članak 106.

Izračun podmodula rizika vlasničkih vrijednosnih papira: mehanizam simetrične prilagodbe

1. Podmodul rizika vlasničkih vrijednosnih papira izračunan u skladu sa standardnom formulom uključuje simetričnu prilagodbu za kapitalni zahtjev za vlasničke vrijednosne papire koji se primjenjuje za pokriće rizika koji proizlazi iz promjena u razini cijena vlasničkih vrijednosnih papira.

2. Simetrična prilagodba standardnog kapitalnog zahtjeva za vlasničke vrijednosne papire, kalibriranog u skladu s člankom 104. stavkom 4., koji pokriva rizik iz promjena u razini cijena vlasničkih vrijednosnih papira, temelji se na funkciji sadašnje razine odgovarajućeg dioničkog indeksa i ponderiranog prosjeka razine tog indeksa. Ponderirani prosjek izračunava se tijekom odgovarajućeg vremenskog razdoblja koje je jednako za sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje.

3. Simetrična prilagodba standardnog kapitalnog zahtjeva za vlasničke vrijednosne papire koji pokriva rizik koji proizlazi iz promjena u razini cijena vlasničkih vrijednosnih papira ne smije dovesti do toga da kapitalni zahtjev za vlasničke vrijednosne papire koji se primjenjuje bude manji za 10 postotnih bodova ili veći za 10 postotnih bodova od standardnog kapitalnog zahtjeva za vlasničke vrijednosne papire.

Članak 107.

Potrebni kapital za operativni rizik

1. Potrebni kapital za operativni rizik odražava operativne rizike u mjeri u kojoj nisu odraženi u modulima rizika iz članka 104. Taj se zahtjev kalibrira u skladu s člankom 101. stavkom 3.

2. S obzirom na ugovore o životnom osiguranju kod kojih rizik ulaganja snosi ugovaratelj osiguranja, izračun potrebnog kapitala za operativni rizik uzima u obzir iznos godišnjih troškova koji su nastali u vezi s tim obvezama osiguranja.

3. S obzirom na poslove osiguranja i poslove reosiguranja koji nisu navedeni u stavku 2., izračun potrebnog kapitala za operativni rizik uzima u obzir opseg tih poslova, u smislu zarađenih premija i tehničkih pričuva koje se odnose na te obveze osiguranja i obveze reosiguranja. U tom slučaju potrebni kapital za operativni rizik ne premašuje 30 % osnovnog potrebnog solventnog kapitala koji se odnosi na te poslove osiguranja i poslove reosiguranja.

Članak 108.

Prilagodba za sposobnost tehničkih pričuva i odgođenih poreza da pokriju gubitke

Prilagodba iz članka 103. točke (c) za sposobnost tehničkih pričuva i odgođenih poreza da pokriju gubitke odražava potencijalnu naknadu neočekivanih gubitaka kroz istodobno smanjenje tehničkih pričuva ili odgođenih poreza ili kombinaciju obaju smanjenja.

Ta prilagodba uzima u obzir učinak smanjenja rizika koji proizlazi iz budućih diskrecijskih naknada iz ugovora o osiguranju, u opsegu u kojem društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu utvrditi da se smanjenje tih naknada može upotrijebiti za pokriće neočekivanih gubitaka kad nastanu. Učinak smanjenja rizika koji proizlazi iz budućih diskrecijskih naknada ne smije biti veći od zbroja tehničkih pričuva i odgođenih poreza koji se odnose na te buduće diskrecijske naknade.

U smislu drugog stavka, vrijednost budućih diskrecijskih naknada u nepovoljnim okolnostima uspoređuje se s vrijednošću tih naknada prema pretpostavkama na kojima se temelji izračun najbolje pretpostavke.

Članak 109.

Pojednostavljenja standardne formule

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu upotrijebiti pojednostavljeni izračun za specifični podmodul ili modul rizika kad to opravdavaju priroda, opseg i složenost rizika s kojima se suočavaju i kad bi bilo neproporcionalno zahtijevati od svih društava za osiguranje i društava za reosiguranje da primjenjuju standardni izračun.

Pojednostavljeni izračuni kalibriraju se u skladu s člankom 101. stavkom 3.

Članak 110.

Značajna odstupanja od pretpostavki na kojima se temelji izračun prema standardnoj formuli

Kad nije primjereno izračunavati potrebni solventni kapital u skladu sa standardnom formulom iz pododjeljka 2. zbog toga što profil rizičnosti predmetnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje značajno odstupa od pretpostavki na kojima se temelji izračun prema standardnoj formuli, nadzorna tijela mogu, odlukom u kojoj su navedeni razlozi, od predmetnog društva zahtijevati da podskup parametara koji se upotrebljavaju u izračunu prema standardnoj formuli zamijeni parametrima koji su specifični za to društvo prilikom izračuna modula preuzetog rizika životnog, neživotnog i zdravstvenog osiguranja, kako je navedeno u članku 104. stavku 7. Ti specifični parametri izračunavaju se na način koji osigurava da je društvo usklađeno s člankom 101. stavkom 3.

Članak 111.

Provedbene mjere

1. Kako bi se osiguralo da se jednaki tretman primjenjuje na sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja izračunavaju potrebni solventni kapital na temelju standardne formule, te kako bi se u obzir uzela tržišna kretanja, Komisija donosi provedbene mjere kojima propisuje:

(a) standardnu formulu u skladu s odredbama članaka 101. i 103. do 109.;

(b) sve podmodule koji su potrebni ili koji preciznije pokrivaju rizike koji su obuhvaćeni određenim podmodulima rizika iz članka 104., kao i sve moguće naknadne izmjene;

(c) metode, pretpostavke i standardne parametre koji se upotrebljavaju pri izračunu svakog od modula rizika ili podmodula osnovnog potrebnog solventnog kapitala iz članaka 104., 105. i 304., mehanizam simetrične prilagodbe i odgovarajuće vremensko razdoblje, izraženo u broju mjeseci iz članka 106., te odgovarajući pristup za integriranje metode iz članka 304. u potrebni solventni kapital izračunan u skladu sa standardnom formulom;

(d) parametre korelacije, uključujući, prema potrebi, one navedene u Prilogu IV. te postupke za ažuriranje tih parametara;

(e) kad društva za osiguranje i društva za reosiguranje upotrebljavaju tehnike smanjenja rizika, metode i pretpostavke koje se koriste za procjenu promjena profila rizičnosti predmetnog društva i za prilagodbu izračuna potrebnog solventnog kapitala;

(f) kvalitativne kriterije koje tehnike smanjenja rizika iz točke (e) moraju ispuniti kako bi se osiguralo da je rizik djelotvorno prenesen na treću stranu;

(g) metode i parametre koji se upotrebljavaju pri procjeni potrebnog kapitala za operativni rizik navedenog u članku 107., uključujući postotak iz članka 107. stavka 3.;

(h) metode i prilagodbe koje se upotrebljavaju kako bi se odrazio smanjeni opseg diversifikacije rizika društava za osiguranje i društava za reosiguranje koji se odnosi na namjenske fondove;

(i) metodu koja se upotrebljava pri izračunu prilagodbe za sposobnost tehničkih pričuva i odgođenih poreza da pokriju gubitke, kako je propisano u članku 108.;

(j) podskup standardnih parametara u modulima preuzetog rizika životnog, neživotnog i zdravstvenog osiguranja koji se mogu zamijeniti parametrima specifičnim za određeno društvo kako je navedeno u članku 104. stavku 7.;

(k) standardizirane metode koje društva za osiguranje i društva za reosiguranje upotrebljavaju za izračun parametara koji su specifični za određeno društvo iz točke (j) i sve kriterije o potpunosti, točnosti i primjerenosti upotrijebljenih podataka koji se moraju ispuniti prije dobivanja odobrenja nadzornih tijela;

(l) pojednostavljene izračune propisane za određene podmodule i module rizika, kao i kriterije koje društva za osiguranje i društva za reosiguranje, uključujući vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje, moraju ispuniti kako bi imala pravo upotrebljavati bilo koje takvo pojednostavljenje, kako je navedeno u članku 109.;

(m) pristup koji se upotrebljava s obzirom na povezana društva u smislu članka 212. pri izračunu potrebnog solventnog kapitala, posebno pri izračunu podmodula rizika vlasničkih vrijednosnih papira iz članka 105. stavka 5., uzimajući u obzir vjerojatno smanjenje volatilnosti vrijednosti tih povezanih društava koje proizlazi iz strateške prirode tih ulaganja i utjecaja koji sudjelujuće društvo ima na ta povezana društva.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

2. Komisija može donijeti provedbene mjere kojima propisuje kvantitativna ograničenja i kriterije prihvatljivosti sredstava kako bi ovladala rizicima koji nisu primjereno pokriveni podmodulom. Te provedbene mjere primjenjuju se na imovinu za pokriće tehničke pričuve, osim sredstava koja se drže u vezi s ugovorima o životnom osiguranju kod kojih rizik ulaganja snose ugovaratelji osiguranja. Komisija preispituje te mjere u svjetlu razvoja standardne formule i financijskih tržišta.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Pododjeljak 3.

Potrebni solventni kapital – potpuni i djelomični unutarnji modeli

Članak 112.

Opće odredbe o izdavanju odobrenja za uporabu potpunih i djelomičnih unutarnjih modela

1. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu izračunavati potrebni solventni kapital uporabom potpunog ili djelomičnog unutarnjeg modela za koji su dobila odobrenje nadzornih tijela.

2. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu upotrebljavati djelomične unutarnje modele za izračun jednog ili više od sljedećih:

(a) jednog ili više modula rizika ili podmodula osnovnog potrebnog solventnog kapitala, kako je navedeno u odredbama članaka 104. i 105.;

(b) potrebnog kapitala za operativni rizik, kako je navedeno u članku 107.;

(c) prilagodbe iz članka 108.

Povrh toga, djelomično modeliranje može se primijeniti na cjelokupno poslovanje društava za osiguranje i društava za reosiguranje ili samo na jednu glavnu poslovnu jedinicu odnosno nekoliko njih.

3. U svakom zahtjevu za izdavanje odobrenja, društva za osiguranje i društva za reosiguranje dostavljaju barem dokumentirane dokaze da unutarnji model ispunjava zahtjeve iz članaka 120. do 125.

Kad se zahtjev za izdavanje odobrenja odnosi na djelomični unutarnji model, zahtjevi iz članaka 120. do 125. prilagođavaju se kako bi se u obzir uzeo ograničeni opseg primjene modela.

4. Nadzorna tijela donose odluku o zahtjevu u roku od šest mjeseci od dana zaprimanja potpunog zahtjeva.

5. Nadzorna tijela odobravaju zahtjev samo ako su uvjerena da su sustavi društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje za utvrđivanje, mjerenje i praćenje rizika, upravljanje rizicima i izvješćivanje o rizicima primjereni, a posebno da unutarnji model ispunjava zahtjeve iz stavka 3.

6. U odluci nadzornih tijela da odbiju zahtjev za izdavanje odobrenja za uporabu unutarnjeg modela moraju se navesti razlozi na kojima se odbijanje temelji.

7. Nakon što od nadzornih tijela dobiju odobrenje za uporabu unutarnjeg modela, od društava za osiguranje i društava za reosiguranje može se zahtijevati, odlukom u kojoj su navedeni razlozi, da nadzornim tijelima osiguraju procjenu potrebnog solventnog kapitala koji je određen u skladu sa standardnom formulom, kako je navedeno u pododjeljku 2.

Članak 113.

Posebne odredbe o izdavanju odobrenja za uporabu djelomičnih unutarnjih modela

1. U slučaju djelomičnog unutarnjeg modela, odobrenje nadzornih tijela izdaje se samo kad taj model ispunjava zahtjeve iz članka 112. i sljedeće dodatne uvjete:

(a) društvo je primjereno opravdalo razlog za ograničeni opseg primjene modela;

(b) dobiveni potrebni solventni kapital primjerenije odražava profil rizičnosti društva, a posebno je usklađen s načelima iz pododjeljka 1.;

(c) njegov oblik je usklađen s načelima iz pododjeljka 1. tako da omogućuje potpunu integraciju djelomičnog unutarnjeg modela u standardnu formulu za izračun potrebnog solventnog kapitala.

2. Pri procjenjivanju zahtjeva za izdavanje odobrenja za uporabu djelomičnog unutarnjeg modela koji pokriva samo određene podmodule specifičnog modula rizika ili neke poslovne jedinice društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje s obzirom na specifični modul rizika, ili dijelove jednih i drugih, nadzorna tijela mogu zahtijevati da predmetna društva za osiguranje i društva za reosiguranje dostave realan prijelazni plan za proširenje opsega modela.

Prijelazni plan određuje način na koji društva za osiguranje i društva za reosiguranje planiraju proširiti opseg primjene modela na druge podmodule ili poslovne jedinice kako bi se osiguralo da taj modul pokriva prevladavajući dio njihovih poslova osiguranja s obzirom na taj specifični modul rizika.

Članak 114.

Provedbene mjere

Komisija donijeti provedbene mjere kojima određuje sljedeće:

(1) postupak za izdavanje odobrenja za uporabu unutarnjeg modela;

(2) prilagodbe koje se trebaju napraviti na standardima iz članaka 120. do 125. kako bi se u obzir uzeo ograničeni opseg primjene djelomičnog unutarnjeg modela.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Članak 115.

Politika u vezi izmjena potpunih i djelomičnih unutarnjih modela

U okviru početnog postupka za izdavanje odobrenja za uporabu unutarnjeg modela, nadzorna tijela odobravaju politiku u vezi izmjena modela društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu mijenjati svoj unutarnji model u skladu s tom politikom.

Politika uključuje specifikaciju manjih i većih izmjena unutarnjeg modela.

Za veće izmjene unutarnjeg modela, kao i za izmjene te politike, uvijek je potrebno dobiti prethodno odobrenje nadzornih tijela iz članka 112.

Za manje izmjene unutarnjeg modela nije potrebno dobiti prethodno odobrenje nadzornih tijela ako su te izmjene uvedene u skladu s tom politikom.

Članak 116.

Odgovornosti upravnih, upravljačkih ili nadzornih organa

Upravni, upravljački ili nadzorni organi društava za osiguranje i društava za reosiguranje odobravaju zahtjev, koji se podnosi nadzornim tijelima, za izdavanje odobrenja za uporabu unutarnjeg modela iz članka 112., kao i zahtjev za bilo kakve naknadne veće izmjene tog modela.

Upravni, upravljački ili nadzorni organ odgovoran je za uspostavu sustava koji osiguravaju kontinuirano i pravilno funkcioniranje unutarnjeg modela.

Članak 117.

Povratak na standardnu formulu

Nakon dobivanja odobrenja u skladu s člankom 112., društva za osiguranje i društva za reosiguranje ne mogu se vratiti na izračun cijelog ili djelomičnog potrebnog solventnog kapitala u skladu sa standardnom formulom iz pododjeljka 2., osim u primjereno opravdanim okolnostima i pod uvjetom da za to dobiju odobrenje nadzornih tijela.

Članak 118.

Neusklađenost unutarnjeg modela

1. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja nakon dobivanja odobrenja nadzornih tijela za uporabu unutarnjeg modela prestanu ispunjavati zahtjeve iz članaka 120. do 125. moraju bez odlaganja nadzornim tijelima predočiti plan za ponovno uspostavljanje usklađenosti u razumnom vremenskom razdoblju ili dokazati da učinak neusklađenosti nije značajan.

2. U slučaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje ne provedu plan iz stavka 1., nadzorna tijela mogu zahtijevati od društava za osiguranje i društava za reosiguranje da potrebni solventni kapital ponovno izračunavaju u skladu sa standardnom formulom iz pododjeljka 2.

Članak 119.

Značajna odstupanja od pretpostavki na kojima se temelji izračun prema standardnoj formuli

Kad nije primjereno izračunavati potrebni solventni kapital u skladu sa standardnom formulom iz pododjeljka 2. zbog toga što profil rizičnosti predmetnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje značajno odstupa od pretpostavki na kojima se temelji izračun prema standardnoj formuli, nadzorna tijela mogu, odlukom u kojoj su navedeni razlozi, od predmetnog društva zahtijevati da za izračun potrebnog solventnog kapitala upotrebljava unutarnji model ili njegove relevantne module rizika.

Članak 120.

Test upotrebljivosti

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje moraju dokazati da njihov unutarnji model ima široku primjenu i da ima važnu ulogu u njihovom sustavu upravljanja iz članaka 41. do 50., a posebno u:

(a) njihovom sustavu upravljanja rizicima iz članka 44. i njihovom postupku odlučivanja;

(b) njihovim postupcima procjene i raspodjele ekonomskog i solventnog kapitala, uključujući procjenu iz članka 45.

Povrh toga, društva za osiguranje i društva za reosiguranje moraju dokazati da je učestalost izračuna potrebnog solventnog kapitala uporabom unutarnjeg modela u skladu s učestalošću kojom upotrebljavaju svoj unutarnji model za druge svrhe obuhvaćene prvim stavkom.

Upravni, upravljački ili nadzorni organ odgovoran je osigurati kontinuiranu primjerenost oblika i djelovanja unutarnjeg modela i da unutarnji model kontinuirano i primjereno odražava profil rizičnosti predmetnog društva za osiguranje i društva za reosiguranje.

Članak 121.

Standardi statističke kvalitete

1. Unutarnji model, a posebno izračun prognoze distribucije vjerojatnosti na kojoj se model temelji mora zadovoljavati kriterije iz stavaka 2. do 9.

2. Metode koje se upotrebljavaju za izračun prognoze distribucije vjerojatnosti temelje se na primjerenim, primjenjivim i relevantnim aktuarskim i statističkim tehnikama i usklađene su s metodama koje se upotrebljavaju za izračun tehničkih pričuva.

Metode koje su upotrebljavaju za izračun prognoze distribucije vjerojatnosti temelje se na tekućim i vjerodostojnim informacijama i realnim pretpostavkama.

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje moraju pred nadzornim tijelima moći opravdati pretpostavke na kojima se temelji njihov unutarnji model.

3. Podaci koji se upotrebljavaju za unutarnji model moraju biti točni, potpuni i primjereni.

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje ažuriraju skupove podataka koje upotrebljavaju u izračunu prognoze distribucije vjerojatnosti najmanje jedanput godišnje.

4. Za izračun prognoze distribucije vjerojatnosti nije propisana posebna metoda.

Bez obzira na odabranu metodu izračuna, sposobnost unutarnjeg modela da rangira rizike mora biti dovoljna osigurati da model ima široku primjenu i da ima važnu ulogu u sustavu upravljanja društava za osiguranje i društava za reosiguranje, posebno u njihovom sustavu upravljanja rizicima i postupcima odlučivanja, te raspodjeli kapitala u skladu s člankom 120.

Unutarnji model obuhvaća sve značajne rizike kojima su izložena društva za osiguranje i društva za reosiguranje. Unutarnji model obuhvaća najmanje rizike iz članka 101. stavka 4.

5. U pogledu diversifikacijskih učinaka, društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu u svojem unutarnjem modelu uzeti u obzir ovisnosti unutar kategorija rizika i između njih, pod uvjetom da su nadzorna tijela uvjerena u primjerenost sustava koji se upotrebljava za mjerenje tih diversifikacijskih učinaka.

6. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu u svojem unutarnjem modelu u potpunosti uzeti u obzir učinak tehnika smanjenja rizika, pod uvjetom da unutarnji model primjereno odražava kreditni rizik i druge rizike koji proizlaze iz uporabe tehnika smanjenja rizika.

7. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje u svojem unutarnjem modelu točno procjenjuju posebne rizike povezane s financijskim jamstvima i bilo kojim ugovornim mogućnostima, ako su oni značajni. Također procjenjuju rizike povezane s mogućnostima ugovaratelja osiguranja i ugovornim mogućnostima za društva za osiguranje i društva za reosiguranje. U tu svrhu, ona uzimaju u obzir učinak koji buduće promjene financijskih i nefinancijskih uvjeta mogu imati na provedbu tih mogućnosti.

8. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu u svojem unutarnjem modelu uzeti u obzir buduće mjere uprave za koje je realno očekivati da bi bile provedene u posebnim okolnostima.

U slučaju navedenom u prvom podstavku, predmetno društvo uzima u obzir vrijeme koje je potrebno za provedbu takvih mjera.

9. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje u svojem unutarnjem modelu uzimaju u obzir sva plaćanja ugovarateljima osiguranja i korisnicima koja očekuju da će obaviti, bez obzira na to jesu li ta plaćanja zajamčena ugovorom.

Članak 122.

Standardi kalibracije

1. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu za potrebe oblikovanja unutarnjeg modela upotrijebiti drukčije vremensko razdoblje ili mjeru rizika od onih iz članka 101. stavka 3. pod uvjetom da ta društva mogu upotrijebiti rezultate unutarnjeg modela za izračun potrebnog solventnog kapitala na način koji ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja osigurava istovjetnu razinu zaštite onoj iz članka 101.

2. Ako je moguće, društva za osiguranje i društva za reosiguranje izračunavaju potrebni solventni kapital izravno iz prognoze distribucije vjerojatnosti koja je dobivena unutarnjim modelom tih društava, pri čemu se upotrebljava mjera rizične vrijednosti iz članka 101. stavka 3.

3. Kad društva za osiguranje i društva za reosiguranje ne mogu izračunani potrebni solventni kapital izravno iz prognoze distribucije vjerojatnosti koja je dobivena unutarnjim modelom, nadzorna tijela mogu dopustiti da se u postupku izračuna potrebnog solventnog kapitala upotrijebe približne vrijednosti pod uvjetom da ta društva mogu nadzornim tijelima dokazati da je ugovarateljima osiguranja osigurana razina istovjetna onoj iz članka 101.

4. Nadzorna tijela mogu zahtijevati da društva za osiguranje i društva za reosiguranje upotrijebe svoj unutarnji model na relevantnim referentnim portfeljima, pri čemu upotrebljavaju pretpostavke koje se temelje na vanjskim, a ne unutarnjim podacima, kako bi provjerila kalibraciju unutarnjeg modela i jesu li njegove specifikacije u skladu s općeprihvaćenom tržišnom praksom.

Članak 123.

Raspodjela dobiti i gubitka

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje moraju najmanje jedanput godišnje preispitati uzroke i izvore dobiti i gubitaka u svakoj većoj poslovnoj jedinici.

Ona moraju predočiti kako kategorizacija rizika koja je odabrana u unutarnjem modelu objašnjava uzroke i izvore dobiti i gubitaka. Kategorizacija rizika i raspodjela dobiti i gubitaka moraju odražavati profil rizičnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje.

Članak 124.

Standardi validacije

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju redoviti ciklus validacije modela koji uključuje praćenje rezultata unutarnjeg modela, preispitivanje trajne primjerenosti njegovih specifikacija i testiranje njegovih rezultata u odnosu na iskustvo.

Postupak validacije modela uključuje djelotvoran statistički postupak validacije unutarnjeg modela koji omogućuje društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje da svojim nadzornim tijelima dokažu da je dobiveni potrebni kapital primjeren.

Statističke metode koje se primjenjuju testiraju primjerenost prognoze distribucije vjerojatnosti ne samo u usporedbi s iskustvom s gubicima već i s obzirom na sve značajne nove podatke i informacije koje su s njom povezane.

Postupak validacije modela uključuje analizu stabilnosti unutarnjeg modela, a posebno testiranje osjetljivosti rezultata unutarnjeg modela na promjene ključnih pretpostavki na kojima se temelji. Postupak također uključuje procjenu točnosti, potpunosti i primjerenosti podataka koje upotrebljava unutarnji model.

Članak 125.

Dokumentacijski standardi

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje dokumentiraju oblik i pojedinosti o djelovanju njihovog unutarnjeg modela.

Dokumentacijom se dokazuje usklađenost s odredbama članaka 120. do 124.

Dokumentacija sadržava detaljan opis teorije, pretpostavki i matematičkih i empirijskih podloga na kojima se temelji unutarnji model.

U dokumentaciji se navode sve okolnosti u kojima unutarnji model ne funkcionira učinkovito.

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje dokumentiraju sve veće promjene svojeg unutarnjeg modela, kako je određeno u članku 115.

Članak 126.

Vanjski modeli i podaci

Uporaba modela ili podataka dobivenih od treće strane ne smatra se opravdanjem za izuzeće od bilo kojeg zahtjeva u vezi unutarnjeg modela iz članaka 120. do 125.

Članak 127.

Provedbene mjere

Kako bi osigurala usklađen pristup uporabi unutarnjih modela na cijelom području Zajednice i poboljšala procjenu profila rizičnosti i upravljanje poslovanjem društava za osiguranje i društava za reosiguranje, Komisija donosi provedbene mjere u vezi s odredbama iz članaka 120. do 126.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Odjeljak 5.

Minimalni potrebni kapital

Članak 128.

Opće odredbe

Države članice zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju prihvatljiva osnovna vlastita sredstva za pokriće minimalnog potrebnog kapitala.

Članak 129.

Izračun minimalnog potrebnog kapitala

1. Minimalni potrebni kapital izračunava se u skladu sa sljedećim načelima:

(a) izračunava se na jasan i jednostavan način i na način koji osigurava da se izračun može revidirati;

(b) odgovara iznosu prihvatljivih osnovnih vlastitih sredstava ispod kojeg bi ugovaratelji osiguranja i korisnici osiguranja bili izloženi neprihvatljivoj razini rizika kad bi društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje bilo dopušteno daljnje poslovanje;

(c) linearna funkcija iz stavka 2. koja se upotrebljava u izračunu minimalnog potrebnog kapitala kalibrira se prema rizičnoj vrijednosti osnovnih vlastitih sredstava društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje sa stupnjem pouzdanosti od 85 % tijekom jednogodišnjeg razdoblja;

(d) apsolutni prag mu je:

i. 2 200 000 eura za društva za neživotno osiguranje, uključujući vlastita društva za osiguranje, osim u slučaju kad su pokriveni neki ili svi rizici uključeni u jednu od vrsta osiguranja 10 do 15 navedenu u dijelu A Priloga I., u tom slučaju najmanji apsolutni prag mora biti najmanje 3 200 000 eura,

ii. 3 200 000 eura za društva za životno osiguranje, uključujući vlastita društva za osiguranje,

iii. 3 200 000 eura za društva za reosiguranje, osim u slučaju vlastitih društava za reosiguranje, u tom slučaju minimalni potrebni kapital mora biti najmanje 1 000 000 eura;

iv. zbroj iznosa iz točaka i. i ii. za društva za osiguranje iz članka 73. stavka 5.

2. Podložno uvjetima iz stavka 3., minimalni potrebni kapital izračunava se kao linearna funkcija skupa ili podskupa sljedećih varijabli: tehničkih pričuva društva, zaračunatih premija osiguranja, rizikom ponderiranog kapitala, odgođenih poreza i administrativnih troškova. Upotrijebljene varijable izračunavaju se neto od reosiguranja.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. točku (d), minimalni potrebni kapital ne smije biti manji od 25 % niti veći od 45 % potrebnog solventnog kapitala predmetnog društva, izračunanog u skladu s poglavljem VI. odjeljkom 4. pododjeljcima 2. ili 3., uključujući bilo koji kapitalni dodatak koji je uveden u skladu s člankom 37.

Države članice svojim nadzornim tijelima dopuštaju da u razdoblju koje završava najkasnije 31. listopada 2014. zahtijevaju da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje primjenjuje postotke iz prvog podstavka isključivo na potrebni solventni kapital izračunan u skladu s poglavljem VI. odjeljkom 4. pododjeljkom 2.

4. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje izračunavaju minimalni potrebni kapital najmanje jedanput u tromjesečju, a rezultat tog izračuna priopćuju nadzornim tijelima.

Kad minimalni potrebni kapital društva određuje neko od ograničenja iz stavka 3., to društvo mora nadzornom tijelu osigurati informacije koje joj omogućuju pravilno razumijevanje razloga za to ograničenje.

5. Komisija će Europskom parlamentu i Odboru europskih nadzornika osiguranja i strukovnih mirovina, koji je osnovan Odlukom Komisije 2004/9/EZ [1], do 31. listopada 2017. dostaviti izvješće o pravilima država članica i praksama nadzornih tijela donesenim u skladu sa odredbama stavaka 1. do 4.

To će izvješće posebno obuhvatiti uporabu i razinu donjeg i gornjeg praga iz stavka 3., kao i bilo koje probleme s kojima se nadzorna tijela i društva suočavaju u primjeni ovog članka.

Članak 130.

Provedbene mjere

Komisija donosi provedbene mjere kojima određuje izračun minimalnog potrebnog kapitala iz članaka 128. i 129.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Članak 131.

Prijelazne odredbe o usklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom

Iznimno od članaka 139. i 144., kad su društva za osiguranje i društva za reosiguranje 31. listopada 2012. usklađena s potrebnom granicom solventnosti iz članka 28. Direktive 2002/83/EZ, članka 16.a Direktive 73/239/EEZ odnosno članaka 37., 38. ili 39. Direktive 2005/68/EZ, ali nemaju dovoljna prihvatljiva osnovna vlastita sredstva za pokriće minimalnog potrebnog kapitala, predmetna društva moraju se uskladiti s člankom 128. do 31. listopada 2013.

Kad se predmetno društvo ne uspije uskladiti s člankom 128. u roku navedenom u prvom stavku, tom se društvu oduzima odobrenje za rad, pri čemu se poštuju primjenjivi postupci koji su predviđeni u nacionalnom zakonodavstvu.

Odjeljak 6.

Ulaganja

Članak 132.

Načelo razboritosti

1. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje ulažu svoju imovinu u skladu s načelom razboritosti kako je navedeno u odredbama stavaka 2., 3. i 4.

[1] SL L 3, 7.1.2004., str. 34.

2. U pogledu cjelokupnog portfelja imovine, društva za osiguranje i društva za reosiguranje ulažu samo u imovinu i instrumente čije rizike ta društva mogu primjereno utvrditi, mjeriti i pratiti, kojima mogu primjereno upravljati, nadzirati ih i izvješćivati o njima i koji na primjeren način uzimaju u obzir prilikom procjene svojih ukupnih potreba za solventnošću u skladu s točkom (a) drugog podstavka članka 45. stavka 1..

Sva imovina, a posebno ona kojom se pokrivaju minimalni potrebni kapital i potrebni solventni kapital, ulaže se na način koji osigurava sigurnost, kvalitetu, likvidnost i profitabilnost portfelja u cjelini. Povrh toga, lokalizacija te imovine mora biti takva da se osigura njezina raspoloživost.

Imovina za pokriće tehničkih pričuva također se ulaže na način koji je primjeren prirodi i trajanju obveza osiguranja i obveza reosiguranja. Ta imovina ulaže se u najboljem interesu svih ugovaratelja osiguranja i korisnika osiguranja uzimajući u obzir bilo koji objavljeni cilj u skladu s policom osiguranja. U slučaju sukoba interesa, društva za osiguranje, ili subjekt koji upravlja portfeljem njihove imovine, osigurava da je ulaganje napravljeno u najboljem interesu ugovaratelja osiguranja i korisnika osiguranja.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., u pogledu imovine s obzirom na ugovore o životnom osiguranju kod kojih rizik ulaganja snose ugovaratelji osiguranja, primjenjuju se drugi, treći i četvrti podstavak ovog stavka.

Kad su naknade koje su predviđene ugovorom izravno povezane s vrijednošću udjela u subjektima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) u skladu s definicijom iz Direktive 85/611/EEZ ili s vrijednošću imovine sadržane u unutarnjem fondu koji drže društva za osiguranje, a koji je obično podijeljen u udjele, tehničke pričuve koje se odnose na te naknade moraju što je više moguće biti povezane s tim udjelima ili, u slučaju kad udjeli nisu uspostavljeni, s tom imovinom.

Kad su naknade koje su predviđene ugovorom izravno povezane s dioničkim indeksom ili nekom drugom referentnom vrijednošću osim onih iz drugog podstavka, tehničke pričuve koje se odnose na te naknade moraju što je više moguće biti povezane s udjelima za koje se smatra da predstavljaju referentnu vrijednost ili, u slučaju da udjeli nisu uspostavljeni, s imovinom odgovarajuće sigurnosti i utrživosti koja što je više moguće odgovara imovini na kojoj se temelji određena referentna vrijednost.

Kad naknade iz drugog i trećeg podstavka uključuju jamstvo za uspješnost ulaganja ili neku drugu zajamčenu naknadu, na imovinu za pokriće odgovarajućih posebnih tehničkih pričuva primjenjuje se stavak 4.

4. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., u pogledu imovine koja nije obuhvaćena stavkom 3. primjenjuju se odredbe podstavaka 2. do 5. ovog stavka.

Uporaba izvedenih instrumenata moguća je ako oni pridonose smanjenju rizika ili olakšavaju učinkovito upravljanje portfeljem.

Ulaganja i imovina koja nije uvrštena za trgovanje na uređenom financijskom tržištu zadržavaju se na razboritim razinama.

Imovina mora biti primjereno diversificirana na način kojim se izbjegava pretjerano oslanjanje na bilo koju vrstu imovine, izdavatelja ili grupu društava, geografsko područje kao i pretjerana akumulacija rizika u portfelju kao cjelini.

Ulaganja u imovinu koju je izdao isti izdavatelj ili izdavatelji koji pripadaju istoj grupi ne smiju društva za osiguranje izložiti pretjeranoj koncentraciji rizika.

Članak 133.

Sloboda ulaganja

1. Države članice od društava za osiguranje i društava za reosiguranje ne zahtijevaju da ulažu u određene kategorije imovine.

2. Države članice ne podvrgavaju odluke o ulaganjima društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje odnosno njihovog upravitelja ulaganjima nikakvom prethodnom odobrenju ili zahtjevima za sustavno obavješćivanje.

3. Ovaj članak ne dovodi u pitanje zahtjeve država članica koji ograničavaju vrste imovine ili referentne vrijednosti s kojima mogu biti povezane naknade na temelju polica osiguranja. Sva takva pravila primjenjuju se samo kad rizik ulaganja snosi ugovaratelj osiguranja koji je fizička osoba i ta pravila ne smiju biti više ograničavajuća od pravila iz Direktive 85/611/EEZ.

Članak 134.

Lokalizacija imovine i zabrana zalaganja imovine

1. S obzirom na rizike osiguranja koji se nalaze u Zajednici, države članice ne zahtijevaju da imovina za pokriće tehničkih pričuva povezanih s tim rizicima bude lokalizirana unutar Zajednice ili u bilo kojoj određenoj državi članici.

Povrh toga, s obzirom na iznose koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju od društava koja su dobila odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom ili društava koja imaju sjedište u trećoj zemlji čiji se regulatorni sustav solventnosti smatra istovjetnim u skladu s člankom 172., države članice ne zahtijevaju da imovina koja predstavlja iznose koji se mogu naplatiti bude lokalizirana unutar Zajednice.

2. Države članice za oblikovanje tehničkih pričuva ne smiju zadržati ili uvesti sustav s bruto oblikovanjem pričuva koji zahtijeva zalaganje imovine za pokriće nezarađenih premija i rezervacija za neplaćene odštetne zahtjeve ako je reosiguratelj društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom.

Članak 135.

Provedbene mjere

1. Kako bi se osigurala jednaka primjena ove Direktive, Komisija može donijeti provedbene mjere kojima će odrediti kvalitativne zahtjeve u sljedećim područjima:

(a) utvrđivanju, mjerenju i praćenju rizika, upravljanju rizicima i izvješćivanju o rizicima koji proizlaze iz ulaganja u vezi članka 132. stavka 2. prvog podstavka;

(b) utvrđivanju, mjerenju i praćenju rizika, upravljanju specifičnim rizicima i izvješćivanju o specifičnim rizicima koji proizlaze iz ulaganja u izvedene instrumente i imovinu iz članka 132. stavka 4. drugog podstavka

2. Kako bi se osigurala međusektorska dosljednost i uklonile neusklađenosti između interesa tvrtki koje „preoblikuju" kredite u vrijednosne papire namijenjene trgovanju i druge financijske instrumente (inicijatori) i interesa društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koja ulažu u te vrijednosne papire ili instrumente, Komisija donosi provedbene mjere kojima propisuje:

(a) zahtjeve koje mora ispuniti inicijator kako bi društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje bilo dopušteno ulaganje u te vrijednosne papire ili instrumente izdane nakon 1. siječnja 2011., uključujući zahtjeve koji osiguravaju da inicijator zadržava neto ekonomski interes od najmanje 5 %;

(b) kvalitativne zahtjeve koje moraju ispuniti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja ulažu u te vrijednosne papire ili instrumente.

3. Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

POGLAVLJE VII.

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje u poteškoćama ili u stanju nepravilnosti

Članak 136.

Utvrđivanje i obavješćivanje o pogoršanju financijskog stanja društva za osiguranje i društva za reosiguranje

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju uspostavljene postupke za utvrđivanje pogoršanja financijskog stanja, a kad dođe do takvog pogoršanja o tome odmah obavješćuju nadzorna tijela.

Članak 137.

Neusklađenost s tehničkim pričuvama

Kad društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje nije usklađeno s poglavljem VI., odjeljkom 2., nadzorna tijela njegove matične države članice mogu zabraniti slobodno raspolaganje njegovom imovinom nakon što o svojim namjerama obavijeste nadzorna tijela država članica domaćina. Nadzorna tijela matične države članice određuju imovinu koja će biti obuhvaćena tim mjerama.

Članak 138.

Neusklađenost s potrebnim solventnim kapitalom

1. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje odmah obavješćuju nadzorno tijelo kad utvrde da više nisu usklađena s potrebnim solventnim kapitalom ili kad postoji rizik da se ta neusklađenost pojavi u sljedeća tri mjeseca.

2. U roku od dva mjeseca od dana kad je utvrđeno postojanje neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom predmetno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje dostavlja na odobrenje nadzornom tijelu realan plan oporavka.

3. Nadzorno tijelo zahtijeva da predmetno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje poduzme potrebne mjere kako bi, u roku od šest mjeseci od dana kad je utvrđeno postojanje neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom, ponovno dosegnulo razinu prihvatljivih vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala ili smanjilo svoj profil rizičnosti kako bi se osigurala usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom.

Nadzorno tijelo može, prema potrebi, produljiti to razdoblje za još tri mjeseca.

4. U slučaju iznimnog pada na financijskim tržištima, nadzorna tijela mogu produljiti razdoblje iz drugog podstavka stavka 3. na primjereno vremensko razdoblje uzimajući u obzir sve relevantne čimbenike.

Predmetno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje mora svaka tri mjeseca dostaviti svom nadzornom tijelu izvješće o napretku u kojemu će navesti poduzete mjere i napredak ostvaren u ponovnom dosizanju razine prihvatljivih vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala ili napredak u smanjenju profila rizičnosti kako bi se osigurala usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom.

Produljenje roka iz prvog podstavka ukida se ako izvješće o napretku pokazuje da nije ostvaren značajan napredak u ponovnom dosizanju razine prihvatljivih vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala ili napredak u smanjenju profila rizičnosti kako bi se osigurala usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom u razdoblju od dana kad je utvrđeno postojanje neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom do dana dostavljanja izvješća o napretku.

5. U iznimnim okolnostima, kad nadzorno tijelo smatra da će se financijsko stanje predmetnog društva dodatno pogoršati, nadzorno tijelo može također ograničiti ili zabraniti slobodno raspolaganje imovinom tog društva. To nadzorno tijelo obavješćuje nadzorna tijela država članica domaćina o svim mjerama koje je poduzelo. Ta tijela, na zahtjev nadzornog tijela matične države članice, poduzimaju iste mjere. Nadzorno tijelo matične države članice određuje koja će imovina biti obuhvaćena tim mjerama.

Članak 139.

Neusklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom

1. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje odmah obavješćuju nadzorno tijelo kad utvrde da više nisu usklađena s potrebnim minimalnim kapitalom ili kad postoji rizik da se ta neusklađenost pojavi u sljedeća tri mjeseca.

2. U roku od mjesec dana od dana kad je utvrđeno postojanje neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom predmetno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje dostavlja na odobrenje nadzornom tijelu realan kratkoročni financijski plan kako bi u roku od tri mjeseca od dana tog utvrđivanja prihvatljiva osnovna vlastita sredstva vratilo najmanje na razinu minimalnog potrebnog kapitala ili smanjilo svoj profil rizičnosti kako bi se osigurala usklađenosti s potrebnim minimalnim kapitalom.

3. Nadzorno tijelo matične države članice može također ograničiti ili zabraniti slobodno raspolaganje imovinom tog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje. O tome obavješćuje nadzorna tijela država članica domaćina. Na zahtjev nadzornog tijela matične države članice, ta tijela poduzimaju iste mjere. Nadzorno tijelo matične države članice određuje koja će imovina biti obuhvaćena tim mjerama.

Članak 140.

Zabrana slobodnog raspolaganja imovinom koja se nalazi na državnom području države članice

Države članice poduzimaju mjere koje su potrebne kako bi, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, mogle na zahtjev matične države članice društva zabraniti slobodno raspolaganje imovinom koja se nalazi na njihovom državnom području u slučajevima iz članaka 137. do 139. i članka 144. stavka 2., a matična država članica određuje koja će imovina biti obuhvaćena tim mjerama.

Članak 141.

Nadzorne ovlasti u slučaju pogoršanja financijskog stanja

Bez obzira na članke 138. i 139, kad se stanje solventnosti društva nastavlja pogoršavati, nadzorna tijela ovlaštena su poduzeti sve potrebne mjere kako bi zaštitile interese ugovaratelja osiguranja u slučaju ugovora o osiguranju ili obveza koje proizlaze iz ugovora o reosiguranju.

Te su mjere razmjerne i odražavaju razinu i trajanje pogoršanja stanja solventnosti predmetnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

Članak 142.

Plan oporavka i financijski plan

1. Plan oporavka iz članka 138. stavka 2. i financijski plan iz članka 139. stavka 2. uključuju najmanje pojedinosti ili dokaze o sljedećem:

(a) procjeni troškova upravljanja, posebno tekućim općim troškovima i proviziji;

(b) procjeni prihoda i rashoda iz djelatnosti izravnog osiguranja, preuzetih obveza reosiguranja i ustupljenih obveza reosiguranja;

(c) projekciji bilance;

(d) procjeni financijskih sredstava za pokriće tehničkih pričuva, potrebnog solventnog kapitala i minimalnog potrebnog kapitala;

(e) ukupnoj politici reosiguranja.

2. Nadzorna tijela koja su zahtijevala plan oporavka iz članka 138. stavka 2. ili financijski plan iz članka 139. stavka 2. u skladu sa stavkom 1. ovog članka, neće izdati potvrdu u skladu s člankom 39. sve dok smatraju da su ugrožena prava ugovaratelja osiguranja ili ugovorne obveze društva za reosiguranje.

Članak 143.

Provedbene mjere

Komisija donosi provedbene mjere kojima određuje čimbenike koji se trebaju uzeti u obzir za potrebe primjene članka 138. stavka 4., uključujući maksimalno primjereno vremensko razdoblje, izraženo u ukupnom broju mjeseci, koje je jednako za sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz članka 138. stavka 4. prvog podstavka

Kad je potrebno poboljšati usklađenost, Komisija može donijeti provedbene mjere kojima pobliže propisuje pojedinosti u pogledu plana oporavka iz članka 138. stavka 2., financijskog plana iz članka 139. stavka 2. ili u pogledu članka 141., pri čemu će učiniti sve što je potrebno kako bi se izbjegli procikli̇čki učinci.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Članak 144.

Oduzimanje odobrenja za rad

1. Nadzorno tijelo matične države članice može oduzeti odobrenje za rad koje je izdano društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje u sljedećim slučajevima:

(a) ako predmetno društvo ne upotrijebi odobrenje za rad u roku od 12 mjeseci, izričito se odrekne odobrenja za rad ili prestane obavljati djelatnost duže od šest mjeseci, osim ako je država članica odredila da odobrenje za rad u tim slučajevima prestaje važiti;

(b) predmetno društvo više ne ispunjava uvjete za dobivanje odobrenja za rad;

(c) predmetno društvo u velikoj mjeri ne ispunjava svoje obveze prema propisima koji se na njega odnose.

Nadzorno tijelo matične države članice oduzet će odobrenje za rad koje je izdano društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje u slučaju da to društvo nije usklađeno s minimalnim potrebnim kapitalom, a nadzorno tijelo smatra da je dostavljeni financijski plan očito neodgovarajući ili ako se predmetno društvo ne uskladi s odobrenim planom u roku od tri mjeseca od dana kad je utvrđeno postojanje neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom.

2. U slučaju oduzimanja ili prestanka važenja odobrenja za rad, nadzorno tijelo matične države članice o tome obavješćuje nadzorna tijela drugih država članica, a ta tijela poduzimaju primjerene mjere kako bi spriječile društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje da započne nove poslove unutar njihovih državnih područja.

Nadzorno tijelo matične države članice, zajedno s tim tijelima, poduzima sve mjere koje su potrebne kako bi se zaštitili interesi osiguranika, a posebno ograničavaju slobodno raspolaganje imovinom društva za osiguranje u skladu s člankom 140.

3. Svaka odluka o oduzimanju odobrenja za rad mora sadržavati potpune razloge za oduzimanje odobrenja za rad i dostavlja se predmetnom društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje.

POGLAVLJE VIII.

Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga

Odjeljak 1.

Osnivanje društava za osiguranje

Članak 145.

Uvjeti za osnivanje podružnice

1. Države članice osiguravaju da društvo za osiguranje koje namjerava osnovati podružnicu na državnom području druge države članice obavijesti nadzorna tijela svoje matične države članice.

Svaka se trajna prisutnost društva na državnom području države članice tretira na isti način kao podružnica, čak i kad ta prisutnost nema oblik podružnice i sastoji se samo od ureda kojim upravlja vlastito osoblje društva ili osoba koja je neovisna i ima trajnu ovlast zastupati društvo kao što bi ga zastupala agencija.

2. Države članice zahtijevaju od svakog društva za osiguranje koje namjerava osnovati podružnicu na državnom području druge države članice da u obavijesti iz stavka 1. dostavi sljedeće informacije:

(a) državu članicu na čijem državnom području namjerava osnovati podružnicu;

(b) poslovni plan u kojem su najmanje navedene vrste predviđenih poslova i strukturna organizacija podružnice;

(c) ime osobe koja ima dostatne ovlasti da obvezuje društvo za osiguranje ili, u slučaju udruge individualnih osiguratelja Lloyd's, predmetne osiguratelje prema trećim osobama i da ga ili ih zastupa u odnosu na tijela i sudove države članice domaćina (ovlašteni zastupnik);

(d) adresu u državi članici domaćinu na kojoj je moguće dobiti dokumente i na koju ih je moguće dostaviti, uključujući sve obavijesti za ovlaštenog zastupnika.

Osigurane osobe u slučaju sudskog postupka protiv udruge individualnih osiguratelja Lloyd's u državi članici domaćinu koji proizlazi iz preuzetih obveza ne smiju biti tretirane ništa manje povoljno nego što bi bile tretirane u sudskom postupku protiv uobičajenih društava za osiguranje.

3. Kad društvo za neživotno osiguranje namjerava preko svoje podružnice pokrivati rizike iz vrste osiguranja 10 u dijelu A Priloga I., isključujući odgovornost prijevoznika, ono mora predočiti izjavu da je postalo član nacionalnog ureda za osiguranje i nacionalnog garancijskog fonda države članice domaćina.

4. U slučaju bilo koje promjene informacija dostavljenih u skladu s točkama (b), (c) ili (d) stavka 2., društvo za osiguranje dostavlja pisanu obavijest o promjeni nadzornim tijelima matične države članice i države članice u kojoj se podružnica nalazi barem jedan mjesec prije uvođenja promjene tako da nadzorna tijela matične države članice i nadzorna tijela države članice u kojoj se podružnica nalazi mogu ispuniti obveze iz članka 146.

Članak 146.

Dostavljanje informacija

1. Ako nadzorna tijela matične države članice nemaju razloga sumnjati u primjerenost sustava upravljanja ili financijsku situaciju društva za osiguranje ili u zahtjeve u vezi posjedovanja poslovnog ugleda i iskustva ovlaštenog zastupnika u skladu s člankom 42., uzimajući u obzir planirane poslove, one će u roku od tri mjeseca od dana zaprimanja svih informacija iz članka 145. stavka 2. dostaviti te informacije nadzornim tijelima države članice domaćina i o tome obavijestiti predmetno društvo za osiguranje.

Nadzorna tijela matične države članice također potvrđuju da društvo za osiguranje pokriva potrebni solventni kapital i minimalni potrebni kapital koje se izračunava u skladu s odredbama članaka 100. i 129.

2. Ako nadzorna tijela matične države članice odbiju dostaviti informacije iz članka 145. stavka 2. nadzornim tijelima države članice domaćina, one će predmetnom društvu za osiguranje navesti razloge za odbijanje u roku od tri mjeseca od dana zaprimanja svih informacija.

Takvo odbijanje ili propust u djelovanju podliježu pravu obraćanja sudovima matične države članice.

3. Prije nego što podružnica društva za osiguranje počne poslovati, nadzorna tijela države članice domaćina obavješćuju, prema potrebi, u roku od dva mjeseca od dana zaprimanja informacija iz stavka 1., nadzorno tijelo matične države članice o uvjetima pod kojima, u interesu općeg dobra, to poslovanje mora biti obavljano u državi članici domaćinu. Nadzorno tijelo matične države članice dostavlja te informacije predmetnom društvu za osiguranje.

Društvo za osiguranje može osnovati podružnicu i početi poslovati od datuma kad nadzorno tijelo matične države članice primiti takve informacije ili, ako ih ne primi, po isteku razdoblja iz prvog podstavka.

Odjeljak 2.

Sloboda pružanja usluga društava za osiguranje

Pododjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 147.

Prethodna obavijest matičnoj državi članici

Bilo koje društvo za osiguranje koje u skladu sa slobodom pružanja usluga namjerava po prvi put obavljati djelatnost u jednoj ili više država članica o tome prvo obavješćuje nadzorna tijela matične države članice i navodi prirodu rizika ili obveze koje namjerava pokrivati.

Članak 148.

Obavijest matične države članice

1. U roku od jednog mjeseca od zaprimanja obavijesti iz članka 147., nadzorna tijela matične države članice dostavljaju državi članici ili državama na čijem državnom području društvo za osiguranje namjerava obavljati djelatnost u skladu sa slobodom pružanja usluga sljedeće:

(a) potvrdu kojom se potvrđuje da društvo za osiguranje pokriva potrebni solventni kapital i minimalni potrebni kapital koji se izračunava u skladu s odredbama članaka 100. i 129.;

(b) vrste osiguranja za koje je društvo za osiguranje dobilo odobrenje za rad;

(c) prirodu rizika ili obveze koje društvo za osiguranje namjerava pokrivati u državi članici domaćinu.

Istodobno, nadzorna tijela matične države članice o navedenom obavješćuju predmetno društvo za osiguranje.

2. Države članice na čijem državnom području društvo za neživotno osiguranje namjerava, u skladu sa slobodom pružanja usluga, pokrivati rizike iz vrste osiguranja 10 u dijelu A Priloga I., osim odgovornosti prijevoznika, mogu zahtijevati od tog društva za osiguranje da dostavi sljedeće:

(a) ime i adresu predstavnika iz članka 18. stavka 1. točke (h);

(b) izjavu da je postalo član nacionalnog ureda za osiguranje i nacionalnog garancijskog fonda države članice domaćina.

3. Ako nadzorna tijela matične države članice ne dostave informacije iz stavka 1. u roku koji je u njemu propisan, one će društvu za osiguranje navesti razloge za odbijanje u istom roku.

Takvo odbijanje ili propust u djelovanju podliježe pravu obraćanja sudovima u matičnoj državi članici.

4. Društvo za osiguranje može početi poslovati od datuma kad dobije obavijest o dostavljanju informacija iz prvog podstavka stavka 1.

Članak 149.

Promjene prirode rizika ili obveza

Sve promjene koje društvo za osiguranje namjerava napraviti u vezi s informacijama iz članka 145. podliježu postupku iz članaka 147. i 148.

Pododjeljak 2.

Osiguranje vlasnika vozila od odgovornosti za štete nanesene trećim osobama

Članak 150.

Obvezno osiguranje vlasnika odnosno korisnika motornih vozila od odgovornosti za štete nanesene trećim osobama

1. Kad društvo za neživotno osiguranje, preko poslovnog nastana koji se nalazi u jednoj državi članici, pokriva rizik, osim odgovornosti prijevoznika, razvrstan u vrstu osiguranja 10 u dijelu A Priloga I. koji se nalazi u drugoj državi članici, država članica domaćin zahtijeva od tog društva da postane član i da sudjeluje u financiranju svog nacionalnog ureda za osiguranje odnosno nacionalnog garancijskog fonda.

2. Financijski doprinos iz stavka 1. se izdvaja samo za rizike, osim odgovornosti prijevoznika, razvrstane u vrstu osiguranja 10 u dijelu A Prilogu I. koje se pokriva u sklopu pružanja usluga. Taj se doprinos izračunava na istoj osnovi kao za društva za neživotno osiguranje koja pokrivaju te rizike preko poslovnog nastana koji se nalazi u toj državi članici.

Pri izračunu se u obzir uzimaju premijski prihodi društva za osiguranje iz te vrste osiguranja u državi članici domaćinu ili broj rizika u toj vrsti osiguranja koje se pokriva u toj državi članici.

3. Država članica domaćin može zahtijevati od društva za osiguranje koje pruža usluge da poštuje pravila u toj državi članici o pokriću povećanih rizika u mjeri u kojoj se ona primjenjuju na društva za neživotno osiguranje osnovana u toj državi.

Članak 151.

Nediskriminacija osoba koje su podnijele odštetne zahtjeve

Država članica domaćin zahtijeva da društvo za neživotno osiguranje osigura da osobe koje su podnijele odštetne zahtjeve koji proizlaze iz događaja koji su se dogodili na njezinom državnom području ne budu stavljeni u manje povoljan položaj zbog činjenice što društvo pokriva rizike, osim odgovornosti prijevoznika, razvrstane u vrstu osiguranja 10 u dijelu A Priloga I. u sklopu pružanja usluga, a ne preko poslovnog nastana koji se nalazi u toj državi.

Članak 152.

Predstavnik

1. U smislu članka 151. država članica domaćin zahtijeva da društvo za neživotno osiguranje imenuje predstavnika s boravištem ili poslovnim nastanom na njezinom državnom području koji će prikupljati sve potrebne informacije u vezi s odštetnim zahtjevima i imati dostatne ovlasti da zastupa društvo u odnosu na osobe koje su pretrpjele štetu, a koje mogu podnijeti odštetne zahtjeve, uključujući isplate po tim zahtjevima, i da zastupa ili da, prema potrebi, osigura zastupanje društva pred sudovima i tijelima te države članice u vezi s takvim zahtjevima.

Od tog predstavnika također može se zahtijevati da zastupa društvo za neživotno osiguranje pred nadzornim tijelima države članice domaćina s obzirom na provjeru postojanja i valjanosti polica obveznog osiguranja vlasnika odnosno korisnika motornih vozila od odgovornosti za štete nanesene trećim osobama (osiguranja od automobilske odgovornosti).

2. Država članica domaćin neće zahtijevati od tog predstavnika da poduzima aktivnosti, osim onih navedenih u stavku 1., u ime društva na neživotno osiguranje koje ga je imenovalo.

3. Imenovanje predstavnika samo po sebi ne predstavlja osnivanje podružnice u smislu članka 145.

4. Kad društvo za osiguranje propusti imenovati predstavnika, države članice mogu predstavniku za rješavanje odštetnih zahtjeva, imenovanom u skladu s člankom 4. Direktive 2000/26/EZ, dati suglasnost za preuzimanje funkcije predstavnika iz stavka 1. ovog članka.

Odjeljak 3.

Nadležnosti nadzornih tijela države članice domaćina

Pododjeljak 1.

Osiguranje

Članak 153.

Jezik

Nadzorna tijela države članice domaćina mogu zahtijevati da im informacije, za koje su ovlaštena zahtijevati o djelatnosti društava za osiguranje koja posluju na državnom području te države članice, budu dostavljane na službenom jeziku ili jezicima te države.

Članak 154.

Prethodna obavijest i prethodna suglasnost

1. Država članica domaćin neće donijeti odredbe koje bi zahtijevale prethodnu suglasnost ili sustavno obavješćivanje o općim i posebnim uvjetima police osiguranja, cjenicima premija, ili, u slučaju životnog osiguranja, o tehničkim podlogama koje se posebno upotrebljavaju za izračunavanje cjenika premija i tehničkih pričuva, ili o obrascima i drugim dokumentima koje društvo za osiguranje namjerava upotrebljavati u svojem poslovanju s ugovarateljima osiguranja.

2. Država članica domaćin od društva za osiguranje koje se namjerava obavljati djelatnost osiguranja na njezinom državnom području zahtijeva da obavlja samo nesustavno obavješćivanje o uvjetima police osiguranja i drugim dokumentima u svrhu provjere usklađenosti s njezinim nacionalnim propisima o ugovorima o osiguranju, a taj zahtjev ne predstavlja prethodni uvjet koji društvo za osiguranje mora ispuniti da bi moglo poslovati.

3. Država članica domaćin neće zadržati ili uvesti zahtjev u vezi s prethodnom obavijesti o ili suglasnošću s namjeravanim povećanjem premijskih stopa, osim u sklopu općih sustava nadzora cijena.

Članak 155.

Društva za osiguranje koja nisu usklađena sa zakonskim odredbama

1. Kad nadzorna tijela države članice domaćina utvrde da društvo za osiguranje koje ima podružnicu ili koje obavlja djelatnost u skladu sa slobodom pružanja usluga na njezinom državnom području nije usklađeno sa zakonskim odredbama koje se na njega primjenjuju u toj državi članici, one će zahtijevati od predmetnog društva za osiguranje da otkloni takvu nepravilnost.

2. Kad predmetno društvo za osiguranje propusti poduzeti potrebne aktivnosti, nadzorna tijela predmetne države članice domaćina o navedenom obavješćuju nadzorna tijela matične države članice.

Nadzorna tijela matične države članice poduzimaju čim je prije moguće sve potrebne mjere kako bi osigurale da predmetno društvo za osiguranje otkloni navedenu nepravilnost.

Nadzorna tijela matične države članice o poduzetim mjerama obavješćuju nadzorna tijela države članice domaćina.

3. Kad, unatoč mjerama koje poduzme matična država članica ili zbog toga što su te mjere bile neodgovarajuće ili nedostatne u toj državi članici, društvo za osiguranje ustraje u kršenju zakonskih odredbi koje su na snazi u državi članici domaćinu, nadzorna tijela države članice domaćina mogu, nakon što obavijeste nadzorna tijela matične države članice, poduzeti primjerene mjere kako bi spriječile ili kaznile daljnje nepravilnosti, uključujući, u mjeri u kojoj je to iznimno nužno, sprečavanje tog društva da nastavi sklapati nove ugovore o osiguranju na državnom području države članice domaćina.

Države članice osiguravaju da je na njihovom državnom području moguće uručiti pravne dokumente koji su potrebni za poduzimanje takvih mjera protiv društava za osiguranje.

4. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne utječu na ovlast predmetnih država članica da poduzmu primjerene hitne mjere za sprečavanje ili kažnjavanje nepravilnosti na njihovom državnom području. Ta ovlast uključuje mogućnost sprečavanja društava za osiguranje da nastave sklapati nove ugovore o osiguranju na njihovom državnom području.

5. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne utječu na ovlast država članica da kažnjavaju prekršaje na svom državnom području.

6. Kad društvo za osiguranje koje je počinilo prekršaj ima poslovni nastan ili posjeduje imovinu u predmetnoj državi članici, nadzorna tijela te države članice mogu, u skladu s nacionalnim pravom, primijeniti nacionalne upravne kazne propisane za takav prekršaj protiv tog poslovnog nastana ili imovine.

7. Bilo koja mjera donesena u skladu s odredbama stavaka 2. do 6. koja uključuju ograničavanje obavljanja poslova osiguranja mora biti primjereno utemeljena i priopćena društvu za osiguranje.

8. Društva za osiguranje dostavljaju nadzornim tijelima države članice domaćina na njihov zahtjev sve dokumente koji od njih budu zatraženi u smislu stavaka 1. do 7. u mjeri u kojoj su obvezna društva za osiguranje čije se sjedište nalazi u toj državi članici.

9. Države članice obavješćuju Komisiju o broju i vrstama slučaja koji su rezultirali odbijanjem u smislu članaka 146. i 148. i mjerama koje su bile poduzete u skladu sa stavkom 4. ovog članka.

Na temelju tih informacija Komisija svake dvije godine obavješćuje Europski odbor za osiguranje i strukovne mirovine.

Članak 156.

Oglašavanje

Društva za osiguranje sa sjedištem u državama članicama mogu oglašavati svoje usluge u državi članici domaćinu putem svih dostupnih komunikacijskih sredstava pod uvjetom da je to oglašavanje u skladu s pravilima koja uređuju oblik i sadržaj takvog oglašavanja i koja su donesena u interesu općeg dobra.

Članak 157.

Porezi na premije

1. Ne dovodeći u pitanje bilo koje naknadno usklađivanje, svaki ugovor o osiguranju isključivo podliježe neizravnim porezima i parafiskalnim troškovima vezanim uz premije osiguranja u državi članici u kojoj se nalazi rizik ili državi članici obveze.

U smislu prvog podstavka, pokretna imovina u zgradi koja se nalazi na državnom području države članice, osim roba u komercijalnom tranzitu, smatra se rizikom koji se nalazi u toj državi članici, čak i onda kad zgrada i njezin sadržaj nisu pokriveni istom policom osiguranja.

U slučaju Španjolske, ugovor o osiguranju također podliježe dodatnoj naknadi koja se po zakonu plaća španjolskom „Consorcio de Compensación de Seguros" za ispunjavanje njegovih funkcija koje se odnose na naknadu gubitaka nastalih zbog izvanrednih događaja u toj državi članici.

2. Pravo koji se primjenjuje na ugovor prema članku 178. ove Direktive i Uredbi (EZ) br. 593/2008 neće utjecati na fiskalne režime koji se primjenjuju.

3. Svaka država članica primjenjuju vlastite nacionalne odredbe o mjerama kojima se osigurava naplata neizravnih poreza i parafiskalnih troškova prema stavku 1. na društva za osiguranje koja pokrivaju rizike ili obveze koji se nalaze na njihovom državnom području.

Pododjeljak 2.

Reosiguranje

Članak 158.

Društva za reosiguranje koja nisu usklađena s propisima

1. Kad nadzorna tijela države članice utvrde da društvo za reosiguranje koje ima podružnicu ili koje obavlja djelatnost u skladu sa slobodom pružanja usluga na njezinom državnom području nije usklađeno sa zakonskim odredbama koje se na njega primjenjuju u toj državi članici, one će zahtijevati od predmetnog društva za reosiguranje da otkloni takvu nepravilnost. One će istodobno o tim nalazima obavijestiti nadzorna tijela matične države članice.

2. Kad, unatoč mjerama koje poduzme matična država članica ili zbog toga što su te mjere bile neodgovarajuće ili nedostatne u toj državi članici, društvo za reosiguranje ustraje u kršenju propisa koji se na njega primjenjuju u državi članici domaćinu, nadzorna tijela države članice domaćina mogu, nakon što obavijeste nadzorno tijelo matične države članice, poduzeti primjerene mjere kako bi spriječile ili kaznile daljnje nepravilnosti, uključujući, u mjeri u kojoj je to iznimno nužno, sprečavanje društva za reosiguranje da nastavi sklapati nove ugovore o reosiguranju na državnom području države članice domaćina.

Države članice osiguravaju da je na njihovom državnom području moguće uručiti pravne dokumente koji su potrebni za poduzimanje takvih mjera protiv društava za reosiguranje.

3. Bilo koja mjera donesena u skladu s odredbama stavaka 1. i 2. koja uključuju kazne ili ograničavanje obavljanja poslova reosiguranja mora biti primjereno utemeljena i priopćena predmetnom društvu za reosiguranje.

Odjeljak 4.

Statističke informacije

Članak 159.

Statističke informacije o prekograničnim djelatnostima

Svako društvo za osiguranje obavješćuje nadležno nadzorno tijelo svoje matične države članice posebno o transakcijama koje obavlja u skladu s pravom nastana i transakcijama koje obavlja u skladu sa slobodom pružanja usluga, o iznosu premija, odštetnim zahtjevima i provizijama, bez umanjenja za reosiguranje, po državama članicama kako slijedi:

(a) za neživotno osiguranje, po podskupinama osiguranja, kako su navedene u Prilogu V.;

(b) za životno osiguranje, po svakoj vrsti osiguranja I. do IX., kako je navedeno u Prilogu II.

U pogledu vrste osiguranja 10 u dijelu A Priloga I., koja ne uključuju odgovornost prijevoznika, predmetno društvo također obavješćuje to nadzorno tijelo o učestalosti i prosječnom trošku odštetnih zahtjeva.

Nadzorno tijelo matične države članice prosljeđuje informacije iz prvog i drugog podstavka u razumnom vremenskom razdoblju i skupnom obliku nadzornim tijelima svake predmetne države članice na njihov zahtjev.

Odjeljak 5.

Tretman ugovora podružnica u postupku likvidacije

Članak 160.

Likvidacija društava za osiguranje

Prilikom likvidacije društva za osiguranje, obveze koje proizlaze iz ugovora sklopljenih preko podružnice ili u skladu sa slobodom pružanja usluga podmiruju se na isti način kao obveze koje proizlaze iz drugih ugovora o osiguranju tog društva, te se pri tome ne pravi razlika između državljanstva osiguranih osoba i korisnika osiguranja.

Članak 161.

Likvidacija društava za reosiguranje

Prilikom likvidacije društva za reosiguranje, obveze koje proizlaze iz ugovora sklopljenih preko podružnice ili u skladu sa slobodom pružanja usluga podmiruju se na isti način kao obveze koje proizlaze iz drugih ugovora o reosiguranju tog društva.

POGLAVLJE IX.

Podružnice osnovane unutar Zajednice koje pripadaju društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje sa sjedištem izvan Zajednice

Odjeljak 1.

Početak obavljanja poslova

Članak 162.

Načelo odobrenja za rad i uvjeti

1. Države članice predviđaju da je, za pristupanje obavljanju djelatnosti iz članka 2. stavka 1. prvog podstavka, svakom društvu čije se sjedište nalazi izvan Zajednice potrebno odobrenje za rad.

2. Država članica može izdati odobrenje za rad ako društvo ispunjava najmanje sljedeće uvjete:

(a) prema nacionalnom pravu ovlašteno je baviti se djelatnošću osiguranja;

(b) osniva podružnicu na državnom području države članice u kojoj je zatraženo odobrenje za rad;

(c) obvezuje se da će na mjestu upravljanja podružnicom voditi račune koji su specifični za djelatnost koju obavlja i svu evidenciju o obavljenim poslovima;

(d) uz suglasnost nadzornih tijela, imenuje generalnog predstavnika;

(e) u državi članici u kojoj je zatraženo odobrenje za rad posjeduje imovinu u iznosu jednakom najmanje jednoj polovini apsolutnog praga određenog u članku 129. stavku 1. točki (d) u vezi s minimalnim potrebnim kapitalom i depozite u visini jedne četvrtine tog apsolutnog praga kao jamstvo;

(f) obvezuje se da će pokrivati potrebni solventni kapital i minimalni potrebni kapital u skladu sa zahtjevima iz članaka 100. i 128.;

(g) priopćava ime i adresu predstavnika za rješavanje odštetnih zahtjeva imenovanog u svakoj državi članici koja nije država članica u kojoj je zatraženo odobrenje za rad kad su rizici koje se pokriva razvrstani u vrstu osiguranja 10 u dijelu A Priloga I., osim odgovornosti prijevoznika;

(h) dostavlja poslovni plan u skladu s odredbama iz članka 163.;

(i) ispunjava zahtjeve u vezi s upravljanjem koji su propisani u poglavlju IV. odjeljku 2.

3. U smislu ovog poglavlja, „podružnica” znači stalna prisutnost na državnom području države članice društva iz stavka 1. koje je dobilo odobrenje za rad u toj državi članici i koje obavlja djelatnost osiguranja.

Članak 163.

Poslovni plan podružnice

1. Poslovni plan podružnice iz članka 162. stavka 2. točke (h) sadržava sljedeće:

(a) prirodu rizika ili obveze koje društvo namjerava pokrivati;

(b) vodeća načela u vezi s reosiguranjem;

(c) procjene budućeg potrebnog solventnog kapitala, kako je propisano u poglavlju VI. odjeljku 4., na temelju projekcije bilance, kao i metodu izračuna tih procjena;

(d) procjene budućeg minimalnog potrebnog kapitala, kako je propisano u poglavlju VI. odjeljku 5., na temelju projekcije bilance, kao i metodu izračuna tih procjena;

(e) stanje prihvatljivih vlastitih sredstava i prihvatljivih osnovnih vlastitih sredstava društva s obzirom na potrebni solventni kapital i minimalni potrebni kapital, kako je navedeno u poglavlju VI. odjeljcima 4. i 5.;

(f) procjenu troškova uspostavljanja upravnih službi i organizacije za osiguranje poslovanja, financijskih sredstava kojima se namjeravaju pokriti ti troškovi i, ako su rizici koje se pokriva razvrstani u vrstu osiguranja 18 u dijelu A Priloga I., sredstva koja su na raspolaganju za pružanje pomoći;

(g) informacije o strukturi sustava upravljanja.

2. Osim zahtjeva iz stavka 1., poslovni plan za prve tri financijske godine uključuje sljedeće:

(a) projekciju bilance;

(b) procjene financijskih sredstava kojima se namjeravaju pokriti tehničke pričuve, minimalni potrebni kapital i potrebni solventni kapital;

(c) za neživotno osiguranje:

i. procjene troškova upravljana osim osnivačkih troškova, a posebno tekućih općih troškova i provizija;

ii. procjene premija ili doprinosa i potraživanja;

(d) za životno osiguranje, plan u kojem su detaljno navedene procjene prihoda i rashoda od poslova izravnog osiguranja, preuzetih obveza reosiguranje i ustupljenih obveza reosiguranja.

3. S obzirom na životno osiguranje, države članice mogu zahtijevati od društava za osiguranje da dostavljaju sustavne obavijesti o tehničkoj podlozi upotrijebljenoj za izračunavanje cjenika premija i tehničkih pričuva, a taj zahtjev ne predstavlja prethodni uvjet koji društvo za životno osiguranje mora ispuniti da bi moglo poslovati.

Članak 164.

Prijenos portfelja

1. U skladu s uvjetima propisanim u nacionalnom pravu, države članice izdaju odobrenje podružnicama osnovanim na njihovom državnom području i obuhvaćenim ovim poglavljem za prijenos cijelog ili dijela njihovih portfelja ugovora na društvo preuzimatelja osnovano u istoj državi članici kad nadzorna tijela te države članice ili, prema potrebi, države članice iz članka 167., potvrde da, nakon što se prijenos uzme u obzir, društvo preuzimatelj raspolaže potrebnim prihvatljivim vlastitim sredstvima za pokriće potrebnog solventnog kapitala iz prvog stavka članka 100.

2. U skladu s uvjetima koje propisuje nacionalno pravo, države članice izdaju odobrenje podružnicama osnovanim na njihovom državnom području i obuhvaćenim ovim poglavljem za prijenos cijelog ili dijela njihovih portfelja ugovora na društvo za osiguranje sa sjedištem u drugoj državi članici kad nadzorna tijela te države članice potvrde da, nakon što se prijenos uzme u obzir, društvo preuzimatelj raspolaže potrebnim prihvatljivim vlastitim sredstvima za pokriće potrebnog solventnog kapitala iz prvog stavka članka 100.

3. Kad u skladu s uvjetima propisanim u nacionalnom pravu, država članica izdaje odobrenje podružnicama osnovanim na njihovom državnom području i obuhvaćenim ovim poglavljem za prijenos cijelog ili dijela njihovih portfelja ugovora na podružnicu pokrivenu ovim poglavljem i osnovanu na državnom području druge države članice, ona osigurava da nadzorne tijela države članice društva preuzimatelja ili, prema potrebi, države članice iz članka 167. potvrde da:

(a) društvo preuzimatelj, nakon što je prijenos uzet u obzir, raspolaže potrebnim prihvatljivim vlastitim sredstvima za pokriće potrebnog solventnog kapitala;

(b) zakonodavstvo države članice društva preuzimatelja dopušta takav prijenos; i da

(c) je država članica suglasna s prijenosom.

4. U okolnostima iz stavaka 1. do 3., država članica u kojoj se nalazi podružnica koja obavlja prijenos daje odobrenje za prijenos nakon što dobije suglasnost nadzornih tijela države članice u kojoj se nalaze rizici odnosno države članice obveze kad se ta država razlikuje od države članice u kojoj se nalazi podružnica koja obavlja prijenos.

5. Nadzorna tijela država članica od kojih je zatražen savjet daju svoje mišljenje ili suglasnost nadzornim tijelima matične države članice podružnice koja obavlja prijenos u roku od tri mjeseca od dana zaprimanja zahtjeva. Ako u tom roku tijela od kojih je zatražen savjet ne daju nikakav odgovor smatra se da su dale povoljno mišljenje ili prešutnu suglasnost.

6. Prijenos odobren u skladu sa stavcima 1. do 5. se objavljuje kako je propisano u nacionalnom pravu države članice u kojoj se nalazi rizik odnosno države članice obveze.

Ovi prijenosi automatski vrijedi za ugovaratelje osiguranja, osigurane osobe i bilo koje druge osobe koje imaju prava i obveze koji proizlaze iz prenesenih ugovora.

Članak 165.

Tehničke pričuve

Države članice zahtijevaju od društava da oblikuju odgovarajuće tehničke pričuve za pokriće obveza osiguranja i obveze reosiguranja preuzetih na njihovom državnom području i izračunanih u skladu s poglavljem VI. odjeljkom 2. Države članice zahtijevaju od društava da vrednuju imovinu i obveze u skladu s poglavljem VI. odjeljkom 1. i da utvrđuju vlastita sredstva u skladu s poglavljem VI. odjeljkom 3.

Članak 166.

Potrebni solventni kapital i minimalni potrebni kapital

1. Svaka država članica zahtijeva od podružnica osnovanih na njezinom državnom području da raspolažu iznosom prihvatljivih vlastitih sredstva koja se sastoje od stavki iz članka 98. stavka 3.

Potrebni solventni kapital i minimalni potrebni kapital se izračunavaju u skladu s odredbama poglavlja VI. odjeljaka 4. i 5.

Međutim, u svrhu izračunavanja potrebnog solventnog kapitala i minimalnog potrebnog kapitala, za životno i neživotno osiguranje, u obzir se uzimaju samo poslovi koje je obavila predmetna podružnica.

2. Prihvatljivi iznos osnovnih vlastitih sredstva potreban za pokriće minimalnog potrebnog kapitala i apsolutnog praga tog minimalnog potrebnog kapitala se oblikuje u skladu s člankom 98. stavkom 4.

3. Prihvatljivi iznos osnovnih vlastitih sredstva ne smije biti manji od polovine apsolutnog praga iz članka 129. stavka 1. točke (d).

Depozit položen u skladu s člankom 162. stavkom 2. točkom (e) se izračunava u odnosu na ta prihvatljiva osnovna vlastita sredstva za pokriće minimalnog potrebnog kapitala.

4. Imovina koja predstavlja potrebni solventni kapital drži se do iznosa minimalnog potrebnog kapitala u državi članici u kojoj se obavljaju djelatnosti, a višak u Zajednici.

Članak 167.

Pogodnosti za društava koja imaju odobrenje za rad u više od jedne države članice

1. Svako društvo koje je zatražilo ili dobilo odobrenje za rad od više od jedne države članice može podnijeti zahtjev za sljedeće pogodnosti koje se mogu odobriti samo skupno:

(a) potrebni solventni kapital iz članka 166. se izračunava u odnosu na sve djelatnosti kojima se ono bavi u Zajednici;

(b) depozit propisan u skladu s člankom 162. stavkom 2. točkom (e) se polaže samo u jednoj od tih država članica;

(c) imovina koja predstavlja minimalni potrebni kapital lokalizirana je, u skladu s člankom 134., u bilo kojoj od država članica u kojoj ono obavlja djelatnosti.

U slučajevima iz točke (a) prvog podstavka, u svrhu tog izračuna u obzir se uzimaju samo poslovi koje su obavile sve podružnice osnovane u Zajednici.

2. Zahtjev za ostvarivanje pogodnosti predviđenih u stavku 1. se upućuje nadzornim tijelima predmetnih država članica. U zahtjevu se navodi tijelo države članice koja će u budućnosti nadzirati solventnost svih poslova podružnica osnovanih u Zajednici. Društvo mora navesti razloge za odabir tijela.

Depozit iz članka 162. stavka 2. točke (e) se polaže u toj državi članici.

3. Pogodnosti predviđene u stavku 1. se mogu odobriti samo ako su s njima suglasna nadzorna tijela svih država članica kojima je zahtjev bio upućen.

Te pogodnosti počinju proizvoditi pravne učinke od dana kad odabrano nadzorno tijelo obavijesti druga nadzorna tijela da će ona nadzirati stanje solventnosti svih poslova podružnica u Zajednici.

Odabrano nadzorno tijelo od drugih država članica dobiva informacije potrebne za nadzor ukupne solventnosti podružnica osnovanih na njihovom državnom području.

4. Na zahtjev jedne ili više predmetnih država članica, pogodnosti odobrene u skladu s odredbama stavaka 1., 2. i 3. se istodobno ukidaju u svim predmetnim državama članicama.

Članak 168.

Računovodstvene, bonitetne i statističke informacije te društva u poteškoćama

U smislu ovog odjeljka, primjenjuju se odredbe članka 34., članka 139. stavka 3. i članaka 140. i 141.

U vezi s primjenom članaka 137. do 139., kad društvo uživa pogodnosti određene u članku 167. stavcima 1., 2. i 3., nadzorno tijelo odgovorno za provjeru solventnosti svih poslova podružnica osnovanih u Zajednici se tretira na isti način kao nadzorno tijelo države članice na čijem se državnom području nalazi sjedište društva osnovanog u Zajednici.

Članak 169.

Odvajanje djelatnosti životnog i neživotnog osiguranja

1. Podružnice iz ovog odjeljka ne bave se istodobno djelatnostima životnog i neživotnog osiguranja u istoj državi članici.

2. Iznimno od odredbi stavka 1., države članice mogu predvidjeti da podružnice iz ovog odjeljka koje se, na određeni datum iz prvog podstavka članka 73. stavka 5., istodobno bave objema djelatnostima u jednoj državi članici mogu to nastaviti činiti u toj državi članici pod uvjetom da se svakom djelatnošću zasebno upravlja u skladu s člankom 74.

3. Svaka država članica koja u skladu s drugim podstavkom člankom 73. stavkom 5. zahtijeva od društava osnovanih na njezinom državnom području da se prestanu istodobno baviti djelatnostima kojima su se bavile na određeni datum iz prvog podstavka članka 73. stavka 5. isto mora zahtijevati i od podružnica iz ovog odjeljka koje se osnovane na njezinom državnom području i istodobno se bave objema djelatnostima.

Države članice mogu predvidjeti da podružnice iz ovog odjeljka čije se sjedište istodobno bavi objema djelatnostima i koje su se na datume iz prvog podstavka članka 73. stavka 5. na državnom području jedne države članice bavile isključivo djelatnošću životnog osiguranja mogu to nastaviti činiti u toj državi članici. Kad se društvo želi baviti djelatnošću neživotnog osiguranja na tom državnom području, ono se djelatnošću životnog osiguranja može baviti samo preko društva kćeri.

Članak 170.

Oduzimanje odobrenja za rad društvima koja imaju odobrenja za rad u više od jedne države članice

U slučaju kad odobrenje za rad oduzima tijelo iz članka 167. stavka 2., to tijelo obavješćuje nadzorna tijela država članica gdje to društvo posluje, koja poduzimaju primjerene mjere.

Kad je razlog za oduzimanje odobrenja za rad neadekvatnost ukupnog stanja solventnosti utvrđenog u državama članicama koje su se suglasile sa zahtjevom iz članka 167., države članice koje su dale suglasnost također povlače njihova odobrenja za rad.

Članak 171.

Sporazumi s trećim zemljama

Zajednica se može, na temelju sporazuma sklopljenih na temelju Ugovora s jednom ili više trećih zemalja, suglasiti s primjenom odredbi koje se razlikuju od odredbi navedenih u ovom odjeljku da bi osigurala, pod uvjetima uzajamnosti, odgovarajuću zaštitu ugovaratelja osiguranja i osiguranih osoba u državama članicama.

Odjeljak 2.

Reosiguranje

Članak 172.

Istovjetnost

1. Komisija donosi provedbene mjere kojima se određuju kriteriji za procjenu istovjetnosti regulatornog sustava solventnosti treće zemlje koji se primjenjuje na djelatnost reosiguranja društva čije se sjedište nalazi u toj trećoj zemlji s onim propisanim u glavi I.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

2. Komisija može, u skladu s regulatornim postupkom iz članka 301. stavka 2. i uzimajući u obzir kriterije donesene u skladu sa stavkom 1., odlučiti je li regulatorni sustav solventnosti treće zemlje koji se primjenjuje na djelatnost reosiguranja društava čije se sjedište nalazi u toj trećoj zemlji istovjetan onom iz glave I.

Te se odluke redovito preispituju.

3. Kad se u skladu sa stavkom 2. smatra da je regulatorni sustav solventnosti treće zemlje istovrijedan onom koji je propisan u ovoj Direktivi, ugovori o reosiguranju sklopljeni s društvima čije se sjedište nalazi u toj trećoj zemlji se tretiraju na isti način kao ugovori o reosiguranju sklopljeni s društvima koja su dobila odobrenje u skladu s ovom Direktivom.

Članak 173.

Zabrana zalaganja imovine

Države članice za oblikovanje tehničkih pričuva ne smiju zadržati ili uvesti sustav s bruto pričuvama koji zahtijeva zalaganje imovine za pokriće nezarađenih premija i pričuva za neplaćene odštetne zahtjeve ako je reosiguratelj društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje koje se nalazi u državi čiji se regulatorni sustav solventnosti smatra istovjetnim onom koji je propisan u ovoj Direktivi u skladu s člankom 172.

Članak 174.

Načelo i uvjeti za obavljanje djelatnosti reosiguranja

Država članica neće na društvo za reosiguranje iz treće zemlje koje se počinje baviti ili se bavi djelatnošću reosiguranja na njezinom državnom području primjenjivati odredbe koje rezultiraju povoljnijim tretmanom od onoga koji je dan društvima za reosiguranje čije se sjedište nalazi u toj državi članici.

Članak 175.

Sporazumi s trećim zemljama

1. Komisija može Vijeću dostaviti prijedloge za pregovaranje o sporazumima s jednom ili više trećih zemalja o sredstvima za obavljanje nadzora nad:

(a) društvima za reosiguranje iz trećih zemalja koja djelatnost reosiguranja obavljaju u Zajednici;

(b) društvima za reosiguranje iz Zajednice koja djelatnost reosiguranja obavljaju na državnom području treće zemlje.

2. Sporazumima iz stavka 1. se posebno nastoji osigurati, pod uvjetima istovjetnosti bonitetnih propisa, učinkovit tržišni pristup društvima za reosiguranje na području svake ugovorne strane i omogućiti uzajamno priznavanje nadzornih pravila i praksi vezanih uz reosiguranje. Njima se također nastoji osigurati sljedeće:

(a) da nadzorna tijela država članica mogu dobiti informacije koje su potrebne za nadzor društava za reosiguranje čije se sjedište nalazi u Zajednici i koja obavljaju djelatnost na državnom području predmetnih trećih zemalja;

(b) da nadzorna tijela trećih zemalja mogu dobiti informacije koje su potrebne za nadzor društava za reosiguranje čije se sjedište nalazi na njihovom državnom području i koja obavljaju djelatnost u Zajednici.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 300. stavke 1. i 2. Ugovora, Zajednica uz pomoć Europskog odbora o osiguranju i strukovnoj mirovini ispituje ishod pregovora iz stavka 1. ovog članka i situacije koje su iz njih nastale.

POGLAVLJE X.

Društva kćeri društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja su uređena zakonodavstvom treće zemlje te stjecanje udjela od strane tih društava

Članak 176.

Informacije država članica Komisiji

Nadzorna tijela država članica obavješćuju Komisiju i nadzorna tijela drugih država članica o bilo kojem odobrenju danom izravnom ili neizravnom društvu kćeri čije jedno ili više matičnih društava uređuje zakonodavstvo treće zemlje.

Te informacije također sadrže navod o strukturi predmetne grupe.

Kad društvo uređeno zakonodavstvom treće zemlje stječe udjel u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje koje je dobilo odobrenje u Zajednici, a to društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje time postaje društvo kći društva iz te treće zemlje, nadzorna tijela matične države članice obavješćuju Komisiju i nadzorna tijela drugih država članica.

Članak 177.

Tretman društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz Zajednice u trećim zemljama

1. Države članice obavješćuju Komisiju o svim općim poteškoćama s kojima su se suočila njihova društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje prilikom osnivanja i poslovanja u trećoj zemlji ili obavljanja djelatnosti u trećoj zemlji.

2. Komisija periodično podnosi izvješće Vijeću u kojem ispituje tretman koji u trećim zemljama imaju društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja su dobila odobrenje u Zajednici, s obzirom na sljedeće:

(a) osnivanje društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koja su dobila odobrenje u Zajednici u trećim zemljama;

(b) stjecanje udjela u društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje iz trećih zemalja;

(c) obavljanje djelatnosti osiguranja odnosno reosiguranja od tako osnovanih društava;

(d) prekogranično obavljanje djelatnosti osiguranja odnosno reosiguranja iz Zajednice u trećim zemljama.

Komisija podnosi ta izvješća Vijeću zajedno sa svim primjerenim prijedlozima ili preporukama.

GLAVA II.

POSEBNE ODREDBE O OSIGURANJU I REOSIGURANJU

POGLAVLJE I.

Pravo koje se primjenjuje i uvjeti ugovora o izravnom osiguranju

Odjeljak 1.

Pravo koje se primjenjuje

Članak 178.

Pravo koje se primjenjuje

Svaka država članica na koju se ne primjenjuje Uredba (EZ) br. 593/2008 primjenjuje odredbe te Uredbe kako bi utvrdila koje je pravo koje se primjenjuje na ugovore o osiguranju koji su obuhvaćeni člankom 7. te Uredbe.

Odjeljak 2.

Obvezno osiguranje

Članak 179.

Odgovarajuće obveze

1. Društva za neživotno osiguranje mogu ponuditi i sklopiti ugovore o obveznom osiguranju pod uvjetima iz ovog članka.

2. Kad država članica nalaže obvezu sklapanja osiguranja, ugovor o osiguranju ne ispunjava tu obvezu ako nije usklađen s posebnim odredbama o tom osiguranju koje je propisala ta država članica.

3. Kad država članica nalaže obvezno osiguranje i kad se od društva za osiguranje zahtijeva da obavijesti nadzorna tijela o svakom prestanku pokrića osiguranja, takav se prestanak pokrića osiguranja može provesti u odnosu na oštećene treće strane samo u okolnostima koje je propisala ta država članica.

4. Svaka država članica priopćava Komisiji rizike za koje je, prema njezinom zakonodavstvu, osiguranje obvezno te navodi sljedeće:

(a) posebne pravne odredbe o tom osiguranju;

(b) informacije koje moraju biti navedene u potvrdi koju društvo za neživotno osiguranje mora izdati osiguranoj osobi ako ta država članica zahtijeva dokaz da je ispunjenja obveza sklapanja osiguranja.

Država članica može zahtijevati da informacije iz točke (b) prvog podstavka obuhvaćaju izjavu društva za osiguranje da je ugovor usklađen s posebnim odredbama o tom osiguranju.

Komisija objavljuje informacije iz točke (b) prvog podstavka u *Službenom listu Europske unije*.

Odjeljak 3.

Javni interes

Članak 180.

Javni interes

Ni država članica u kojoj se rizik nalazi niti država članica obveze neće sprečavati ugovaratelja osiguranja da sklopi ugovor s društvom za osiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s uvjetima iz članka 14. sve dok sklapanje takvog ugovora nije u suprotnosti s propisima koji štite javni interes u državi članici u kojoj se nalazi rizik ili državi članici obveze.

Odjeljak 4.

Uvjeti ugovora o osiguranju i cjenici premija

Članak 181.

Neživotno osiguranje

1. Države članice neće zahtijevati prethodnu suglasnost ili sustavno obavješćivanje o općim i posebnim uvjetima police osiguranja, cjenicima premija, ili o obrascima i drugim tiskanim dokumentima koje društvo za osiguranje namjerava koristiti u svojem poslovanju s ugovarateljima osiguranja.

Države članice mogu zahtijevati nesustavno obavješćivanje o uvjetima police osiguranja i druge dokumente samo u svrhu provjere usklađenosti s njezinim nacionalnim odredbama o ugovorima o osiguranju. Ti zahtjevi ne predstavljaju prethodni uvjet koji društvo za osiguranje mora ispuniti da bi moglo poslovati.

2. Država članica u kojoj je osiguranje obvezno može zahtijevati od društava za osiguranje da priopće njihovim nadzornim tijelima opće i posebne uvjete takvog osiguranja prije njihove primjene.

3. Država članica neće zadržati ili uvesti zahtjev u vezi s prethodnom obavijesti o ili suglasnošću s namjeravanim povećanjem premijskih stopa, osim u sklopu općih sustava nadzora cijena.

Članak 182.

Životno osiguranje

Države članice neće zahtijevati prethodnu suglasnost ili sustavno obavješćivanje o općim i posebnim uvjetima police osiguranja, cjenicima premija, tehničkim podlogama koje se posebno upotrebljavaju za izračunavanje cjenika premija i tehničkih pričuva, odnosno o obrascima i drugim dokumentima koje društvo za osiguranje namjerava upotrebljavati u svojem poslovanju s ugovarateljima osiguranja.

Međutim, matična država članica može, isključivo u svrhu provjere usklađenosti s nacionalnim odredbama o aktuarskim načelima, zahtijevati sustavno obavješćivanje o tehničkim podlogama koje se posebno upotrebljavaju za izračunavanje cjenika premija i tehničkih pričuva. Ti zahtjevi ne predstavljaju prethodni uvjet koji društvo za osiguranje mora ispuniti da bi moglo poslovati.

Odjeljak 5.

Informacije ugovarateljima osiguranja

Pododjeljak 1.

Neživotno osiguranje

Članak 183.

Opće informacije ugovarateljima osiguranja

1. Prije sklapanja ugovora o neživotnom osiguranju, društvo za neživotno osiguranje obavješćuje ugovaratelja osiguranja o sljedećem:

(a) mjerodavnom pravu primjenjivom na ugovor kad strane nemaju slobodu izbora;

(b) činjenici da strane mogu slobodno odabrati mjerodavno pravo i pravo koje osiguratelj predlaže da se odabere.

Ne dovodeći u pitanje pravo ugovaratelja osiguranja da pokrene pravni postupak, društvo za osiguranje također obavješćuje ugovaratelja osiguranja o mehanizmima rješavanja pritužbi ugovaratelja osiguranja u vezi s ugovorima uključujući i, prema potrebi, o postojanju tijela za pritužbe.

2. Obveze iz stavka 1. se primjenjuju samo kad je ugovaratelj osiguranja fizička osoba.

3. Detaljna pravila za provedbu stavaka 1. i 2. propisuje država članica u kojoj se rizik nalazi.

Članak 184.

Dodatne informacije u slučaju neživotnog osiguranja koje se nudi u skladu s pravom nastana ili slobodom pružanja usluga

1. Kad se neživotno osiguranje nudi u skladu s pravom nastana ili slobodom pružanja usluga, ugovaratelja osiguranja se, prije nego što preuzme bilo kakvu obvezu, obavješćuje o državi članici u kojoj se nalazi sjedište ili, prema potrebi, podružnica s kojom će ugovor biti sklopljen.

Svi dokumenti koji se izdaju ugovaratelju osiguranja sadrže informaciju iz prvog podstavka.

Uvedene obveze iz prvog i drugog podstavka se ne primjenjuju na velike rizike.

2. Ugovor ili bilo koji drugi dokument kojim se daje pokriće, zajedno s ponudom osiguranja, ako je ona obvezujuće za ugovaratelja osiguranja, sadržava adresu sjedišta ili, prema potrebi, podružnice društva za neživotno osiguranje koja daje pokriće.

Države članice mogu zahtijevati da ime i adresa predstavnika društva za neživotno osiguranje iz članka 148. stavka 2. točke (a) također budu navedeni u dokumentima iz prvog podstavka ovog stavka.

Pododjeljak 2.

Životno osiguranje

Članak 185.

Informacije za ugovaratelje osiguranja

1. Prije sklapanja ugovora o životnom osiguranju, ugovaratelju osiguranja se najmanje priopćavaju informacije iz stavaka 2. do 4.

2. Sljedeće se informacije priopćavaju o društvu za životno osiguranje:

(a) naziv društva i njegov pravni oblik;

(b) naziv države članice u kojoj se nalazi sjedište i, prema potrebi, podružnice koja sklapa ugovor;

(c) adresa sjedišta i, prema potrebi, podružnice koja sklapa ugovor;

(d) točna uputa na izvješće o solventnosti i financijskom stanju, kako je propisano u članku 51., čime se ugovaratelju osiguranja omogućava jednostavan pristup tim informacijama.

3. Sljedeće se informacije priopćavaju u vezi s obvezom:

(a) određivanje svake naknade i svake opcije;

(b) vrijeme trajanja ugovora;

(c) način raskidanja ugovora;

(d) način plaćanja premija i trajanje plaćanja;

(e) način izračunavanja i raspodjele bonusa;

(f) naznaka o otkupnim i uplaćenim vrijednostima i opseg u kojem su one zajamčene;

(g) informacije o premijama za svaku naknadu, kako osnovnim naknadama tako i dodatnim naknadama, prema potrebi;

(h) za police povezane s udjelima u investicijskim fondovima, određivanje udjela s kojima su naknade povezane;

(i) naznaka prirode imovine na kojoj se temelje police povezane s udjelima u investicijskim fondovima;

(j) sporazumi za primjenu razdoblja mirovanja;

(k) opće informacije o poreznim sustavima koji se primjenjuju na tu vrstu police;

(l) mehanizmi rješavanja pritužbi ugovaratelja osiguranja, ugovaratelja životnog osiguranja ili korisnika ugovora o osiguranju, uključujući, prema potrebi, tijela za pritužbe, ne dovodeći u pitanje pravo pokretanja pravnog postupka;

(m) pravo koje se primjenjuje na ugovor kad strane nemaju slobodu izbora, ili, kad strane imaju slobodu izbora, pravo koje osiguratelj predlaže za odabir.

4. Povrh toga, posebne informacije se dostavljaju kako bi se osiguralo da ugovaratelj osiguranja pravilno razumije rizike na kojima se temelji ugovor, a koje on preuzima.

5. Ugovaratelja osiguranja se tijekom vremena trajanja ugovora obavješćuje o bilo kakvim promjenama vezanim uz sljedeće informacije:

(a) uvjetima police osiguranja, kako općim tako i posebnim;

(b) nazivu društva za životno osiguranje, njegovom pravnom obliku ili adresi njegovog sjedišta i, prema potrebi, podružnice koja je sklopila ugovora;

(c) svim informacijama navedenim u točkama (d) do (j) stavka 3. u slučaju promjene uvjeta police osiguranja ili izmjene prava koje se primjenjuje na ugovor;

(d) jednom godišnje, o stanju bonusa.

Kad, u vezi s ponudom za sklapanje ili sklapanjem ugovora o životnom osiguranju, osiguratelj navede informacije o iznosu potencijalnih plaćanja iznad i izvan ugovoreno dogovorenih plaćanja, osiguratelj daje ugovaratelju osiguranja primjer izračuna pri čemu se moguće dospijeće plaćanja navodi primjenjujući osnovicu za izračun premija s tri različite kamatne stope. Ovo se ne primjenjuje na životno osiguranje za slučaj smrti i ugovore. Osiguratelj obavješćuje ugovaratelja osiguranja na jasan i sveobuhvatan način da je primjer izračuna samo model izračuna koji se temelji na fiktivnim pretpostavkama i da ugovaratelj osiguranja na temelju primjera izračuna ne ostvaruje nikakva ugovorna potraživanja.

U slučaju osiguranja sa sudjelovanjem u dobiti, osiguratelj obavješćuje ugovaratelja osiguranja jednom godišnje i u pisanom obliku o stanju odštetnih zahtjeva, uključujući sudjelovanje u dobiti. Nadalje, kad je ugovaratelj osiguranja naveo informacije o potencijalnom budućem razvoju sudjelovanja u dobiti, osiguratelj obavješćuje ugovaratelja osiguranja o razlici između stvarnog razvoja i početnih podataka.

6. Informacije iz stavaka 2. do 5. se navode na jasan i točan način, u pisanom obliku, na službenom jeziku države članice obveze.

Međutim, te informacije mogu biti i na drugom jeziku ako to ugovaratelj osiguranja zatraži i pravo države članice dopušta ili ako ugovaratelj osiguranja ima slobodu izbora prava koje se primjenjuje.

7. Država članica obveze može zahtijevati od društava za životno osiguranje da osim informacija iz stavaka 2. do 5. dostave dodatne informacije samo ako je to potrebno ugovaratelju osiguranja za ispravno razumijevanje bitnih elemenata obveze.

8. Detaljna pravila za provedbu stavaka 1. do 7. propisuje država članica obveze.

Članak 186.

Otkazno razdoblje

1. Države članice propisuju da ugovaratelji osiguranja koji sklope pojedinačne ugovore o životnom osiguranju mogu otkazati te ugovore u razdoblju od 14 do 30 dana od datuma zaprimanja obavijesti da je ugovor sklopljen.

Dostavljanje obavijesti o otkazu od strane ugovaratelja osiguranja ima za učinak oslobađanje ugovaratelja osiguranja od bilo kojih budućih obveza koje proizlaze iz ugovora.

Drugi pravni učinci i uvjeti za otkazivanje ugovora se utvrđuju prema pravu koje se primjenjuje na ugovore, posebno u pogledu sporazuma o obavješćivanju ugovaratelja osiguranja da je ugovor sklopljen.

2. Države članice mogu odabrati da odredbe stavka 1. neće primjenjivati u sljedećim slučajevima:

(a) kad je ugovor sklopljen na razdoblje od šest mjeseci ili manje;

(b) kad, zbog statusa ugovaratelja osiguranja ili okolnosti u kojima je ugovor sklopljen, ugovaratelju osiguranja nije potrebna posebna zašita.

Kad države članice koriste mogućnost navedenu u prvom podstavku, one će tu činjenicu navesti u svom pravu.

POGLAVLJE II.

Posebne odredbe o neživotnom osiguranju

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 187.

Uvjeti osiguranja

Opći i posebni uvjeti osiguranja ne obuhvaćaju bilo koje uvjete kojima se u pojedinačnom slučaju, namjeravaju ispuniti posebne okolnosti rizika koji će biti pokriven.

Članak 188.

Ukidanje monopola

Države članice osiguravaju ukidanje monopola u vezi s obavljanjem određenih vrsta poslova osiguranja koji su dodijeljeni institucijama osnovanim na njihovom državnom području i navedeni u članku 8.

Članak 189.

Sudjelovanje u nacionalnim jamstvenim programima

Države članice domaćini mogu zahtijevati od društava za neživotno osiguranje da se uključe i da sudjeluju, pod istim uvjetima kao i društva za neživotno osiguranje koja su dobila odobrenje za rad na njihovom državnom području, u bilo kojem programu koji je uspostavljen s ciljem jamčenja isplate odštetnih zahtjeva osiguranim osobama ili oštećenim trećim stranama.

Odjeljak 2.

Suosiguranje na razini Zajednice

Članak 190.

Poslovi suosiguranja na razini Zajednice

1. Ovaj se odjeljak primjenjuje na poslove suosiguranja na razini Zajednice o jednom ili više rizika razvrstanih u vrste osiguranja 3 do 6 u dijelu A Priloga I. i koji ispunjavaju sljedeće uvjete:

(a) rizik je veliki rizik;

(b) dva ili više društava za osiguranje pokriva rizik u okviru jednoga jedinog ugovora uz plaćanje ukupne premije za isto razdoblje (suosiguratelj), svaki za svoj dio, pri čemu je jedan od njih vodeće društvo za osiguranje;

(c) rizik se nalazi u Zajednici;

(d) u svrhu pokrića rizika, vodeće društvo za osiguranje se tretira kao da je društvo za osiguranje koje pokriva ukupni rizik;

(e) barem jedan od suosiguratelja upisan je u ugovoru preko sjedišta odnosno podružnice osnovane u državi članici koja nije država vodećeg društva za osiguranje;

(f) vodeće društvo za osiguranje u cijelosti preuzima vodeću ulogu u postupku suosiguranja i određuje uvjete osiguranja i premiju.

2. Članci 147. do 152. se primjenjuju samo na vodeće društvo za osiguranje.

3. Poslovi suosiguranja koji ne ispunjavaju uvjete iz stavka 1. podliježu odredbama ove Direktive, osim odredbi iz ovog odjeljka.

Članak 191.

Sudjelovanje u suosiguranju na razini Zajednice

Pravo društava za osiguranje da sudjeluju u suosiguranju na razini Zajednice ne podliježe bilo kojim drugim odredbama osim odredbi ovog odjeljka.

Članak 192.

Tehničke pričuve

Iznos tehničkih pričuva utvrđuju različiti suosiguratelji u skladu s pravilima utvrđenim u njihovoj matičnoj državi članici ili, ako takva pravila ne postoje, u skladu s uobičajenim postupcima u toj državi.

Međutim, tehničke pričuve su najmanje jednake onima koje je utvrdio vodeći osiguratelj u skladu s propisima njegove matične države članice.

Članak 193.

Statistički podaci

Matične države članice osiguravaju da suosiguratelji vode statističke podatke koji pokazuju opseg poslova suosiguranja na razini Zajednice u kojima sudjeluju oni i predmetne države članice.

Članak 194.

Tretman ugovora o suosiguranju u postupku likvidacije

U slučaju likvidacije društva za osiguranje, obveze koje proizlaze iz sudjelovanja u ugovorima o suosiguranju na razini Zajednice se ispunjavaju na isti način kao one koje proizlaze iz ostalih ugovora o osiguranju tog društva te se pri tome ne pravi razlika između državljanstva osiguranika i korisnika osiguranja.

Članak 195.

Razmjena informacija između nadzornih tijela

U svrhu provedbe ovog odjeljka, nadzorna tijela država članica, u okviru suradnje iz glave I. poglavlja IV. odjeljka 5., dostavljaju jedna drugoj sve potrebne informacije.

Članak 196.

Suradnja u provedbi

Komisija i nadzorna tijela država članica blisko surađuju u svrhu ispitivanja svih poteškoća koje mogu nastati prilikom provedbe ovog odjeljka.

One tijekom te suradnje posebno ispituju sve prakse koje mogu ukazivati da vodeće društvo za osiguranje ne preuzima vodeću ulogu u postupku suosiguranja odnosno da rizici sasvim jasno ne zahtijevaju sudjelovanje dva ili više osiguratelja za njihovo pokriće.

Odjeljak 3.

Osiguranje pomoći (asistencija)

Članak 197.

Djelatnosti slične djelatnostima pružanja pomoći turistima

Države članice mogu propisati da se u vezi s pružanjem pomoći osobama koje zapadnu u poteškoće u okolnostima koje su drukčije od onih iz članka 2. stavka 2. primjenjuje ova Direktiva.

Kad država članica donese takvu odredbu, tretirat će takvu djelatnost kao djelatnost razvrstanu u vrstu osiguranja 18 u dijelu A Priloga I.

Drugi stavak niti na koji način ne utječe na mogućnosti razvrstavanja propisane u Prilogu I. za djelatnosti koje se očigledno ubrajaju u druge vrste osiguranja.

Odjeljak 4.

Osiguranje troškova pravne zaštite

Članak 198.

Područje primjene ovog odjeljka

1. Ovaj se odjeljak primjenjuje na osiguranje troškova pravne zaštite iz vrste osiguranja 17 u dijelu A Priloga I. pri čemu se društvo za osiguranje obvezuje da će, na temelju uplate premije, snositi troškove pravne zaštite i pružiti druge usluge izravno povezane s pokrićem osiguranja, a posebno u pogledu sljedećega:

(a) osiguranja naknade gubitka, štete ili ozljede koje je pretrpjela osigurana osoba, izvansudskom nagodbom ili putem građanskopravnog ili kaznenog postupka;

(b) obrane ili zastupanja osigurane osobe u građanskopravnim, kaznenim, upravnim ili drugim postupcima ili s obzirom na bilo koje potraživanje od te osobe.

2. Ovaj se odjeljak ne primjenjuje na niti jedno od sljedećeg:

(a) osiguranje troškova pravne zaštite kad se takvo osiguranje odnosi na sporove ili rizike koji proizlaze iz, ili su povezani s, uporabom pomorskih plovila;

(b) djelatnost društva za osiguranje koje osigurava pokriće građanskopravne odgovornosti u svrhu obrane ili zastupanja osigurane osobe u bilo kojoj istrazi ili postupku kad se takva djelatnost istodobno obavlja za vlastiti interes tog društva za osiguranje u skladu s takvim pokrićem;

(c) kad država članica tako odluči, djelatnost osiguranja troškova pravne zaštite može pružati osiguratelj koji sklapa osiguranje pomoći (asistenciju) koja ispunjava sljedeće uvjete:

i. djelatnost se obavlja u državi članici koja nije država u kojoj je uobičajeno boravište osigurane osobe;

ii. djelatnost predstavlja dio ugovora koji pokriva samo pomoć pruženu osobama koje zapadnu u poteškoće prilikom putovanja, kad su izvan svojeg doma ili boravišta.

U smislu točke (c) prvog podstavka, u ugovoru se jasno navodi da je predmetno pokriće ograničeno na okolnosti navedene u toj točki *i* da je ono dodatno u odnosu na osiguranje pomoći (asistenciju).

Članak 199.

Odvojeni ugovori

Za pokriće osiguranja troškova pravne zaštite sklapa se poseban ugovor u odnosu na onaj sklopljen za ostale vrste osiguranja ili se ono uređuje u posebnom odjeljku jedne police u kojoj se pobliže određuju priroda pokrića osiguranja troškova pravne zaštite i, ako država članica tako zatraži, iznos odgovarajuće premije.

Članak 200.

Upravljanje odštetnim zahtjevima

1. Matična država članica osigurava da društvo za osiguranje donese, u skladu s mogućnošću koju je odabrala država članica, ili po vlastitom izboru, kad je država članica s tim suglasna, barem jednu od metoda za upravljanje odštetnim zahtjevima iz stavaka 2., 3. i 4.

Odabirom bilo kojeg rješenja, interesi osoba koje imaju pokriće troškova pravne zaštite smatraju se zaštićenim na istovjetan način u skladu s ovim odjeljkom.

2. Društva za osiguranje osiguravaju da niti jedan član osoblja kojemu je povjereno upravljanje odštetnim zahtjevima vezanim uz troškove pravne zaštite ili davanje pravnih savjeta u vezi s tim zahtjevima istodobno ne obavlja sličnu djelatnost u drugom društvu za osiguranje koje je financijski, poslovno ili upravnom smislu povezano s prvim društvom za osiguranje i obavlja jednu ili više drugih vrsta osiguranja navedenih u Prilogu I.

Složena društva za osiguranje osiguravaju da niti jedan zaposlenik kojemu je povjereno upravljanje odštetnim zahtjevima vezanim uz troškove pravne zaštite ili davanje pravnih savjeta u vezi s tim zahtjevima istodobno ne obavlja sličnu djelatnost za drugu vrstu osiguranja koju društvo obavlja.

3. Društvo za osiguranje povjerava upravljanje odštetnim zahtjevima vezanim uz osiguranje troškova pravne zaštite društvu s posebnom pravnom osobnošću. To se društvo navodi u posebnom ugovoru ili posebnom odjeljku iz članka 199.

Kad je društvo sa zasebnom pravnom osobnošću povezano s društvom za osiguranje koje obavlja jednu ili više vrsta osiguranja iz dijela A Priloga I., zaposlenici društva s posebnom pravnom osobnošću kojima je povjereno upravljanje odštetnim zahtjevima ili davanje pravnih savjeta povezanih s takvim upravljanjem istodobno ne obavljaju istu ili sličnu djelatnost u drugom društvu za osiguranje. Države članice mogu uvesti iste zahtjeve za članove upravnih, upravljačkih i nadzornih organa.

4. U ugovoru se propisuje da osigurane osobe mogu dati upute odvjetniku po njihovom izboru ili, u mjeri u kojoj to nacionalno zakonodavstvo dopušta, bilo kojoj drugoj primjereno kvalificiranoj osobi, od trenutka kad te osigurane osobe budu uputile zahtjeve za naknadom štete u skladu s tim ugovorom.

Članak 201.

Sloboda izbora odvjetnika

1. U svim ugovorima o osiguranju troškova pravne zaštite se izričito navodi sljedeće:

(a) da kad je odvjetnik ili druga primjereno kvalificirana osoba u skladu s nacionalnim zakonodavstvom potrebna braniti, zastupati ili služiti interesima osigurane osobe u bilo kojoj istrazi ili postupku, da je osigurana osoba slobodna odabrati takvog odvjetnika ili drugu osobu;

(b) da su osigurane osobe slobodne odabrati odvjetnika ili, ako tome daju prednost i u mjeri u kojoj im nacionalno zakonodavstvo to dopušta, bilo koju drugu primjereno kvalificiranu osobu da služi njihovim interesima kadgod dođe do sukoba interesa.

2. U smislu ovog odjeljka, pojam „odvjetnik” znači bilo koja osoba ovlaštenu da obavlja svoju profesiju u skladu s jednom od vrsta propisanih u Direktivi Vijeća 77/249/EEZ od 22. ožujka 1977. o učinkovitom ostvarivanju slobode pružanja odvjetničkih usluga [1].

[1] SL L 78, 26.3.1977., str. 17.

Članak 202.

Izuzeća od slobode izbora odvjetnika

1. Države članice mogu propisati izuzeća od članka 201. stavka 1. za osiguranje troškova pravne zaštite ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) osiguranje je ograničeno na slučajeve koji proizlaze iz uporabe cestovnih vozila na državnom području predmetne države članice;

(b) osiguranje je povezano s ugovorom o pružanju pomoći u slučaju nezgode ili kvara koji se odnosi na cestovno vozilo;

(c) ni društvo za osiguranje koje sklapa osiguranje troškova pravne zaštite niti osiguratelj koji sklapa osiguranje pomoći ne obavljaju bilo koju vrstu osiguranja od odgovornosti;

(d) mjere se poduzimaju tako da se pravno savjetovanje i zastupanje svake strane u sporu obavlja putem potpuno neovisnih odvjetnika kad su te strane osigurane za troškove pravne zaštite od strane istog društva za osiguranje.

2. Izuzeće odobreno u skladu sa stavkom 1. ne utječe na primjenu članka 200.

Članak 203.

Arbitraža

Države članice, za potrebe rješavanja bilo kojeg spora između društva za osiguranje koje sklapa osiguranje troškova pravne zaštite i osigurana osoba i ne umanjujući bilo koje pravo obraćanja sudskom tijelu koje može biti propisano nacionalnim zakonodavstvom, osiguravaju arbitražu ili druge postupke koji nude usporedivo osiguranje objektivnosti.

Ugovor o osiguranju propisuje da osigurana osoba ima pravo posezanja za takvim postupcima.

Članak 204.

Sukob interesa

Kadgod dođe do sukoba interesa ili postoji neslaganje oko rješavanja spora, osiguratelj koji sklapa osiguranje troškova pravne zaštite ili, prema potrebi, ured za namiru odštetnih zahtjeva obavješćuju osigurane osobe o pravu iz članka 201. stavka 1. i o mogućnosti posezanja za postupkom iz članka 203.

Članak 205.

Ukidanje specijalizacije osiguranja troškova pravne zaštite

Države članice ukidaju sve odredbe koje zabranjuju društvu za osiguranje da na njihovom državnom području istodobno obavljaju osiguranje troškova pravne zaštite i ostale vrste osiguranja.

Odjeljak 5.

Zdravstveno osiguranje

Članak 206.

Zdravstveno osiguranje kao zamjena za socijalnu sigurnost

1. Države članice u kojima ugovori koji pokrivaju rizike iz vrsta osiguranja 2 u dijelu A Priloga I. mogu služiti kao djelomična ili potpuna zamjena za zdravstveno osiguranje propisano obveznim sustavom socijalne sigurnosti mogu zahtijevati da:

(a) ti ugovori budu u skladu s posebnim zakonskim odredbama koje su donijele te države članice kako bi zaštitile opće dobro u toj vrsti osiguranja;

(b) se opći i posebni uvjeti tog osiguranja priopće nadzornim tijelima te države članice prije primjene.

2. Države članice mogu zahtijevati da sustav zdravstvenog osiguranja iz stavka 1. bude vođen na tehničkoj podlozi sličnoj onoj za životno osiguranje kad su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) premije koje se uplaćuju se izračunavaju na temelju tablica bolesti i drugih statističkih podataka relevantnih za državu članicu u kojoj se nalazi rizik u skladu s matematičkim metodama koje se upotrebljavaju u osiguranju;

(b) pričuve se oblikuju tijekom starenja;

(c) osiguratelj može otkazati ugovor samo unutar točno određenog razdoblja koji je utvrdila država članica u kojoj se nalazi rizik;

(d) ugovorom je predviđeno da se premije mogu povećati ili plaćanja smanjiti, čak i za postojeće ugovore;

(e) ugovorom je predviđeno da ugovaratelj osiguranja može zamijeniti svoj postojeći ugovor novim ugovorom koji je u skladu sa stavkom 1., koji nudi isto društvo za osiguranje ili ista podružnica i vodeći računa o stečenim pravima.

U slučaju iz točke (e) prvog podstavka, u obzir se uzimaju pričuve koje se oblikuju tijekom starenja, a novi liječnički pregled može biti zahtijevan samo kod povećanja osiguranja.

Nadzorna tijela predmetne države članice objavljuju tablice bolesti i druge relevantne statističke podatke iz točke (a) prvog podstavaka i prosljeđuju ih nadzornim tijelima matične države članice.

Premije moraju biti dostatne, na razumnim aktuarskim pretpostavkama, da bi društva za osiguranje mogla ispuniti sve obveze vodeći računa o svim aspektima svoje financijske situacije. Matična država članica zahtijeva da tehnička podloga za izračun premija bude priopćena njezinim nadzornim tijelima prije nego što proizvod bude pušten u optjecaj.

Treći i četvrti podstavak se također primjenjuju kad su postojeći ugovori izmijenjeni.

Odjeljak 6.

Osiguranje od nezgoda na radu

Članak 207.

Obvezno osiguranje od nezgoda na radu

Države članice mogu zahtijevati da bilo koje društvo za osiguranje koje na vlastiti rizik nudi obvezno osiguranje od nezgoda na radu na njihovom državnom području ispunjava posebne odredbe njihovih nacionalnih zakonodavstava o takvom osiguranju, osim kad je riječ o odredbama o financijskom nadzoru, koje su isključiva odgovornost matične države članice.

POGLAVLJE III.

Posebne odredbe o životnom osiguranju

Članak 208.

Zabrana obveze ustupanja dijela poslova osiguranja

Države članice ne zahtijevaju od društava za životno osiguranje da ustupaju dio poslova osiguranja navedenih u članku 2. stavku 3. organizaciji ili organizacijama koje određuje njihovo nacionalno zakonodavstvo.

Članak 209.

Premije za nove poslove

Premije za nove poslove moraju biti dostatne, na razumnim aktuarskim pretpostavkama, kako bi omogućile društvima za životno osiguranje da ispunjavaju sve obveze i, posebno, da oblikuju odgovarajuće tehničke pričuve.

U tu svrhu, svi aspekti financijske situacije društva za životno osiguranje mogu biti uzeti u obzir, pri čemu se priljev od sredstava koja nisu premije ili premijski prihod ne uzimaju u obzir sustavno i stalno na način koji može dugoročno ugroziti solventnost predmetnog društva.

POGLAVLJE IV.

Posebna pravila o reosiguranju

Članak 210.

Reosiguranje ograničenog rizika

1. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja sklope ugovore o osiguranju ograničenog rizika ili obavljaju djelatnost osiguranja ograničenog rizika mogu pravilno utvrđivati, mjeriti, pratiti, upravljati, nadzirati i izvješćivati o rizicima koji proizlaze iz tih ugovora ili djelatnosti.

2. Kako bi osigurala da usklađen pristup bude donesen s obzirom na djelatnosti reosiguranja ograničenog rizika, Komisija može donijeti provedbene mjere kojima se određuju odredbe stavka 1. vezane uz praćenje, upravljanje i nadzor rizika koji proizlaze iz djelatnosti reosiguranja ograničenog rizika.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni, između ostalog, njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

3. U smislu stavaka 1. i 2., reosiguranje ograničenog rizika znači reosiguranje u okviru kojega izričita najveća moguća šteta, izražena kao najveći preneseni gospodarski rizik koji proizlazi iz prijenosa značajnog osigurateljnog rizika i vremenskog rizika, prelazi premiju tijekom trajanja ugovora za ograničen, ali značajan iznos, i ima barem jednu od sljedeće dvije značajke:

(a) izričito i značajno razmatranje vremenske vrijednosti novca,

(b) ugovorne odredbe kojima se omogućava izjednačavanje gospodarskih rezultata između ugovornih strana tijekom vremena kako bi se postigao ciljani prijenos rizika.

Članak 211.

Subjekt posebne namjene

1. Države članice dopuštaju osnivanje subjekata posebne namjene na njihovom državnom području, ako su ti subjekti dobili prethodnu suglasnost nadzornih tijela.

2. Kako bi osigurala usklađen pristup s obzirom na subjekte posebne namjene, Komisija donosi provedbene mjere kojima propisuje sljedeće:

(a) područje primjene odobrenja;

(b) obvezne uvjete koji se uključuju u sve ugovore koji se izdaju;

(c) zahtjeve u vezi poslovnog ugleda i iskustva, kako su navedeni u članku 42. za osobe koje upravljaju subjektom posebne namjene;

(d) zahtjeve u vezi poslovnog ugleda i iskustva za dioničare ili članove koji imaju kvalificirani udjel u subjektu posebne namjene;

(e) dobre upravne i računovodstvene postupke, primjerene mehanizme unutarnje kontrole i zahtjeve za upravljanje rizikom;

(f) zahtjeve vezane uz računovodstvene, bonitetne i statističke informacije;

(g) zahtjeve vezane uz solventnost.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni, između ostalog, njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

3. Subjekti posebne namjene koji su dobili odobrenja za rad prije 31. listopada 2012. podliježu zakonodavstvu države članice koja je izdala odobrenje za rad subjektu posebne namjene. Međutim, svaka nova djelatnost koju subjekt posebne namjene počne obavljati nakon ovog datuma podlijegat će odredbama stavaka 1. i 2.

GLAVA III.

NADZOR DRUŠTAVA ZA OSIGURANJE I DRUŠTAVA ZA REOSIGURANJE U GRUPI

POGLAVLJE I.

Nadzor grupe: definicije, slučajevi primjene, područje primjene i razine

Odjeljak 1.

Definicije

Članak 212.

Definicije

1. Za potrebe ove glave, primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) „sudjelujuće društvo” znači društvo koje je matično društvo ili drugo društvo koje sudjeluje ili društvo koje je povezano s drugim društvom na način koji je određen u članku 12. stavku 1. Direktive 83/349/EEZ;

(b) „povezano društvo” znači društvo kći ili drugo društvo u kojem se sudjeluje ili društvo povezano s drugim društvom na način koji je određen u članku 12. stavku 1. Direktive 83/349/EEZ;

(c) „grupa” znači grupa društava koja:

i. se sastoji od sudjelujućeg društva, njegovih društava kćeri i subjekata u kojima sudjelujuće društvo ili njegova društva kćeri sudjeluju kao i od društva međusobno povezanih putem odnosa navedenog u članku 12. stavku 1. Direktive 83/349/EEZ; ili

ii. se temelji na ugovornom ili nekom drugom uspostavljanju, snažnih i održivih financijskih veza između tih društva i koja može obuhvaćati udruženja za uzajamno osiguranje ili udruženja koja djeluju po načelu uzajamnosti, pod uvjetom da:

— jedno od tih društava učinkovito ostvaruje, putem centralizirane koordinacije, dominantan utjecaj na odluke, uključujući financijske odluke, drugih društava koja su dio grupe; i

— uspostavljanje i raskidanje takvih veza u svrhu ove glave podliježe prethodnoj suglasnosti nadzornika grupe,

kad društvo provodi centraliziranu koordinaciju ono se smatra matičnim društvom, a ostala društva se smatraju društvima kćerima;

(d) „nadzornik grupe” znači nadzorno tijelo nadležno za nadzor grupe, utvrđen u skladu s člankom 247.;

(e) „kolegij nadzornika” znači stalna ali fleksibilna strukturu za suradnju i koordinaciju između nadzornih tijela predmetnih država članica;

(f) „osiguranjeljni holding” znači matično društvo koje nije mješoviti financijski holding u smislu Direktive 2002/87/EZ i čija je glavna djelatnost stjecanje i sudjelovanje u društvima kćerima kad su takva društva kćeri isključivo ili pretežito društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, ili društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje, pri čemu je barem jedno od tih društava kćeri društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje.

(g) „mješoviti osiguranjeljni holding” znači matično društvo, osim društva za osiguranje, društva za osiguranje iz treće zemlje, društva za reosiguranje, društva za reosiguranje iz treće zemlje, osiguranjeljnog holdinga ili mješovitog osiguranjeljnog holdinga u smislu Direktive 2002/87/EZ, čija društva kćeri obuhvaćaju barem jedno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje.

2. Za potrebe ove glave, nadzorna tijela također smatraju matičnim društvom bilo koje društvo koje, prema mišljenju nadzornih tijela, učinkovito ostvaruje dominantan utjecaj nad drugim društvom.

Ona također smatraju društvom kćeri bilo koje društvo na koje, prema mišljenju nadzornih tijela, matično društvo učinkovito ostvaruje dominantan utjecaj.

Ona također smatraju sudjelovanjem izravni ili neizravni udjel u glasačkim pravima ili kapitalu društva na koje se, prema mišljenju nadzornih tijela, učinkovito ostvaruje značajan utjecaj.

Odjeljak 2.

Slučajevi i područje primjene

Članak 213.

Slučajevi primjene nadzora grupe

1. Države članice osiguravaju da se društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja su dio grupe nadziru na grupnoj osnovi u skladu s ovom glavom.

Odredbe ove Direktive koje propisuju pravila za nadzor pojedinačnih društava za osiguranje i društava za reosiguranje nastavljaju se primjenjivati na takva društva, osim kad je drukčije propisano u ovoj glavi.

2. Države članice osiguravaju da se nadzor na grupnoj osnovi primjenjuje kako slijedi:

(a) na društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja su sudjelujuća društva u barem jednom društvu za osiguranje, društvu za reosiguranje, društvu za osiguranje iz treće zemlje odnosno društvu za reosiguranje iz treće zemlje, u skladu s odredbama članaka 218. do 258.;

(b) na društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje čije je matično društvo osigurateljni holding čije se sjedište nalazi u Zajednici, u skladu s odredbama članaka 218. do 258.;

(c) na društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje čije je matično društvo osigurateljni holding čije se sjedište nalazi izvan Zajednice ili društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje, u skladu s odredbama članaka 260. do 263.;

(d) na društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje čije je matično društvo mješoviti osigurateljni holding, u skladu s člankom 265.

3. U slučajevima iz stavka 2. točaka (a) do (b), kad je sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili osigurateljni holding čije se sjedište nalazi u Zajednici povezano društvo reguliranog subjekta ili mješoviti osigurateljni holding koji podliježe dodatnom nadzoru u skladu s člankom 5. stavkom 2. Direktive 2002/87/EZ, nadzornik grupe može, nakon savjetovanja s drugim predmetnim nadzornim tijelima, odlučiti da neće na razini tog sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili tog osigurateljnog holdinga obavljati nadzor koncentracije rizika iz članka 244. ove Direktive, nadzor unutargrupnih transakcija iz članka 245. ove Direktive ili oboje.

Članak 214.

Opseg nadzora grupe

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 257., kad je riječ o osigurateljnim holdinzima, provođenje nadzora grupe u skladu s člankom 213. ne znači da su nadzorna tijela obvezna imati nadzornu ulogu u odnosu na pojedinačno društvo za osiguranje iz treće zemlje, društvo za reosiguranje iz treće zemlje, osigurateljni holding ili mješoviti osigurateljni holding.

2. Nadzornik grupe može od slučaja do slučaja odlučivati o neuključivanju društva u nadzor grupe iz članka 213.:

(a) kad se društvo nalazi u trećoj zemlji gdje postoje pravne zapreke za prijenos potrebnih informacija, ne dovodeći u pitanje odredbe članka 229.;

(b) kad je društvo koje bi trebalo biti uključeno od zanemarivog interesa s obzirom na ciljeve nadzora grupe; ili

(c) kad bi uključivanje društva bilo neprimjereno ili zbunjujuće s obzirom na ciljeve nadzora grupe.

Međutim, kad nekoliko pojedinačnih društava iz iste grupe može biti isključeno u skladu s točkom (b) prvog podstavka, ona ipak moraju biti uključena kad zajednički nisu od zanemarivog interesa.

Kad je nadzornik grupe mišljenja da društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ne bi trebalo biti uključeno u nadzor grupe u skladu s točkama (b) ili (c) prvog podstavka, on će zatražiti savjet od drugih predmetnih nadzornih tijela prije nego što donese odluku.

Kad nadzornik grupe ne uključi društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje u nadzor grupe u skladu s točkama (b) ili (c) prvog podstavka, nadzorna tijela država članica u kojoj se to društvo nalazi mogu zatražiti od društva koje je na čelu grupe bilo koje informacije koje mogu olakšati nadzor predmetnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

Odjeljak 3.

Razine

Članak 215.

Krajnje matično društvo na razini Zajednice

1. Kad je sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili osigurateljni holding iz članka 213. stavka 2. točaka (a) i (b) društvo kći drugog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili drugog osigurateljnog holdinga čije se sjedište nalazi u Zajednici, odredbe članaka 218. do 258. se primjenjuju samo na razini krajnjeg matičnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili osigurateljnog holdinga čije se sjedište nalazi u Zajednici.

2. Kad je krajnje matično društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili osigurateljni holding čije se sjedište nalazi u Zajednici, iz stavka 1., društvo kći društva koje podliježe dodatnom nadzoru u skladu s člankom 5. stavkom 2. Direktive 2002/87/EZ, nadzornik grupe može, nakon savjetovanja s drugim predmetnim nadzornim tijelima odlučiti da na razini tog krajnjeg matičnog društva neće obavljati nadzor koncentracije rizika iz članka 244., nadzor unutargrupnih transakcija iz članka 245. ili oboje.

Članak 216.

Krajnje matično društvo na nacionalnoj razini

1. Kad sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili osigurateljni holding čije se sjedište nalazi u Zajednici, iz članka 213. stavka 2. točaka (a) i (b), nema sjedište u istoj državi članici kao krajnje matično društvo na razini Zajednice iz članka 215., države članice mogu dopustiti svojim nadzornim tijelima da odluče, nakon savjetovanja s nadzornikom grupe i tim krajnjim matičnim društvom na razini Zajednice, da će na nacionalnoj razini obavljati nadzor grupe krajnjeg matičnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili osigurateljnog holdinga.

U tom slučaju, nadzorno tijelo objašnjava svoju odluku nadzorniku grupe i krajnjem matičnom društvu na razini Zajednice.

Članci 218. do 258. se primjenjuju *mutatis mutandis*, podložno odredbama stavaka 2. do 6.

2. Nadzorno tijelo može ograničiti nadzor grupe krajnjeg matičnog društva na nacionalnoj razini na jedan ili više odjeljaka poglavlja II.

3. Kad nadzorno tijelo odluči primjenjivati poglavlje II. odjeljak 1. na krajnje matično društvo na nacionalnoj razini, metoda koju je nadzornik grupe odabrao u skladu s člankom 220. u odnosu na krajnje matično društvo na razini Zajednice iz članka 215. smatra se konačnom i nadzorno tijelo predmetne države članice je mora primijeniti.

4. Kad nadzorno tijelo odluči primjenjivati poglavlje II. odjeljak 1. na krajnje matično društvo na nacionalnoj razini, i kad je krajnje matično društvo na razini Zajednice iz članka 215. dobilo, u skladu s člankom 231. ili člankom 233. stavkom 5., dopuštenje da izračunava potrebni solventni kapital grupe, kao i potrebni solventni kapital društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje u grupi, na temelju unutarnjeg modela, tu se odluku smatra konačnom i nadzorno tijelo predmetne države članice je mora primijeniti.

U takvoj situaciji, kad nadzorno tijelo smatra da profil rizičnosti krajnjeg matičnog društva na nacionalnoj razini znatno odstupa od unutarnjeg modela odobrenog na razini Zajednice, i sve dok to društvo primjereno ne otkloni primjedbe nadzornog tijela, to nadzorno tijelo može odlučiti uvesti kapitalni dodatak na potrebni solventni kapital grupe tom društvu zbog primjene takvog modela ili, u iznimnim okolnostima kad se takav kapitalni dodatak ne bi pokazao primjerenim, zahtijevati od tog društva da izračunava potrebni solventni kapital grupe na temelju standardne formule.

Nadzorno tijelo objašnjava takvu odluku društvu i nadzorniku grupe.

5. Kad nadzorno tijelo odluči primjenjivati poglavlje II. odjeljak 1. na krajnje matično društvo na nacionalnoj razini, tom društvu neće biti dopušteno da podnese, u skladu s člancima 236. ili 243., zahtjev za dopuštenje da na bilo koje od svojih društava kćeri primjenjuje odredbe članaka 238. i 239.

6. Kad države članice dopuste svojim nadzornim tijelima da donosu odluku iz stavka 1., one će osigurati da niti jedna od takvih odluka ne može biti donesena ili primjenjivana kad je krajnje matično društvo na nacionalnoj razini društvo kći krajnjeg matičnog društva na razini Zajednice iz članka 215. ili kad je potonje u skladu s odredbama članaka 237. ili 243. dobilo dopuštenje da na to društvo kći primjenjuju odredbe članaka 238. i 239.

7. Komisija može donijeti provedbene mjere kojima se određuju okolnosti u skladu s kojima se može donijeti odluka iz stavka 1.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Članak 217.

Matično društvo koje pokriva nekoliko država članica

1. Kad države članice dopuštaju svojim nadzornim tijelima da donesu odluke iz članka 216., one će im također dopustiti da donesu odluku o sklapanju sporazuma s nadzornim tijelima u drugim državama članicama kad na nacionalnoj razini postoji drugo povezano krajnje matično društvo, s ciljem provođenja nadzora grupe na razini podgrupe koja pokriva nekoliko država članica.

Kad predmetna nadzorna tijela sklope sporazum iz prvog podstavka, nadzor grupe se ne obavlja na razini bilo kojeg krajnjeg matičnog društva iz članka 216. koje postoji u državama članicama koje nisu država članica u kojoj se nalazi podgrupa iz prvog podstavka ovog stavka.

2. Odredbe članka 216. stavaka od 2. do 6. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

3. Komisija može donijeti provedbene mjere kojima se određuju okolnosti u skladu s kojima se može donijeti odluka iz stavka 1.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

POGLAVLJE II.

Financijski položaj

Odjeljak 1.

Solventnost grupe

Pododjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 218.

Nadzor solventnosti grupe

1. Nadzor solventnosti grupe se obavlja u skladu s odredbama stavaka 2. i 3. ovog članka, člankom 246. i poglavljem III.

2. U slučaju iz članka 213. stavka 2. točke (a), države članice zahtijevaju od sudjelujućih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje da osiguraju da su prihvatljiva vlastita sredstva dostupna u grupi te da su uvijek barem jednaka potrebnom solventnom kapitalu grupe izračunanom u skladu s pododjeljcima 2., 3. i 4.

3. U slučaju iz članka 213. stavka 2. točke (b), države članice zahtijevaju od društava za osiguranje i društava za reosiguranje u grupi da osiguraju da su prihvatljiva vlastita sredstva dostupna u grupi te da su uvijek barem jednaka potrebnom solventnom kapitalu grupe izračunanom u skladu s pododjeljkom 5.

4. Zahtjevi iz stavaka 2. i 3. podliježu nadzornom pregledu od strane nadzornika grupe u skladu s poglavljem III. Članak 136. i članak 138. stavci 1. i 4. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

5. Čim sudjelujuće društvo primijeti i obavijesti nadzornika grupe da potrebni solventni kapital grupe nije više postignut ili da postoji rizik njegovog nepostizanja u sljedeća tri mjeseca, nadzornik grupe obavješćuje druga nadzorna tijela unutar kolegija nadzornika koji analizira stanje u grupi.

Članak 219.

Učestalost izračunavanja

1. Nadzornik grupe osigurava da se izračuni iz članka 218. stavaka 2. i 3. obavljaju barem jednom godišnje, bilo od strane sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili od strane osigurateljnog holdinga.

Podatke koji su relevantni za rezultate tog izračuna nadzorniku grupe dostavlja sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili, kad se na čelu grupe nalazi društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili društvo u grupi koje odredi nadzornik grupe nakon savjetovanja s drugim predmetnim nadzornim tijelima i samom grupom.

2. Društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje i osigurateljni holding kontinuirano prate potrebni solventni kapital grupe. Kad profil rizičnosti grupe značajno odstupa od pretpostavki na kojima se temelji posljednji priopćeni potrebni solventni kapital grupe, potrebni solventni kapital grupe se bez odlaganja ponovno izračunava i priopćava nadzorniku grupe.

Kad postoji dokaz koji ukazuje da se profil rizičnosti grupe znatno promijenio od datuma na koji je posljednji put priopćen potrebni solventni kapital grupe, nadzornik grupe može zahtijevati ponovni izračun potrebnog solventnog kapitala grupe.

Pododjeljak 2.

Odabir metode izračuna i opća načela

Članak 220.

Odabir metode

1. Izračunavanje solventnosti na razini grupe društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz članka 213. stavka 2. točke (a) se obavlja u skladu tehničkim načelima i jednom od metoda iz članaka 221. do 233.

2. Države članice osiguravaju da se izračunavanje solventnosti na razini grupe društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz članka 213. stavka 2. točke (a) obavlja u skladu s metodom 1 iz članaka od 230. do 232.

Međutim, države članice dopuštaju njihovim nadzornim tijelima da, kad preuzmu ulogu nadzornika grupe s obzirom na određenu grupu, odluče, nakon savjetovanja s drugim predmetnim nadzornim tijelima i samom grupom, primjenjivati na tu grupu metodu 2 iz članaka 233. i 234. ili kombinaciju metode 1 i metode 2 kad isključiva primjena metode 1 ne bi bila primjerena.

Članak 221.

Uključivanje proporcionalnog udjela

1. Prilikom izračunavanja solventnosti grupe u obzir se uzima proporcionalni udjel koji sudjelujuće društvo ima u svojim povezanim društvima.

U smislu prvog podstavka, proporcionalni udjel obuhvaća jedno od sljedećih:

(a) kad se upotrebljava metoda 1, postotke koji se upotrebljavaju za pripremu konsolidiranih financijskih izvještaja; ili

(b) kad se upotrebljava metoda 2, udjel upisanog kapitala koji izravno ili neizravno drži sudjelujuće društvo.

Međutim, kad je, bez obzira na upotrijebljenu metodu, povezano društvo društvo kći i kad ono nema dostatna prihvatljiva vlastita sredstva za pokriće svog potrebnog solventnog kapitala, u obzir se uzima ukupni manjak solventnosti društva kćeri.

Kad je prema mišljenju nadzornih tijela odgovornost matičnog društva koje posjeduje udjel u kapitalu isključivo ograničena na taj udjel u kapitalu, nadzornik grupe može ipak dopustiti da manjak solventnosti društva kćeri bude uzet u obzir na proporcionalnoj osnovi.

2. Nadzornik grupe utvrđuje, nakon savjetovanja s drugim predmetnim nadzornim tijelima i samom grupom, proporcionalni udjel koji se uzima u obzir u sljedećim slučajevima:

(a) kad ne postoji kapitalna povezanost između nekih društava u grupi;

(b) kad nadzorno tijelo utvrdi da udjel, izravni ili neizravni, u glasačkim pravima ili kapitalu društva predstavlja sudjelovanje jer se, prema njezinom mišljenu, nad tim društvom stvarno ostvaruje značajan utjecaj;

(c) kad nadzorno tijelo utvrdi da je društvo matično društvo drugog društva jer ono, prema mišljenju tog nadzornog tijela, nad tim društvom stvarno ostvaruje dominantan utjecaj.

Članak 222.

Ukidanje dvostruke uporabe prihvatljivih vlastitih sredstava

1. Dvostruka uporaba vlastitih sredstava prihvatljivih za potrebni solventni kapital između različitih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koja su prilikom tog izračuna uzeta u obzir nije dopuštena.

U tom smislu, prilikom izračunavanja solventnosti grupe i ako metode iz pododjeljka 4. to ne predviđaju, isključuju se sljedeći iznosi:

(a) vrijednost bilo koje imovine sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja predstavlja financiranje vlastitih sredstava prihvatljivih za potrebni solventni kapital jednog od njegovih povezanih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje;

(b) vrijednost bilo koje imovine povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja predstavlja financiranje vlastitih sredstava prihvatljivih za potrebni solventni kapital tog sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;

(c) vrijednost bilo koje imovine povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja predstavlja financiranje vlastitih sredstava prihvatljivih za potrebni solventni kapital bilo kojeg drugog povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje tog sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., u izračun se može uključiti sljedeće samo u mjeri u kojoj je prihvatljivo za pokriće potrebnog solventnog kapitala predmetnog povezanog društva:

(a) višak sredstava u smislu članka 91. stavka 2. koji nastaje u povezanom društvu za životno osiguranje odnosno društvu za reosiguranje sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje za koje se izračunava solventnost grupe;

(b) bilo koji upisani a neuplaćeni kapital povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje za koje se izračunava solventnost grupe.

Međutim, iz izračuna se u svakom slučaju isključuje sljedeće:

i. upisani a neuplaćeni kapital koji predstavlja potencijalnu obvezu sudjelujućeg društva;

ii. upisani a neuplaćeni kapital sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koji predstavlja potencijalnu obvezu povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;

iii. upisani a neuplaćeni kapital povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koji predstavlja potencijalnu obvezu drugog povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje istog sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

3. Kad nadzorna tijela smatraju da se određena vlastita sredstva prihvatljiva za potrebni solventni kapital povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, različita od onih iz stavka 2., ne mogu učinkovito učiniti dostupnima za pokriće potrebnog solventnog kapitala sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje za koje se izračunava solventnost grupe, ta se vlastita sredstva mogu uključiti u izračun samo u mjeri u kojoj su prihvatljiva za pokriće potrebnog solventnog kapitala povezanog društva.

4. Zbroj vlastitih sredstava iz stavaka 2. i 3. ne smije prelaziti potrebni solventni kapital povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

5. Bilo koja prihvatljiva vlastita sredstva povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje za koje se izračunava solventnost grupe koja podliježu prethodnom odobrenju za rad nadzornih tijela u skladu s člankom 90. uključuju se u izračun samo u mjeri u kojoj su na odgovarajući način odobrena od strane nadzornog tijela odgovornog za nadzor povezanog društva.

Članak 223.

Ukidanje unutargrupnog stvaranja kapitala

1. Prilikom izračunavanja solventnosti grupe u obzir se ne uzimaju bilo koja vlastita sredstva prihvatljiva za potrebni solventni kapital koja proizlaze iz uzajamnog financiranja između sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i bilo kojeg od sljedećih:

(a) povezanog društva;

(b) sudjelujućeg društva;

(c) drugog povezanog društva bilo kojeg od njegovih sudjelujućih društava.

2. Prilikom izračunavanja solventnosti grupe u obzir se ne uzimaju bilo koja vlastita sredstva prihvatljiva za potrebni solventni kapital povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje za koje se izračunava solventnost grupe ako predmetna vlastita sredstva proizlaze iz uzajamnog financiranja s bilo kojim drugim povezanim društvom tog sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

3. Smatra se da uzajamno financiranje najmanje postoji kad društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili bilo koje od njegovih povezanih društava imaju udjele u ili daju kredite drugom društvu koje izravno ili neizravno ima vlastita sredstva prihvatljiva za potrebni solventni kapital prvog društva.

Članak 224.

Vrednovanje

Vrijednost imovine i obveza se procjenjuje u skladu s člankom 75.

Pododjeljak 3.

Primjena metoda izračuna

Članak 225.

Povezana društva za osiguranje i društva za reosiguranje

Kad društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ima više od jednog povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, izračun solventnosti grupe se obavlja uključivanjem svakog od tih povezanih društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

Države članice mogu propisati da se, kad povezano društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ima sjedište u državi članici koja nije država članica u kojoj se nalazi to društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje za koje se izračunava solventnost grupe, u izračunu u obzir uzima, s obzirom na povezano društvo, potrebni solventni kapital i vlastita sredstva prihvatljiva za ispunjavanje tog zahtjeva kako je propisano u toj drugoj državi članici.

Članak 226.

Posrednički osigurateljni holding

1. Prilikom izračunavanja solventnosti grupe društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje sudjeluje u povezanom društvu za osiguranje, povezanom društvu za reosiguranje, društvu za osiguranje iz treće zemlje ili društvu za reosiguranje iz treće zemlje, putem osigurateljnog holdinga, u obzir se uzima situacija u takvom osigurateljnom holdingu.

Samo u svrhu tog izračuna posrednički osigurateljni holding tretira se kao da je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje podliježe pravilima iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 4. pododjeljaka 1., 2. i 3. s obzirom na potrebni solventni kapital i istim uvjetima kako su propisani u glavi I. poglavlju VI. odjeljku 3. pododjeljcima 1., 2. i 3. s obzirom na vlastita sredstva prihvatljiva za potrebni solventni kapital.

2. U slučajevima kad je posrednički osigurateljni holding vlasnik podređenog duga ili drugih prihvatljivih vlastitih sredstva na koja se primjenjuju ograničenja u skladu s člankom 98., ona se smatraju prihvatljivim vlastitim sredstvima do iznosa izračunanih primjenom ograničenja iz članka 98. na ukupna prihvatljiva vlastita sredstva koja su ostala nepokrivena na razini grupe u odnosu na potrebni solventni kapital na razini grupe.

Bilo koja prihvatljiva vlastita sredstva posredničkog osigurateljnog holdinga, za koja je potrebno dobiti prethodno odobrenje nadzornih tijela u skladu s člankom 90., ako su ona u vlasništvu društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, mogu biti uključena u izračun solventnosti grupe samo u mjeri u kojoj su na odgovarajući način odobrena od strane nadzornika grupe.

Članak 227.

Povezana društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz trećih zemalja

1. Prilikom izračunavanja, u skladu s člankom 233., solventnosti grupe društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje je sudjelujuće društvo u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje iz treće zemlje, potonje se, isključivo u svrhu tog izračuna, tretira kao povezano društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje.

Međutim, kad treća zemlja u kojoj to društvo ima svoje sjedište zahtijeva od tog društva da dobije odobrenje za rad i nameće mu regulatorni sustav solventnosti koji je barem istovjetan onome iz glave I. poglavlja VI., države članice mogu propisati da se u izračunu u obzir uzima, s obzirom na to društvo, potrebni solventni kapital i vlastita sredstva prihvatljiva za ispunjavanje tog zahtjeva kako je propisano u predmetnoj trećoj zemlji.

2. Provjeru je li sustav treće zemlje najmanje istovjetan, obavlja nadzornik grupe na zahtjev sudjelujućeg društva ili na vlastitu inicijativu.

Prilikom obavljanja navedenog, nadzornik grupe će zatražiti savjet od drugih predmetnih nadzornih tijela i CEIOPS-a prije nego što donese odluku o istovjetnosti.

3. Komisija može donijeti provedbene mjere kojima se određuju kriteriji za procjenu istovjetnosti regulatornog sustava solventnosti treće zemlje s onim koji je propisan u glavi I. poglavlju VI.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

4. Komisija može, nakon savjetovanja s Europskim odborom o osiguranju i strukovnoj mirovini i u skladu regulatornim postupkom iz članka 301. stavka 2. i nakon što uzme u obzir kriterije donesene u skladu sa stavkom 3. ovog članka, donijeti odluku o istovjetnosti regulatornog sustava solventnosti treće zemlje s onim iz glave I. poglavlja VI.

Te se odluke redovito preispituju kako bi se uzele u obzir bilo koje promjene regulatornog sustava solventnosti iz glave I. poglavlja VI. i promjene regulatornog sustava solventnosti u trećoj zemlji.

5. Kad u skladu sa stavkom 4. Komisija donese odluku o istovjetnosti regulatornog sustava solventnosti u trećoj zemlji, stavak 2. se ne primjenjuje.

Kad se u odluci koju donese Komisija u skladu sa stavkom 4. zaključi da regulatorni sustav solventnosti u trećoj zemlji nije istovjetan, mogućnost navedena u drugom podstavku stavka 1. o uzimanju u obzir potrebnog solventnog kapitala i prihvatljivih vlastitih sredstava kako je propisano u predmetnoj trećoj zemlji se ne primjenjuje i društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje se tretira isključivo u skladu s prvim podstavkom stavka 1.

Članak 228.

Povezane kreditne institucije, investicijska društva i financijske institucije

Prilikom izračunavanja solventnosti grupe društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje je sudjelujuće društvo u kreditnoj instituciji, investicijskom društvu ili financijskoj instituciji, države članice dopuštaju svojim sudjelujućim društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje da primjenjuju metodu 1 i 2 iz Priloga I. Direktivi 2002/87/EZ na odgovarajući način. Međutim, metoda 1 iz tog Priloga se primjenjuje samo kad se nadzornik grupe uvjerio u razinu integriranog upravljanja i unutarnje kontrole, što se tiče subjekata koji bi bili uključeni u konsolidaciju. Odabrana metoda se primjenjuje dosljedno tijekom vremena.

Međutim, države članice dopuštaju svojim nadzornim tijelima, kad preuzmu ulogu nadzornika grupe s obzirom na određenu grupu, da odluče, na zahtjev sudjelujućeg društva ili na njihovu vlastitu inicijativu, oduzeti bilo koje sudjelovanje kako je navedeno u prvom stavku od vlastitih sredstava prihvatljivih za solventnost grupe sudjelujućeg društva.

Članak 229.

Nedostupnost potrebnih informacija

Kad informacije potrebne za izračunavanje solventnosti grupe društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, s obzirom na povezano društvo čije je sjedište u državi članici ili trećoj zemlji, nisu dostupne predmetnim nadzornim tijelima, knjigovodstvena vrijednost tog društva u sudjelujućem društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje se oduzima od vlastitih sredstava prihvatljivih za solventnost grupe.

U tom slučaju, nerealizirana dobit povezana s tim sudjelovanjem se ne priznaje kao vlastita sredstva prihvatljiva za solventnost grupe.

Pododjeljak 4.

Metode izračuna

Članak 230.

Metoda 1 (Metoda neispunjenja obveza): Metoda koja se temelji na računovodstvenoj konsolidaciji

1. Izračunavanje solventnosti grupe sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje se obavlja na temelju konsolidiranih financijskih izvještaja.

Solventnost grupe sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje predstavlja razliku između sljedećeg:

(a) vlastitih sredstva prihvatljivih za pokriće potrebnog solventnog kapitala, izračunanih na temelju konsolidiranih podataka;

(b) potrebnog solventnog kapitala na razini grupe, izračunanog na temelju konsolidiranih podataka.

Pravila iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 3. pododjeljaka 1., 2. i 3. i glave I. poglavlja VI. odjeljka 4. pododjeljaka 1., 2. i 3 primjenjuju se za izračunavanje vlastitih sredstava prihvatljivih za potrebni solventni kapital i potrebni solventni kapital na razini grupe na temelju konsolidiranih podataka.

2. Potrebni solventni kapital na razini grupe na temelju konsolidiranih podataka (konsolidirani potrebni solventni kapital grupe) se izračunava na temelju standardne formule ili odobrenog unutarnjeg modela, na način koji je dosljedan općim načelima iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 4. pododjeljaka 1. i 2. i glave I. poglavlja VI. odjeljka 4. pododjeljaka 1. i 3.

Konsolidirani potrebni solventni kapital grupe minimalno je zbroj sljedećega:

(a) minimalnog potrebnog kapitala iz članka 129., sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;

(b) proporcionalnog udjela minimalnog potrebnog kapitala povezanog društva za osiguranje i društva za reosiguranje.

Taj minimum se pokriva prihvatljivim osnovnim vlastitim sredstvima kako je utvrđeno u članku 98. stavku 4.

U svrhu utvrđivanja ispunjavaju li takva prihvatljiva vlastita sredstva uvjet za pokriće minimalnog konsolidiranog potrebnog kapitala grupe, načela iz članaka 221. do 229. primjenjuju se *mutatis mutandis*. Članak 139. stavci 1. i 2. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 231.

Unutarnji model grupe

1. U slučaju zahtjeva za izdavanje suglasnosti za izračunavanje konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe, kao i potrebnog solventnog kapitala društva za osiguranje i društva za reosiguranje u grupi, na temelju unutarnjeg modela, koji je dostavilo društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje i njegova povezana društva ili zajednički povezana društva osigurateljnog holdinga, predmetna nadzorna tijela surađuju da bi odlučila hoće li izdati takvu suglasnost i da bi utvrdila uvjete, ako ikakve, koji će se odnositi na takvu suglasnost.

Zahtjev iz prvog podstavka se dostavlja nadzorniku grupe.

Nadzornik grupe bez odgađanja obavješćuje druga predmetna nadzorna tijela.

2. Predmetna nadzorna tijela moraju učiniti sve što je u njihovoj moći kako bi donijela zajedničku odluku o zahtjevu u roku šest mjeseci od datuma kad nadzornik grupe primi potpuni zahtjev.

Nadzornik grupe prosljeđuje bez odgađanja potpuni zahtjev drugim predmetnim nadzornim tijelima.

3. Tijekom razdoblja iz stavka 2., nadzornik grupe i bilo koje drugo nadzorno tijelo može zatražiti savjet od CEIOPS-a. Savjet od CEIOPS-a se također traži kad to zahtijeva sudjelujuće društvo.

Ako je savjet zatražen od CEIOPS-a, sva predmetna nadzorna tijela se obavješćuju, a razdoblje iz stavka 2. se produžuje za dva mjeseca.

4. Ako savjet nije bio zatražen od CEIOPS-a u skladu s prvim podstavkom stavka 3. i ako ne postoji zajednička odluka predmetnog nadzornog tijela u roku od šest mjeseci od datuma kad nadzornik grupe primi potpuni zahtjev, nadzornik grupe će zatražiti od CEIOPS-a da, unutar sljedeća dva mjeseca, dostavi savjet svim predmetnim nadzornim tijelima. Nadzornik grupe donosi odluku unutar tri tjedna od dostavljanja tog savjeta koji se u cijelosti mora uzeti u obzir.

5. Bez obzira je li savjet zatražen od CEIOPS-a, u odluci nadzornika grupe se navode svi razlozi i uzimaju u obzir mišljenja drugih predmetnih nadzornih tijela.

Nadzornik grupe dostavlja odluku podnositelju zahtjeva i drugim predmetnim nadzornim tijelima.

Predmetna nadzorna tijela moraju poštovati tu odluku.

6. U slučaju da se zajednička odluka ne donese u razdobljima iz stavaka 2. i 3., nadzornik grupe donosi vlastitu odluku o zahtjevu.

Prilikom donošenja odluke nadzornik grupe na odgovarajući način u obzir uzima sljedeće:

(a) bilo koja mišljenja ili izdvojena mišljenja drugih predmetnih nadzornih tijela iznesena tijekom određenog razdoblja;

(b) ako je savjet zatražen od CEIOPS-a, njegov savjet.

U odluci se navode svi razlozi i ona sadrži objašnjenje o svim značajnim odstupanjima od stavova koje je zauzeo CEIOPS.

Nadzornik grupe dostavlja odluku podnositelju zahtjeva i drugim predmetnim nadzornim tijelima.

Tu se odluku smatra konačnom i predmetna nadzorna tijela je moraju primijeniti.

7. Kad bilo koje od predmetnih nadzornih tijela smatra da profil rizičnosti društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje ono nadzire značajno odstupa od pretpostavki na kojima se temelji unutarnji model odobren na razini grupe, i sve dok to društvo primjereno ne otkloni primjedbe nadzornog tijela, to nadzorno tijelo može, u skladu s člankom 37., uvesti kapitalni dodatak na potrebni solventni kapital tog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koji proizlazi iz primjene takvog unutarnjeg modela.

U iznimnim okolnostima, kad takav kapitalni dodatak ne bi bio primjeren, nadzorno tijelo može zahtijevati od predmetnog društva da izračunava svoj potrebni solventni kapital na temelju standardne formule iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 4. pododjeljaka 1. i 2. U skladu s člankom 37. stavkom 1. točkama (a) i (c), nadzorno tijelo može uvesti kapitalni dodatak na potrebni solventni kapital tog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koji proizlazi iz primjene standardne formule.

Nadzorno tijelo obrazlaže bilo koju odluku iz prvog i drugog podstavka društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje i nadzorniku grupe.

Članak 232.

Kapitalni dodatak na razini grupe

Prilikom utvrđivanja odražava li konsolidirani potrebni solventni kapital grupe primjereno profil rizičnosti grupe, nadzornik grupe obraća posebnu pažnju na bilo koji slučaj u kojem na razini grupe mogu nastati okolnosti iz članka 37. stavka 1. točaka od (a) do (c), posebno kad:

(a) specifični rizik koji postoji na razini grupe ne bi bio na zadovoljavajući način pokriven standardnom formulom ili unutarnjim modelom koji se koristi, jer ga je teško kvantificirati;

(b) su kapitalni dodatak na potrebni solventni kapital povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje uvela predmetna nadzorna tijela u skladu s člankom 37. i člankom 231. stavkom 7.

Kad profil rizičnosti grupe nije primjereno iskazan, može se uvesti kapitalni dodatak na konsolidirani potrebni solventni kapital grupe.

Članak 37. stavci 1. do 5., zajedno s poduzetim provedbenim mjerama u skladu s člankom 37. stavkom 6., primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 233.

Metoda 2 (Alternativna metoda): Metoda odbitaka i agregiranja

1. Solventnost grupe sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje predstavlja razliku između sljedećeg:

(a) agregiranih prihvatljivih vlastitih sredstava grupe, kako je propisano u stavku 2.;

(b) vrijednosti sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje povezanih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje i agregiranog potrebnog solventnog kapitala grupe, kako je propisano u stavku 3.

2. Agregirana prihvatljiva vlastita sredstva grupe su zbroj sljedećega:

(a) vlastitih sredstava prihvatljivih za potrebni solventni kapital sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;

(b) proporcionalnog udjela sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u vlastitim sredstvima prihvatljivim za potrebni solventni kapital povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

3. Agregirani potrebni solventni kapital grupe je zbroj:

(a) potrebnog solventnog kapitala sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;

(b) proporcionalnog udjela potrebnog solventnog kapitala povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

4. Kad se sudjelovanje u povezanom društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje sastoji, potpuno ili djelomično, od neizravnog držanja, vrijednost u sudjelujućem društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje obuhvaća vrijednost takvog neizravnog držanja, vodeći računa o relevantnim sukcesivnim udjelima, a stavke iz stavka 2. točke (b) i stavka 3. točke (b) uključuju odgovarajuće proporcionalne udjele vlastitih sredstava prihvatljivih za potrebni solventni kapital povezanih društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i potrebnog solventnog kapitala povezanih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje.

5. U slučaju zahtjeva za dopuštenje za izračunavanje potrebnog solventnog kapitala društava za osiguranje i društava za reosiguranje u grupi na temelju unutarnjeg modela, koji je dostavilo društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje i njegova povezana društva ili zajednički povezana društva osigurateljnog holdinga, članak 231. primjenjuje se *mutatis mutandis*.

6. Prilikom utvrđivanja da li agregirani potrebni solventni kapital grupe, izračunan kako je navedeno u stavku 3., primjereno odražava profil rizičnosti grupe, predmetna nadzorna tijela obraćaju posebnu pažnju na bilo koje specifične rizike koji postoji na razini grupe i koji ne bi bili na zadovoljavajući način pokriveni jer ih je teško kvantificirati.

Kad profil rizičnosti grupe značajno odstupa od pretpostavki na kojima se temelji agregirani potrebni solventni kapital grupe, može se uvesti kapitalni dodatak na agregirani potrebni solventni kapital grupe.

Članak 37. stavci 1. do 5., zajedno s poduzetim provedbenim mjerama u skladu s člankom 37. stavkom 6., primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 234.

Provedbene mjere

Komisija usvaja provedbene mjere kojima se određuju tehnička načela i metode iz članaka 220. do 229. i primjena članaka 230. do 233. kako bi osigurala jedinstvenu primjenu unutar Zajednice.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Pododjeljak 5.

Nadzor nad solventnošću grupe za društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su društva kćeri osigurateljnog holdinga

Članak 235.

Solventnost grupe osigurateljnog holdinga

Kad su društva za osiguranje i društva za reosiguranje društva kćeri osigurateljnog holdinga, nadzornik grupe osigurava da se izračun solventnosti grupe obavlja na razini osigurateljnog holdinga primjenjujući članak 220. stavak 2. do članka 233.

U svrhu tog izračuna, matično se društvo tretira kao da je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje podliježe pravilima iz glave I. poglavlja VI. odjeljka 4. pododjeljaka 1., 2. i 3. s obzirom na potrebni solventni kapital i istim uvjetima kako je propisano u glavi I. poglavlju VI. odjeljku 3. pododjeljku 1., 2. i 3. s obzirom na vlastita sredstva prihvatljiva za potrebni solventni kapital.

Pododjeljak 6.

Nadzor nad solventnošću grupe za grupe s centraliziranim upravljanjem rizicima

Članak 236.

Društva kćeri za osiguranje odnosno društva za reosiguranje: uvjeti

Države članice osiguravaju da se pravila iz članaka 238. i 239. primjenjuju na bilo koje društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje je društvo kći društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje kad su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) društvo kći, u vezi s kojim nadzornik grupe nije donio odluku u skladu s člankom 214. stavkom 2., je uključeno u nadzor grupe koji obavlja nadzornik grupe na razini matičnog društva u skladu s ovom glavom;

(b) postupci upravljanja rizicima i mehanizmi unutarnje kontrole matičnog društva pokrivaju društvo kći, a matično društvo ispunjava uvjete predmetnih nadzornih tijela s obzirom na razborito upravljanje društvom kćeri;

(c) matično društvo je primilo suglasnost iz trećeg podstavka članka 246. stavka 4.;

(d) matično društvo je primilo suglasnost iz članka 256. stavka 2.;

(e) zahtjev za dopuštenje za primjenu članaka 238. i 239. je dostavilo matično društvo i u vezi s tim zahtjevom je donesena povoljna odluka u skladu s postupkom iz članka 237.

Članak 237.

Društva kćeri za osiguranje odnosno društva za reosiguranje: odluka o zahtjevu za izdavanje suglasnosti

1. U slučaju zahtjeva za izdavanje suglasnosti za primjenu pravila iz članaka 238. i 239., predmetna nadzorna tijela surađuju s kolegijem nadzornika, međusobno se o svemu savjetujući, kako bi odlučila hoće li izdati traženu suglasnost i da bi utvrdila druge uvjete, ako ikakve, koji će se odnositi na takvu suglasnost.

Zahtjev iz prvog podstavka dostavlja se samo nadzornom tijelu koje je izdalo odobrenje za rad društvu kćeri. To nadzorno tijelo bez odgađanja obavješćuje i prosljeđuje potpun zahtjev drugim nadzornim tijelima unutar kolegija nadzornika.

2. Predmetna nadzorna tijela moraju učiniti sve što je u njihovoj moći kako bi donijela zajedničku odluku o zahtjevu u roku tri mjeseca od datuma kad sva nadzorna tijela unutar kolegija nadzornika prime potpuni zahtjev.

3. Tijekom razdoblja iz stavka 2., u slučaju neslaganja mišljenja o odobrenju zahtjeva iz stavka 1., nadzornik grupe ili bilo koja drugo predmetno nadzorno tijelo može zatražiti savjet od CEIOPS-a. Ako je od CEIOPS-a zatražen savjet, sva predmetna nadzorna tijela se obavješćuju, a razdoblje iz stavka 2. se produžuje za jedan mjesec.

Ako je od CEIOPS-a zatražen savjet, predmetna nadzorna tijela na odgovarajući način razmatraju takav savjet prije nego što donesu zajedničku odluku.

4. Nadzorno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad društvu kćeri dostavlja podnositelju zahtjeva zajedničku odluku iz stavaka 2. i 3., te u njoj navodi sve razloge i, kad je zatražen savjet od CEIOPS-a, objašnjenje o svim značajnim odstupanjima od stavova koje je zauzeo CEIOPS. Zajednička se odluka smatra konačnom i predmetna nadzorna tijela je moraju primijeniti.

5. U slučaju da predmetna nadzorna tijela ne donesu zajedničku odluku u razdobljima iz stavaka 2. i 3., nadzornik grupe donosi vlastitu odluku o zahtjevu.

Prilikom donošenja odluke, nadzornik grupe na odgovarajući način u obzir uzima sljedeće:

(a) bilo koja mišljenja ili ograde od mišljenja predmetnih nadzornih tijela iznesena tijekom određenog razdoblja;

(b) bilo koje ograde od mišljenja drugih nadzornih tijela unutar kolegija nadzornika iznesene tijekom određenog razdoblja;

(c) ako je od CEIOPS-a zatražen savjet, njegov savjet.

U odluci se navode svi razlozi i ona sadrži objašnjenje o svim značajnim odstupanjima od ograda od mišljenja drugih predmetnih nadzornih tijela i CEIOPS-ovog savjeta. Nadzornik grupe dostavlja presliku odluke podnositelju zahtjeva i drugim predmetnim nadzornim tijelima.

Članak 238.

Društva kćeri za osiguranje odnosno društva za reosiguranje: utvrđivanje potrebnog solventnog kapitala

1. Ne dovodeći u pitanje članak 231., potrebni solventni kapital društva kćeri se izračunava kako je određeno u odredbama stavaka 2., 4. i 5. ovog članka.

2. Kad se potrebni solventni kapital društva kćeri izračunava na temelju unutarnjeg modela odobrenog na razini grupe u skladu s člankom 231. i nadzorno tijelo koje je dalo odobrenje za rad društvu kćeri smatra da njegov profil rizičnosti značajno odstupa od tog unutarnjeg modela, i sve dok to društvo primjereno ne otkloni primjedbe nadzornog tijela, to nadzorno tijelo može, u slučajevima iz članka 37., predložiti određivanje kapitalnog dodatka na potrebni solventni kapital tog društva kćeri zbog primjene takvog modela ili, u iznimnim okolnostima kad takav kapitalni dodatak ne bi bio primjeren, zahtijevati od tog društva da izračunava potrebni solventni kapital na temelju standardne formule. Nadzorno tijelo raspravlja o svom prijedlogu unutar kolegija nadzornika i priopćava razloge za davanje takvog prijedloga društvu kćeri i kolegiju nadzornika.

3. Kad se potrebni solventni kapital društva kćeri izračunava na temelju standardne formule i nadzorno tijelo koje je dalo odobrenje društvu kćeri smatra da njegov profil rizičnosti značajno odstupa od pretpostavki na kojima se temelji standardna formula, i sve dok to društvo primjereno ne otkloni primjedbe nadzornog tijela, to nadzorno tijelo može, u iznimnim okolnostima, predložiti da društvo zamijeni podskup parametara upotrijebljenih u izračunima na temelju standardne formule parametrima specifičnim za to društvo kad izračunava module preuzetog rizika životnog, neživotnog i zdravstvenog osiguranja, kako je navedeno u

članku 110., ili u slučajevima iz članka 37., da odredi kapitalni dodatak na potrebni solventni kapital tog društva kćeri.

Nadzorno tijelo raspravlja o svom prijedlogu unutar kolegija nadzornika i priopćava razloge za davanje takvog prijedloga društvu kćeri i kolegiju nadzornika.

4. Kolegij nadzornika mora učiniti sve što je u njegovoj moći kako bi se postigla suglasnost u vezi prijedloga nadzornog tijela koje je izdalo odobrenje za rad društvu kćeri ili bilo kojim drugim mogućim mjerama.

5. Kad se nadzorno tijelo i nadzornik grupe ne slažu, to se pitanje, unutar jednog mjeseca od prijedloga nadzornog tijela, upućuje CEIOPS-u i od njega se traži savjet, koji ga daje u roku od dva mjeseca.

Nadzorno tijelo koje je dalo odobrenje za rad tom društvu kćeri na odgovarajući način razmatra taj savjet prije nego što donese svoju konačnu odluku.

U odluci se navode svi razlozi i uzimaju u obzir mišljenja uključujući ograde od mišljenja drugih nadzornih tijela unutar kolegija nadzornika i CEIOPS-ov savjet.

Odluka se dostavlja društvu kćeri i kolegiju nadzornika.

Članak 239.

Društva kćeri za osiguranje odnosno društva za reosiguranje: neusklađenost s potrebnim solventnim kapitalom i minimalnim potrebnim kapitalom

1. U slučaju neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom i ne dovodeći u pitanje članak 318., nadzorno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad društvu kćeri prosljeđuje bez odgađanja kolegiju nadzornika plan oporavaka koji je dostavilo društvo kći kako bi se unutar šest mjeseci od kad je uočena neusklađenost s potrebnim solventnim kapitalom ponovno uspostavila razina prihvatljivih vlastitih sredstava ili smanjio njegov profil rizičnosti kako bi se osigurala usklađenost s potrebnim solventnim kapitalom.

Kolegij nadzornika mora učiniti sve što je u njegovoj moći kako bi se suglasnost u vezi prijedloga nadzornog tijela u vezi s odobravanjem plana oporavka postigla unutar četiri mjeseca od datuma kad je prvi put uočena neusklađenost s potrebnim solventnim kapitalom.

U slučaju da takva suglasnost ne bude postignuta, nadzorno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad društvu kćeri odlučuje treba li plan oporavka biti odobren, posebno vodeći računa o mišljenima i ogradama od mišljena drugih nadzornih tijela unutar kolegija nadzornika.

2. Kad nadzorno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad društvu kćeri utvrdi, u skladu s člankom 136., pogoršavanje financijskih uvjeta, ono bez odgađanja obavješćuje kolegij nadzornika o predloženim mjerama koje trebaju biti poduzete. Osim u hitnim situacijama, o mjerama koje trebaju biti poduzete se raspravlja na kolegiju nadzornika.

Kolegij nadzornika mora učiniti sve što je u njegovoj moći kako bi se suglasnost u vezi predloženih mjera koje trebaju biti poduzete postigle unutar jednog mjeseca od obavijesti.

U slučaju da takva suglasnost ne bude postignuta, nadzorno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad društvu kćeri odlučuje trebaju li predložene mjere biti odobrene, posebno vodeći računa o mišljenima i ogradama od mišljenja drugih nadzornih tijela unutar kolegija nadzornika.

3. U slučaju neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom i ne dovodeći u pitanje članak 319., nadzorno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad društvu kćeri bez odgađanja prosljeđuje kolegiju nadzornika kratkoročni financijski plan koji je dostavilo društvo kći kako bi se, u roku tri mjeseca od kad je prvi put uočena neusklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom, ponovno uspostavila razina prihvatljivih vlastitih sredstava koja pokrivaju minimalni potrebni kapital ili smanjio njegov profil rizičnosti kako bi se osigurala usklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom. Kolegij nadzornika se također obavješćuje o svim mjerama koje su poduzete da bi se ispoštovao minimalni potrebni kapital na razini društva kćeri.

Članak 240.

Društva kćeri za osiguranje odnosno društva za reosiguranje: prestanak odstupanja za društva kćeri

1. Pravila iz članaka 238. i 239. prestaju se primjenjivati:

(a) kad uvjeti iz članka 236. točke (a) više nisu ispunjeni;

(b) uvjeti iz članka 236. točke (b) više nisu ispunjeni i grupa ponovno nije uspostavila usklađenost s tim uvjetom u odgovarajućem vremenskom razdoblju;

(c) uvjeti iz članka 236. točaka (c) i (d) više nisu ispunjeni.

U slučaju iz točke (a) prvog podstavka, kad nadzornik grupe odluči, nakon savjetovanja s kolegijem nadzornika, da više neće uključivati društvo kći u nadzor grupe koji on obavlja, on o tome odmah obavješćuje predmetno nadzorno tijelo i matično društvo.

U svrhu članka 236. točaka (b), (c) i (d), matično društvo je odgovorno osigurati kontinuiranu usklađenost s uvjetima. U slučaju neusklađenosti, ono bez odgađanja obavješćuje nadzornika grupe i nadzornika predmetnog društva kćeri. Matično društvo predstavlja plan za ponovno uspostavljanje usklađenosti u odgovarajućem roku.

Ne dovodeći u pitanje treći podstavak, nadzornik grupe barem jednom godišnje provjerava, na vlastitu inicijativu, je li održana usklađenost s uvjetima iz članka 236. točaka (b), (c) i (d). Nadzornik grupe takvu provjeru također obavlja na zahtjev predmetnog nadzornog tijela, kad potonji u znatnoj mjeri iskazuje zabrinutost u vezi s kontinuiranom usklađenošću s tim uvjetima.

Kad se na temelju obavljenih provjera utvrde slabosti, nadzornik grupe zahtijeva od matičnog društva da predstavi plan za ponovno uspostavljanje usklađenosti u odgovarajućem roku.

Kad, nakon savjetovanja s kolegijem nadzornika, nadzornik grupe utvrdi da je plan iz trećeg ili petog podstavka nedostatan ili naknadno utvrdi da on nije proveden u dogovorenom roku, nadzornik grupe zaključuje da više ne postoji usklađenost s uvjetima iz članka 236. točaka (b), (c) i (d) i o tome odmah obavješćuje predmetno nadzorno tijelo.

2. Sustav iz članaka 238. i 239. se ponovno primjenjuje kad matično društvo podnese novi zahtjev i dobije povoljno mišljenje u skladu s postupkom iz članka 237.

Članak 241.

Društva kćeri za osiguranje odnosno društva za reosiguranje: provedbene mjere

Da bi se osigurala jedinstvena primjena članaka 236. do 240., Komisija usvaja provedbene mjere u kojima pobliže propisuje:

(a) kriterije koji se primjenjuju kad se procjenjuje jesu li ispunjeni uvjeti iz članka 236.;

(b) kriterije koji se primjenjuju kad se procjenjuje što bi se trebalo smatrati hitnom situacijom iz članka 239. stavka 2.; i

(c) postupke kojih se trebaju pridržavati nadzorna tijela kad razmjenjuju informacije, ostvaruju svoja prava ili ispunjavaju svoje dužnosti u skladu s odredbama članaka 237. do 240.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Članak 242.

Preispitivanje

1. Komisija do 31. listopada 2014. obavlja procjenu primjene glave III., posebno s obzirom na suradnju nadzornih tijela unutar kolegija nadzornika, njegovu funkcionalnost, pravni status CEIOPS-a i nadzorne prakse o određivanju kapitalnih dodataka, i predstavlja izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, te uz njega prilaže, prema potrebi, prijedloge izmjena ove Direktive.

2. Komisija do 31. listopada 2015. obavlja procjenu dobrobiti pojačanog nadzora grupe i upravljanja kapitalom unutar grupe društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje, uključujući uputu na COM(2008)0119 i izvješće Odbora za ekonomske i monetarne poslove Europskog parlamenta o prijedlogu od 16. listopada 2008. (A6-0413/2008). Tom procjenom su obuhvaćene sve moguće mjere za poboljšanje zdravog prekograničnog upravljanja grupama osiguratelja, posebno s obzirom na upravljanje rizicima i imovinom. Komisija u svojoj procjeni između ostalog uzima u obzir nove razvoje i napretke koji se odnose na:

(a) usklađeni okvir za rano poduzimanje mjera;

(b) prakse vezane uz centralizirano upravljanje rizikom grupe i funkcioniranje unutarnjih modela grupe, uključujući testiranje osjetljivosti na stres;

(c) unutargrupne transakcije i koncentracije rizika;

(d) ponašanje diversifikacijskih i koncentracijskih učinaka tijekom vremena;

(e) pravno obvezujući okvir za posredovanje u nadzornim sporovima;

(f) usklađeni okvir za prenosivost imovine, insolventnost i postupke likvidacije koji uklanja relevantne prepreke prenosivosti imovine koje postoje u nacionalnom zakonodavstvu koje se odnosi na trgovačka društva i korporacije;

(g) istovjetnu razinu zaštite ugovaratelja osiguranja i korisnika društava iz iste grupe, posebno u kriznim situacijama;

(h) usklađeno i primjereno rješenje na razini EU za financiranje sustava osiguranja jamstava;

(i) usklađen i pravno obvezujući okvir za nadležna tijela, središnje banke i ministarstava financija koji se odnosi na upravljanje krizom i rješavanje te dijeljenje financijskog opterećenja, pri čemu su nadzorne ovlasti usklađene s fiskalnim nadležnostima.

Komisija predstavlja izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, te uz njega prilaže, prema potrebi, prijedloge izmjena ove Direktive.

Članak 243.

Društva kćeri osiguratelјnog holdinga

Odredbe članaka 236. do 242. primjenjuju se *mutatis mutandis* na društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su društvo kći osiguratelјnog holdinga.

Odjeljak 2.

Koncentracija rizika i unutargrupne transakcije

Članak 244.

Nadzor koncentracije rizika

1. Nadzor koncentracije rizika na razini grupe se obavlja u skladu s odredbama stavaka 2. i 3. ovog članka, člankom 246. i poglavlјem III.

2. Države članice zahtijevaju od društva za osiguranje i društva za reosiguranje ili osiguratelјnih holdinga da redovito i barem jednom godišnje izvješćuju nadzornika grupe o svim značajnim koncentracijama rizika na razini grupe.

Potrebne informacije dostavlјaju nadzorniku grupe društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje koje se nalazi na čelu grupe ili, kad se na čelu grupe ne nalazi društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osiguratelјni holding ili društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje u grupi koje utvrdi nadzornik grupe nakon savjetovanja s drugim predmetnim nadzornim tijelima i grupom.

Koncentracije rizika podliježu nadzornom pregledu od strane nadzornika grupe.

3. Nadzornik grupe, nakon savjetovanja s drugim predmetnim nadzornim tijelima i grupom, utvrđuje tipove rizika o kojima društva za osiguranje i društva za reosiguranje u određenoj grupi izvješćuju u svim okolnostima.

Kad određuje ili daje mišlјenje o tipovima rizika, nadzornik grupe i druga predmetna nadzorna tijela uzimaju u obzir specifičnu grupu i strukturu upravlјanja rizikom grupe.

Da bi utvrdio značajne koncentracije rizika o kojima će se izvješćivati, nadzornik grupe, nakon savjetovanja s drugim predmetnim nadzornim tijelima i grupom, uvodi odgovarajuće pragove koji se temelje na potrebnom solventnom kapitalu, tehničkim odredbama ili na jednom i drugome.

Kad preispituje koncentracije rizika, nadzornik grupe posebno prati mogući rizik zaraze u grupi, rizik sukoba interesa i razinu ili opseg rizika.

4. Komisija može donijeti provedbene mjere, s obzirom na definiranje i utvrđivanje značajnih koncentracija rizika i izvješćivanje o takvim koncentracijama rizika, u smislu stavaka 2. i 3.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Članak 245.

Nadzor unutargrupnih transakcija

1. Nadzor unutargrupnih transakcija se obavlja u skladu s odredbama stavaka 2. i 3. ovog članka, člankom 246. i poglavlјem III.

2. Države članice zahtijevaju od društva za osiguranje i društva za reosiguranje ili osiguratelјnih holdinga da redovito i barem jednom godišnje izvješćuju nadzornika grupe o svim značajnim unutargrupnim transakcijama koje su obavila društva za osiguranje i društva za reosiguranje unutar grupe, uključujući one koje su obavlјene s fizičkim osobama koje usko povezane s nekim društvom u grupi.

Povrh toga, države članice zahtijevaju da ih se izvješćuje o vrlo značajnim unutargrupnim transakcijama čim je to prije moguće.

Potrebne informacije nadzorniku grupe dostavlјaju društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje se nalazi na čelu grupe ili, kad se na čelu grupe ne nalazi društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osiguratelјni holding ili društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje u grupi koje utvrdi nadzornik grupe nakon savjetovanja s drugim predmetnim nadzornim tijelima i grupom.

Unutargrupne transakcije podliježu nadzornom pregledu od strane nadzornika grupe.

3. Nadzornik grupe, nakon savjetovanja s drugim predmetnim nadzornim tijelima i grupom, utvrđuje tipove transakcija unutar grupe o kojima društva za osiguranje i društva za reosiguranje u određenoj grupi moraju izvješćivati u svim okolnostima. Članak 244. stavak 3. primjenjuje se *mutatis mutandis*.

4. Komisija može donijeti provedbene mjere s obzirom na definiranje i utvrđivanje značajnih unutargrupnih transakcija i izvješćivanje o takvim unutargrupnim transakcijama u smislu stavaka 2. i 3.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Odjeljak 3.

Upravljanje rizicima i unutarnja kontrola

Članak 246.

Nadzor sustava upravljanja

1. Zahtjevi iz glave I. poglavlja IV. odjeljka 2. primjenjuju se *mutatis mutandis* na razini grupe.

Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, sustavi upravljanja rizikom i unutarnje kontrole i postupci izvješćivanja se primjenjuju dosljedno u svim društvima uključenim u opseg nadzora grupe na temelju članka 213. stavka 2. točaka (a) i (b) tako da se te sustave i postupke izvješćivanja može nadzirati na razini grupe.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., mehanizmi unutarnje kontrole grupe obuhvaćaju najmanje sljedeće:

(a) odgovarajuće mehanizme s obzirom na solventnost grupe za utvrđivanje i mjerenje svih prisutnih značajnih rizika i primjereno povezivanje prihvatljivih vlastitih sredstava s rizicima;

(b) pouzdano izvješćivanje i računovodstvene postupke za praćenje i upravljanje unutargrupnim transakcijama i koncentracijom rizika.

3. Sustavi i postupci izvješćivanja iz stavaka 1. i 2. podliježu nadzornom pregledu od strane nadzornika grupe u skladu s pravilima iz poglavlja III.

4. Države članice zahtijevaju od sudjelujućih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje ili osiguruteljnog holdinga da na razini grupe obavi procjenu koja se zahtijeva u članku 45. Vlastita procjena rizika i solventnosti obavljena na razini grupe podliježe nadzornom pregledu od strane nadzornika grupe u skladu poglavljem III.

Kad se izračunavanje solventnosti na razini grupe obavlja u skladu s metodom 1 iz članka 230., sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili osiguruteljni holding omogućavaju nadzorniku grupe da ispravno razumije razliku između zbroja potrebnog solventnog kapitala svih povezanih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje grupe i konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe.

Kad sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili osiguruteljni holding tako odluči, i podložno suglasnosti nadzornika grupe, ono može istodobno obaviti bilo koju procjenu koju se zahtijeva u članku 45. na razini grupe i na razini bilo kojeg društva kćeri u grupi i može pripremiti jedan dokument u kojem su pokrivene sve procjene.

Prije nego što izda suglasnost u skladu s trećim podstavkom, nadzornik grupe se savjetuje s članovima kolegija nadzornika i na odgovarajući način uzima u obzir njihova mišljenja ili ograde od mišljenja.

Kad grupa iskoristi mogućnost iz trećeg podstavka, ona istodobno dostavlja dokument svim predmetnim nadzornim tijelima. Iskorištavanje te mogućnosti ne izuzima predmetna društva kćeri od obveze ispunjavanja zahtjeva iz članka 45.

POGLAVLJE III.

Mjere za olakšanje nadzora grupe

Članak 247.

Nadzornik grupe

1. Između nadzornih tijela predmetnih država članica se određuje jedan nadzornik koji je odgovoran za koordiniranje i obavljanje nadzora grupe (nadzornik grupe).

2. Kad je isto nadzorno tijelo nadležno za sva društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u grupi, zadatak nadzornika grupe obavlja to nadzorno tijelo.

U svim drugim slučajevima i podložno stavku 3., zadatak nadzornika grupe obavlja:

(a) kad se na čelu grupe nalazi društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, nadzorno tijelo koje je tom društvu izdalo odobrenje za rad;

(b) kad se na čelu grupe ne nalazi društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, nadzorno tijelo koje je utvrđeno u skladu sa sljedećim:

i. kad je matično društvo društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje osiguruteljni holding, nadzorno tijelo koje je tom društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje izdalo odobrenje za rad;

ii. kad više od jednog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje ima sjedište u Zajednici za svoje matično društvo ima isti osiguruteljni holding, a jedno od tih društava je dobilo odobrenje za rad u državi članici u kojoj osiguruteljni holding ima svoje sjedište, nadzorno tijelo društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u toj državi članici;

iii. kad se na čelu grupe nalazi više od jednog osigurateljnog holdinga čije se sjedište nalazi u drugim državama članicama i postoji društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje u svakoj od tih država članica, nadzorno tijelo društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje s najvećom bilančnom svotom;

iv. kad više od jednog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje čije se sjedište nalazi u Zajednici za svoje matično društvo ima isti osigurateljni holding, a niti jedno od tih društva nije dobilo odobrenje za rad u državi članici u kojoj osigurateljni holding ima svoje sjedište, nadzorno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje s najvećom ukupnom bilančnom svotom; ili

v. kad je grupa bez matičnog društva, ili u bilo kojim okolnostima koje nisu navedene u točkama od i. do iv., nadzorno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje s najvećom ukupnom bilančnom svotom.

3. U posebnim slučajevima, predmetno nadzorno tijelo može, na zahtjev bilo kojeg tijela, donijeti zajedničku odluku o odstupanju od kriterija iz stavka 2. ako bi njihova primjena bila neprimjerena, uzimajući u obzir strukturu grupe i relativni značaj djelatnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje u različitim državama, te mogu odrediti drugo nadzorno tijelo kao nadzornika grupe.

U tu svrhu, bilo koje predmetno nadzorno tijelo može zatražiti da bude otvorena rasprava o primjerenosti kriterija iz stavka 2. Takve rasprave se ne održavaju češće do jednom godišnje.

Predmetna nadzorna tijela moraju učiniti sve što je u njihovoj moći kako bi donijela zajedničku odluku o izboru nadzornika grupe u roku tri mjeseca od davanja zahtjeva za otvaranje rasprave. Prije nego što donesu odluku, predmetna nadzorna tijela moraju dati priliku grupi da iskaže svoje mišljenje.

4. Tijekom razdoblja od tri mjeseca iz trećeg podstavka stavka 3., bilo koje predmetno tijelo može zahtijevati da od CEIOPS-a bude zatražen savjet. U slučaju da je savjet zatražen od CEIOPS-a, to se razdoblje produžuje za dva mjeseca.

5. U slučaju da je savjet zatražen od CEIOPS-a, predmetna nadzorna tijela na odgovarajući način uzimaju u obzir CEIOPS-ov savjet prije nego što donese zajedničku odluku. U zajedničkoj odluci se navode svi razlozi i daje objašnjenje o svim značajnim odstupanjima od savjeta koji je dao CEIOPS.

6. Ako se ne donese zajednička odluka o odstupanju od kriterija iz stavka 2., zadatak nadzornika grupe obavlja nadzorno tijelo utvrđeno u skladu sa stavkom 2.

7. CEIOPS obavješćuje Europski parlament, Vijeće i Komisiju, barem jednom godišnje, o svim značajnim poteškoćama vezanim uz primjenu stavaka 2., 3. i 6.

U slučaju da bilo koje veće poteškoće nastanu zbog primjene kriterija iz stavaka 2. i 3., Komisija donosi provedbene mjere kojima se određuju ti kriteriji.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

8. Kad jedna država članica ima više od jednog nadzornog tijela za bonitetni nadzor društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje, takva država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala koordinaciju između tih tijela.

Članak 248.

Prava i dužnosti nadzornika grupe i drugih nadzornika u kolegiju nadzornika

1. Prava i dužnosti dodijeljeni nadzorniku grupe s obzirom na nadzor grupe obuhvaćaju sljedeće:

(a) usklađivanje prikupljanja i distribucije relevantnih ili bitnih informacija u okviru redovnog poslovanja i u izvanrednim situacijama, uključujući distribuciju informacija koje su važne za nadzorne zadatke nadzornih tijela;

(b) nadzorni pregled i procjenu financijskog stanja grupe;

(c) procjenu usklađenosti grupe s pravilima o solventnosti i koncentraciji rizika i unutargrupnim transakcijama kako je navedeno u odredbama članaka 218. do 245.;

(d) procjenu sustava upravljanja grupom, kako je navedeno u članku 246., i da li članovi upravnih, upravljačkih i nadzornih organa sudjelujućeg društva ispunjavaju zahtjeve iz članaka 42. i 257.;

(e) planiranje i usklađivanje, putem redovnih sastanaka koji se održavaju barem jednom godišnje ili putem drugih odgovarajućih sredstava, nadzornih aktivnosti u redovnom poslovanju i u izvanrednim situacijama, u suradnji s predmetnim nadzornim tijelima i vodeći računa o prirodi, opsegu i složenosti rizika prisutnih u poslovanju svih društava koja su dio grupe;

(f) ostale zadatke, mjere i odluke koji su dodijeljeni nadzorniku grupe u ovoj Direktivi ili proizlaze iz primjene ove Direktive, posebno s obzirom na vođenje postupka za vrednovanje bilo kojeg unutarnjeg modela na razini grupe kako je navedeno u odredbama članaka 231. i 233. i vođenje postupka za dopuštanje primjene sustava iz članaka 237. do 240.

2. Da bi se olakšalo obavljanje zadataka nadzora grupe iz stavka 1., osniva se kolegij nadzornika kojim predsjeda nadzornik grupe.

Kolegij nadzornika osigurava da se suradnja, razmjena informacija i postupci savjetovanja između nadzornih tijela koja su članovi kolegija nadzornika učinkovito obavljaju u skladu s glavom III., s ciljem promicanja usklađivanja njihovih odluka i aktivnosti.

3. Članstvo kolegija nadzornika obuhvaća nadzornika grupe i nadzornih tijela svih država članica u kojim se nalazi sjedište svih društava kćeri.

Nadzornim tijelima značajnih podružnica i povezanih društava je također dopušteno sudjelovanje u kolegiju nadzornika. Međutim, njihovo je sudjelovanje ograničeno na postizanje cilja učinkovite razmjene informacija.

Učinkovito funkcioniranje kolegija nadzornika može zahtijevati da neke aktivnosti obavlja manji broj nadzornih tijela unutar kolegija.

4. Ne dovodeći u pitanje bilo koje mjere donesene u skladu s ovom Direktivom, osnivanje i funkcioniranje kolegija nadzornika se temelji na koordinacijskim sporazumima koje su sklopili nadzornik grupe i druga predmetna nadzorna tijela.

U slučaju različitih mišljenja o koordinacijskim sporazumima, bilo koji član kolegija nadzornika može uputiti predmet CEIOPS-u.

Nakon savjetovanja s predmetnim nadzornim tijelima, nadzornik grupe na odgovarajući način razmatra bilo koji savjet koji mu je dao CEIOPS u roku dva mjeseca od primitka tog savjeta prije nego što donese svoju konačnu odluku. U odluci se navode svi razlozi i daje objašnjenje o svim značajnim odstupanjima od bilo kojeg savjeta koji je dao CEIOPS. Nadzornik grupe dostavlja odluku drugim predmetnim nadzornim tijelima.

5. Ne dovodeći u pitanje bilo koje mjere donesene u skladu s ovom Direktivom, koordinacijski sporazumi iz stavka 4. pobliže propisuju postupke za:

(a) odlučivanje između predmetnih nadzornih tijela u skladu s odredbama članaka 231., 232. i 247.;

(b) savjetovanje iz stavka 4. ovog članka i iz članka 218. stavka 5.

Ne dovodeći u pitanje prava i dužnosti dodijeljene ovom Direktivom nadzorniku grupe i drugim nadzornim tijelima, koordinacijski sporazumi mogu povjeriti dodatne zadatke nadzorniku grupe ili drugim nadzornim tijelima kad to rezultira učinkovitijim nadzorom grupe i ne narušava nadzorne aktivnosti članova kolegija nadzornika s obzirom na njihove pojedinačne odgovornosti.

Povrh toga, u koordinacijskim sporazumima mogu biti navedeni postupci za:

(a) savjetovanje između predmetnih nadzornih tijela, posebno kako je navedeno u odredbama članaka 213. do 217., 219. do 221., 227., 244. do 246., 250., 256., 260. i 262.;

(b) suradnju s drugim nadzornim tijelima.

6. CEIOPS priprema smjernice za operativno funkcioniranje kolegija nadzornika na temelju sveobuhvatnog pregleda njihovog rada kako bi procijenio njihovu razinu usklađenosti. Takvi se pregledi obavljanju barem svake treće godine. Države članice osiguravaju da nadzornik grupe dostavlja CEIOPS-u informacije o funkcioniranju kolegija nadzornika i o svim poteškoćama s kojima su se suočili, a koje su bitne za te preglede.

7. Komisija donosi provedbene mjere za koordiniranje nadzora grupe za potrebe stavaka 1. do 6., uključujući definiciju „značajne podružnice".

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Članak 249.

Suradnja i razmjena informacija između nadzornih tijela

1. Tijela odgovorna za nadzor pojedinačnih društava za osiguranje i društava za reosiguranje u grupi i nadzornik grupe blisko surađuju, posebno u slučajevima kad se društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje suoči s financijskim poteškoćama.

Da bi se osiguralo da je nadzornim tijelima, uključujući nadzornika grupe, dostupna ista količina relevantnih informacija, ne dovodeći u pitanje njihove odgovornosti, i bez obzira na to jesu li osnovana u istoj državi članici, jedno drugome dostavljaju

takve informacije kako bi omogućile i olakšale obavljanje nadzornih zadataka drugih tijela u skladu s ovom Direktivom. U tom pogledu, predmetna nadzorna tijela i nadzornik grupe priopćavaju jedno drugome bez odgađanja sve relevantne informacije čim im one postanu dostupne. Informacije iz ovog podstavka uključuju, ali nisu ograničene na, informacije o aktivnostima grupe i nadzornih tijela i informacije koje je dostavila grupa.

2. Tijela odgovorna za nadzor pojedinačnih društava za osiguranje i društava za reosiguranje u grupi i nadzornik grupe, svaki ponaosob, odmah sazivaju sastanak svih nadzornih tijela uključenih u nadzor grupe najmanje u sljedećim okolnostima:

(a) kad postanu svjesni značajnog kršenja potrebnog solventnog kapitala ili kršenja potrebnog minimalnog kapitala pojedinačnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;

(b) kad postanu svjesni značajnog kršenja potrebnog solventnog kapitala na razini grupe izračunanog na temelju konsolidiranih podataka ili agregiranog potrebnog solventnog kapitala, u skladu s bilo kojom metodom izračuna koja se upotrebljava u skladu s glavom III. poglavljem II. odjeljkom 1. pododjeljkom 4.;

(c) kad se događaju ili su se dogodile druge iznimne okolnosti.

3. Komisija donosi provedbene mjere kojima se određuju stavke koje će nadzornik grupe sustavno prikupljati i distribuirati drugim predmetnim nadzornim tijelima ili koje će nadzorniku grupe dostaviti druga predmetna nadzorna tijela.

Komisija donosi provedbene mjere kojima se određuju stavke koje su bitne ili relevantne za nadzor na razini grupe kako bi se poboljšala usklađenost nadzornog izvješćivanja.

Mjere iz ovog stavka, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Članak 250.

Savjetovanje nadzornih tijela

1. Ne dovodeći u pitanje članak 248., predmetna nadzorna tijela, kad je odluka važna za nadzorne zadatke drugih nadzornih tijela, prije nego što donesu tu odluku, međusobno se savjetuju u kolegiju nadzornika s obzirom na sljedeće:

(a) promjene u strukturi dioničara, organizacijskoj i upravljačkoj strukturi društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje u grupi, za koje je potrebna suglasnost ili odobrenje nadzornih tijela;

(b) glavne kazne i iznimne mjere koje poduzimaju nadzorna tijela, uključujući uvođenje kapitalnog dodataka na potrebni solventni kapital prema članku 37. i uvođenje bilo kojih ograničenja za korištenje unutarnjeg modela za izračunavanje potrebnog solventnog kapitala prema glavi I. poglavlju VI. odjeljku 4. pododjeljku 3.

U smislu točke (b), od nadzornika grupe se uvijek traži savjet.

Povrh toga, predmetna nadzorna tijela se, kad se odluka temelji na informacijama koje su primljene od drugih nadzornih tijela, međusobno savjetuju prije nego što donesu tu odluku.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 248., nadzorno tijelo može odlučiti da se neće tražiti savjet u slučajevima hitnosti ili kad takvo savjetovanje može ugroziti učinkovitost odluke. U tom slučaju, nadzorno tijelo bez odgađanja obavješćuje druga predmetna nadzorna tijela.

Članak 251.

Zahtjevi nadzornika grupe prema drugim nadzornim tijelima

Nadzornik grupe može pozvati nadzorna tijela države članice u kojoj matično društvo ima svoje sjedište i koja sama ne obavljaju nadzor grupe u skladu s člankom 247. da zatraže od matičnog društva bilo koje informacije koje bi bili relevantne za obavljanje njegovih prava i dužnosti u okviru koordinacije kako je propisano u članku 248. i da dostave te informacije nadzorniku grupe.

Nadzornik grupe, kad su mu potrebne informacije iz članka 254. stavka 2. koje su već dane drugom nadzornom tijelu, kontaktira to tijelo kadgod je moguće kako bi spriječio dvostruko izvješćivanje raznih tijela koja su uključena u nadzor.

Članak 252.

Suradnja s tijelima odgovornim za kreditne institucije i investicijska društva

Kad su društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje i kreditna institucija određena u Direktivi 2006/48/EZ ili investicijsko društvo određeno u Direktivi 2004/39/EZ, ili oba, izravno ili neizravno povezani ili imaju zajedničko sudjelujuće društvo, predmetna nadzorna tijela i tijela odgovorna za nadzor tih drugih društava blisko surađuju.

Ne dovodeći u pitanje njihove odgovornosti, ta tijela dostavljaju jedno drugom bilo koje informacije za koje je vjerojatno da će pojednostaviti njihove zadatke, posebno kako je navedeno u ovoj glavi.

Članak 253.

Poslovna tajna i povjerljivost

Države članice dopuštaju razmjenu informacija između njihovih nadzornih tijela i između njihovih nadzornih tijela i drugih tijela, kako je navedeno u odredbama članaka 249. do 252.

Informacije primljene u okviru nadzora grupe i posebno bilo koja razmjena informacija između nadzornih tijela i između nadzornih tijela i drugih tijela koja je predviđena u ovoj glavi, podliježe odredbama članka 295.

Članak 254.

Pristup informacijama

1. Države članice osiguravaju da fizičke i pravne osobe uključene u opseg nadzora grupe i njihova povezana društva i sudjelujuća društva mogu razmjenjivati bilo koje informacije koje bi mogle biti relevantne u svrhu nadzora grupe.

2. Države članice osiguravaju da njihova tijela koja su odgovorna za obavljanje nadzora grupe imaju pristup bilo kojim informacijama koje su relevantne u svrhu tog nadzora bez obzira na prirodu predmetnog društva. Članak 35. primjenjuje se *mutatis mutandis*.

Predmetna nadzorna tijela se mogu obratiti društvima u grupi izravno kako bi dobila potrebne informacije samo kad su te informacije zatražene od društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje podliježe nadzoru grupe i kad ih ono nije dostavilo u razumnom roku.

Članak 255.

Provjera informacija

1. Države članice osiguravaju da njihova nadzorna tijela mogu obavljati unutar njihovih državnih područja, bilo izravno ili uz posredovanje osoba koje su imenovale u tu svrhu, izravnu provjeru informacija iz članka 254. u prostorijama jednog od sljedećih:

(a) društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje podliježe nadzoru grupe;

(b) povezanih društava tog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;

(c) matičnih društava tog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje;

(d) povezanih društava matičnog društva tog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.

2. Kad nadzorna tijela žele u specifičnim slučajevima provjeriti informacije o nekom društvu, bilo da je ono regulirano ili ne, a koje je dio grupe i nalazi se u drugoj državi članici, zamolit će nadzorna tijela te druge države članice da obavi provjeru.

Tijela koja prime takav zahtjev, u okviru svojih nadležnosti, postupaju prema zahtjevu tako da izravno obavljaju provjeru ili da dopuštaju revizoru ili stručnjaku da ju provede ili tako da dopuštaju tijelu koje je dalo zahtjev da je provede samo. Nadzornika grupe se obavješćuje o poduzetoj aktivnosti.

Nadzorno tijelo koje je uputilo zahtjev može, kad tako želi, sudjelovati u provjeri kad izravno ne obavlja provjeru.

Članak 256.

Solventnost grupe i izvješće o financijskom stanju

1. Države članice zahtijevaju od sudjelujućih društava za osiguranje i društava za reosiguranje ili osigurateljnog holdinga da javno objave, jednom godišnje, izvješće o solventnosti i financijskom stanju na razini grupe. Odredbe članaka 51. i 53. do 55. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

2. Kad sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili osigurateljni holding tako odluči, i podložno suglasnosti nadzornika grupe, ono može dostaviti jedno izvješće o solventnosti i financijskom stanju koje obuhvaća sljedeće:

(a) informacije na razini grupe koji moraju biti objavljene u skladu sa stavkom 1.;

(b) informacije o bilo kojem društvu kćeri unutar grupe koje moraju biti pojedinačno prepoznatljive i objavljene u skladu s odredbama članaka 51. i 53. do 55.

Prije davanja suglasnosti u skladu s prvim podstavkom, nadzornik grupe traži savjet i na odgovarajući način uzima u obzir bilo koja mišljenja i ograde od mišljenja članova kolegija nadzornika.

3. Kad u izvješće iz stavka 2. nisu uključene informacije koje nadzorno tijelo, koje je dalo odobrenje za rad društvu kćeri unutar grupe, zahtijeva od usporedivih društava i kad je taj propust bitan, predmetno nadzorno tijelo ima ovlasti zahtijevati od predmetnog društva kćeri da objavi potrebne dodatne informacije.

4. Komisija donosi provedbene mjere kojima se pobliže određuju informacije koje moraju biti objavljene i sredstva putem kojih se to postiže s obzirom na jedno izvješće o solventnosti i financijskom stanju.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Članak 257.

Upravni, upravljački ili nadzorni organ osigurateljnog holdinga

Države članice zahtijevaju da sve osobe koje stvarno vode osigurateljni holding posjeduju poslovni ugled i iskustvo za obavljanje svojih dužnosti.

Članak 42. se primjenjuje *mutatis mutandis*.

Članak 258.

Provedbene mjere

1. Ako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje u grupi nije usklađeno sa zahtjevima iz članaka 218. do 246. ili ako su zahtjevi ispunjeni, a solventnost ipak može biti ugrožena ili ako unutargrupne transakcije ili koncentracije rizika predstavljaju prijetnju financijskom položaju društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, dolje navedeni zahtijevaju poduzimanje potrebnih mjera kako bi se stanje čim prije popravilo:

(a) nadzornik grupe s obzirom na osigurateljni holding;

(b) nadzorna tijela s obzirom na društva za osiguranje i društva za reosiguranje.

Kad, u slučaju iz točke (a) prvog podstavka, nadzornik grupe nije jedno od nadzornih tijela države članice u kojoj se nalazi sjedište osigurateljnog holdinga, nadzornik grupe obavješćuje ta nadzorna tijela o svojim nalazima kako bi im omogućio da poduzmu potrebne mjere.

Kad, u slučaju iz točke (b) prvog podstavka, nadzornik grupe nije jedno od nadzornih tijela države članice u kojoj se nalazi sjedište društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, nadzornik grupe obavješćuje ta nadzorna tijela o svojim nalazima kako bi im omogućio da poduzmu potrebne mjere.

Ne dovodeći u pitanje stavak 2., države članice utvrđuju mjere koje mogu poduzeti njihova nadzorna tijela s obzirom na osigurateljni holding.

Predmetna nadzorna tijela, uključujući nadzornika grupe, usklađuju, prema potrebi, njihove provedbene mjere.

2. Ne dovodeći u pitanje odredbe kaznenog prava, države članice osiguravaju da kazne i mjere mogu biti naložene osigurateljnim holdinzima koji krše zakon, propise ili upravne odredbe donesene za provedu ove glave, ili osobama koje u stvarnosti upravljaju tim društvima. Nadzorna tijela blisko surađuju kako bi osigurala da su takve kazne ili mjere učinkovite, posebno kad se središnja uprava ili glavni poslovni nastan osigurateljnog holdinga ne nalazi u njegovom sjedištu.

3. Komisija može donijeti provedbene mjere za usklađivanje izvršnih mjera iz stavaka 1. i 2.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

Članak 259.

CEIOPS-ovo izvješćivanje

1. CEIOPS jednom godišnje sudjeluje na općoj raspravi parlamentarnog odbora Europskog parlamenta. Kad se to sudjelovanje poklapa s CEIOPS-ovom obvezom izvješćivanja iz članka 71. stavka 3., ta se obveza ispunjava, kad je riječ o Europskom parlamentu, sudjelovanjem CEIOPS-a na toj raspravi.

2. Na raspravi iz stavka 1., CEIOPS izvješćuje, između ostalog, o svim relevantnim i značajnim iskustvima nadzornih aktivnosti i suradnji između nadzornika u okviru glave III. i posebno o:

(a) postupku imenovanja nadzornika grupe, broju nadzornika grupe i geografskoj zastupljenosti;

(b) radu kolegija nadzornika, posebno s obzirom na sudjelovanje i predanost nadzornih tijela kad ona nisu nadzornik grupe.

3. CEIOPS može, u smislu stavka 1., također, prema potrebi, izvješćivati o glavnim spoznajama do kojih je došao na temelju pregleda iz članka 248. stavka 6.

POGLAVLJE IV.

Treće države

Članak 260.

Matična društva izvan Zajednice: provjera istovjetnosti

1. U slučaju iz članka 213. stavka 2. točke (c), predmetna nadzorna tijela provjeravaju podliježu li društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, čije matično društvo ima sjedište izvan Zajednice, nadzoru nadzornih tijela iz trećih zemalja, koji je istovjetan onom koji je propisan u ovoj glavi o nadzoru na razini grupe društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz članka 213. stavka 2. točaka (a) i (b).

Provjeru obavlja nadzorno tijelo koje bi bilo nadzornik grupe da se primjenjuju kriteriji iz članka 247. stavka 2., na zahtjev matičnog društva ili bilo kojeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje je dobilo odobrenje u Zajednici ili na vlastitu inicijativu, osim kad Komisija prethodno donese zaključak o istovjetnosti predmetne treće zemlje. Pri tome, prije nego što donese odluku, to se nadzorno tijelo savjetuje s drugim predmetnim nadzornim tijelima i CEIOPS-om.

2. Komisija može donijeti provedbene mjere kojima se određuju kriteriji za procjenu jednakosti bonitetnog sustava treće zemlje za nadzor grupa s onim iz ove glave. Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 301. stavka 3.

3. Komisija može donijeti, nakon savjetovanja s Europskim odborom o osiguranju i strukovnoj mirovini i u skladu s regulatornim postupkom iz članka 301. stavka 2., i uzimajući u obzir kriterije donesene u skladu sa stavkom 2., odluku o jednakosti bonitetnog sustava treće zemlje za nadzor grupa s onim iz ove glave.

Te se odluke redovito preispituju kako bi se uzele u obzir sve promjene bonitetnog sustava za nadzor grupa iz ove glave i bonitetnog sustava u trećoj zemlji za nadzor grupa i bilo koje promjene u propisima koje mogu utjecati na odluku o jednakosti.

Kad odluku donese Komisija, u skladu s prvim podstavkom, s obzirom na treću zemlju, tu se odluku smatra konačnom u svrhu provjere iz stavka 1.

Članak 261.

Matična društva izvan Zajednice: istovjetnost

1. U slučaju istovjetnog nadzora iz članka 260., države članice se oslanjaju na istovjetni nadzor grupe koji obavljaju nadzorna tijela treće zemlje u skladu sa stavkom 2.

2. Članci 247. do 258. primjenjuju se *mutatis mutandis* na suradnju s nadzornim tijelima trećih zemalja.

Članak 262.

Matična društva izvan Zajednice: nepostojanje istovjetnosti

1. U slučaju da istovjetni nadzor iz članka 260. ne postoji, države članice na društva za osiguranje i društva za reosiguranje primjenjuju članke 218. do 258. *mutatis mutandis*, uz iznimku članaka od 236. do 243., ili jednu od metoda iz stavka 2.

Opća načela i metode iz članaka od 218. do 258. se primjenjuju na razini osigurateljnog holdinga, društva za osiguranje iz treće zemlje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje. Samo u svrhu izračuna solventnosti grupe, matično društvo se tretira kao da je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje podliježe istim uvjetima kako je propisano u glavi I. poglavlju VI. odjeljku 3. pododjeljcima 1., 2. i 3. s obzirom na vlastita sredstva prihvatljiva za potrebni solventni kapital ili jednom od sljedećih:

(a) potrebnom solventnom kapitalu utvrđenom u skladu s načelima iz članka 226. kad je ono osigurateljni holding;

(b) potrebnom solventnom kapitalu utvrđenom u skladu s načelima iz članka 227. kad je ono društvo za osiguranje iz treće zemlje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje.

2. Države članice dopuštaju njihovim nadzornim tijelima da primjenjuju druge metode kojima se osigurava primjeren nadzor društava za osiguranje i društava za reosiguranje u grupi. Nadzornik grupe mora, nakon savjetovanja s drugim predmetnim nadzornim tijelima, dati odobrenje za te metode.

Nadzorna tijela mogu posebno zahtijevati osnivanje osigurateljnog holdinga čije se sjedište nalazi u Zajednici i primijeniti ovu glavu na društva za osiguranje i društva za reosiguranje u grupi na čijem se čelu nalazi taj osigurateljni holding.

Odabrane metode omogućuju da ciljevi nadzora grupe kako je određeno u ovoj glavi budu postignuti i o njima se obavješćuju druga predmetna nadzorna tijela i Komisija.

Članak 263.

Matična društva izvan Zajednice: razine

Kad je samo matično društvo iz članka 260. društvo kći osigurateljnog holdinga čije je sjedište izvan Zajednice ili društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje, države članice primjenjuju provjeru iz članka 260. samo na razini krajnjeg matičnog društva koje osigurateljni holding iz treće zemlje, društvo za osiguranje iz treće zemlje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje.

Međutim, države članice dopuštaju njihovim nadzornim tijelima da donesu, ako ne postoji istovjetan nadzor iz članka 260., odluku o obavljanju nove provjere na nižoj razini kad postoji matično društvo za osiguranje odnosno matično društvo za reosiguranje, bilo da je ono osigurateljni holding iz treće zemlje, društvo za osiguranje iz treće zemlje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje.

U takvim slučajevima, nadzorno tijelo iz drugog podstavka članka 260. stavka 1. objašnjava svoju oduku grupi.

Članak 262. primjenjuje se *mutatis mutandis*.

Članak 264.

Suradnja s nadzornim tijelima iz trećih zemalja

1. Komisija može Vijeću dostaviti prijedloge za pregovaranje o sporazumima s jednom ili više trećih zemalja o načinu obavljanja nadzora grupe nad:

(a) društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje čija su sudjelujuća društva u smislu članka 213. čije se sjedište nalazi u trećoj zemlji; i

(b) društvima za osiguranje iz treće zemlje odnosno društvima za reosiguranje iz treće zemlje čija su sudjelujuća društva u smislu članka 213. čije se sjedište nalazi u Zajednici.

2. Sporazumima iz stavka 1. se posebno nastoji osigurati da:

(a) nadzorna tijela država članica mogu dobiti informacije koje su potrebne za nadzor na razini grupe društava za osiguranje i društava za reosiguranje čije se sjedište nalazi u Zajednici i koja imaju društva kćeri ili sudjeluju u društvima izvan Zajednice; i

(b) da nadzorna tijela trećih zemalja mogu dobiti informacija koje su potrebne za nadzor na razini grupe društava za osiguranje iz treće zemlje i društava za reosiguranje iz treće zemlje čije se sjedište nalazi na njihovom državnom području i koja imaju društva kćeri ili sudjeluju u društvima u jednoj ili više država članica.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 300. stavke 1. i 2. Ugovora, Komisija uz pomoć Europskog odbora o osiguranju i strukovnoj mirovini ispituje ishod pregovora iz stavka 1.

POGLAVLJE V.

Mješoviti osigurateljni holdinzi

Članak 265.

Unutargrupne transakcije

1. Države članice osiguravaju da, kad je matično društvo jednog ili više društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje mješoviti osigurateljni holding, nadzorna tijela odgovorna za nadzor tih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje obavljaju opći nadzor nad transakcijama između tih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje i mješovitog osigurateljnog holdinga i njegovih povezanih društava.

2. Odredbe članaka 245., 249. do 255. i 258. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 266.

Suradnja s trećim zemljama

U pogledu suradnje s trećim zemljama, članak 264. primjenjuje se *mutatis mutandis*.

GLAVA IV.

REORGANIZACIJA I LIKVIDACIJA DRUŠTAVA ZA OSIGURANJE

POGLAVLJE I.

Područje primjene i definicije

Članak 267.

Područje primjene ove glave

Ova se glava primjenjuje na reorganizacijske mjere i postupke likvidacije vezane uz sljedeće:

(a) društva za osiguranje;

(b) podružnice društava za osiguranje iz treće zemlje koje se nalaze na području Zajednice.

Članak 268.

Definicije

1. Za potrebe ove glave, primjenjuje se sljedeće definicije:

(a) „nadležna tijela" znači upravna ili sudska tijela država članica koja su nadležna za reorganizacijske mjere ili postupke likvidacije;

(b) „podružnica" znači trajna prisutnost društva za osiguranje na državnom području države članice koja nije matična država članica i koje obavlja djelatnosti osiguranja;

(c) „reorganizacijske mjere" znači mjere koje podrazumijevaju bilo koje djelovanje nadležnih tijela koje je namijenjeno očuvanju ili ponovnoj uspostavi financijske situacije u društvu za osiguranje i koje, osim tog društva za osiguranje, utječe na prethodna prava stranaka, što uključuje, ali nije ograničeno na mjere koje podrazumijevaju mogućnost obustave plaćanja, odlaganje provedbenih mjera ili smanjenje potraživanja;

(d) „postupak likvidacije" znači skupni postupak koji obuhvaća prodaju imovine društva za osiguranje i podjelu prihoda između vjerovnika, dioničara ili članova, prema potrebi, što nužno obuhvaća bilo koje djelovanje od strane nadležnih tijela, uključujući kad je skupni postupak prekinut nagodbom ili drugom odgovarajućom mjerom, bez obzira na to da li se ti postupci temelje ne insolventnosti ili su dobrovoljni ili prinudni;

(e) „upravitelj” znači osoba ili tijelo kojeg su imenovala nadležna tijela u svrhu upravljanja reorganizacijskim mjerama;

(f) „likvidator” znači osoba ili tijelo kojeg su imenovala nadležna tijela ili upravljačka tijela društva za osiguranje u svrhu upravljanja likvidacijskim postupkom;

(g) „osigurnina” znači iznos koji predstavlja obvezu društva za osiguranje osiguranim osobama, ugovarateljima osiguranja, korisnicama osiguranja ili bilo kojoj oštećenoj osobi koja može polagati prava prema društvu za osiguranje i koji proizlazi iz ugovora o osiguranju ili iz bilo kojeg posla iz članka 2. stavka 3. točaka (b) i (c) u području izravnog osiguranja, uključujući iznos koji je izdvojen za te osobe kad neki elementi obveze još uvijek nisu poznati.

Premija koju duguje društvo za osiguranje zbog nesklapanja ili otkazivanja ugovora o osiguranju ili poslova iz točke (g) prvog podstavka u skladu s pravom koji se primjenjuje na takve ugovore ili poslove prije otvaranja likvidacijskog postupka također se smatra osigurninom.

2. Za potrebe primjene ove glave, na reorganizacijske mjere i postupke likvidacije vezane uz podružnicu društva za osiguranje iz treće zemlje koja se nalazi u državi članici primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) „matična država članica” znači država članica u kojoj je podružnica dobila odobrenje u skladu s odredbama članaka od 145. do 149.;

(b) „nadzorna tijela” znači nadzorna tijela matične države članice;

(c) „nadležna tijela” znači nadležna tijela matične države članice.

POGLAVLJE II.

Reorganizacijske mjere

Članak 269.

Donošenje reorganizacijskih mjera – primjenjivo pravo

1. Samo nadležna tijela matične države članice imaju pravo donijeti odluku o reorganizacijskim mjerama s obzirom na društvo za osiguranje, uključujući njegove podružnice.

2. Reorganizacijske mjere ne isključuju otvaranje likvidacijskog postupka od strane matične države članice.

3. Reorganizacijske mjere se uređuju zakonima, propisima i postupcima koji su u primjeni u matičnoj državi članici, ako u odredbama članaka 285. do 292. nije drukčije predviđeno.

4. Reorganizacijske mjere koje su poduzete u skladu sa zakonodavstvom matične države članice imaju bez ograničenja pravni učinak na cijelom području Zajednice bez daljnjih formalnosti, uključujući i prema trećim stranama u drugim državama članicama, čak i kad zakonodavstvo tih drugih država članica ne predviđa takve reorganizacijske mjere ili kad za njihovu provedbu vrijede uvjeti koji nisu ispunjeni.

5. Pravni učinak reorganizacijskih mjera na cijelom području Zajednice nastupa istodobno s nastupanjem pravnih učinaka u matičnoj državi članici.

Članak 270.

Informacije nadzornim tijelima

Nadležna tijela matične države članice hitno obavješćuju nadzorna tijela te države članice o njihovoj odluci o bilo kojim reorganizacijskim mjerama, ako je moguće prije donošenja takve mjere i, ako to nije moguće, odmah nakon donošenja mjere.

Nadzorna tijela matične države članice hitno obavješćuju nadzorna tijela svih drugih država članica o odluci donošenja reorganizacijskih mjera, uključujući i o mogućim praktičnim učincima takvih mjera.

Članak 271.

Objavljivanje odluka o reorganizacijskim mjerama

1. Kad je u matičnoj državi članici moguće podnijeti pritužbu protiv reorganizacijske mjere, nadležna tijela matične države članice, upravitelj ili bilo koja osoba koja ima pravo to učiniti u matičnoj državi članici javno objavljuje odluku o reorganizacijskoj mjeri u skladu s postupcima o javnom objavljivanju predviđenim u matičnoj državi članici i, nadalje, u *Službenom listu Europske unije* objavljuju čim je prije moguće izrijeku rješenja kojim se utvrđuje reorganizacijska mjera.

Nadzorna tijela drugih država članica koja su obaviještena o odluci o reorganizacijskoj mjeri u skladu s člankom 270. mogu osigurati objavljivanje takve odluke na njihovom državnom području na način koji oni smatraju primjerenim.

2. U objavama iz stavka 1. se navodi nadležno tijelo matične države članice, zakonodavstvo koje se primjenjuje kako je propisano u članku 269. stavku 3. i upravitelj koji je imenovan, ako je imenovan. One se sastavljaju na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice na kojem se objavljuju informacije.

3. Reorganizacijske mjere se primjenjuju bez obzira na odredbe o objavljivanju iz stavaka 1. i 2. i imaju bez ograničenja pravni učinak na vjerovnike, osim ako nadležna tijela matične države članice ili zakonodavstvo te države članice ne propisuju drukčije.

4. Kad reorganizacijske mjere utječu isključivo na prava dioničara, članova ili zaposlenika društva za osiguranje, promatrane u tom svojstvu, odredbe stavaka 1., 2. i 3. se ne primjenjuju osim ako zakonodavstvo koje se primjenjuje na reorganizacijske mjere ne propisuje drukčije.

Nadležna tijela utvrđuju način na koji se strane iz prvog podstavka obavješćuje u skladu sa primjenjivim pravom.

Članak 272.

Informacije za poznate vjerovnike – pravo na prijavu tražbina

1. Kad pravo matične države članice zahtijeva da prijava tražbina bude prijavljena kako bi bila priznata ili predviđa obvezno obavješćivanje o reorganizacijskoj mjeri vjerovnika čije je uobičajeno boravište, porezna rezidentnost ili sjedište u toj državi članici, nadležna tijela matične države članice ili upravitelj također obavješćuju poznate vjerovnike čije je uobičajeno boravište, porezna rezidentnost ili sjedište u drugoj državi članici u skladu s člankom 281. i člankom 283. stavkom 1.

2. Kad zakonodavstvo matične države članice predviđa pravo vjerovnika čije je uobičajeno boravište, porezna rezidentnost ili sjedište u toj državi članici da prijave tražbine ili da podnesu obrazloženje tražbina, vjerovnici čije je uobičajeno boravište, porezna rezidentnost ili sjedište u drugoj državi članici imaju isto pravo u skladu s člankom 282. i člankom 283. stavkom 2.

POGLAVLJE III.

Postupak likvidacije

Članak 273.

Otvaranje postupka likvidacije – informacije za nadzorna tijela

1. Samo nadležna tijela matične države članice imaju pravo donijeti odluku o otvaranju postupka likvidacije nad društvom za osiguranje, uključujući njegove podružnice u drugim državama članicama. Ta se odluka može donijeti prije, ili nakon donošenja, reorganizacijskih mjera.

2. Odluka o otvaranju postupka likvidacije nad društvom za osiguranje, uključujući njegove podružnice u drugim državama članicama, donesena u skladu s pravom matične države članice, se priznaje na cijelom području Zajednice bez daljnjih formalnosti i njezin pravni učinak u Zajednici nastupa istodobno s nastupanjem pravnih učinaka u državi članici u kojoj je otvoren postupak.

3. Nadležna tijela matične države članice hitno obavješćuju nadzorna tijela te države članice o odluci o otvaranju postupka likvidacije, ako je moguće prije otvaranja postupka i, ako to nije moguće, odmah nakon otvaranja postupka.

Nadzorna tijela matične države članice hitno obavješćuju nadzorna tijela svih drugih država članica o odluci o otvaranju postupka likvidacije, uključujući i o mogućim praktičnim učincima takvog postupka.

Članak 274.

Pravo koje se primjenjuje

1. Odluka o otvaranju postupka likvidacije nad društvom za osiguranje, postupak likvidacije i njegovi učinci se uređuju pravom koje se primjenjuje u matičnoj državi članici ako u odredbama članaka od 285. do 292 nije drukčije predviđeno.

2. Propisi matične države članice uređuju najmanje sljedeće:

(a) imovinu koja pripadaju likvidacijskoj masi i kako treba postupati s imovinom koju je steklo, ili je prenesena, na društvo za osiguranje nakon otvaranja likvidacijskog postupka;

(b) ovlaštenja društva za osiguranje ili likvidatora;

(c) pretpostavke za valjanost prijeboja;

(d) kakav učinak ima otvaranje likvidacijskoga postupka na postojeće ugovore u kojima je društvo za osiguranje strana;

(e) učinke pokretanja likvidacijskog postupka na pojedinačne postupke za ostvarivanje tražbina koje su pokrenuli vjerovnici, osim učinaka na parnice u tijeku prema članku 292.;

(f) koje se tražbine mogu prijaviti u odnosu na likvidacijsku masu društva za osiguranje i kako treba postupati s tražbinama koje su nastale nakon otvaranja likvidacijskog postupka,

(g) pravila koja uređuju prijavu, ispitivanje i utvrđivanje tražbina;

(h) pravila koja uređuju diobu utrška dobivenog unovčenjem imovine, isplatni red tražbina i prava vjerovnika koji su nakon otvaranja likvidacijskog postupka na temelju stvarnog prava ili prijeboja djelomično namireni;

(i) pretpostavke i učinke zaključenja likvidacijskoga postupka, posebno nagodbom,

(j) prava vjerovnika nakon zaključenja likvidacijskoga postupka;

(k) stranu koja snosi troškove likvidacijskoga postupka, uključujući i troškove koji proizlaze iz njega; i

(l) pravila koje su pravne radnje ništetne, pobojne ili djelomično ništetne jer oštećuju ukupnost vjerovnika.

Članak 275.

Tretman osigurnine

1. Države članice osiguravaju da osigurnine imaju prednost pred drugim potraživanjima od društva za osiguranje na jedan ili oba sljedeća načina:

(a) s obzirom na sredstva koja predstavljaju tehničke pričuve, osigurnine imaju apsolutnu prednost pred bilo kojim drugim potraživanjem od društva za osiguranje; ili

(b) s obzirom na ukupnu imovinu društva za osiguranje, osigurnine imaju prednost pred bilo kojim potraživanjem od društva za osiguranje, pri čemu jedina moguća iznimka mogu biti:

i. potraživanja zaposlenika koja proizlaze iz ugovora o radu i radnog odnosa;

ii. porezna potraživanja javnih tijela;

iii. potraživanja sustava socijalne sigurnosti;

iv. potraživanja po osnovi imovine koja podliježe stvarnom pravu.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., države članice mogu odrediti da svi ili dio troškova koji proizlaze iz likvidacijskog postupka, prema tome kako je utvrđeno u nacionalnom pravu, imaju prednost pred osigurninama.

3. Države članice koje su odabrale mogućnost iz stavka 1. točke (a) zahtijevaju od društava za osiguranje da uspostave i ažurno vode poseban registar u skladu s člankom 276.

Članak 276.

Poseban registar

1. Svako društvo za osiguranje vodi u svom sjedištu poseban registar imovine koji se koristi za pokriće tehničkih pričuva koje su izračunane i uložene u skladu s pravom matične države članice.

2. Kad društvo za osiguranje obavlja djelatnosti životnog i neživotnog osiguranja, ono u svom sjedištu vodi poseban registar za svaku vrstu posla.

Međutim, kad država članica odobri društvima za osiguranje da pokrivaju rizike životnog osiguranja i rizike navedene u vrstama osiguranja 1. i 2. dijela A u Prilogu I., ona može propisati da ta društva za osiguranje moraju voditi jedinstven registar za sve svoje djelatnosti.

3. Ukupna vrijednost upisane imovine, čija se vrijednost utvrđuje u skladu s pravom koje se primjenjuje u matičnoj državi članici, niti u jednom trenutku nije manja od vrijednosti tehničkih pričuva.

4. Kad imovina upisana u registar podliježe stvarnom pravu u korist vjerovnika ili treće strane i dio vrijednosti te imovine nije dostupan u svrhu pokrivanja obveza, ta se činjenica navodi u registru, a iznos koji nije raspoloživ se ne uključuje u ukupnu vrijednost iz stavka 3.

5. Tretman imovine u slučaju likvidacije društva za osiguranje s obzirom na mogućnost iz članka 275. stavka 1. točke (a) se utvrđuje u zakonodavstvu matične države članice, osim kad se na tu imovinu primjenjuju odredbe članaka 286., 287. ili 288. pri čemu:

(a) imovina za pokriće tehničkih pričuva podliježu stvarnom pravu u korist vjerovnika ili trećih osoba, bez da ispunjavaju uvjete iz stavka 4.;

(b) takav imovina podliježe pridržaju prava vlasništva u korist vjerovnika ili trećih osoba; ili

(c) vjerovnik je ovlašten tražiti prijeboj njegovih tražbina s tražbinama društva za osiguranje.

6. Kad je postupak likvidacije otvoren, struktura imovine upisane u registar u skladu sa stavkama od 1. do 5. se ne mijenja i u registru nisu, osim uz odobrenje nadležnog tijela dopuštene nikakve druge izmjene do ispravka čistih administrativnih pogrešaka.

Međutim, likvidatori dodaju toj imovini njezin prinos i vrijednost čistih premija koje su primljene s obzirom na predmetne vrste osiguranja između otvaranja likvidacijskog postupka i trenutka isplate osigurnina ili dok se ne obavi bilo koji prijenos portfelja.

7. Kad je rezultat unovčenja imovine niži od njezine procijenjene vrijednosti u registru, likvidatori navedeno opravdavaju nadzornim tijelima matičnih država članica.

Članak 277.

Unos u jamstveni program

Matična država članica može propisati da, kad su prava vjerovnika društva za osiguranje unesena u jamstveni program uspostavljen u toj državi članici, potraživanja tog sustava nisu uključena u odredbe članka 275. stavka 1.

Članak 278.

Pokrivenost povlaštenih potraživanja imovinom

Države članice koje odaberu mogućnost iz članka 275. stavka 1. točke (b) zahtijevaju od svakog društva za osiguranje da osigura da potraživanja koja mogu imati prednost pred osigurninama na temelju članka 275. stavka 1. točke (b) i koja su upisana na računima društva za osiguranje u svakom trenutku i neovisno o mogućoj likvidaciji, budu pokrivena imovinom.

Članak 279.

Oduzimanje odobrenja za rad

1. Kad se donese odluka o otvaranju likvidacijskog postupka nad društvom za osiguranje, odobrenje za rad tog društva se oduzima u skladu s postupkom iz članka 144., osim u opsegu potrebnom u svrhu stavka 2.

2. Oduzimanje odobrenja za rad u skladu sa stavkom 1. ne sprečava likvidatora ili bilo koju drugu osobu koju su imenovala nadležna tijela da obavlja neku od djelatnosti društva za osiguranje u mjeri u kojoj je to potrebno ili primjereno u svrhu likvidacije.

Matična država članica može odrediti da će te djelatnosti biti obavljane uz suglasnost i pod nadzorom nadzornih tijela te države članice.

Članak 280.

Objavljivanje odluka o postupku likvidacije

1. Nadležna tijela, likvidator ili bilo koje druga osoba koja je imenovana u tu svrhu od strane nadležnog tijela objavljuje odluku o pokretanju postupka likvidacije u skladu s postupcima za objavljivanje predviđenim u matičnoj državi članici i također objavljuje izrijeku odluke o otvaranju postupka likvidacije u *Službenom listu Europske unije*.

Nadzorna tijela svih drugih država članica koje su obaviještene o otvaranju postupka likvidacije u skladu s člankom 273. stavkom 3. mogu osigurati objavu takvih odluka na njihovom državnom području na primjeren način.

2. U objavi iz stavka 1. se navodi nadležno tijelo matične države članice, pravo koje se primjenjuje i likvidator koji je imenovan. Ona se sastavljaju na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice u kojoj je informacija objavljena.

Članak 281.

Informacije za poznate vjerovnike

1. Kad se otvori postupak likvidacije, nadležna tijela matične države članice, likvidator ili bilo koje druga osoba koja je imenovana u tu svrhu od strane nadležnih tijela bez odgađanja pisanim putem o toj odluci pojedinačno obavješćuje svakog poznatog vjerovnika koji ima poreznu rezidentnost, uobičajeno boravište ili sjedište u drugim državama članicama.

2. U obavijesti iz stavka 1. se naznačuju rokovi, kazne propisane u vezi tih rokova, tijelo ili institucija koji su ovlašteni za primanje prijava tražbina ili obrazloženje tražbina i bilo koje druge mjere.

Iz obavijesti mora proizlaziti jesu li privilegirani vjerovnici i stvarnopravnim sredstvima osiguranja osigurani vjerovnici dužni prijaviti svoje tražbine.

U slučaju potraživanja od osiguranja, u obavijesti se dalje navode opći učinci postupka likvidacije na ugovore o osiguranju, posebno, datum s kojim će ugovori o osiguranju ili poslovi prestati imati učinke i prava i obveze osiguranih s obzirom na ugovor ili posao.

Članak 282.

Pravo na prijavu tražbina

1. Bilo koji vjerovnik, uključujući javna tijela država članica, čije je uobičajeno boravište, poreznu rezidentnost ili sjedište u državi članici koja nije matična država članica ima pravo na prijavu tražbina ili dostavljanje pisanog obrazloženja tražbina.

2. Tražbine svih vjerovnika iz stavka 1. tretiraju se na isti način i daje im se isti položaj u isplatnom redu kao tražbine istovjetne prirode koja mogu prijaviti vjerovnici čije je uobičajeno boravište, poreznu rezidentnost ili sjedište matičnoj državi članici. Nadležna tijela moraju stoga djelovati bez diskriminacije na razini cijele Zajednice.

3. Osim u slučajevima kad propisi matične države članice dopuštaju drukčije, vjerovnik šalje nadležnom tijelu preslike bilo kojih dodatnih dokumenata i naznačuje sljedeće:

(a) prirodu i iznos tražbine;

(b) datum s koji je ta tražbina nastala;

(c) kad tvrdi da je privilegiran, stvarnopravno sredstvo osiguranja ili pridržaj prava vlasništva s obzirom na tražbinu;

(d) prema potrebi, koja je imovina pokrivena njegovim osiguranjem.

Prednost danu osigurninama u skladu s člankom 275. nije potrebno naznačiti.

Članak 283.

Jezici i obrazac

1. Informacije u obavijesti iz članka 281. stavka 1. se dostavljaju na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika matične države članice.

U tu se svrhu koristi obrazac koji na svim službenim jezicima Europske unije ima jedno od sljedećih zaglavlja:

(a) „Poziv za prijavu tražbine. Poštivati rokove"; ili

(b) kad propisi matične države članice propisuju podnošenje obrazloženja tražbina, „Poziv za dostavljanje obrazloženja tražbina. Poštivati rokove".

Međutim, kad je poznati vjerovnik nositelj osigurnine, informacije u obavijesti iz članka 281. stavka 1. se dostavljaju na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice u kojoj se nalazi uobičajeno boravište, porezna rezidentnost ili sjedište vjerovnika.

2. Vjerovnici čije se uobičajeno boravište, porezna rezidentnost ili sjedište nalazi u državi članici koja nije matična država članica prijavu njihovih tražbina ili obrazloženje tražbina mogu dostaviti na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika te druge države članice.

Međutim, u tom slučaju, prijava njihovih tražbina ili dostavljanje obrazloženja tražbina, prema potrebi, sadržavaju u zaglavlju sljedeće riječi „Prijava tražbine" ili „Dostavljanje obrazloženja tražbina" na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika matične države članice.

Članak 284.

Redovito obavješćivanje vjerovnika

1. Likvidatori na primjeren način redovito obavješćuju vjerovnike o napretku likvidacije.

2. Nadzorna tijela država članica mogu zahtijevati da ih nadzorna tijela matične države članice obavješćuju o razvoju postupka likvidacije.

POGLAVLJE IV.

Zajedničke odredbe

Članak 285.

Učinci na određene ugovore i prava

Iznimno od članaka 269. i 274., učinci uvođenja reorganizacijskih mjera ili otvaranja likvidacijskog postupka se uređuju na sljedeći način:

(a) s obzirom na ugovore o radu i radne odnose, isključivo propisima države članice koje se primjenjuje na ugovore o radu i radne odnose;

(b) s obzirom na ugovore kojima se daje pravo uporabe ili stjecanja nekretnina, isključivo propisima države članice u kojoj se nalaze nekretnine; i

(c) s obzirom na prava društva za osiguranje u vezi s nekretninama, brodom ili zrakoplovom koji podliježu registriranju u javnom registru, isključivo propisima države članice u čijoj se nadležnosti nalazi registar.

Članak 286.

Stvarna prava trećih osoba

1. Uvođenje reorganizacijskih mjera ili otvaranje likvidacijskoga postupka ne utječe na stvarno pravo vjerovnika ili trećih osoba na materijalnoj ili nematerijalnoj, pokretnoj ili nepokretnoj imovini – oboje na točno određenoj imovini i na skupini neodređene imovine čiji se sastav mijenja – koja pripadaju društvu za osiguranje i koja se u trenutku uvođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog postupka nalaze na području druge države članice.

2. Pravima iz stavka 1. ovog članka smatraju se najmanje:

(a) pravo raspolaganja imovinom ili davanja imovine na raspolaganje te da se iz ostvarenog prihoda ili dohotka od imovine namiri, posebno na temelju založnog prava ili hipoteke;

(b) isključivo pravo naplatiti tražbinu, posebno na temelju založnog prava na nekoj tražbini ili na temelju cesije te tražbine radi osiguranja;

(c) pravo zahtijevati predaju određenog predmeta od svakoga koji taj predmet posjeduje ili koristi protivno volji ovlaštenika;

(d) pravo uživanja koristi iz određene imovine.

3. Pravo koje je upisano u javni registar i koje ima učinak prema trećim osobama stjecanja prava u smislu stavka 1. izjednačeno je sa stvarnim pravom.

4. Stavak 1. ne priječi isticanje ništetnosti, pobojnosti ili djelomične ništetnosti pravne radnje iz članka 274. stavka 2. točke (l).

Članak 287.

Pridržaj prava vlasništva

1. Uvođenje reorganizacijskih mjera ili otvaranje likvidacijskoga postupka u odnosu na društvo za osiguranje koje kupuje neku imovinu ne utječe na prava prodavatelja iz pridržaja prava vlasništva, pod uvjetom da se imovina u trenutku uvođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskoga postupka nalazila na području neke druge države članice, a ne one u kojoj je uvedena reorganizacijska mjera ili otvoren likvidacijski postupak.

2. Uvođenje reorganizacijske mjere ili otvaranje likvidacijskoga postupka u odnosu na društvo za osiguranje koje prodaje neku imovinu nije osnova za, pod uvjetom da je dostava već uslijedila, raskid ili prestanak kupoprodajnog ugovora te ne sprečava stjecanje vlasništva kupca ako se ta imovina u trenutku uvođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskoga postupka nalazila na području neke druge države članice, a ne one u kojoj je uvedena reorganizacijska mjera ili otvoren likvidacijski postupak.

3. Stavak 1. i 2. ne priječi isticanje ništetnosti, pobojnosti ili djelomične ništetnosti pravne radnje iz članka 274. stavka 2. točke (l).

Članak 288.

Prijeboj

1. Uvođenje reorganizacijske mjere ili otvaranje likvidacijskoga postupka ne utječe na ovlaštenje vjerovnika da prebije svoju tražbinu s tražbinom društva za osiguranje ako je taj prijeboj dopušten prema mjerodavnom pravu koje se primjenjuje za tražbinu društva za osiguranje.

2. Stavak 1. ne priječi isticanje ništetnosti, pobojnosti ili djelomične ništetnosti pravne radnje iz članka 274. stavka 2. točke (l).

Članak 289.

Uređena tržišta

1. Ne dovodeći u pitanje članak 286., učinci uvođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskoga postupka na prava i obveze stranaka na uređenom tržištu uređuju se samo na temelju propisa koji se primjenjuju na to tržište.

2. Stavak 1. ne priječi isticanje ništetnosti, pobojnosti ili djelomične ništetnosti pravne radnje iz članka 274. stavka 2. točke (l) koja može biti poduzeta da bi se izdvojila plaćanja ili transakcije u skladu s mjerodavnim pravom koje uređuje to tržište.

Članak 290.

Štetne pravne radnje

Članak 274. stavak 2. točka (l) se ne primjenjuje kad osoba koja je ostvarila korist od pravne radnje kojom se oštećuje sve vjerovnike dostavi dokaz da je za tu radnju mjerodavno pravo države članice koja nije matična država članica i dokaz da se ta pravna radnja u konkretnom slučaju prema pravu te druge države članice ne može pobiti.

Članak 291.

Zaštita kupaca koji su treće osobe

Sljedeće pravo se primjenjuje kad se društvo za osiguranje nakon uvođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskoga postupka namiruje prodajom bilo kojeg od sljedećih:

(a) s obzirom na nekretnine, zakonodavstvo države članice u kojoj se nalazi nekretnina;

(b) s obzirom na brodove i zrakoplove koji podliježu upisu u javni registar, pravom države članice u čijoj se nadležnosti nalazi registar;

(c) s obzirom na prenosive ili druge vrijednosne papire, čije postojanje ili prijenos pretpostavlja upis u registar ili na račun propisan pravom ili koji su preneseni u središnji depozitarni sustav uređen pravom države članice, pravom države članice u čijoj se nadležnosti nalazi registar, račun ili sustav.

Članak 292.

Parnice u tijeku

Za učinke reorganizacijskih mjera ili likvidacijskoga postupka na parnice u tijeku o imovini ili o pravu koji su oduzeti društvu za osiguranje, mjerodavno je samo pravo države članice u kojoj se parnica vodi.

Članak 293.

Upravitelji i likvidatori

1. Upravitelj ili likvidator svoje imenovanje dokazuje ovjerenim prijepisom izvornika odluke kojom je imenovan ili bilo kojom drugom potvrdom koju je izdalo nadležno tijelo matične države članice.

Država članica u kojoj upravitelj ili likvidator želi djelovati može zahtijevati prijevod te odluke, odnosno potvrde na službeni jezik ili jedan od službenih jezika te države članice. Službena autorizacija tog prijevoda ili neka druga formalnost se ne smije zahtijevati.

2. Upravitelj ili likvidator na državnom području svih država članica ima sva ovlaštenja koja mu pripadaju na državnom području matične države članice.

Osobe koje pomažu ili zastupaju upravitelja ili likvidatora mogu biti imenovane, u skladu sa propisima matične države članice, tijekom reorganizacijske mjere ili likvidacijskog postupka, posebno u državi članici domaćinu i, posebno, kako bi mu pomogle da svlada bilo koje poteškoće s kojima su se suočili vjerovnici u toj državi.

3. Pri izvršavanju svojih ovlaštenja u skladu s pravom matične države članice, upravitelji ili likvidatori dužni su poštovati propise država članica u kojima žele djelovati, posebno u vezi načina unovčenja imovine i obavješćivanja radnika.

Ta ovlaštenja ne uključuju ovlaštenje na primjenu prisilnih sredstva ni ovlaštenje da odlučuje u sudskim ili drugim sporovima.

Članak 294.

Upis u javni registar

1. Upravitelj, likvidator ili bilo koje drugo tijelo ili osoba koji su valjano ovlašteni u matičnoj državi članici mogu zahtijevati da se uvođenje reorganizacijske mjere ili odluka o otvaranju likvidacijskog postupka upišu u bilo koji odgovarajući javni registar koji se vodi u drugim državama članicama.

Međutim, kad država članica propisuje obvezu upisa u javni registar, tijelo ili osoba iz prvog podstavka poduzima sve potrebne mjere kako bi taj upis bio napravljen.

2. Troškovi upisa smatraju se troškovima i izdacima postupka.

Članak 295.

Poslovna tajna

Sve osobe od kojih se zahtijeva da prime ili daju informacije u vezi s postupcima iz članaka 270., 273. i 296. podliježu odredbama o poslovnoj tajni, kako je propisano u odredbama članaka 64. do 69., uz iznimku bilo kojih sudskih tijela na koja se primjenjuju postojeći nacionalni propisi.

Članak 296.

Tretman podružnica društava za osiguranje iz trećih zemalja

Kad društvo za osiguranje iz treće zemlje ima podružnice osnovane u više od jedne države članice, svaka se podružnica tretira zasebno s obzirom na primjenu ove glave.

Nadležna tijela i nadzorna tijela tih država članica nastoje uskladiti svoje aktivnosti.

Bilo koji upravitelj ili likvidator također nastoji uskladiti svoje aktivnosti.

GLAVA V.

OSTALE ODREDBE

Članak 297.

Pravo obraćanja sudovima

Države članice osiguravaju da odluke donesene u vezi s društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje u skladu sa zakonom i drugim propisima za provedbu ove Direktive podliježu pravu obraćanja sudovima.

Članak 298.

Suradnja između država članica i Komisije

1. Države članice međusobno surađuju u svrhu olakšavanja nadzora društava za osiguranje i društava za reosiguranje u Zajednici i primjenu ove Direktive.

2. Komisija i nadzorna tijela država članica međusobno blisko surađuju u svrhu olakšavanja nadzora društava za osiguranje i društava za reosiguranje u Zajednici i ispitivanje bilo kojih poteškoća koje mogu proizaći iz primjene ove Direktive.

3. Države članice obavješćuju Komisiju o svim većim poteškoćama do kojih dolazi zbog primjene ove Direktive.

Komisija i nadzorna tijela predmetnih država članica ispituju te poteškoće čim je prije moguće kako bi došli do primjerenih rješenja.

Članak 299.

Euro

Kad god ova Direktiva sadrži uputu na euro, tečajna vrijednost nacionalne valute koja će se koristiti od 31. prosinca svake godine bit će vrijednost koja se primjenjuje zadnjeg dana prethodnog listopada s kojim su tečajne vrijednosti za euro dostupne u svim valutama Zajednice.

Članak 300.

Pregled iznosa izraženih u eurima

Iznosi izraženi u eurima u ovoj Direktivi se revidiraju svakih pet godina tako da se povećava osnovni iznos u eurima za postotnu promjenu Harmoniziranog indeksa potrošačkih cijena svih država članica koji Eurostat objavljuje od 31. listopada 2012. do datuma revizije i zaokruži na umnožak od 100 000 eura.

Ako je postotna promjena u razdoblju od posljednje revizije manja od 5 %, iznosi se ne pregledavaju.

Komisija objavljuje pregledane iznose u *Službenom listu Europske unije*.

Države članice primjenjuju pregledane iznose u roku od 12 mjeseci od objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 301.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Europski odbor za osiguranje i strukovne mirovine.

2. Kad god postoji uputa na ovaj stavak, odredbe članaka 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ se primjenjuju, vodeći računa o odredbama članka 8. Odluke.

3. Kad god postoji uputa na ovaj stavak, odredbe članka 5.a stavaka 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ se primjenjuju, vodeći računa o odredbama članka 8. Odluke.

Članak 302.

Obavijesti dostavljene prije stupanja na snagu zakona i drugih propisa potrebnih za primjenu članaka 57. do 63.

Postupak procjene primijenjen na namjeravana stjecanja za koja su obavijesti iz članka 57. podnesena nadležnim tijelima prije stupanja na snagu zakona i drugih propisa potrebnih za primjenu članaka 57. do 63. se obavlja u skladu s nacionalnim pravom država članica koje je bilo na snazi u vrijeme dostavljanja obavijesti.

Članak 303.

Izmjene Direktive 2003/41/EZ

Direktiva 2003/41/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Članak 17. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Za potrebe izračunavanja minimalnog iznosa dodatnih sredstava, primjenjuju se pravila propisana u člancima od 17.a do 17.d."

2. Umeću se sljedeći stavci:

„Članak 17.a

Raspoloživa granica solventnosti

1. Svaka država članica zahtijeva od svake institucije iz članka 17. stavka 1. koja se nalazi na njezinom državnom području da u svakom trenutku ima odgovarajuću raspoloživu granicu solventnosti obzirom na sve njezine poslove koja je barem jednaka zahtjevima iz ove Direktive.

2. Raspoloživa granica solventnosti obuhvaća sredstava institucije koja su slobodna od bilo kakvih predvidljivih obveza, umanjena za bilo koju nepokretnu imovinu, uključujući:

(a) uplaćeni dionički kapital ili, u slučaju da institucija ima oblik društva za uzajamno osiguranje, stvarni osnivački kapital i bilo koje račune članova društva za uzajamno osiguranje koji ispunjavaju sljedeće kriterije:

i. osnivački akti i statut moraju propisivati da plaćanja mogu biti izvršena s tih računa prema članovima društva za uzajamno osiguranje samo ako to neće prouzročiti snižavanje raspoložive granice solventnosti ispod zahtijevane razine ili nakon prestanka rada društva kad su podmireni svi ostali dugovi društva;

ii. osnivački akti i statut moraju propisivati da se, s obzirom na bilo koja plaćanja iz točke i. u svrhu koja nije pojedinačni prestanak članstva u društvu za uzajamno osiguranje, nadležna tijela mora obavijestiti barem jedan mjesec unaprijed i da ona mogu zabraniti plaćanja u tom razdoblju; i

iii. relevantne odredbe osnivačkog akta i statuta mogu biti izmijenjene i dopunjene tek nakon što nadležna tijela izjave da nemaju primjedbi na izmjene, ne dovodeći u pitanje kriterije navedene u točkama i. i ii.;

(b) pričuve (statutarne ili slobodne) koje ne odgovaraju preuzetim obvezama;

(c) prenesenu dobit ili gubitak nakon umanjenja za dividende koje će biti isplaćene; i

(d) ako su nacionalnim pravom odobrene pričuve iz dobiti koje se pojavljuju u bilanci kad one mogu biti upotrijebljene za pokriće bilo kojih gubitaka koji mogu nastati i kad nisu raspoložive za raspodjelu članovima i korisnicama.

Raspoloživa granica solventnosti se umanjuje za iznos vlastitih dionica koje izravno drži institucija.

3. Države članice mogu propisati da raspoloživa granica solventnosti može također obuhvaćati:

(a) kumulativni povlašteni dionički kapital i podređeni dužnički kapital u visini do 50 % vrijednosti raspoložive granice solventnosti i potrebne granice solventnosti, s obzirom na nižu vrijednost, od čega su najviše 25 % podređeni krediti s fiksnim dospijećem, ili kumulativni povlašteni dionički kapital fiksne ročnosti, pod uvjetom da postoje obvezujući sporazumi u skladu s kojima, u slučaju stečaja ili likvidacije institucije, podređeni dužnički kapital ili povlašteni dionički kapital dolaze nakon tražbina svih ostalih vjerovnika i ne isplaćuju se sve dok se ne namire svi ostali dugovi;

(b) vrijednosne papire koji nemaju specificiran datum dospijeća i ostale instrumente, uključujući kumulativne povlaštene dionice različite od onih iz točke (a), u maksimalnom iznos od 50 % raspoložive ili potrebne granice solventnosti, s obzirom na nižu vrijednost, za sve takve vrijednosne papire, i podređeni dužnički kapital iz točke (a) pod uvjetom da oni ispunjavaju sljedeće uvjete:

i. oni ne smiju biti isplaćeni na inicijativu nositelja ili bez prethodnog pristanka nadležnog tijela;

ii. ugovor o izdavanju mora omogućiti instituciji da odgodi plaćanje kamate na kredit;

iii. zajmodavčeve tražbine od institucije moraju u cijelosti doći na naplatu nakon tražbina svih nepodređenih vjerovnika;

iv. dokumenti koji uređuju izdavanje vrijednosnih papira moraju osigurati sposobnost duga i neplaćenih kamata da pokriju gubitke, istodobno omogućavajući instituciji da nastavi poslovati; i

v. u obzir se moraju uzeti samo iznosi uplaćeni u cijelosti.

U svrhu točke (a), podređeni dužnički kapital također ispunjava sljedeće uvjete:

i. u obzir se moraju uzeti samo sredstva uplaćena u cijelosti;

ii. za kredite s fiksnim dospijećem, izvorni rok dospijeća je barem pet godina. Najkasnije jednu godinu prije datuma otplate, institucija dostavlja nadležnim tijelima na odobrenje plan koji pokazuje kako će se raspoloživa granica solventnosti održavati ili dovesti do tražene razine po dospijeću, osim ako se opseg u kojem se kredit može smatrati komponentnom raspoložive granice solventnosti postupno ne smanji tijekom posljednjih pet godina prije datuma otplate. Nadležna tijela mogu dopustiti prijevremenu otplatu takvih kredita pod uvjetom da zahtjev podnese institucija izdavatelj i da njena raspoloživa granica solventnosti ne padne ispod zahtijevane razine;

iii. krediti čije dospijeće nije fiksno određeno se otplaćuju podložno petogodišnjoj obavijesti osim ako se kredite više ne smatra komponentom raspoložive granice solventnosti ili ako se posebno ne traži prethodna suglasnost nadležnih tijela za prijevremenu otplatu. U potonjem slučaju institucija obavješćuje nadležna tijela barem šest mjeseci prije datuma predložene otplate, specificirajući raspoloživu granicu solventnosti i potrebnu granicu solventnosti prije i nakon te otplate. Nadležna tijela dopuštaju prijevremenu otplatu samo kad to ne rezultira smanjenjem raspoložive granice solventnosti institucije ispod zahtijevane razine;

iv. ugovor o kreditu ne sadržava nikakvu klauzulu koja određuje da u specifičnim okolnostima, osim likvidacije institucije, dug postaje otplativ prije ugovorenog datuma otplate; i

v. ugovor o kreditu može biti izmijenjen i dopunjen tek nakon što nadležna tijela izjave da nemaju primjedbi na izmjene.

4. Na zahtjev institucije, poduprijet dokazima nadležnog tijela matične države članice i uz suglasnost tog nadležnog tijela, raspoloživa granica solventnosti također može obuhvaćati:

(a) kad se ne primjenjuje cilmerizacija ili kad je, ako se primjenjuje, manja od opterećenja troškova stjecanja uključenih u premiju, razliku između necilmerizirane ili djelomično cilmerizirane matematičke pričuve i matematičke pričuve cilmerizirane po stopi koja je jednaka opterećenju troškova stjecanja uključenih u premiju;

(b) bilo koje skrivene neto pričuve koje proizlaze iz vrednovanja imovine, ako takve skrivene neto pričuve nemaju značaj iznimke;

(c) jednu polovicu neuplaćenog dioničkog kapitala ili početnog kapitala kad uplaćeni dio iznosi do 25 % tog dioničkog ili početnog kapitala, i to do 50 % raspoložive ili potrebne granice solventnosti, s obzirom na nižu vrijednost.

Stavka iz točke (a) ne smiju preći 3,5 % zbroja razlika između zbrojeva relevantnog kapitala životnog osiguranja i djelatnosti osiguranja strukovnih mirovina i matematičkih pričuva za sve police kad je moguće primijeniti cilmerizaciju. Razlika se umanjuje za iznos bilo kojih neamortiziranih troškova stjecanja koji su uknjiženi kao imovina.

5. Komisija može donijeti provedbene mjere za stavke 2. do 4. kako bi uzela u obzir bilo koje razvoje koji opravdavaju tehničke prilagodbe elemenata prihvatljivih za raspoloživu granicu solventnosti.

Te mjere, kojima je svrha izmijeniti elemente ove Direktive koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 21.b.

Članak 17.b

Potrebna granica solventnosti

1. Podložno članku 17.c, zahtijevana granica solventnosti se utvrđuje kako je propisano u odredbama stavaka od 2. do 6. u skladu s preuzetim obvezama.

2. Potrebna granica solventnosti je jednaka zbroju sljedećih dvaju rezultata:

(a) prvi rezultat:

4 % matematičkih pričuva koji se odnose na poslove izravnog osiguranja i preuzete obveze reosiguranja bez odbitka ustupljenih obveza reosiguranja se množi koeficijentom koji nije niži od 85 %, u prethodnoj financijskoj

godini, matematičkih pričuva umanjenih za ustupljene obveze reosiguranja do bruto ukupnih matematičkih pričuva;

(b) drugi rezultat:

za police kod kojih rizični kapital nije negativna stavka se 0,3 % takvog kapitala koji preuzme institucija množi koeficijentom koji nije niži od 50 %, ukupnog rizičnog kapitala koji je zadržan kao obveza institucije nakon ustupljenih obveza reosiguranja i retrocesija do ukupnog iznosa rizičnog kapitala bez odbitka reosiguranja, za prethodnu financijsku godinu.

Za privremena osiguranja za slučaj smrti u maksimalnom razdoblju od tri godine, taj postotak iznosi 0,1 %. Kod takvih osiguranja u razdoblju dužem od tri godine ali ne dužem od pet godina, taj postotak iznosi 0,15 %.

3. Za dodatna osiguranja iz članka 2. stavka 3. točke (a) podtočke iii. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju poslova osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (*) potrebna granica solventnosti je jednaka potrebnoj granici solventnosti za institucije propisane u članku 17.d.

4. Za osiguranje s kapitalizacijom isplate iz članka 2. stavka 3. točke (b) podtočke ii. Direktive 2009/138/EZ, potrebna granica solventnosti je jednaka postotku od 4 % matematičkih pričuva izračunanih u skladu sa stavkom 2. točkom (a).

5. Za poslove iz članka 2. stavka 3. točke (b) podtočke i. Direktive 2009/138/EZ, potrebna granica solventnosti je jednaka postotku od 1 % njihove imovine.

6. Za osiguranja pokrivena u članku 2. stavku 3. točki (a) podtočkama i. i ii. Direktive 2009/138/EZ povezana s udjelima u investicijskim fondovima i za poslove iz članka 2. stavka 3. točke (b) podtočki iii., iv. i v. Direktive 2009/138/EZ, potrebna granica solventnosti je jednak zbroju sljedećeg:

(a) ako institucija snosi rizik ulaganja, 4 % tehničkih pričuva, izračunanih u skladu sa stavkom 2. točkom (a);

(b) ako institucija ne snosi rizik ulaganja, ali je izdvajanje za pokriće troškova upravljanja utvrđeno u razdoblju dužem od pet godina, 1 % tehničkih pričuva, izračunanih u skladu sa stavkom 2. točkom (a);

(c) ako institucija ne snosi rizik ulaganja i pokriće troškova upravljanja nije utvrđeno u razdoblju dužem od pet godina, iznos koji je jednak 25 % neto administrativnih troškova iz prethodne financijske godine za takav posao;

(d) ako institucija snosi rizik smrti, 0,3 % rizičnog kapitala izračunanog u skladu sa stavkom 2. točkom (b).

Članak 17.c

Jamstveni kapital

1. Države članice mogu propisati da jedna trećina potrebne granice solventnosti iz članka 17.b, čini jamstveni kapital. Taj kapital obuhvaća stavke iz članka 17.a stavaka 2. i 3. i, podložan je suglasnosti nadležnog tijela matične države članice, u članku 17.a stavku 4. točki (b).

2. Jamstveni kapital nije manji od 3 milijuna eura. Bilo koja država članica može predvidjeti smanjenje minimalnog jamstvenog kapitala od 25 % u slučaju društava za uzajamno osiguranje ili društava koja djeluju po načelu uzajamnosti.

Članak 17.d

Potrebna granica solventnosti u smislu članka 17.b stavka 3

1. Potrebna granica solventnosti se utvrđuje na temelju godišnjeg iznosa premija odnosno doprinosa ili prosječnog iznosa odštetnih zahtjeva u protekle tri financijske godine.

2. Iznos potrebne granice solventnosti je jednak višem od dva navedena rezultata iz stavaka 3. i 4.

3. Premijska osnova se, s obzirom koji je viši iznos, izračunava na temelju zaračunatih bruto premija ili doprinosa izračunanih kako je dolje navedeno i bruto zarađenih premija ili doprinosa.

Premije i doprinosi (uključujući troškove koji su slični premijama ili doprinosima) obzirom na poslove izravnog osiguranja u prethodnoj financijskoj godini se spajaju.

Tom se iznosu dodaje iznos premija primljenih za ukupno reosiguranje u prethodnoj financijskoj godini.

Od tog se iznosa zatim oduzima ukupan iznos premija ili doprinosa otkazanih u prethodnoj godini kao i ukupan iznos poreza i davanja vezanih uz premije ili doprinose koji ulaze u ukupni iznos.

Tako dobiveni iznos se dijeli na dva dijela, pri čemu prvi doseže do 50 milijuna eura, a drugi obuhvaća preostali iznos; 18 % prvog i 16 % drugog dijela se zbrajaju.

Tako dobiveni iznos se množi koeficijentom koji postoji s obzirom na iznos iz prethodne tri financijske godine između iznosa odštetnih zahtjeva koje institucija treba podmiriti nakon odbitka iznosa naplativih na temelju reosiguranja ili bruto iznosa odštetnih zahtjeva. Taj koeficijent nije niži od 50 %.

4. Odštetna osnova se izračunava kako slijedi:

Iznos obračunatih odšteta plaćenih s obzirom na poslove izravnog osiguranja (bez odbitka bilo kojih troškova koje snosi reosiguratelj i retrocedent) u razdoblju iz stavka 1. se zbrajaju.

Tom se iznosu dodaje iznos odšteta plaćenih s obzirom na preuzete obveze reosiguranja ili retrocesije tijekom istih razdoblja i iznos rezervacija za neplaćene odštetne zahtjeve utvrđen na kraju prethodne financijske godine za poslove izravnog osiguranja i preuzete obveze reosiguranja.

Od tog se iznosa zatim oduzimaju naplaćeni iznosi ostvareni tijekom razdoblja iz stavka 1.

Od tog se iznosa zatim oduzima iznos pričuva za neisplaćene odštetne zahtjeve utvrđen na početku druge financijske godine koja prethodi posljednjoj financijskoj godini za koju postoje financijski izvještaji, kako za poslove izravnog osiguranja tako i za preuzete obveze osiguranja.

Jedna trećina tako dobivenog iznosa se dijeli na dva dijela, pri čemu prvi doseže do 35 milijuna eura, a drugi obuhvaća preostali iznos; 26 % prvog i 23 % drugog dijela se zbrajaju.

Tako dobiveni iznos se množi koeficijentom koji postoji s obzirom na iznos iz prethodne tri financijske godine između iznosa odštetnih zahtjeva koje institucija treba podmiriti nakon odbitka iznosa naplativih na temelju reosiguranja ili bruto iznosa odštetnih zahtjeva. Taj koeficijent nije niži od 50 %.

5. Kad je potrebna granica solventnosti izračunana u skladu sa stavcima 2. do 4 niža od potrebne granice solventnosti iz prethodne godine, potrebna granica solventnosti mora biti najmanje jednaka potrebnoj granici solventnosti iz prethodne godine, pomnoženoj s koeficijentom iznosa tehničkih pričuva za neisplaćene odštetne zahtjeve na kraju prethodne financijske godine i iznosa tehničkih pričuva za neisplaćene odštetne zahtjeve na početku prethodne financijske godine. U tom se izračunu upotrebljavaju tehničke pričuve neto od reosiguranja, a koeficijent ne smije biti viši od 1.

(*) SL L 335, 17.12.2009., str. 1.”

3. Umeću se sljedeći članci:

„*Članak 21.a*

Preispitivanje iznosa jamstvenog kapitala

1. Iznos iskazan u eurima, kako je propisano u članu 17.c stavku 2. se revidira jednom godišnje počevši od 31. listopada 2012., kako bi se u obzir uzele promjene Harmoniziranog indeksa potrošačkih cijena svih država članica koji objavljuje Eurostat.

Taj se iznos automatski prilagođava tako da se poveća osnovni iznos u eurima za postotnu promjenu tog indeksa u razdoblju od 31. prosinca 2009. i datuma preispitivanja i zaokruži na umnožak od 100 000 eura.

Ako je postotna promjena od posljednje prilagodbe manja od 5 %, prilagodba se ne obavlja.

2. Komisija obavješćuje Europski parlament i Vijeće jednom godišnje o preispitivanju i prilagođenom iznosu iz stavka 1.

Članak 21.b

Postupak Odbora

1. Komisiji pomaže Europski odbor za osiguranje i strukovne mirovine osnovan na temelju Odluke Komisije 2004/9/EZ (*).

2. Kad god postoji uputa na ovaj stavak, članak 5.a stavci od 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ se primjenjuju, vodeći računa o odredbama članka 8. Odluke.

(*) SL L 3, 7.1.2004., str. 34.”

Članak 304.

Podmodul rizika vlastitih vrijednosnih papira koji se temelji na trajanju

1. Države članice mogu izdati odobrenje za rad društvima za životno osiguranje koja:

(a) obavljaju poslove strukovnog mirovinskog osiguranja u skladu s člankom 4. Direktive 2003/41/EZ, ili

(b) isplaćuju mirovine na temelju doživljenja ili očekivanog doživljenja umirovljenja kad se premije plaćene za te mirovine odbijaju od poreza na koje ugovaratelj osiguranja ima pravo u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države članice koja je izdala odobrenje za rad društvu;

kad

i. su sva imovina i obveze koje se odnose na poslovanje namjenska, njima se upravlja ili su organizirana zasebno u odnosu na ostale djelatnosti društva za osiguranje, bez mogućnosti prijenosa;

ii. se djelatnosti društva koje se odnose na točke (a) i (b), u vezi s kojima se primjenjuje pristup iz ovog stavka, obavljaju samo u državi članici gdje je društvo dobilo odobrenje za rad; i

iii. prosječno vrijeme trajanja obveza koje se odnose na poslovanje, a koje društvo ima, prelazi prosjek od 12 godina;

da primjenjuju podmodul rizika vlasničkih vrijednosnih papira potrebnog solventnog kapitala koji je kalibriran mjerom rizične vrijednosti, tijekom vremenskog razdoblja, te koji je usklađen s uobičajenim vremenom držanja vlasničkih ulaganja predmetnog

društva, sa stupnjem pouzdanosti koji osigurava ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja istovjetnu razinu zaštite onoj iz članka 101., kad se pristup predviđen u ovom članku upotrebljava samo s obzirom na imovinu i obveze iz točke i. Pri izračunavanju potrebnog solventnog kapitala ta se imovina i obveze u cijelosti uzimaju u obzir u svrhu diversifikacijskih učinaka, ne dovodeći u pitanje potrebu zaštite interesa ugovaratelja osiguranja i korisnika osiguranja u drugim državama članicama.

Podložno odobrenju nadzornih tijela, pristup iz prvog podstavka se upotrebljava samo kad su pozicija solventnosti i likvidnosti i strategije, procesi i postupci izvješćivanja predmetnog društva s obzirom na upravljanje imovinom i obvezama takvi da osiguravaju, na kontinuiranoj osnovi, da je ono sposobno držati vlasnička ulaganja u razdoblju koje je usklađeno s uobičajenim vremenom držanja vlasničkih ulaganja predmetnog društva. Društvo mora biti sposobno dokazati nadzornom tijelu da je taj uvjet provjeren sa stupnjem pouzdanosti potrebnim da bi se ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja osigurala razina zaštite istovjetna onoj iz članka 101.

Društva za osiguranje i društva za reosiguranje se neće vratiti na primjenu pristupa iz članka 105., osim u primjereno opravdanim okolnostima i podložno odobrenju nadzornih tijela.

2. Komisija će Europskom odboru o osiguranju i strukovnoj mirovini i Europskome parlamentu dostaviti, do 31. listopada 2015., izvješće o primjeni pristupa iz stavka 1. i praksama koje su nadzorna tijela donijela na temelju stavka 1., te uz njega priložiti, prema potrebi, odgovarajuće prijedloge. U tome se izvješću naglasak posebno stavlja na prekogranične učinke uporabe tog pristupa s ciljem sprečavanja regulatorne arbitraže društava za osiguranje i društava za reosiguranje.

GLAVA VI.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

POGLAVLJE I.

Prijelazne odredbe

Odjeljak 1.

Osiguranje

Članak 305.

Odstupanja od i ukidanje restriktivnih mjera

1. Države članice mogu izuzeti društva za neživotno osiguranje koja na 31. siječnja 1975. nisu ispunjavala zahtjeve iz članaka 16. i 17. Direktive 73/239/EEZ, čiji je godišnji prihod od premija i doprinosa na 31. srpnja 1978. bio šesterostruko niži od iznosa minimalnog jamstvenog kapitala iz članka 17. stavka 2. Direktive 73/239/EEZ, od obveze uspostavljanja takvog minimalnog jamstvenog kapitala prije kraja financijske godine u kojoj je prihod od premija i doprinosa dosegnuo šesterostruki iznos tog minimalnog jamstvenog kapitala. Nakon razmatranja rezultata ispitivanja iz članka 298. stavka 2., Vijeće, na prijedlog Komisije, donosi jednoglasnu odluku kad to izuzeće države članice moraju ukinuti.

2. Društva za neživotno osiguranje osnovana u Ujedinjenoj Kraljevini u skladu s Royal Charter ili privatnim aktom ili posebnim javnim aktom mogu nastaviti poslovati u neograničenom razdoblju u pravnom obliku u kojem su bila ustanovljena na 31. srpnja 1973. godine.

Društva za životno osiguranje osnovana u Ujedinjenoj Kraljevini u skladu s Royal Charter ili privatnim aktom ili posebnim javnim aktom mogu nastaviti poslovati u neograničenom razdoblju u pravnom obliku u kojem su bila ustanovljena na 15. ožujka 1979. godine.

Ujedinjena Kraljevina će sastaviti popis društava iz prvog i drugog podstavka i dostaviti ga drugim državama članicama i Komisiji.

3. Društva registrirana u Ujedinjenoj Kraljevini u skladu s Friendly Societies Acts mogu nastaviti baviti se djelatnostima životnog osiguranja i poslovima štednje koje su u skladu s njihovom poslovnim ciljevima obavljale od 15. ožujka 1979. godine.

4. Na zahtjev društava za neživotno osiguranje koja ispunjavaju uvjete iz glave I. poglavlja VI. odjeljaka 2., 4. i 5., države članice će prestati primjenjivati restriktivne mjere kao što su one o hipotekama, depozitima i vrijednosnim papirima.

Članak 306.

Stečena prava postojećih podružnica i društava za osiguranje

1. Za podružnice koje su počele poslovati prije 1. srpnja 1994. u skladu s važećim propisima u državi članici u kojoj se podružnica nalazi se pretpostavlja da podliježu postupku iz članaka 145. i 146.

2. Odredbe članaka 147. i 148. ne utječu na prava koja su društva za osiguranje koja posluju u skladu sa slobodom pružanja usluga stekla prije 1. srpnja 1994. godine.

Odjeljak 2.

Reosiguranje

Članak 307.

Prijelazno razdoblje za članak 57. stavak 3. i članak 60. stavak 6. Direktive 2005/68/EZ

Država članica može odgoditi primjenu odredbi članka 57. stavka 3. Direktive 2005/68/EZ o izmjeni članka 15. stavka 3. Direktive 73/239/EEZ i primjenu odredbi članka 60. stavka 6. Direktive 2005/68/EZ do 10. prosinca 2008. godine.

Članak 308.

Stečena prava postojećih društava za reosiguranje

1. Društva za reosiguranje koja podliježu ovoj Direktivi i koja su prije 10. prosinca 2005. dobila odobrenja za rad ili imala pravo obavljati poslove reosiguranja u skladu s odredbama država članica u kojima se nalazi njihovo sjedište se smatraju društvima kojima je dano odobrenje za rad u skladu s člankom 14.

Međutim, obvezna su uskladiti se s odredbama ove Direktive u vezi osnivanja i obavljanja djelatnosti reosiguranja i sa zahtjevima iz članka 18. stavka 1. točaka (b) i od (d) do (g), članaka 19., 20. i 24. i glave I. poglavlja VI. odjeljaka 2., 3. i 4.

2. Države članice mogu dopustiti društvima za reosiguranje iz stavka 1. koja na 10. prosinca 2005. nisu bila usklađena s odredbama članka 18. stavka 1. točke (b), odredbama članaka 19. i 20. i glavom I. poglavljem VI. odjeljcima 2., 3. i 4. da se usklade s tim zahtjevima do 10. prosinca 2008. godine.

POGLAVLJE II.

Završne odredbe

Članak 309.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise kako bi se uskladile s odredbama članaka 4., 10., 13., 14., 18., 23., 26. do 32., 34. do 49., 51. do 55., 67., 68., 71., 72., 74. do 85., 87. do 91., 93. do 96., 98., 100. do 110., 112., 113., 115. do 126., 128., 129., 131. do 134., 136. do 142., 144., 146., 148., 162. do 167., 172., 173., 178., 185., 190., 192., 210. do 233., 235. do 240., 243. do 258., 260. do 263., 265., 266., 303. i 304. i prilozima III. i IV. do 31. listopada 2012. godine.

Kad države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. One također sadržavaju izjavu da će upute u postojećim zakonima i drugim propisima na direktive koje se stavljaju izvan snage ovom Direktivom biti navedene kao upute na ovu Direktivu. Načine toga upućivanja i oblik te izjave određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 310.

Stavljanje izvan snage

Direktive 64/225/EEZ, 73/239/EEZ, 73/240/EEZ, 76/580/EEZ, 78/473/EEZ, 84/641/EEZ, 87/344/EEZ, 88/357/EEZ, 92/49/EEZ, 98/78/EZ, 2001/17/EZ, 2002/83/EZ i 2005/68/EZ, izmijenjene aktima navedenim u dijelu A Priloga VI. stavljaju se izvan snage s učinkom od 1. studenoga 2012., ne dovodeći u pitanje obveze država članica o rokovima za prenošenje u nacionalno zakonodavstvo i primjenu direktiva navedenih u dijelu B Priloga VI.

Upućivanja na direktive stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu VII.

Članak 311.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Odredbe članaka 1. do 3., 5. do 9., 11., 12., 15. do 17., 19. do 22., 24., 25., 33., 56. do 66., 69., 70., 73., 143., 145., 147., 149. do 161., 168. do 171., 174. do 177., 179. do 184., 186. do 189., 191., 193. do 209., 267. do 300., 302., 305. do 308. i prilozi I., II., V., VI. i VII. se primjenjuju od 1. studenoga 2012. godine.

Članak 312.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 25. studenoga 2009.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
J. BUZEK	Åsa TORSTENSSON

PRILOG I.

VRSTE NEŽIVOTNOG OSIGURANJA

A. **Razvrstavanje rizika prema vrstama osiguranja**

1. *Osiguranje od nezgode* (uključujući ozljede na radnom mjestu i profesionalne bolesti)

   — fiksne novčane naknade

   — naknade u obliku odštete

   — kombinacija toga dvoga

   — ozljede putnika

2. *Osiguranje od bolesti*

   — fiksne novčane naknade

   — naknade u obliku odštete

   — kombinacija toga dvoga

3. *Osiguranje kopnenih cestovnih vozila na vlastiti motorni pogon* (osim vozila na tračnicama)

   Sva oštećenja ili gubitak:

   — cestovna motorna vozila na vlastiti pogon

   — cestovna vozila bez vlastitog pogona

4. *Osiguranje tračnih vozila*

   Sva oštećenja ili gubitak tračnih vozila.

5. *Osiguranje zračnih letjelica*

   Sva oštećenja ili gubitak zračnih letjelica.

6. *Osiguranje plovila (morska, riječna, jezerska plovila i plovila za plovidbu kanalima)*

   Sva oštećenja ili gubitak:

   — plovila za plovidbu kanalima i u riječnoj plovidbi

   — plovila u jezerskoj plovidbi

   — plovila u pomorskoj plovidbi

7. *Osiguranje robe u prijevozu* (uključujući robu, prtljagu i druga dobra)

   Sva oštećenja ili gubitak robe u prijevozu ili prtljage, bez obzira na oblik prijevoza.

8. *Osiguranje od požara i elementarnih šteta*

   Sva oštećenja ili gubitak imovine (osim imovine uključene u vrste 3, 4, 5, 6 i 7) kao posljedica:

   — požara

   — eksplozije

   — oluje

— elementarnih nepogoda osim oluje

— atomske energije

— pomicanja zemljišta

9. *Ostala osiguranja imovine*

Sve štete ili gubitak imovine (osim imovine iz vrste osiguranja 3, 4, 5, 6 i 7.) kao posljedica tuče ili smrzavanja i u slučaju svakog događaja kao što je krađa, osim onih iz vrste osiguranja 8.

10. *Osiguranje od odgovornosti za uporabu motornih vozila*

Sve vrste odgovornosti koje proizlaze iz uporabe motornih vozila na vlastiti pogon (uključujući odgovornost prijevoznika).

11. *Osiguranje od odgovornosti za uporabu zračnih letjelica*

Sve vrste odgovornosti koje proizlaze iz uporabe zrakoplova (uključujući odgovornost prijevoznika).

12. *Osiguranje od odgovornosti za uporabu plovila (morska, riječna i jezerska plovila i plovila za plovidbu kanalima)*

Sve vrste odgovornosti koje proizlaze iz uporabe morskih, riječnih, jezerskih plovila i plovila za plovidbu kanalima (uključujući odgovornost prijevoznika).

13. *Ostala osiguranja od odgovornosti*

Sve vrste odgovornosti osim onih iz vrsta osiguranja 10, 11 i 12.

14. *Osiguranje kredita*

— nesolventnost (opće)

— izvozni krediti

— kredit s obročnim otplatama

— hipoteke

— poljoprivredni krediti

15. *Osiguranje jamstava*

— jamstvo (izravno)

— jamstvo (neizravno)

16. *Osiguranje raznih financijskih gubitaka*

— profesionalni rizici

— nedostatni prihodi (općenito)

— loše vrijeme

— izgubljena dobit

— nepredviđeni troškovi općenite vrste

— nepredviđeni poslovni troškovi

— gubitak tržišne vrijednosti

— gubitak najamnine odnosno prihoda

— drugi posredni poslovni gubici

— drugi neposlovni financijski gubici

— drugi oblici financijskih gubitaka

17. *Osiguranje troškova pravne zaštite*

Troškovi pravne zaštite i troškovi sudskog postupka.

18. *Osiguranje pomoći (Asistencija)*

Pomoć pružena osobama koje zapadnu u teškoće za vrijeme puta, izvan doma ili uobičajenog boravišta.

B. **Opis odobrenja koja su izdana za više od jedne vrste osiguranja**

Odobrenja koja istodobno pokrivaju sljedeće vrste osiguranja se nazivaju:

(a) Vrsta osiguranja 1 i 2: „Osiguranje od nezgode i zdravstveno osiguranje”

(b) Vrsta osiguranja 1 (četvrta alineja), 3, 7 i 10: „Osiguranje motornih vozila”

(c) Vrsta osiguranja 1 (četvrta alineja), 4, 6, 7 i 12: „Pomorsko i transportno osiguranje”

(d) Vrsta osiguranja 1 (četvrta alineja), 5, 7 i 11: „Osiguranje zrakoplova”

(e) Vrsta osiguranja 8 i 9: „Osiguranje od požara i druga osiguranja imovine”

(f) Vrsta osiguranja 10, 11, 12 i 13: „Osiguranje od odgovornosti”

(g) Vrsta osiguranja 14 i 15: „Kreditno osiguranje i osiguranje jamstava”

(h) Sve vrste osiguranja, prema izboru država članica, koje obavješćuju druge države članice i Komisiju o svom izboru.

PRILOG II.

VRSTE ŽIVOTNOG OSIGURANJA

I. Životno osiguranje iz članka 2. stavka 3. točke (a) podtočki i., ii. i iii., isključujući osiguranje iz priloga II. i III.

II. Osiguranje za slučaj vjenčanja ili rođenja

III. Osiguranje iz članka 2. stavka 3. točke (a) podtočki i. i ii. vezano uz investicijske fondove

IV. Trajno zdravstveno osiguranje iz članka 2. stavka 3. točke (a) podtočke iv.

V. Tontine iz članka 2. stavka 3. točke (b) podtočke i.

VI. Osiguranje s kapitalizacijom isplate iz članka 2. stavka 3. točke (b) podtočke ii.

VII. Upravljanje mirovinskim fondovima grupe iz članka 2. stavka 3. točke (b) podtočki iii. i iv.

VIII. Poslovi iz članka 2. stavka 3. točke (b) podtočke v.

IX. Poslovi iz članka 2. stavka 3. točke (c)

PRILOG III.

PRAVNI OBLICI DRUŠTAVA

A. **Oblici društva za neživotno osiguranje:**

(1) u slučaju Kraljevine Belgije: „société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, „société coopérative/coöperatieve vennootschap”, „société mutualiste/maatschappij van onderlinge bijstand”;

(2) u slučaju Republike Bugarske: „акционерно дружество”;

(3) u slučaju Češke Republike: „akciová společnost”, „družstvo”;

(4) u slučaju Kraljevine Danske: „aktieselskaber”, „gensidige selskaber”;

(5) u slučaju Savezne Republike Njemačke: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”;

(6) u slučaju Republike Estonije: „aktsiaselts”;

(7) u slučaju Irske: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”;

(8) u slučaju Republike Grčke: „ανώνυμη εταιρία”, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”;

(9) u slučaju Kraljevine Španjolske: „sociedad anónima”, „sociedad mutua”, „sociedad cooperativa”;

(10) u slučaju Republike Francuske: „société anonyme”, „société d'assurance mutuelle”, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, „institution de prévoyance régie par le code rural”, „mutuelles régies par le code de la mutualité”;

(11) u slučaju Republike Italije: „società per azioni”, „società cooperativa”, „mutua di assicurazione”;

(12) u slučaju Republike Cipra: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές”, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο”;

(13) u slučaju Republike Latvije: „apdrošināšanas akciju sabiedrība”, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”;

(14) u slučaju Republike Litve: „akcinė bendrovė”, „uždaroji akcinė bendrovė”;

(15) u slučaju Velikog Vojvodstva Luksemburga: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d'assurances mutuelles”, „société coopérative”;

(16) u slučaju Republike Mađarske: „biztosító részvénytársaság”, „biztosító szövetkezet”, „biztosító egyesület”, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”;

(17) u slučaju Republike Malte: „limited liability company/kumpannija b' responsabbilta' limitata”;

(18) u slučaju Kraljevine Nizozemske: „naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”;

(19) u slučaju Republike Austrije: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”;

(20) u slučaju Republike Poljske: „spółka akcyjna”, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”;

(21) u slučaju Republike Portugal: „sociedade anónima”, „mútua de seguros”;

(22) u slučaju Rumunjske: „societăți pe acțiuni”, „societăți mutuale”;

(23) u slučaju Republike Slovenije: „delniška družba”, „družba za vzajemno zavarovanje”;

(24) u slučaju Republike Slovačke: „akciová spoločnosť”;

(25) u slučaju Republike Finske: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening”;

(26) u slučaju Kraljevine Švedske: „försäkringsaktiebolag”, „ömsesidiga försäkringsbolag”, „understödsföreningar”;

(27) u slučaju Ujedinjene Kraljevine: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd's”;

(28) u svakom primjeru i kao alternativa oblicima društva za neživotno osiguranje, navedenim u točkama od 1. do 27., oblik europskog dioničkog društva (SE) kako je utvrđen u Uredbi Vijeća (EZ) br. 2157/2001. [1]

B. **Oblici društva za životno osiguranje:**

(1) u slučaju Kraljevine Belgije: „société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, „société coopérative/coöperatieve vennootschap”;

(2) u slučaju Republike Bugarske: „акционерно дружество”, „взаимозастрахователна кооперация”;

(3) u slučaju Republike Češke: „akciová společnost”, „družstvo”;

(4) u slučaju Kraljevine Danske: „aktieselskaber”, „gensidige selskaber”, „pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)”;

(5) u slučaju Savezne Republike Njemačke: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”;

(6) u slučaju Republike Estonije: „aktsiaselts”;

(7) u slučaju Irske: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, „societies registered under the Friendly Societies Acts”;

(8) u slučaju Republike Grčke: „ανώνυμη εταιρία”;

(9) u slučaju Kraljevine Španjolske: „sociedad anónima”, „sociedad mutua”, „sociedad cooperativa”;

(10) u slučaju Republike Francuske: „société anonyme”, „société d'assurance mutuelle”, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, „institution de prévoyance régie par le code rural”, „mutuelles régies par le code de la mutualité”;

(11) u slučaju Republike Italije: „società per azioni”, „società cooperativa”, „mutua di assicurazione”;

(12) u slučaju Republike Cipra: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές”, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση”;

(13) u slučaju Republike Latvije: „apdrošināšanas akciju sabiedrība”, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”;

(14) u slučaju Republike Litve: „akcinė bendrovė”, „uždaroji akcinė bendrovė”;

(15) u slučaju Velikog Vojvodstva Luksemburga: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d'assurances mutuelles”, „société coopérative”;

(16) u slučaju Republike Mađarske: „biztosító részvénytársaság”, „biztosító szövetkezet”, „biztosító egyesület”, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”;

(17) u slučaju Republike Malte: „limited liability company/kumpannija b' responsabbilta' limitata';

(18) u slučaju Kraljevine Nizozemske: „naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”;

(19) u slučaju Republike Austrije: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”;

(20) u slučaju Republike Poljske: „spółka akcyjna”, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”;

[1] SL L 294, 10.11.2001., str. 1.

(21) u slučaju Republike Portugal: „sociedade anónima”, „mútua de seguros”;

(22) u slučaju Rumunjske: „societăți pe acțiuni”, „societăți mutuale”;

(23) u slučaju Republike Slovenije: „delniška družba”, „družba za vzajemno zavarovanje”;

(24) u slučaju Republike Slovačke: „akciová spoločnosť”;

(25) u slučaju Republike Finske: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening”;

(26) u slučaju Kraljevine Švedske: „försäkringsaktiebolag”, „ömsesidiga försäkringsbolag”, „understödsföreningar”;

(27) u slučaju Ujedinjene Kraljevine: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd's”;

(28) u svakom primjeru i kao alternativa oblicima društva za životno osiguranje, navedenim u točkama od 1. do 27., oblik europskog dioničkog društva (SE) kako je utvrđen u Uredbi Vijeća (EZ) br. 2157/2001.

C. **Oblici društva za reosiguranje:**

(1) u slučaju Kraljevine Belgije: „société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, „société coopérative/coöperatieve vennootschap”;

(2) u slučaju Republike Bugarske: „акционерно дружество”;

(3) u slučaju Republike Češke: „akciová společnost”;

(4) u slučaju Kraljevine Danske: „aktieselskaber”, „gensidige selskaber”;

(5) u slučaju Savezne Republike Njemačke: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”;

(6) u slučaju Republike Estonije: „aktsiaselts”;

(7) u slučaju Irske: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”;

(8) u slučaju Republike Grčke: „ανώνυμη εταιρία”, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”;

(9) u slučaju Kraljevine Španjolske: „sociedad anónima”;

(10) u slučaju Republike Francuske: „société anonyme”, „société d'assurance mutuelle”, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, „institution de prévoyance régie par le code rural”, „mutuelles régies par le code de la mutualité”;

(11) u slučaju Republike Italije: „società per azioni”;

(12) u slučaju Republike Cipra: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές”, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση”;

(13) u slučaju Republike Latvije: „akciju sabiedrība”, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;

(14) u slučaju Republike Litve: „akcinė bendrovė”, „uždaroji akcinė bendrovė”;

(15) u slučaju Velikog Vojvodstva Luksemburga: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d'assurances mutuelles”, „société coopérative”;

(16) u slučaju Republike Mađarske: „biztosító részvénytársaság”, „biztosító szövetkezet”, „harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe”;

(17) u slučaju Republike Malte: „limited liability company/kumpannija tà responsabbiltà limitata”;

(18) u slučaju Kraljevine Nizozemske: „naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”;

(19) u slučaju Republike Austrije: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”;

(20) u slučaju Republike Poljske: „spółka akcyjna”, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”;

(21) u slučaju Republike Portugal: „sociedade anónima”, „mútua de seguros”;

(22) u slučaju Rumunjske: „societate pe actiuni”;

(23) u slučaju Republike Slovenije: „delniška družba”;

(24) u slučaju Republike Slovačke: „akciová spoločnosť”;

(25) u slučaju Republike Finske: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening”;

(26) u slučaju Kraljevine Švedske: „försäkringsaktiebolag”, „ömsesidigt försäkringsbolag”;

(27) u slučaju Ujedinjene Kraljevine: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd's”;

(28) u svakom primjeru i kao alternativa oblicima društva za reosiguranje, navedenim u točkama od 1. do 27., oblik europskog dioničkog društva (SE) kako je utvrđen u Uredbi Vijeća (EZ) br. 2157/2001.

PRILOG IV.

POTREBNI SOLVENTNI KAPITAL (SCR) – STANDARDNA FORMULA

1. **Izračun osnovnog potrebnog solventnog kapitala**

Osnovni potrebni solventni kapital iz članka 104. stavka 1. se izračunava prema formuli:

$$\text{Osnovni SCR} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

gdje je SCR_i modul rizika *i*, a SCR_j modul rizika *j*, i gdje „*i,j*" označavaju da su u iznos uključene sve moguće kombinacije *i* i *j*. Pri izračunu, SCR_i i SCR_j se zamjenjuju sljedećim:

— $\text{SCR}_{\text{neživot}}$ označava modul preuzetog rizika neživotnog osiguranja,

— $\text{SCR}_{\text{život}}$ označava modul preuzetog rizika životnog osiguranja,

— $\text{SCR}_{\text{zdravstveno}}$ označava modul preuzetog rizika zdravstvenog osiguranja,

— $\text{SCR}_{\text{tržište}}$ označava modul tržišnog rizika,

— $\text{SCR}_{\text{neispunjenje obveze}}$ označava modul rizika neispunjenja obveza druge ugovorne strane.

Faktor $\text{Corr}_{i,j}$ označava stavku navedenu u retku *i* i stupcu *j* sljedeće korelacijske tablice:

i \ j	Tržište	Neispunjenje obveze	Život	Zdravstveno	Neživot
Tržište	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Neispunjenje obveze	0,25	1	0,25	0,25	0,5
Život	0,25	0,25	1	0,25	0
Zdravstveno	0,25	0,25	0,25	1	0
Neživot	0,25	0,5	0	0	1

2. **Izračun modula preuzetog rizika neživotnog osiguranja**

Modul preuzetog rizika neživotnog osiguranja iz članka 105. stavka 2. se izračunava prema formuli:

$$\text{SCR}_{\text{neživot}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

gdje je SCR_i podmodul *i*, a SCR_j podmodul *j*, i gdje „*i,j*" označava da su u iznos uključene sve moguće kombinacije *i* i *j*. Pri izračunu, SCR_i i SCR_j se zamjenjuju sljedećim:

— $\text{SCR}_{\text{neživot-premija i pričuva}}$ označava podmodul premijskog rizika i rizika pričuva neživotnog osiguranja,

— $\text{SCR}_{\text{neživot-katastrofa}}$ označava podmodul rizika katastrofe neživotnog osiguranja.

3. **Izračun modula preuzetog rizika životnog osiguranja**

Modul preuzetog rizika životnog osiguranja iz članka 105. stavka 3. se izračunava prema formuli:

$$SCR_{\text{život}} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

gdje je SCR_i podmodul *i*, a SCR_j podmodul *j*, i gdje „*i,j*" označava da su u iznos uključene sve moguće kombinacije *i* i *j*. Pri izračunu, SCR_i i SCR_j se zamjenjuju sljedećim:

— SCR_{smrtnost} označava podmodul rizika smrtnosti,

— $SCR_{\text{dugovječnost}}$ označava podmodul rizika dugovječnosti,

— $SCR_{\text{invalidnost}}$ označava podmodul rizika invalidnosti – pobolijevanja,

— $SCR_{\text{život-troškovi}}$ označava podmodul rizika troškova životnog osiguranja,

— SCR_{revizija} označava podmodul rizika revidiranja,

— SCR_{istek} označava podmodul rizika isteka,

— $SCR_{\text{život-katastrofa}}$ označava podmodul rizika katastrofe životnog osiguranja.

4. **Izračun modula tržišnog rizika**

Struktura modula tržišnog rizika

Modul tržišnog rizika iz članka 105. stavka 5. se izračunava prema formuli:

$$SCR_{\text{tržište}} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

gdje je SCR_i podmodul *i*, a SCR_j podmodul *j*, i gdje „*i,j*" označava da su u iznos uključene sve moguće kombinacije *i* i *j*. Pri izračunu, SCR_i i SCR_j se zamjenjuju sljedećim:

— $SCR_{\text{kamatna stopa}}$ označava podmodul rizika kamatne stope,

— $SCR_{\text{vlasnički vrijednosni papiri}}$ označava podmodul rizika vlasničkih vrijednosnih papira,

— $SCR_{\text{nekretnina}}$ označava podmodul rizika promjene cijene nekretnina,

— SCR_{prinos} označava podmodul rizika prinosa,

— $SCR_{\text{koncentracija}}$ označava podmodul koncentracije tržišnog rizika,

— SCR_{valuta} označava podmodul valutnog rizika.

PRILOG V.

PODSKUPINE NEŽIVOTNOG OSIGURANJA U SMISLU ČLANKA 159.

1. Osiguranje od nezgode i osiguranje za slučaj bolesti (vrste osiguranja 1 i 2 u Prilogu I.)

2. Osiguranje cestovnih vozila (vrste osiguranja 3, 7 i 10 u Prilogu I., podaci za vrstu osiguranja 10, isključujući odgovornost prijevoznika, se navode posebno)

3. Osiguranje od požara i druga osiguranja imovine (vrste osiguranja 8 i 9 u Prilogu I.)

4. Osiguranje zrakoplova, pomorsko i transportno osiguranje (vrste osiguranja 4, 5, 6, 7, 11 i 12 u Prilogu I.)

5. Ostala osiguranja od odgovornosti (vrsta osiguranja 13 u Prilogu I.)

6. Kreditno osiguranje i osiguranje jamstava (vrste osiguranja 14 i 15 u Prilogu I.)

7. Ostale vrste osiguranja (vrste osiguranja 16, 17 i 18 u Prilogu I.)

PRILOG VI.

DIO A

Direktive stavljene izvan snage s popisom njihovih kasnijih izmjena

(iz članka 310.)

Direktiva Vijeća 64/225/EEZ (SL L 56, 4.4.1964., str. 878.)	
Akt o pristupanju iz 1973., članak 29., Prilog I., točka III(G)(1) (SL L 73, 27.3.1972., str. 89.)	
Prva direktiva Vijeća 73/239/EEZ (SL L 228, 16.8.1973., str. 3.)	
Akt o pristupanju iz 1994., članak 29., Prilog I. (XI)(B)(II)(1) (SL C 241, 29.8.1994., str. 197.)	
(zamijenjen Odlukom Vijeća 95/1/EZ) (SL L 1, 1.1.1995., str. 1.)	
Akt o pristupanju iz 2003., članak 20., Prilog II. (3)(1) (SL L 236, 23.9.2003., str. 335.)	
Akt o pristupanju iz 1985., članak 26., Prilog I. (II)(c)(1)(a) (SL L 302, 15.11.1985., str. 156.)	
Direktiva Vijeća 76/580/EEZ (SL L 189, 13.7.1976., str. 13.)	samo članak 1.
Direktiva Vijeća 84/641/EEZ (SL L 339, 27.12.1984., str. 21.)	samo članci 1. do 14.
Direktiva Vijeća 87/343/EEZ (SL L 185, 4.7.1987., str. 72.)	samo članak 1. i Prilog
Direktiva Vijeća 87/344/EEZ (SL L 185, 4.7.1987., str. 77.)	samo članak 9.
Druga direktiva Vijeća 88/357/EEZ (SL L 172, 4.7.1988., str. 1.)	samo članci 9., 10. i 11.
Direktiva Vijeća 90/618/EEZ (SL L 330, 29.11.1990., str. 44.)	samo članci 2., 3. i 4.
Direktiva Vijeća 92/49/EEZ (SL L 228, 11.8.1992., str. 1.)	samo članci 4., 5., 6., 7., 9., 10., 11., 13., 14., 17., 18., 24., 32., 33. i 53.
Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 95/26/EZ (SL L 168, 18.7.1995., str. 7.)	samo članak 1., članak 2. stavak 2. treća alineja i članak 3. stavak 1.
Direktiva 2000/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 181, 20.7.2000., str. 65.)	samo članak 8.
Direktiva 2002/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 77, 20.3.2002., str. 17.)	samo članak 1.
Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.)	samo članak 22.

Direktiva 2005/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 79, 24.3.2005., str. 9.)	samo članak 4.
Direktiva 2005/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 323, 9.12.2005., str. 1.)	samo članak 57.
Direktiva 2006/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 363, 20.12.2006., str. 238.)	samo članak 1. i Prilog, točka 1.
Direktiva Vijeća 73/240/EEZ (SL L 228, 16.8.1973., str. 20.)	
Direktiva Vijeća 76/580/EEZ (SL L 189, 13.7.1976., str. 13.)	
Direktiva Vijeća 78/473/EEZ (SL L 151, 7.6.1978., str. 25.)	
Direktiva Vijeća 84/641/EEZ (SL L 339, 27.12.1984., str. 21.)	
Direktiva Vijeća 87/344/EEZ (SL L 185, 4.7.1987., str. 77.)	
Druga direktiva Vijeća 88/357/EEZ (SL L 172, 4.7.1988., str. 1.)	
Direktiva Vijeća 90/618/EEZ (SL L 330, 29.11.1990., str. 44.)	samo članci 5. do 10.
Direktiva Vijeća 92/49/EEZ (SL L 228, 11.8.1992., str. 1.)	samo članak 12. stavak 1., članak 19., članak 23., članak 27., članak 30. stavak 1., članak 34., članak 35., članak 36., članak 37., članak 39. stavak 1., članak 40. stavak 1., članak 42. stavak 1., članak 43. stavak 1., članak 44. stavak 1., članak 45. stavak 1. i članak 46. stavak 1.
Direktiva 2000/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 181, 20.7.2000., str. 65.)	samo članak 9.
Direktiva 2005/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 149, 11.6.2005., str. 14.)	samo članak 3.
Direktiva Vijeća 92/49/EEZ (SL L 228, 11.8.1992., str. 1.)	
Direktiva 95/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 168, 18.7.1995., str. 7.)	samo članak 1. druga alineja, članak 2. stavak 1. prva alineja, članak 4. stavak 1., 3. i 5. i članak 5. druga alineja
Direktiva 2000/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 290, 17.11.2000., str. 27.)	samo članak 2.
Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.)	samo članak 24.
Direktiva 2005/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 79, 24.3.2005., str. 9.)	samo članak 6.
Direktiva 2005/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 323, 9.12.2005., str. 1.)	samo članak 58.

Direktiva 2007/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 247, 21.9.2007., str. 1.)	samo članak 1.
Direktiva 98/78/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 330, 5.12.1998., str. 1.)	
Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.)	samo članak 28.
Direktiva 2005/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 79, 24.3.2005., str. 9.)	samo članak 7.
Direktiva 2005/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 323, 9.12.2005., str. 1.)	samo članak 59.
Direktiva 2001/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 110, 20.4.2001., str. 28.)	
Direktiva 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 345, 19.12.2002., str. 1.)	
Direktiva Vijeća 2004/66/EZ (SL L 168, 1.5.2004., str. 35.)	samo točka II. Priloga
Direktiva 2005/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 79, 24.3.2005., str. 9.)	samo članak 8.
Direktiva 2005/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 323, 9.12.2005., str. 1.)	samo članak 60.
Direktiva 2006/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 363, 20.12.2006., str. 238.)	samo članak 1. i točka 3. Priloga
Direktiva 2007/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 247, 21.9.2007., str. 1.)	samo članak 2.
Direktiva 2008/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 76, 19.3.2008., str. 44.)	samo članak 1.
Direktiva 2005/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 323, 9.12.2005., str. 1.)	
Direktiva 2007/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 247, 21.9.2007., str. 1.)	samo članak 4.
Direktiva 2008/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 76, 19.3.2008., str. 44.)	samo članak 1.
Direktiva 2008/37/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 81, 20.3.2008., str. 1.)	samo članak 1.

DIO B

Popis rokova za prenošenje u nacionalno zakonodavstvo

(iz članka 310.)

Direktiva	Rok za prijenos	Rok za početak primjene
64/225/EEZ	26. kolovoza 1965.	
73/239/EEZ	27. siječnja 1975.	27. siječnja 1976.
73/240/EEZ	27. siječnja 1975.	
76/580/EEZ	31. prosinca 1976.	
78/473/EEZ	2. prosinca 1979.	2. lipnja 1980.
84/641/EEZ	30. lipnja 1987.	1. siječnja 1988.
87/343/EEZ	1. siječnja 1990.	1. srpnja 1990.
87/344/EEZ	1. siječnja 1990.	1. srpnja 1990.
88/357/EEZ	30. prosinca 1989.	30. lipnja 1990.
90/618/EEZ	20. svibnja 1992.	20. studenoga 1992.
92/49/EEZ	31. prosinca 1993.	1. srpnja 1994.
95/26/EZ	18. srpnja 1996.	18. srpnja 1996.
98/78/EZ	5. lipnja 2000.	
2000/26/EZ	20. lipnja 2002.	20. siječnja 2003.
2000/64/EZ	17. studenoga 2002.	
2001/17/EZ	20. travnja 2003.	
2002/13/EZ	20. rujna 2003.	
2002/83/EZ	17. studenoga 2002., 20. rujna 2003., 19. lipnja 2004. (ovisno o pojedinoj odredbi)	
2002/87/EZ	11. kolovoza 2004.	
2004/66/EZ	1. svibnja 2004.	
2005/1/EZ	13. svibnja 2005.	
2005/14/EZ	11. lipnja 2007.	
2005/68/EZ	10. prosinca 2007.	
2006/101/EZ	1. siječnja 2007.	
2008/19/EZ	ne primjenjuje se	
2008/37/EZ	ne primjenjuje se	

PRILOG VII.

KORELACIJSKA TABLICA

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
Članak 1. stavak 1.				*Članak 2.*		Članak 1. stavak 1.	Članak 2. prva rečenica	Članak 1. stavak 1.		Članak 1., članak 2. stavak 2. i članak 2. stavak 3. te članak 267.
Članak 1. stavak 2.										Članak 2. stavak 2.
Članak 1. stavak 3.										—
Članak 2. stavak 1. točke (a) do (c)										—
Članak 2. stavak 1. točka (d)							Članak 3. stavak 4.			*Članak 3.*
Članak 2. stavak 1. točka (e)										—
Članak 2. stavak 2. točka (a)										Članak 5. stavak 1.
Članak 2. stavak 2. točka (b)										Članak 5. stavak 2.
Članak 2. stavak 2. točka (c)										Članak 5. stavak 3.
Članak 2. stavak 2. točka (d)										Članak 5. stavak 4.
Članak 2. stavak 3. prvi do četvrti podstavak										*Članak 6.*
Članak 2. stavak 3. peti podstavak										Članak 15. stavak 4.

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
Članak 3. stavak 1. prvi i drugi podstavak										—
Članak 3. stavak 1. treći podstavak										Članak 4. stavak 5.
Članak 3. stavak 2.										*Članak 7.*
Članak 4. prva rečenica										Članak 8. prva rečenica
Članak 4. točka (a)										Članak 8. stavak 2.
Članak 4. točka (b)										—
Članak 4. točka (c)										Članak 8. stavak 3.
Članak 4. točka (e)										—
Članak 4. točka (f)										Članak 8. stavak 1.
Članak 4. točka (g)										Čanak 8. stavak 4.
Članak 5. točka (a)										—
Članak 5. točka (b)							Članak 1. stavak 1. točka (o)			—
Članak 5. točka (c)							Članak 1. stavak 1. točka (p)			Članak 134. stavak 1.
Članak 5. točka (d)										—
Članak 6.				*Članak 4.*			*Članak 4.*	*Članak 3.*		Članak 14. stavak 1. i stavak 2. točke (a) i (b)

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
Članak 7. stavak 1. i stavak 2. prvi podstavak				Članak 5. stavak 1. i stavak 2. prvi podstavak			Članak 5. stavak 1. i stavak 2. prvi podstavak			Članak 15. stavak 1. i stavak 2. prvi podstavak
Članak 7. stavak 2. drugi podstavak točka (a)				Članak 5. stavak 2. drugi podstavak točka (a)						Članak 15. stavak 3. prvi podstavak
Članak 7. stavak 2. drugi podstavak točka (b)				Članak 5. stavak 2. drugi podstavak točka (b)						—
Članak 8. stavak 1. točka (a)				Članak 6. stavak 1. točka (a)			Članak 6. stavak 1. točka (a)	Prilog I.		Prilog III.A. i III.B.
Članak 8. stavak 1. točka (a) zadnji stavak								Članak 5. stavak 2.		Članak 17. stavak 2.
Članak 8. stavak 1. točka (b)				Članak 6. stavak 1. točka (b)			Članak 6. stavak 1. točka (b)	Članak 6. točka (a)		Članak 18. stavak 1. točka (a)
								Članak 6. točka (a)		Članak 18. stavak 1. točka (b)
Članak 8. stavak 1. točka (c)				Članak 6. stavak 1. točka (c)			Članak 6. stavak 1. točka (c)	Članak 6. točka (b)		Članak 18. stavak 1. točka (c)
Članak 8. stavak 1. točka (d)				Članak 6. stavak 1. točka (d)			Članak 6. stavak 1. točka (d)	Članak 6. točka (c)		Članak 18. stavak 1. točka (d)
Članak 8. stavak 1. točka (e)				Članak 6. stavak 1. točka (e)			Članak 6. stavak 1. točka (e)	Članak 6. točka (d)		Članak 18. točka (g)
Članak 8. stavak 1. točka (f)										Članak 18. točka (h)
Članak 8. stavak 1. drugi do četvrti podstavak							Članak 6. stavak 2.	*Članak 7.*		*Članak 19.*

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
Članak 8. stavak 1.a							Članak 6. stavak 3.	*Članak 8.*		*Članak 20.*
Članak 8. stavak 2.				Članak 6. stavak 2.			Članak 6. stavak 4.			Članak 18. stavak 2.
Članak 8. stavak 3. prvi podstavak				Članak 6. stavak 3. prvi podstavak			Članak 6. stavak 5. treći podstavak	Članak 9. stavak 1.		Članak 21. stavak 4.
Članak 8. stavak 3. drugi podstavak				Članak 6. stavak 3. drugi podstavak i članak 29. prvi podstavak prva rečenica			Članak 6. stavak 5. prvi podstavak	Članak 9. stavak 2.		Članak 21. stavak 1. prvi podstavak
Članak 8. stavak 3. treći podstavak				Članak 6. stavak 3. treći podstavak i članak 29. drugi podstavak						Članak 21. stavak 2.
Članak 8. stavak 3. četvrti podstavak				Članak 6. stavak 3. četvrti podstavak						Članak 21. stavak 3.
Članak 8. stavak 4.				Članak 6. stavak 4.			Članak 6. stavak 6.	*Članak 10.*		*Članak 22.*
Članak 9. točke (a) do (d)				Članak 7. točke (a) do (d)			Članak 7. točke (a) do (d)	Članak 11. stavak 1. točke (a), (c), (d) i (e)		Članak 23. stavak 1. točke (a), (c), (d) i (e)
Članak 9. točke (e) do (f)				Članak 7. točke (e) do (f)				Članak 11. stavak 2. točke (a) i (b)		Članak 23. stavak 2. točka (e)
Članak 9. točke (g) i (h)				Članak 7. točke (g) i (h)			Članak 7. točke (f) i (g)	Članak 11. stavak 2. točke (c) i (d)		Članak 23. stavak 2. točke (a) i (d)
Članak 10. stavak 1.				Članak 32. stavak 1.			Članak 40. stavak 1.			Članak 145. stavak 1. prvi podstavak

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
Članak 10. stavak 2. prvi podstavak				Članak 32. stavak 2. prvi podstavak			Članak 40. stavak 2.			Članak 145. stavak 2.
Članak 10. stavak 2. drugi podstavak				Članak 32. stavak 2. drugi podstavak						Članak 145. stavak 3.
Članak 10. stavak 3.				Članak 32. stavak 3.			Članak 40. stavak 3.			Članak 146. stavak 1. i 2.
Članak 10. stavak 4.				Članak 32. stavak 4.			Članak 40. stavak 4.			Članak 146. stavak 3.
Članak 10. stavak 5.				Članak 32. stavak 5.			Članak 40. stavak 5.			Članak 146. stavak 3. drugi podstavak
Članak 10. stavak 6.				Članak 32. stavak 6.			Članak 40. stavak 6.			Članak 145. stavak 4.
Članak 11.				*Članak 33.*						—
Članak 12.				*Članak 56.*			*Članak 9.*	*Članak 13.*		Članak 25. drugi podstavak
Članak 12.a							*Članak 9.a*	Članak 14. i članak 60. stavak 2.		*Članak 26.*
Članak 13. stavak 1. i stavak 2. prvi podstavak				Članak 9. stavak 1. i stavak 2. prvi podstavak			Članak 10. stavak 1. prva rečenica i stavak 2. prvi podstavak	Članak 15. stavak 1. prvi podstavak i stavak 2.		Članak 30. stavak 1. i stavak 2. prvi podstavak
Članak 13. stavak 2. drugi podstavak				Članak 9. stavak 2. drugi podstavak						Članak 30. stavak 2. drugi podstavak
							Članak 10. stavak 1. druga i treća rečenica	Članak 15. stavak 1. drugi podstavak		Članak 30. stavak 3.
Članak 13. stavak 2. treći podstavak							Članak 10. stavak 2. drugi podstavak	Članak 60. stavak 3.		Članak 32. stavak 1.
Članak 13. stavak 3.				Članak 9. stavak 3.			Članak 10. stavak 3.	Članak 15. stavak 4.		—

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
Članak 14.				*Članak 10.*			*Članak 11.*	*Članak 16.*		*Članak 33.*
Članak 15. stavak 1. stavak 2. i stavak 3. drugi podstavak				*Članak 17.*			Članak 20. stavak 1. do 3. i stavak 4. drugi podstavak	Članak 32. stavak 1. i 3.		Članak 76. do 86.
Članak 15. stavak 3. prvi podstavak							Članak 20. stavak 4. prvi podstavak	Članak 32. stavak 2.		Članak 134. stavak 2. i članak 173.
Članak 15.a				*Članak 18.*				*Članak 33.*		—
Članak 16.							*Članak 27.*	Članak 35., članak 36. i članak 60. stavak 8.		Članci 87. do 99.
Članak 16.a							*Članak 28.*	Članci 37. do 39. i članak 60. stavak 9.		Članci 100. do 127.
Članak 17. stavak 1.							Članak 29. stavak 1.	Članak 40. stavak 1.		Članak 128. i članak 129. stavak 1. točke (a) do (c) i stavak 2.
Članak 17. stavak 2.							Članak 29. stavak 2.	Članak 40. stavak 2.		Članak 129. stavak 1. točka (d)
Članak 17.a							*Članak 30.*	*Članak 41.*		—
Članak 17.b							Članak 28. i članak 28. točka (a)	Članak 60. stavak 10.		—
Članak 18.							*Članak 31.*			—
Članak 14.							*Članak 11.*	*Članak 16.*		*Članak 33.*
Članak 19. stavak 2.				Članak 11. stavak 2.			Članak 13. stavak 2.	Članak 17. stavak 2.		*Članak 35.*
Članak 19. stavak 3. prvi i drugi podstavak točke (a) i (b)			*Članak 10.*	Članak 11. stavak 3. prvi i drugi podstavak točke (a) i (b)			Članak 13. stavak 3. prvi i drugi podstavak točke (a) i (b)	Članak 17. stavak 3. i stavak 4. prvi podstavak točke (a) i (b)		Članak 34. stavci 1. do 3., 5., 6. i 7.

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
Članak 19. stavak 3. drugi podstavak točka (c)			*Članak 10.*	Članak 11. stavak 3. drugi podstavak točka (c)			Članak 13. stavak 3. drugi podstavak točka (c)	Članak 17. stavak 4. prvi podstavak točka (c)		Članak 34. stavak 8.
Članak 19. stavak 3. treći podstavak			*Članak 10.*	Članak 11. stavak 3. treći podstavak			Članak 13. stavak 3. treći podstavak	Članak 17. stavak 4. drugi podstavak		Članak 35. stavak 2. točka (b)
Članak 20. stavak 1.							Članak 37. stavak 1.	Članak 42. stavak 1.		*Članak 137.*
Članak 20. stavak 2. prvi podstavak				Članak 13. stavak 2. prvi podstavak			Članak 37. stavak 2. prvi podstavak	Članak 42. stavak 2. prvi podstavak		—
Članak 20. stavak 2. drugi podstavak				Članak 13. stavak 2. drugi podstavak			Članak 37. stavak 2. drugi podstavak	Članak 42. stavak 2. drugi podstavak		Članak 138. stavak 5.
Članak 20. stavak 3. prvi podstavak				Članak 13. stavak 3. prvi podstavak			Članak 37. stavak 3. prvi podstavak	Članak 42. stavak 3. prvi podstavak		—
Članak 20. stavak 3. drugi podstavak				Članak 13. stavak 3. drugi podstavak			Članak 37. stavak 3. drugi podstavak	Članak 42. stavak 3. drugi podstavak		Članak 139. stavak 3.
Članak 20. stavak 4.				Članak 13. stavak 4.						—
Članak 20. stavak 5.				Članak 13. stavak 2. drugi podstavak i stavak 5.			Članak 37. stavak 2. drugi podstavak i stavak 5.	Članak 42. stavak 2. drugi podstavak i stavak 4.		Članak 138. stavak 5.
Članak 20.a stavak 1. prvi podstavak prva rečenica							Članak 38. stavak 1. prva rečenica	Članak 43. stavak 1.		Članak 138. stavak 2. i članak 139. stavak 2.
Članak 20.a stavak 1. prvi podstavak druga rečenica točke (a) do (e)							Članak 38. stavak 1. druga rečenica točke (a) do (e)	Članak 43. stavak 2. točke (a) do (e)		Članak 142. stavak 1.
Članak 20.a stavak 2.							Članak 38. stavak 2.			*Članak 141.*

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
Članak 20.a stavak 3.							Članak 38. stavak 3.	Članak 43. stavak 4.		Članak 140. stavak 2.
Članak 20.a stavak 4.							Članak 38. stavak 4.	Članak 43. stavak 5.		—
Članak 20.a stavak 5.							Članak 38. stavak 5.	Članak 43. stavak 6.		Članak 142. stavak 2.
Članak 21.			Članak 11. stavak 1.							—
Članak 22. stavak 1. prvi podstavak točke (a), (b) i (d)				*Članak 14.*			Članak 39. stavak 1. prvi podstavak točke (a), (b) i (d)	Članak 44. stavak 1. prvi podstavak točke (a), (b) i (d)		Članak 144. stavak 1. točke (a), (b) i (c)
Članak 22. stavak 1. drugi podstavak prva rečenica							Članak 39. stavak 1. drugi podstavak prva rečenica	Članak 44. stavak 1. drugi podstavak		Članak 144. stavak 2. prvi podstavak
Članak 22. stavak 1. drugi podstavak druga rečenica							Članak 39. stavak 1. drugi podstavak druga rečenica			Članak 144. stavak 2. drugi podstavak
Članak 22. stavak 2.							Članak 39. stavak 2.	Članak 44. stavak 2.		Članak 144. stavak 3.
Članak 23. stavak 1.							Članak 51. stavak 1.			Članak 162. stavak 1.
Članak 23. stavak 2. točke (a) do (g)							Članak 51. stavak 2.			Članak 162. stavak 2. točke (a) do (f) i točka (h)
Članak 23. stavak 2. točka (h)										Članak 162. stavak 2. točka (g)
Članak 24. prvi podstavak prva rečenica							Članak 54. prvi podstavak prva rečenica			Članak 165. prva rečenica
Članak 24. prvi podstavak druga rečenica i treći podstavak							Članak 54. prvi podstavak druga rečenica i treći podstavak			—
Članak 25.							*Članak 55.*			*Članak 166.*

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
Članak 26.							*Članak 56.*			*Članak 167.*
Članak 27. prvi podstavak							Članak 52. stavak 2. prvi podstavak			Članak 168. prvi podstavak
Članak 27. drugi podstavak							Članak 52. stavak 2. drugi podstavak			Članak 168. drugi podstavak
Članak 28.							Članak 52. stavak 3.			*Članak 170.*
Članak 28.a				*Članak 53.*			*Članak 53.*			*Članak 164.*
Članak 29.							*Članak 57.*			*Članak 171.*
Članak 29.a							*Članak 58.*			Članak 176. prvi do treći podstavak
Članak 29.b stavci 1. i 2.							Članak 59. stavci 1. i 2.	Članak 52. stavci 1. i 2.		Članak 177. stavci 1. i 2.
Članak 29.b stavci 3. do 6.							Članak 59 stavci 3. do 6.	Članak 52. stavci 3. i 4.		—
Članak 30. stavak 1. i stavak 2. točka (a)										—
Članak 30. stavak 2. točka (b)										Članak 305. stavak 1.
Članak 30. stavak 4.										Članak 305. stavak 2.
Članak 30. stavak 5.										Članak 305. stavak 4.
Članak 31.										—
Članak 32.										—
Članak 33.			*Članak 28.*				*Članak 62.*	Članak 54. stavak 2.		Članak 298. stavci 2. i 3.

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
Članak 34.	*Članak 9.*		*Članak 29.*		Članak 11. stavak 5.		Članak 6. stavak 5. četvrti podstavak		*Članak 6.*	—
Članak 35.	*Članak 10.*	*Članak 10.*	*Članak 32.*	Članak 57. stavak 1.	Članak 11. stavak 1. do 3.	Članak 31. stavak 1. i 2.	Članak 69. stavak 1. do 4.	Članak 64. stavak 1.	Članak 7. stavak 1.	Članak 309. stavak 1.
Članak 36.	*Članak 11.*	*Članak 11.*	*Članak 33.*	Članak 57. stavak 2.	Članak 11. stavak 4.	Članak 31. stavak 3.	*Članak 70.*	Članak 64. stavak 2.	Članak 7. stavak 2.	Članak 309. stavak 2.
Članak 37.			*Članak 34.*							—
Članak 38.	*Članak 12.*	*Članak 12.*	*Članak 35.*	*Članak 58.*	*Članak 13.*	*Članak 33.*	*Članak 74.*	*Članak 66.*	*Članak 9.*	*Članak 312.*
Prilog, dio A										Članak 15. stavak 2. drugi podstavak i Prilog I. dio A
Prilog, dio A i B										Prilog I. dio A i B
Prilog, dio C										*Članak 16.*
Prilog, dio D										—
	Članak 1. stavak 1. prvi podstavak									Članak 190. stavak 1.
	Članak 1. stavak 1. drugi podstavak									Članak 190. stavak 2.
	Članak 1. stavak 2.									—
	Članak 2. stavak 1.									Članak 190. stavak 1.
	Članak 2. stavak 2.									Članak 190. stavak 3.
	Članak 3.									*Članak 191.*
	Članak 4. stavak 1.									Članak 192. prvi i drugi podstavak
	Članak 4. stavak 2.									—
	Članak 5.									*Članak 193.*

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
	Članak 6.									*Članak 195.*
	Članak 7.									*Članak 194.*
	Članak 8.									*Članak 196.*
		Članak 1.								—
		Članak 2.								*Članak 198.*
		Članak 3. stavak 1.								*Članak 199.*
		Članak 3. stavak 2. prvi podstavak prva rečenica								Članak 200. stavak 1. prvi podstavak
		Članak 3. stavak 2. točke (a) do (c)								Članak 200. stavci 2. do 4.
		Članak 3. stavak 3.								Članak 200. stavak 1. drugi podstavak
		Članak 4.								*Članak 201.*
		Članak 5.								*Članak 202.*
		Članak 6.								*Članak 203.*
		Članak 7.								*Članak 204.*
		Članak 8.								*Članak 205.*
		Članak 9.								Članak 16. stavak 2.
			Članak 1.							—
			Članak 2. točke (a), (b) i (e)							—
			Članak 2. točka (c)				Članak 1. stavak 1. točka (c)	Članak 2. stavak 1. točka (e)		—
			Članak 2. točka (d)							Članak 13. stavak 13.

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
			Članak 2. točka (f)	Članak 1. točka (e)			Članak 1. stavak 1. točka (h)			—
			Članak 3.				Članak 1. točka (b) druga rečenica			Članak 145. stavak 1. drugi podstavak
			Članak 4.							*Članak 187.*
			Članak 6.							—
			Članak 7. stavak 1. točke (a) do (e)							—
			Članak 7. stavak 1. točka (f)	*Članak 27.*						—
			Članak 7. stavak 1. točka (g) i stavak 3.							—
			Članak 8. stavci 1. i 2.							Članak 179. stavci 1. i 2.
			Članak 8. stavak 3.							—
			Članak 8. stavak 4. točke (a) do (c)	Članak 30. stavak 1.						—
			Članak 8. stavak 4. točka (d)							Članak 179. stavak 3.
			Članak 8. stavak 5.							Članak 179. stavak 4.
			Članak 12.							—
			Članak 12.a stavci 1. do 3.							*Članak 150.*

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
			Članak 12.a stavak 4. prvi podstavak							*Članak 151.*
			Članak 12.a stavak 4. drugi do šesti podstavak							*Članak 152.*
			Članak 14.	*Članak 34.*			*Članak 41.*			*Članak 147.*
			Članak 16. stavak 1. prvi i drugi podstavak	*Članak 35.*			*Članak 42.*			*Članak 148.*
			Članak 16. stavak 1. treći podstavak	*Članak 35.*						Članak 148. stavak 2.
			Članak 17.	*Članak 36.*			*Članak 43.*			*Članak 149.*
			Članak 26.							—
			Članak 27.							—
			Članak 31.							*Članak 299.*
			Članak 31.				Članak 68. stavak 2.			*Članak 300.*
			Prilog I.	*Članak 23.*			Prilog II.			—
			Prilog 2.A							—
			Prilog 2.B							—
			Članci 5., 9., 10. i 11.							—
				Članak 1. točka (a)	Članak 1. točka (a)	Članak 2. točka (a)	Članak 1. stavak 1. točka (a)			Članak 13. stavak 1.
				Članak 1. točka (b)			Članak 1. stavak 1. točka (b)	Članak 2. stavak 1. točka (d)		Članak 13. stavak 11.
				Članak 1. točka (c)		Članak 2. točka (e)	Članak 1. stavak 1. točka (e)	Članak 2. stavak 1. točka (f)		Članak 13. stavak 8. točka (a)

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
				Članak 1. točka (d)			Članak 1. stavak 1. točka (f)	Članak 2. stavak 1. točka (g)		—
				Članak 1. točka (f)			Članak 1. stavak 1. točka (i)	Članak 2. stavak 1. točka (i)		Članak 13. stavak 18.
				Članak 1. točka (g)			Članak 1. stavak 1. točka (j)	Članak 2. stavak 1. točka (j)		Članak 13. stavak 21., članak 24. stavak 2. i članak 63.
				Članak 1. točka (h)	Članak 1. točka (d)		Članak 1. stavak 1. točka (k)	Članak 2. stavak 1. točka (k)		Članak 13. stavak 15.
				Članak 1. točka (i)	Članak 1. točka (e)		Članak 1. stavak 1. točka (l)	Članak 2. stavak 1. točka (l)		Članak 13. stavak 16.
				Članak 1. točka (j)			Članak 1. stavak 1. točka (m)			Članak 13. stavak 22.
				Članak 1. točka (k)	Članak 1. točka (k)	Članak 2. točka (h)	Članak 1. stavak 1. točka (n)	Članak 2. stavak 1. točka (m)		Članak 13. stavak 10.
				Članak 1. točka (l)			Članak 1. stavak 1. točka (r)	Članak 2. stavak 1. točka (n)		Članak 13. stavak 17.
				Članak 1. točka (l) podtočka (a)	Članak 1. točka (f)		Članak 1. stavak 1. točka (r) podtočka i.	Članak 2. stavak 1. točka (n) podtočka i.		Članak 13. stavak 20.
				Članak 1. točka (l) podtočka (b)			Članak 1. stavak 1. točka (r) podtočka ii.	Članak 2. stavak 1. točka (n) podtočka ii.		Članak 13. stavak 18.
				Članak 3.						*Članak 188.*
				Članak 8.				*Članak 12.*		Članak 24. stavak 1.
				Članak 12. stavak 2.			Članak 14. stavak 1.	*Članak 18.*		Članak 39. stavak 1.
				Članak 12. stavci 3. do 6.			Članak 14. stavci 2. do 5.			Članak 39. stavci 2. do 6.

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
				Članak 15. stavci 1. i 2.			Članak 15. stavci 1. i 2.	Članak 19. stavak 1.		*Članak 57.*
				Članak 15. stavak 3.			Članak 15. stavak 3.	*Članak 22.*		*Članak 61.*
				Članak 15. stavak 4.			Članak 15. stavak 4.	*Članak 23.*		*Članak 62.*
				Članak 15.a			*Članak 15.a*	Članak 19. stavci 2. do 8.		Članak 58. stavci 1. do 7.
				Članak 15.b			*Članak 15.b*	*Članak 19.a*		*Članak 59.*
				Članak 15.c			*Članak 15.c*	*Članak 20.*		*Članak 60.*
				Članak 16. stavak 1.			Članak 16. stavak 1.	*Članak 24.*		*Članak 64.*
				Članak 16. stavak 2.			Članak 16. stavak 2.	*Članak 25.*		*Članak 65.*
				Članak 16. stavak 3.			Članak 16. stavak 3.	*Članak 26.*		*Članak 66.*
				Članak 16. stavak 4.			Članak 16. stavak 4.	*Članak 27.*		*Članak 67.*
				Članak 16. stavak 5.			Članak 16. stavak 5.	Članak 28. stavak 1.		Članak 68. stavak 1.
				Članak 16. stavak 5.b prvi do četvrti podstavak			Članak 16. stavak 7. prvi do četvrti podstavak	Članak 28. stavak 3. prvi do četvrti podstavak		Članak 68. stavak 3.
				Članak 16. stavak 5.b prvi podstavak			Članak 16. stavak 7. peti podstavak	Članak 28. stavak 3. peti podstavak		Članak 68. stavak 4.
				Članak 16. stavak 3.						*Članak 66.*
				Članak 16. stavak 5.c			Članak 16. stavak 8.	*Članak 29.*		*Članak 70.*
				Članak 16. stavak 5.a			Članak 16. stavak 6.	Članak 28. stavak 2.		Članak 68. stavak 2.
				Članak 16.a stavak 1. točka (a)			Članak 17. stavak 1. točka (a)	Članak 31. stavak 1. prvi podstavak		Članak 72. stavak 1. točke (a) do (c)

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
				Članak 16.a stavak 1. točka (b)			Članak 17. stavak 1. točka (b)	Članak 31. stavak 1. drugi podstavak		Članak 72. stavak 1. drugi podstavak
				Članak 16.a stavak 2.			Članak 17. stavak 2.	Članak 31. stavak 2.		Članak 72. stavak 2.
				Članak 20.			*Članak 22.*			—
				Članak 21.			*Članak 23.*	Članak 34. stavci 1. do 3.		—
				Članak 22.			*Članak 24.*	Članak 34. stavak 4.		—
				Članak 25.						—
				Članak 28.			*Članak 33.*			*Članak 180.*
				Članak 29.						Članak 181. stavci 1. i 3.
				Članak 30. stavak 2.						Članak 181. stavak 2.
				Članak 31.						*Članak 183.*
				Članak 38.			*Članak 44.*			*Članak 153.*
				Članak 39. stavci 2. i 3.			*Članak 45.*			*Članak 154.*
				Članak 40. stavak 2.			Članak 46. stavak 1.			Članak 155. stavak 8.
				Članak 40. stavak 3.			Članak 46. stavak 2.			Članak 155. stavak 1.
				Članak 40. stavci 4., 6. do 8. i 10.			Članak 46. stavci 3., 5. do 7. i 9.			Članak 155. stavci 2., 4. do 6. i 9.
				Članak 40. stavak 5.			Članak 46. stavak 4.			Članak 155. stavak 3.
				Članak 40. stavak 9.			Članak 46. stavak 8.			Članak 155. stavak 7.
				Članak 41.			*Članak 47.*			*Članak 156.*
				Članak 42. stavak 2.			*Članak 48.*			*Članak 160.*
				Članak 43. stavak 2. i 3.						*Članak 184.*

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
				Članak 44. stavak 2.			*Članak 49.*			Članak 159. i Prilog V.
				Članak 45. stavak 2.						*Članak 189.*
				Članak 46. stavak 2. prvi i treći podstavak			Članak 50. stavak 1. prvi i treći podstavak i stavak 2.			*Članak 157.*
				Članci 47. do 50.						—
				Članak 51.			*Članak 64.*	*Članak 56.*		—
				Članak 51. posljednja alineja				Članak 1. stavak 4.		Članak 58. stavak 8.
				Članak 52.						—
				Članak 54.						*Članak 206.*
				Članak 55.						*Članak 207.*
				Članci 24. i 26.						—
				Članak 12. stavak 1., članak 19., članak 33., članak 37., članak 39. stavak 1., članak 40. stavak 1., članak 42. stavak 1., članak 43. stavak 1., članak 44. stavak 1., članak 45. stavak 1., članak 46. stavak 1.						—
					Članak 1. točka (b)					Članak 13. stavak 3.

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
					Članak 1. točka (c)		Članak 1. stavak 1. točka (s)	Članak 2. stavak 1. točka (c)		Članak 13. stavak 4.
					Članak 1. točka (g)					Članak 212. stavak 1. točka (a)
					Članak 1. točka (h)					Članak 212. stavak 1. točka (b)
					Članak 1. točka (i)			Članak 59. stavak 2. točka (a) podtočka (i)		Članak 210. stavak 1. točka (f)
					Članak 1. točka (j)			Članak 59. stavak 2. točka (a) podtočka (j)		Članak 210. stavak 1. točka (g)
					Članak 1. točka (l)			Članak 59. stavak 2. točka (b)		Članak 13. stavak 6.
					Članak 2.			Članak 59. stavak 3.		Članak 214. stavak 1.
					Članak 3.			Članak 59. stavak 3.		Članak 214. stavak 1. i stavak 2. prvi i drugi podstavak
					Članak 4.			Članak 59. stavak 3.		Članak 247. stavak 1.
					Članak 5. stavak 1.			Članak 59. stavak 4.		*Članak 246.*
					Članak 5. stavak 2.					Članak 254. stavak 1.
					Članak 6.			Članak 59. stavak 5.		Članak 254. stavak 2. i članak 255. stavci 1. i 2.
					Članak 7.			Članak 59. stavak 5.		Članak 249. stavak 1., članak 252. i članak 253.

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
					Članak 8.			Članak 59. stavak 5.		Članak 245., članak 246. i članak 258. stavak 1.
					Članak 9.			Članak 59. stavak 6.		Članak 218., članak 219. i članak 258. stavak 1.
					Članak 10.			Članak 59. stavak 7.		Članak 218., članak 219., članak 258. stavak 1. i članci 260. do 263.
					Članak 10.a			Članak 59. stavak 8.		*Članak 264.*
					Članak 10.b					*Članak 257.*
					Članak 12.	*Članak 32.*	*Članak 73.*	*Članak 65.*	Članak 8. stavak 1.	*Članak 311.*
					Prilog I.			Članak 59. stavak 9. i Prilog II.		Članci 213. do 215. i članci 218. do 246.
					Prilog II.			Članak 59. stavak 9. i Prilog II.		Članci 215. do 217. i članci 220. do 243.
						Članak 1. stavak 2.				*Članak 267.*
						Članak 2. točka (b)				Članak 268. stavak 1. točka (b)
						Članak 2. točka (c)				Članak 268. stavak 1. točka (c)
						Članak 2. točka (d)				Članak 268. stavak 1. točka (d)
						Članak 2. točka (f)		Članak 2. stavak 1. točka (h)		Članak 13. stavak 9.
						Članak 2. točka (g)				Članak 268. stavak 1. točka (a)

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
						Članak 2. točka (i)				Članak 268. stavak 1. točka (e)
						Članak 2. točka (j)				Članak 268. stavak 1. točka (f)
						Članak 2. točka (k)				Članak 268. stavak 1. točka (g)
						Članak 3.				—
						Članak 4.				*Članak 269.*
						Članak 5.				*Članak 270.*
						Članak 6.				*Članak 271.*
						Članak 7.				*Članak 272.*
						Članak 8.				*Članak 273.*
						Članak 9.				*Članak 274.*
						Članak 10.				*Članak 275.*
						Članak 11.				*Članak 277.*
						Članak 12.				*Članak 278.*
						Članak 13.				*Članak 279.*
						Članak 14.				*Članak 280.*
						Članak 15.				*Članak 281.*
						Članak 16.				*Članak 282.*
						Članak 17.				*Članak 283.*
						Članak 18.				*Članak 284.*
						Članak 19.				*Članak 285.*
						Članak 20.				*Članak 286.*
						Članak 21.				*Članak 287.*
						Članak 22.				*Članak 288.*
						Članak 23.				*Članak 289.*
						Članak 24.				*Članak 290.*
						Članak 25.				*Članak 291.*
						Članak 26.				*Članak 292.*

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
						Članak 27.				*Članak 293.*
						Članak 28.				*Članak 294.*
						Članak 29.				*Članak 295.*
						Članak 30. stavak 1.				Članak 268. stavak 2.
						Članak 30. stavak 2.				*Članak 296.*
						Prilog				*Članak 276.*
							Članak 1. stavak 1. točka (d)			—
							Članak 1. stavak 1. točka (g)			Članak 13. stavak 14.
							Članak 1. stavak 1. točka (q)			—
							Članak 1. stavak 2.	Članak 2. stavak 3.		—
							Članak 2. stavak 1.			Članak 2. stavak 3.
							Članak 3. stavci 2., 3. i 8.			*Članak 9.*
							Članak 3. stavci 5. i 7.			*Članak 10.*
							Članak 3. stavak 6.			—
							Članak 5. stavak 2. drugi i treći podstavak			Članak 15. stavak 2. treći podstavak i stavak 3. drugi podstavak
							Članak 6. stavak 5. prvi i drugi podstavak			Članak 21. stavak 1.

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
							Članak 7. točka (e)			Članak 23. stavak 2. točka (f)
							Članak 8.	*Članak 12.*		Članak 24. stavak 1.
							Članak 12.			*Članak 208.*
							Članak 16. stavak 9.	*Članak 30.*		*Članak 69.*
							Članak 18. stavak 1. do 6.			*Članak 73.*
							Članak 18. stavak 7.			—
							Članak 19. stavak 1. prvi podstavak prva alineja			Članak 74. stavak 1.
							Članak 19. stavak 1. drugi podstavak druga alineja			Članak 74. stavak 3. drugi podstavak
							Članak 19. stavak 1. drugi podstavak i stavci 2. i 3.			Članak 74. stavci 4. do 7.
							Članak 21.			*Članak 209.*
							Članak 25.			—
							Članak 26.			—
							Članak 32.			—
							Članak 34.			*Članak 182.*
							Članak 35.			*Članak 186.*
							Članak 36. stavak 1.			Članak 185. stavak 1.
							Članak 36. stavak 2.			Članak 185. stavak 4. prva rečenica
							Prilog III.(A)			Članak 185. stavak 6.

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
							Članak 36. stavak 3.			Članak 185. stavak 7.
							Članak 41.			*Članak 147.*
							Članak 42. stavci 1. do 3.			Članak 148. stavci 1., 3. i 4.
							Članak 43.			*Članak 149.*
							Članak 45.			—
							Članak 48.			*Članak 160.*
							Članak 49.			*Članak 159.*
							Članak 51. stavak 2. točke (a) do (g)			Članak 162. stavak 2. točke (a) do (e), (g) i (h)
							Članak 51. stavci 3. i 4.			*Članak 163.*
							Članak 52. stavak 1.			*Članak 169.*
							Članak 55. stavci 1. i 2.			Članak 166. stavci 1. i 2.
							Članak 56.			*Članak 167.*
							Članak 59. stavci 1. i 2.	Članak 52. stavci 1. i 2.		Članak 177. stavci 1. i 2.
							Članak 59. stavci 3. i 6.	Članak 52. stavci 3. i 4.		—
							Članak 60. stavak 1.			Članak 305. stavak 2. drugi i treći podstavak
							Članak 60. stavak 2.			Članak 305. stavak 3.
			Članak 31.				*Članak 61.*			*Članak 43.*
							Članak 65.	*Članak 55.*		Članak 301. stavci 1. i 3.

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
							Članak 66.			*Članak 308.*
							Članak 67.	*Članak 53.*		*Članak 297.*
							Članak 68. stavak 1.			—
							Članak 71.			—
							Članak 72.			*Članak 310.*
							Prilog I.			Prilog II.
							Prilog III.			Članak 185. stavak 2. točke (a) do (c). stavak 3. i stavak 5. prvi podstavak
							Prilog IV.			—
							Prilog V.			Prilog VI.
							Prilog VI.			Prilog VII.
								Članak 1. stavak 2. točka (d)		*Članak 11.*
								Članak 2. stavak 1. točka (a)		Članak 13. stavak 7.
								Članak 2. stavak 1. točka (b)		—
								Članak 2. stavak 1. točka (h)		Članak 13. stavak 9.
								Članak 2. stavak 1. točka (o)		Članak 13. stavak 25.
								Članak 2. stavak 1. točka (p)		Članak 13. stavak 26.
								Članak 2. stavak 1. točka (q)		Članak 210. stavak 3.
								Članak 2. stavak 2.		—

Direktiva 73/239/EEZ	Direktiva 78/473/EEZ	Direktiva 87/344/EEZ	Direktiva 88/357/EEZ	Direktiva 92/49/EEZ	Direktiva 98/78/EZ	Direktiva 2001/17/EZ	Direktiva 2002/83/EZ	Direktiva 2005/68/EZ	Direktiva 2007/44/EZ	Ova Direktiva
								Članak 4. stavak 2.		Članak 15. stavak 5.
								Članak 5. stavak 1. prvi podstavak i stavak 2.		Članak 17. stavci 1. i 2. Prilog III.C.
								Članak 9. stavak 1.		Članak 21. stavak 4.
								Članak 11. stavak 1. točka (b)		Članak 23. stavak 1. točka (b)
								Članak 15. stavak 3.		Članak 32. stavak 2.
								Članak 21.		—
								Članak 45.		—
								Članak 46.		Članak 211. stavci 1. i 2.
								Članak 47.		*Članak 158.*
								Članak 48.		*Članak 161.*
								Članak 50.		*Članak 175.*
								Članak 51.		*Članak 176.*
								Članak 54. stavak 1.		Članak 298. stavak 1.
								Članak 61.		*Članak 308.*
								Članak 62.		*Članak 12.*
								Članak 63.		*Članak 307.*
								Članci 57., 58., 59. i 60. Prilog II.		—
									Članak 1. stavak 4., članak 2. stavak 4. i članak 4. stavak 6.	Članak 58. stavak 8.
									Članak 8. stavak 2.	*Članak 312.*